

Colegiul Național „Gheorghe Lazăr”

Aequo animo

Str. Gh. Lazăr Nr. 1 – 3
Sibiu 550165
Tel:(+40) 269 212 896
Fax:(+40) 269 215 352
cnglazar@gmail.com
www.cngl.eu

DOCUMENTARE ȘI INFORMARE

<http://cdicngl.pcinfosibiu.ro/>

Referenți:

prof. dr. Gabriel Octavian Negrea – director
prof. Gabriela Săndulescu – director adjunct

Echipa de redacție:

Redactor-șef:

Sara Frățilă, clasa a VII-a B

Redactor-șef adjunct:

Sebastian Olosutean, clasa a VII-a B
Natalia Voic, clasa a VII-a B
Cristiana Damian, clasa a VII-a B

Redactor de rubrică:

Alexia Savu, clasa a VII-a B
Andreea Hunyadi, clasa a VII-a B
Andreea Bâra, clasa a VII-a A
Alexandra Bărbuș, clasa a V-a A
Alexia Neiciu, clasa a V-a A
Raluca Angelescu, clasa a V-a A
Simina Muntean, clasa a V-a A

Prelucrare imagini:

Tudor Purcar, clasa a VII-a B
Alexandra Mărginean, clasa a VII-a B

Coordonatori:

prof. dr. Marcela Ciobănuș
bibliotecar Marinela Rusu

Lector de revistă

prof. dr. Daniela Pănăzan Lorinczi

Ilustrator copertă:

prof. Raluca Filip

Caseta tehnică:

Laborant Monica Marin
Contabil Simona Solescu

Tiparul executat la Tipografia Bibliotecii Județene ASTRA Sibiu sub redacția Editurii Armanis

ISSN 2068-4258

---

*Laboratorul de idei.
Revista elevilor de gimnaziu din Colegiul
Național „Gheorghe Lazăr”*

Nr. 25/2023

Editura Armanis
Sibiu

ISSN 2068-4258

Cuprins

CUVÂNT ÎNAINTE

SECȚIUNEA ATELIER DE LECTURĂ ȘI SCRIERE CREATIVĂ

(Coordonatori secțiune: prof. dr. Marcela Ciobănuș, prof. dr. Daniela Pânăzan Lorinczi, prof. dr. Anamaria Coroian)

Zilele Poeziei „Justin Pața” la Sibiu. Întâlnire cu ANA BLANDIANA	8
Pagina lirică	12
Magia cuvintelor	18
Recomandă cititorilor. Dumbrava minunată	30
„Zece pietre dintr-un munte”	33
Recenzie de carte	34
„Scrisori de mai”	37
File de jurnal	38
Micul Prinț. Atelier de lectură și scriere creativă	40
Cu cărțile pe masă...	42
Scenetă. Viața unui copil aiurit	44
Concursul Național Transcurricular „Ionel Teodoreanu”	46
Lecturiada 2023. Ziua Națională a Lecturii	48

SECȚIUNEA ARTE

(Coordonator secțiune: prof. Raluca Filip)

Arte plastice. Pictură și grafică	54
Abstracționismul geometric și Piet Mondrian	60

SECȚIUNEA PROIECTE INTERNAȚIONALE

(Coordonatori secțiune: prof. Marinela Onițiu, prof. Victoria Șerban)

Our Greek Adventure	64
A journey on the Adriatic Coast	66
A voyage to understanding ourselves	67

SECȚIUNEA ȘTIINȚE

(Coordonatori secțiune: prof. Cătălin Dumitru, prof. Vlad Tănase, prof. Daniela Rotărescu, prof. Delia Bonea, prof. Steliana Mărginean, prof. Ana Marinescu)

Pagina de istorie. O călătorie ...în timp	70
Să cunoaștem lumea în care trăim	72
Centenarul încoronării Regelui Ferdinand și a Reginei Maria	74
Regii și reginele românilor. Figuri importante din Monarhia Europeană	75
Ce știm despre... Forța de frecare!	78
PITAGORA - un mare matematician și filozof	80
TERRA sub lupă	82

SECȚIUNEA CONCURSURI ȘI PROIECTE EDUCAȚIONALE

(Coordonatori secțiune: prof. Monica Oancea, prof. Tațiana Staroste, prof. Victoria Șerban, prof. Alexandra Bega, prof. dr. Marcela Ciobănuț, prof. dr. Daniela Pânăzan Lorinczi, prof. Ramona Szasz, prof. Anca Munteanu, prof. Claudia Fugaru, prof. Ramona Săftescu, prof. Arina Ormenișan, prof. Irina Filip, prof. Mihaela Mailat, bibliotecar Marinela Rusu, prof. Daniela Bunea, prof. Nicolae Suciu)

Mesaj către viitorii liceeni	86
Preluăm ștafeta. ONLINE – siguranța pe internet	88
Doing what we love	90
Educația prin teatru. „Țesătorul de vise”	91
Cronică de spectacol	92
Interviu. „Trăind sentimentul libertății absolute”	94
Ziua Culturii Române	96
Ziua Internațională a Poeziei	97
Drumul de la joacă la performanță	98
Hobby-ul meu. Cum ne petrecem timpul liber?	100
Sub imperiul LIREL... Scriitori consacrați și ...scriitori în devenire	102
Astra Film Junior. Educația nonformală	108
Noaptea cercetătorilor	112
Paștele. Lumina Învierii	114
O întâlnire interculturală	116
Unusual homes around the world	118
Flash Mob. Dance Together for Peace and Love	121
Performanța înseamnă muncă. PORTRETE	122
Olimpicii noștri	124
Societatea ideală	126
Concursul „Sanitarii pricepuți”	128
Competiția Națională de ȘAH	129
Dincolo de curtea școlii. Comori ascunse din Orașul de Sus	130
Taekwon DO – Integritate, respect, autocontrol	131
Activitățile extrașcolare și rolul lor în formarea noastră	132
Tabăra de reviste școlare. Muncel 2022. Jurnal	134
Rromii – de la robie la emancipare	138
Tradiții și obiceiuri din județul Sibiu	141
Gheorghe Lazăr – dascălul poporului român	142
Elevi premiați la olimpiade și concursuri școlare și extrașcolare	145
Echipa de redacție	149

CUVÂNT ÎNAINTE

Dorința și curiozitatea elevilor școlii noastre de a descoperi lucruri noi și interesante, în acord cu profesionalismul, seriozitatea și dăruirea cadrelor didactice, fac din Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” Sibiu o școală respectabilă, care își merită prestigiul câștigat în rândul instituțiilor de învățământ de elită. Pentru că școala este locul potrivit unde, cu mult talent și răbdare, profesorul modelează tinerele valori care i-au fost încredințate, transmitem colegilor implicați în actul educațional și, în mod special, celor care în timpul liber se angajează în activități cu caracter extrașcolar, cele mai bune gânduri. Ne dorim să aibă și în continuare energia necesară pentru a realiza noi proiecte, la fel de frumoase!

Cu prilejul lansării revistei „Laboratorul de idei” a Colegiului Național „Gheorghe Lazăr” Sibiu, anul 2023, conducerea unității apreciază munca și efortul depus de elevii și cadrele didactice implicate în elaborarea materialelor care au fost publicate în acest număr. Remarcăm în mod deosebit activitatea elevilor din clasele de gimnaziu, care sub îndrumarea cadrelor didactice au elaborat materialele atractive ce se regăsesc în paginile revistei.

Pe aceasta cale, aducem mulțumiri elevilor și cadrelor didactice implicate în acest proiect și ne dorim ca în continuare să avem parte de multe alte apariții interesante ale revistei școlii noastre.

Director,
prof. dr. Gabriel Octavian Negrea

Director adjunct,
prof. Gabriela Săndulescu

C.N.G.L.
SIBIU
„Aequo animo”

Secțiunea Atelier de lectură și scriere creativă

Grafică: Ioana Bercean, clasa a VIII-a A

Zilele Poeziei „Iustin Pańța” la Sibiu

Întâlnire cu ANA BLANDIANA

Coordonator: prof. dr. Daniela Pănzăan Lőrinczi, membru al Uniunii Scriitorilor din România, Filiala Sibiu

Toamna a coborât peste Sibiu. În prima sâmbătă din noiembrie, am avut șansa extraordinară de a o întâlni pe poeta Ana Blandiana, cu ocazia decernării Premiului Euphorion de către Filiala Sibiu a Uniunii Scriitorilor, în cadrul Zilelor „Iustin Pańța”, 2022. Pentru mine și pentru elevii mei de la Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” din Sibiu, care au simțit importanța clipei, a fost un moment de revelație. Am descoperit, dincolo de imaginea unei mari personalități care se află în fața ta, un suflet blând și un Om deosebit de modest, de cald, de răbdător.

...A scris (și) pentru copii, dar trăiește prin ei. Răbdarea și dragostea părintească vizibile în întâlnirile noastre (este pentru a patra oară când mi se întâmplă să îmi privesc elevii așteptând, cumiși și emoționați, autograful de la Ana Blandiana, și de fiecare dată trăiesc alături de ei clipa de bucurie intensă care, în mod cert, va fi păstrată într-un colț de suflet toată viața) au rămas întipărite în mintea mea. Rareori, un mare scriitor are atâta răbdare cu copiii. Alături de colegile mele, profesoare la Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” din Sibiu, Marcela Ciobănuț, Anamaria Coroian, Carmen Oțoiu și Anamaria Bedreagă, de inimoasa doamnă bibliotecară, amfitrionul activităților din CDI, Marilena Tatiana Rusu, și de elevi din clasele a V-a, a VI-a, a VII-a, a VIII-a și a IX-a, am trăit momente speciale la Zilele „Iustin Pańța” din Sibiu. Îi mulțumim pe această cale colegii noastre, prof. Rita Federeac (poeta Rita Chirian), pentru invitația specială la acest eveniment și o felicităm pentru implicarea deosebită în organizarea unui asemenea maraton al poeziei contemporane.

prof. Daniela Lőrinczi

„Libertatea în curs de a se naște este infinit mai frumoasă decât libertatea absolută.”

În ziua de 5 noiembrie 2022, de la ora 10:00, la Teatrul Gong, în cadrul Zilelor de Poezie „Justin Panța”, am avut ocazia specială și onoarea să cunosc un titan al literaturii române, care s-a făcut remarcată chiar și dincolo de granițe cu poezia dumneai care a dat speranță și viziune atâtor generații – pe doamna Ana Blandiana, ajunsă la respectabila vârstă de 80 de ani, dar încă tânără și plină de viață atât pe exterior, cât și pe interior.

Înainte de începerea evenimentului, am dat mâna cu dumneai, iar dumneai mi-a povestit că a fost la Olimpiada de Limba și Literatura Română, deși nu a câștigat niciodată, pentru că un băiat din București câștiga mereu – deși nu l-a văzut pe acel băiat niciodată în rândul scriitorilor...

Apoi, în cele trei ore care au urmat, am încercat să mă deconectez de tot ce se afla dincolo de ușile sălii în care mă aflam, sorbând fiecare cuvânt spus de Ana Blandiana și transformându-mi sufletul într-o pagină albă, pentru ca versurile dumneai să mă aline, rămânând scrise acolo... Momentul doamnei Ana Blandiana m-a făcut să uit de aproape toate durerile mele și să rămân conectat, trup și suflet, la tot ce se întâmpla în sală. Spre sfârșitul întâlnirii, Anei Blandiana i s-a conferit Premiul Euphorion, iar noi, toți cei din sală, am aplaudat și i-am cântat „La mulți ani”... A fost un moment frumos și emoționant, în care fiecare a încercat să „plătească” cu sufletul cum putea mai bine pentru prezența dumneai în sală... Iar la final, doamna Lerida Buchholtzer de la Teatrul Național „Radu Stanca” din Sibiu a dat glas uneia dintre cele mai frumoase și mai profunde poezii a doamnei Ana Blandiana – un moment de neuitat...

După aceste momente magice, la ieșirea din sală, am făcut câteva fotografii pe scenă și am primit un autograf, având ocazia să-i mulțumesc doamnei Ana Blandiana pentru aceste ore minunate pe care le-a petrecut alături de noi. Dumneai mi-a urat, prin autograf, să am parte de noroc în viață și literatură (doar că pixul i s-a terminat fix la cuvântul „noroc” – am luat-o ca pe un semn...).

Îi mulțumesc doamnei profesoare de Limba și Literatura Română, Maria-Daniela Pănzăan Lorinczi, ea însăși scriitoare și invitată de onoare la Colocviile „Justin Panța”, pentru că ne-a propus să participăm la eveniment. A fost un moment frumos și o ocazie neașteptată să întâlnesc o scriitoare care poate cu ușurință să devină un simbol prin versurile pe care le scrie și prin inspirația pe care o împarte tuturor oamenilor care citesc cărțile dumneai sau pe care-i întâlnește!...

Cristian Băilă, clasa a VII-a A

ANA BLANDIANA

SORĂ LUME

Pute
Cristian,
dumneai, scrie
și mine așa,
cu scrieri frumoase
Noroc în viață
(și literatură)

Ana Blandiana
HUMANITAS
BUCUREȘTI

Întoarce-te
la
ARPAGIC

Pute
scrie
când ai un timp
și când te simți
bine în viață
cu drag,
Ana Blandiana

În fiecare toamnă, scriitorii sibieni celebrează viața și scrierile poetului veșnic tânăr, Iustin Panța, alături de publicul interesat și variat. În data de 5 noiembrie, la Teatrul Gong, a fost invitată poeta și scriitoarea Ana Blandiana, la a XXI-a ediție a Colocviului Național Zilele Poeziei „Iustin Panța”. Sala fremătă, așteptând începerea discuției; doamna Ana Blandiana ne privea cu drag și cu entuziasm. Poeta Rita Chirian a prezentat revista „Euphorion”, acest număr fiind dedicat scriitoarei care ne privea cu căldură. Mulți autori au scris despre poeta Ana Blandiana, despre cariera sa, despre viața și compozițiile sale, iar textele acestora, alături de poeziile sale au fost publicate în revista cu a cărei lansare a început evenimentul.

Domnul Dumitru Chioaru, scriitor sibian, profesor de literatură și redactor-șef al revistei „Euphorion”, a descris-o pe Ana Blandiana, pictând prezența sa într-un tablou minunat, jovial și tânăr. Criticul literar, renumitul profesor universitar Ion Pop, de la Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca, a vorbit cu admirație despre persoana, poezia și compozițiile dumneaei. Vorbele adresate publicului și chipurile luminate de fericire ale ansamblului de persoane participante la eveniment au emoționat-o pe doamna Ana Blandiana. Aceasta nu ne-a vorbit despre ea, ci ne-a relatat amintiri. Ne-a spus că în seara precedentă, în camera hotelului „Împăratul Romanilor”, și-a amintit de călătoria la Paris când l-a întâlnit întâia dată pe filosoful Emil Cioran. Acesta a întrebât despre Sibiu, iar dumneaei, deoarece vizitase Sibiul cu câteva săptămâni în urmă, i-a împărtășit acest adevăr. Mirat, domnul Emil Cioran a repetat de câteva ori întrebarea „Ați fost la Sibiu?”, apoi i-a vorbit despre străzile orașului nostru, interesându-se dacă le cunoaște. Însă doamna Blandiana nu le cunoștea, pentru că nu a avut ocazia și timpul să le străbată. Nu a fost unica întâlnire a sa cu domnul Emil Cioran. Doamna Ana Blandiana, întrebându-l, cu altă ocazie: „Domnule Cioran, ce-aveți cu Sfântul Pavel?”, a primit, drept răspuns, următoarea afirmație: „Ce știi dumneata cum e să fii fecior de popă?”.

În următorul ceas au fost lansate cărți de poezie: au fost recitate alese părți din carte și frânturi de poveste. M-a impresionat volumul postum al poetei din Sibiu, Rodica Braga, plecată de curând în lumea celor drepti. Au vorbit despre cartea dumneaei prof. univ. dr. Mircea Braga, soțul poetei, și prof. univ. dr. Corin Braga, decanul Facultății de Litere din Cluj-Napoca, fiul domniilor lor. În urma acestor prezentări, a fost decernat premiul „Euphorion” scriitoarei Ana Blandiana, care a urcat din nou pe scenă, surprinsă că i-a fost oferit dumneaei.

Actrița Lerida Buchholtzer a susținut un recital emoționant din poezia doamnei Ana Blandiana, încheind astfel această ediție a Zilelor Poeziei „Iustin Panța”.

Citate care îmi dăinuie în minte:

- „Peste scriitori este omul.” (*Ana Blandiana*)
- „Poezia era o formă de a trece peste nasul cenzurii.” (*Ion Pop*)
- „Libertatea în curs de a se naște este infinit mai frumoasă decât libertatea absolută.” (*Ana Blandiana*)
- „Am obosit să trăiesc din idee.” (*Ana Blandiana*)
- „Dacă va mai veni comunismul în România, va veni din apus, nu din răsărit.” (*Ana Blandiana*)
- „În dificultate se arată maestrul.” (*Radu Vancu*)
- „Dacă o frunză cade și se leagană, e o frunză burgheză.” (*Alexandru Cistelean*)

Sara Frățilă, clasa a VII-a B

Ana Blandiana

(portret realizat de **Diana Stoica**,
clasa a VII-a A)

fructe
 Fructe ce,
 lemn, cetea
 și, în viața mea,
 cu drag —
 fructe de viață
Știu, puritatea

...Albaștri fluturi cresc omizi,
 Cresc fructe florilor în jur,

Zăpada-i albă neatinsă
 Pământul cald este impur...

O întâlnire de neuitat cu Ana Blandiana

Ruxandra Neacșu, clasa a VII-a A

Sâmbătă, 5 noiembrie 2022, am participat, la îndemnul doamnei noastre profesoare de Limba și Literatura Română, prof. Maria-Daniela Pănăzan Lorinczi, împreună cu câțiva colegi (din clasele gimnaziale), la un eveniment cultural deosebit, organizat la Teatrul Gong din Sibiu. Acolo a avut loc lansarea numărului 3 al revistei editate de Uniunea Scriitorilor, „Euphorion”, număr dedicat Anei Blandiana, la care poeta a fost invitată în persoană, urmată de decernarea premiului revistei „Euphorion” și lansări de cărți publicate de mai mulți autori români, printre care Rodica Braga, Ioan Moldovan și Daniel Deleanu.

Am fost foarte nerăbdătoare să o văd în persoană pe creatoarea motanului Arpagic. Mi-o imaginam ca o persoană sensibilă, delicată, dar și plină de viață și într-adevăr nu m-am înșelat. Trecerea anilor nu se vede. Mi s-a părut că Ana Blandiana emana aceeași energie și sensibilitate ca în poeziile ei. M-a impresionat, de asemenea, ce a spus despre cărțile de poezie: că acestea trebuie dăruite, nu vândute.

La finalul evenimentului ne-am bucurat de un recital extraordinar de poezie din lirica Anei Blandiana, susținut de actrița de la Teatrul Național „Radu Stanca”, Lerida Buchholtzer. A fost o zi minunată!

„Elevii C.N.G.L., coordonați de doamnele profesoare de limba și literatura română, au pregătit această întâlnire citind poezia și memorialistica Anei Blandiana, informându-se asupra receptării critice a operei sale și asupra relației tensionate dintre scriitoare și autoritățile comuniste. Astfel, elevii au demonstrat, încă o dată, o înțelegere profundă a fenomenelor literare și a legăturii dintre politic, social și artistic; o dovadă în acest sens a fost seria de întrebări care i-a fost adresată scriitoarei. Răspunsurile dumneai au insistat asupra importanței implicării civice a fiecăruia, așa încât libertatea, educația, cunoașterea și înțelegerea integrată să fie și să rămână valorile umanității, o lecție importantă pentru noi toți.”

(prof. dr. Rita Federeac)

Pagina lirică

Coordonatori:
Prof. dr. Anamaria Coroian
Prof. dr. Marcela Ciobănuț

Marin Sorescu, în creația „Scamatorul”, fundamentează ideea că poetul este un magician care naște sensuri din îmbinări inedite de cuvinte, creează muzicalitate acolo unde ochiul neștiutor vede doar banalități. Tot astfel, cei mai iscusiți și talentați elevi din clasele de gimnaziu au devenit creatori lirici, lăsându-se purtați de propria creativitate.

(prof. Anamaria Coroian)

Cucul

Cucul ce-o zbura,
toți s-or bucura,
El vânt va-ndura,
Iar ura o va fura.

Cucul ce-o dormi,
Laude va primi,
Căci el ce-o cânta,
Lumea va savura.

El pământul cucerește,
Iar lumea-l urmărește,
Cucul oamenii păzește,
Și-n visele lor trăiește.

Karina Cobasnean,
clasa a VI-a B

Ploaie

Alei înviorate
cu șirag de lacrimi lucitoare -
S-au risipit
Din cerul de diamante.

Flori de toamnă
Într-o crisalidă de argint.
Le culeg de pe lanuri lungi
Și-n dar ți le aduc.

Ploaia-n stropi pe geamuri
Cu același ritm melodic
Răsună spre pământ
Învăluindu-l cu străluciri.

Paula Stoian,
clasa a VIII-a A

Zăpada

Este cea ce netezește,
Ea cu lumina învelește,
Gândurile potolește,
Iar natura o împodobeste.

Fulgii ei de nea,
Precum stele cazătoare,
Ei cerul dețineau,
Ca izvoare curgătoare.

Zăpada ca mătasea,
Iarba vopsea,
Cu lumină și perfecțiune,
Cu pace-în lume pricopsea.

Karina Cobasnean,
clasa a VI-a B

Povestea păianjenului care se credea Spiderman

Pe un fir, cu capu-n jos,
Un păianjen curajos,
Ațipise fericit,
Visându-se împlinit.

În sfârșit, avea o casă,
Și o familie frumoasă,
Avea pânze de țesut,
Însă era nevăzut.

Dar visul i-a fost spulberat
Când Maria a țipat
L-a zărit și s-a speriat,
Voia să fie alungat.

Surprins și dezamăgit,
Simțindu-se nedorit,
S-a ascuns cu mare tact
Printre pagini, pe un raft.

Căci, am uitat să vă zic
Era un păianjen mic,
Dar si foarte talentat
Un veritabil acrobat!

Se credea tare grozav
Un păianjen foarte brav
Spiderman adevărat,
Dar de nimeni admirat.

Of, ce viață mai avea,
Nimeni nu-l aprecia
În loc să fie slăvit
Acum era urmărit.

Tocmai când el se gândea
Că o familie avea,
Totul a fost în zadar
Acum era doar fugar.

Și-alerga printre cuvinte
Sperând că nimeni nu-l va prinde
Printre povești și personaje
Ca-n fimele cu spionaje.

Însă deodată a simțit
Că mama fetei l-a găsit
Și a sperat, și s-a rugat
Că poate va fi ajutat.

Poate Alice îl va salva
Sau poate mama-l va cruța
Sau poate chiar va dispărea
Și totul se va termina.

Dar, o lumină l-a orbit
Și din carte a sărit
E clar, fusese alungat,
Măcar... cu viață a scăpat.

Deși a fost neprețuit,
El prin lume a pornit
Sperând că într-o bună zi
O familie își va găsi.

Printre fluturi și albine
Părea că se simte bine
Și în suflet i-a încolțit
Speranța că va fi iubit.

Toți l-au găsit talentat,
Adevărat acrobat,
Îi trebuia impresar
Și deja era pe val.

Și într-o zi l-a întâlnit
Pe Spiderman, cel mult vestit
Și-acesta l-a apreciat
Ca pe-un artist adevărat.

Și uite-așa a devenit
Vedeta noastră, Spiderkid
Vă invit să îi dați LIKE
Poate vă vedeți pe SKYPE!

*„Creații în oglindă” -
poezie inspirată de „Un Păianjen
Care Se Crede Spiderman”
de Adina Poescu.*

Mădălina Țimonea, clasa a VI-a A

Dimineța

În dimineța cu soare
Lumina mi-a intrat în casă
Pășea frumoasă, în picioarele goale,
În oglindă pieptănată.
Cum poeții spun, ea strămutase lumea
„Eu îți voi pune”, spun, după gât legătoare
Cu cristalul fetelor-lumini.
O să te iau să descopăr balul cu lumină
Să fii cu mine când afară-i zi.
Și mă gândeam că-i soare
Că-i lumea cum n-am crezut niciodată că-i.

Karina Dragoman, clasa a VIII-a A

Ploaia

*O timidă încercare de adaptare după
poezia „Ploaie” de Magda Isanos.*

Domol ploaia-n geamuri
răsună ca lungi tristeți de caval
cu același ritm melodic și egal
cu miros cald și umed de pe lanuri.

În pânză fină și lichidă,
învăluindu-l ca într-o cristălidă,
din cerul trist și palid de toamnă
se țese șirag de diamante
cu străluciri de argint și nestemate!

Grafică:

Carla Lăzăroaie, clasa a VI-a A

De dimineță atâția stropi grei
s-au risipit pe alei
spre pământ, pe flori luminoase, răbdătoare
înviorate de aceste grele lacrimi lucitoare.

Să le culeg în poală aș vrea,
în dar să ți le-a duc!

Creație lirică:

Andrei Țiplic, clasa a VIII-a A

Dimineața

Niciodată n-am crezut lumea frumoasă
Însă astăzi, fețele luminii strămutaseră dimineața în casa mea.
Lumina a intrat cu picioarele goale.
Mă gândeam că-i zi, și ea pășea, pieptănată, privind în oglindă.
În casă răsuna dimineața legătoare,
când afară-i balul eu îți voi pune cristalul după gât.
O să te iau cu mine
Și vreau să te descopăr soare!
Cum poeții spun: e bine să fii tânăr.

Ioana Bercean, clasa a VIII-a A

Ploaie

Ploaie în ritm domol cu străluciri,
Răsună lacrimi, melodic de pe lanuri,
Din cerul de argint se țese pe geamuri
Șirag de stropi s-au risipit domol pe flori.

Cu-același miros de toamnă răbdătoare,
Culeg în poală șirag de diamante
Și-n dar ți le-aduc cu strălucire de nestemate
Înviorate lacrimi lucitoare.

Pe alei se țese pânză,
Din șiraguri lungi de flori,
Cu același ritm melodic
De tristeți învăluindu-l
Spre pământ domol răsună.

Robert Dascăl,
clasa a VIII-a A

Grafică:
Giurca Tudor, clasa a VI-a A

Primăvara

Un zvon ce crește, m-a trezit în zori,
Sărutarea caldută și parfumată,
Primăvara aleargă în vale, prin dealuri,
Sub cerul ivoriu, iar iarna crudă, ce îneca sufletul meu, moare.
Un aer calduț...
Se aude pârâul,
Printre dealuri se înalță
o floare albastră.

Luca Sebeșan,
clasa a VIII-a A

Primăvara

Sărutarea crudă trimisă de soare
Zăpezii ce moare
M-a trezit în zori.

Un aer calduț și parfumat
Îneca sufletul meu
Și căuta pe-o rază de soare
Primăvara.

În vale, pârâul umflat
Se aude sălbatic.
Sub cerul de-un pal ivoriu
O floare sfioasă se-nalță
Spre soare.

Sufletul meu aleargă și caută
Pe-o rază de soare
Primăvara.

Unde se aude depărtarea?
În vale, prin dealuri?
În primăvară?

Claudia Teleşpan, clasa a VIII-a B

Grafică:

Ioana Bercean, clasa a VIII-a A

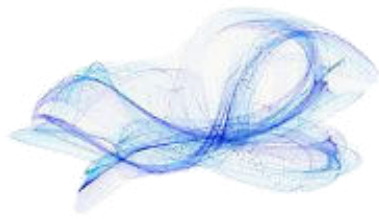
Dimineța

Mi-a intrat în casă, pieptănată,
Cu picioarele goale și soare la gât.
Privind lumea în oglindă...
Pășea frumoasă, dimineța.

Strămutase în mine lumina,
Afară-i soare, în casă soare.
În oglindă răsuna cristalul, ea pășea cu picioarele goale...

Și mă gândeam, cum spun poeții:
E bine să fii tânăr, vreau să descopăr lume...
Astăzi o să te iau cu mine, zi frumoasă,
Și îți voi pune legătoare!

Luca Anastase, clasa a VIII-a B

Ploaie

În ritm melodic răsună

Lacrimi de argint din cerul de toamnă...

Pânză fină de nestemate spre pământ se țese domol,
Învăluindu-l într-o crisalidă a tristeții cu străluciri de
diamante și stropi grei de dimineață.

Răbdătoare, ploaia-n geamuri trist răsună, aș vrea în
poală să culeg, aceste lucitoare diamante,
Și-n dar să ți le-aduc, șirag palid, cald, de nestemate,
Ca înviorate flori de pe lanuri lungi.

Atâția stropi pe-alei s-au risipit.
Cu-același miros trist și ritm de caval.

Alexia Ciobănuț, clasa a VIII-a A

.....

O dimineață de toamnă,
Luminoasă, răbdătoare,
Se țese pânză lichidă
De grele lacrimi lucitoare
Și lungi tristeți.
Atâția stropi grei răsună
În ritm melodic de caval.

Flori de argint din cerul palid,
În șirag de nestemate,
Spre pământul umed s-au risipit,
Cu parfum învăluindu-l.
Ploaia-n geamuri,
Cu-același cald, egal domol, ritm răsună.

Anisia Oncioiu, clasa a VIII-a A

Seară de vară

„Creații în oglindă” -
versuri inspirate de poezia
„Sara pe deal” de Mihai Eminescu.

Prelungi răsunete de clopot
Străbat văzduhul serii
Și stelele încarcă-n ropot
Seninul cer al verii.

Și ape murmură-n fântâni
Rostind eterna jale
Și s-aud glasuri de câini
Și turme vin la vale.

Băieți cu coase în spinare
Pe drumuri se ivesc
Și boabe dalbe de sudoare
Pe fruntea lor sclipesc.

Moșnegii cu bărbile uitate
Se adună sub un nuc
Și viața lor o dau pe roate
În glas târziu de cuc.

Și multe păsări cântătoare
Pe dealuri se rotesc,
Ca-ntr-o zi de sărbătoare
Cu toții se înveselesc.

Și vocile se sting ușor,
Și liniștea coboară,
Luna se pierde de pe-un nor,
E seară...

Mădălina Țimonea, clasa a VI-a A

Atelier de lectură și scriere creativă

Magia cuvintelor

Coordonatori:

prof. dr. Marcela Ciobănuț

prof. dr. Anamaria Coroian

O întâlnire cu scriitorul preferat

cu admirație, scriitoarei Adina Popescu

O dimineață de vară ca toate celelalte, în aer plutește mireasma ceaiului de tei pregătit cu iscusință de bunica. O vacanță ca toate celelalte, când pot lenevi cu o carte în mână cât e ziua de lungă, sau pot asculta cântecul suav al păsărilor pierdut în văzduh precum ultimele raze de soare ale lunii lui Cuptor. Apartamentul bunicilor din Cluj, cu toate că e demodat, îmi oferă o senzație de libertate și, în același timp, de siguranță. Știu că, în fiecare vacanță, acest loc propice reveriei mă va întâmpina la fel, concesiv și prietenos, îndemnându-mă la câteva clipe de relaxare și de zăbovire.

După ce am luat micul dejun alături de bunicii mei, am decis că o plimbare prin spatele blocurilor ar fi un mod de a începe o zi bună, așa că am luat cu mine cartea „Vine vacanța cu trenul din Franța” a Adinei Popescu, pe care voiam neapărat să o citesc în vacanța aceasta. M-am îndreptat către aleea cu băncuțe de lemn, de obicei ocupate de prietenele bunicii care croșetează de dimineața până seara, ziua de azi nefiind o excepție. Am mers mai departe, în căutarea unui loc suficient de retras, și, deodată, zăresc un chip cunoscut trecând pe lângă mine. Femeia seamănă izbitor de tare cu scriitoarea mea preferată, Adina Popescu, dar nu-mi permit să intru în dialog cu ea, temându-mă că o confund și că, oricum, acest cadru e mult prea familiar pentru o discuție despre cariera sa de scriitoare și despre admirația mea pentru ea.

O văd pe aceasta intrând într-un bloc vecin cu al bunicilor mei și rămân nemișcată timp de câteva momente. „Oricum nu m-ar fi recunoscut, nu sunt decât o elevă care i-a adresat câteva întrebări la o activitate școlară de acum trei ani”, mi-am spus întristându-mă.

Pe drumul de întoarcere spre apartamentul bunicilor, gândul mi-a fost acaparat de întâlnirea misterioasă. Ajunsă la mine în cameră, am început să caut informații despre Adina, curiozitatea îndemnându-mă să descopăr legătura dintre Cluj și scriitoare. Am descoperit că, mâine, într-o librărie din apropiere, Adina va lansa cartea „Vine vacanța cu trenul din Franța” și va oferi autografe cititorilor prezenți. Extaziată, am rugat-o pe bunica să-mi arate unde este librăria, fiind dornică să-mi reîntâlnesc scriitorul îndrăgit. Odată aflată din nou în camera mea, am început să citesc volumul pe care nu apucasem încă să-l încep, dat fiind cele întâmplate de-a lungul zilei. Așa am aflat că bunicii Adinei au trăit în Cluj, în blocul vecin cu al bunicilor mei, și că Adina obișnuia să-și petreacă vacanțele alături de ei, sau jucându-se în parcul de lângă aleea cu băncuțe de lemn.

A doua zi, de dimineață, plină de entuziasm și nerăbdare, mă îndreptam deja cu pași repezi, precum un elev în prima sa zi de școală, spre librăria unde se afla Adina. Gândul îmi zbura la nenumăratele posibilități despre cum va decurge întâlnirea, însă imediat mă aflu în fața librăriei, făcându-mi curaj să intru. O grămadă de scaune albe împânzeau încăperea, iar câțiva voluntari aranjau vitrina și rafturile îmbăcsite de cărți. În fața unui panou alb, două fotolii galbene colorau tabloul, iar pe o măsuță de sticlă se afla volumul pe care îl citisem deja. În câteva minute, librăria era plină de tot felul de oameni și n-am putut să nu mă gândesc la lansarea cărții de debut a Flaviei din „Croitorul de cărți” de Monica Pillat. În câteva clipe care pentru mine au părut o eternitate, a apărut Adina alături de proprietarul librăriei. După un scurt discurs al celui din urmă, scriitoarea ne-a mărturisit că a început să scrie încă din gimnaziu, că pentru o carte bună trebuie să găsești vocea narativă potrivită și multe alte sfaturi și experiențe proprii din care scriitorii aflați la început de drum pot învăța. În final, după ce Adina a oferit autografe, iar librăria s-a golit, am îndrăznit să mă aproprie de ea.

- Bună ziua, am salutat eu, apoi i-am spus numele meu. Probabil nu vă amintiți de mine, v-am adresat niște întrebări la o activitate școlară acum trei ani, în Sibiu.

- Îmi amintesc, draga mea, răspunde aceasta după un scurt timp de gândire, luându-mă prin surprindere. Cum aș putea să o uit pe fetița care m-a întrebat dacă aș fi dispusă să las cotidianul în urmă și să locuiesc într-o poveste? Mă gândesc la asta înainte de fiecare întâlnire cu elevi, îmi mărturisește aceasta, privindu-mă cu blândețe.

- Sunt onorată, dar aș mai avea o întrebare, din pură curiozitate. Mă aflu în vacanță la bunici, aici în Cluj, așa cum ați fost și dumneavoastră, în copilărie. Așadar, am început să citesc noua dumneavoastră carte, în care mă regăsesc, în ciuda diferenței de generație. Credeți că, dacă ați fi copilărit în epoca aceasta, s-ar fi schimbat ceva?

- În mare parte nu, însă e posibil să nu fi avut atâția prieteni cu care să-mi petrec vacanța, fiindcă ar fi fost acaparați de tehnologie sau de călătorii în străinătate, îmi răspunde Adina, iar eu îi dau dreptate. În orice caz, bucură-te de copilărie, de anii aceștia de aur ai vieții, de familie, de prieteni și de cărți.

Ajunsă înapoi la bunici și cuprinsă de oboseală, am adormit zâmbind, cu volumul Adinei în brațe. O dimineață de vară ca toate celelalte, în aer plutește mireasma ceaiului de tei pregătit de bunica. O vacanță ca toate celelalte... sau poate nu. Răsfoiesc din nou cartea Adinei, oprindu-mă la prima filă pe care se așterne un scris mărunț: „Pe mâine, Alexia! Ne întâlnim la locul de joacă al copilăriei mele”.

Alexia Ciobănuș, clasa a VIII-a A

Grafică:

Tudor Mețiu, clasa a VII-a B

Start joc

Este o sâmbătă obișnuită de toamnă în Richten, un orașel mic plin de mistere. Afară plouă, iar străzile întunecoase și umede par abandonate. Suflarea răcoroasă a vântului pătrunde prin fereastra mea împreună cu câteva raze firave de lumină. Acestea și cântecul ploii mă trezesc dintr-un somn profund. Mă ridic din pat nedumerit. Am avut un vis foarte ciudat. Petrec minute în șir încercând să-mi amintesc ce s-a întâmplat în vis. Nu reușesc să-mi amintesc, așa că nu dau importanță atmosferei stranii și îmi încep ziua.

Mai târziu, mă întâlnesc cu prietenii mei, ca în fiecare weekend de altfel. Astăzi mergem acasă la Betty, a spus că vrea să ne arate ceva ce a găsit în subsolul casei ei. Toți patru – eu, Betty, Arthur și Eve – suntem vecini de mici, așa că suntem prieteni foarte buni de când ne știm. Mergem la aceeași școală și ne facem temele împreună în fiecare zi.

Când intrăm în camera ei, Betty are podeaua plină de jocuri video din anii 90’.

- Nu-mi vine să cred că părinții mei aveau toate jocurile astea și eu n-am știut de ele! Vreți să le încercăm? spune Betty entuziasmată.

Am început să ne uităm printre ele și ne-am oprit la un joc numit „Muntele Borwy”. Pe cutie e desenat un cer plin de nori și un fulger care coboară spre pământ. Mă gândesc că l-ar putea numi „Muntele din Richten”, având în vedere că aici plouă tot anul, dar Eve mi-o ia înainte și spune:

- Hai să-l jucăm pe ăsta! Dacă tot plouă afară, o să ne simțim ca și cum am fi cu adevărat în joc.

Începem jocul și fiecare trebuie să-și aleagă un caracter. Eu îmi aleg un bărbat înalt cu barbă și cu mușchi, Eve alege o femeie blondă cu părul lung și cu ochii verzi, Arth selectează un bărbat cu părul roșcat, iar Betty rămâne cu o femeie brunetă și cu părul scurt. Arthur apasă butonul de „START JOC” și începem să vedem cum camera lui Betty dispare ușor, ușor din jurul nostru. Dintr-odată, o lumină puternică ne lovește drept în față. Pentru câteva secunde nu vedem nimic în jurul nostru, dar când peisajul începe să se contureze în fața noastră, ne trezim la poalele muntelui de pe coperta jocului. Ne uităm îngroziți unii la alții văzând că nimeni nu mai arăta la fel. Ne-a luat câteva momente să ne dăm seama că fiecare arăta acum exact ca și caracterul ales.

- Ce se întâmplă? întrebă Arth cu o voce tremurândă.

- Nu, nu, nu știu.. Cred că, cred că suntem în joc! răspund eu, înfricoșat.

Privim speriați în jur și observăm că la câțiva metri de noi, aruncată în noroi, este o carte. Începem să o răsfoim și ne dăm seama că este regulamentul jocului. Pe ultima pagină scrie „terminați jocul și veți fi eliberați, dar nu uitați, pe vârful muntelui trebuie să înnoptați”. Pe jos erau desenate niște săgeți care indicau o cărare. Am început să înaintăm, până când am dat de un zid care pare că înconjoară tot muntele. Pe zid scrie „Șapte culori alăturate. Minunate toate. Ca un brâu vrăjit. Peste cer el s-a ivit.”

- Este o ghicitoare! a exclamat Betty.

- Da! Trebuie să fie vorba despre curcubeu! răspunde Arthur entuziasmat.

- CURCUBEU! strigăm toți în cor.

Atunci, zidul dispare ca prin magie, iar noi ne continuăm drumul prin pădurea întunecată. Crengile copacilor se unesc împiedicând lumina să pătrundă în codru. Am tot mers și am tot mers. apropiindu-ne încet, încet de vârful muntelui. Nu peste multă vreme, dăm peste un râu care ne întrerupe cărarea, nu zărim niciun pod, așa că ne gândim că acesta este următorul obstacol al jocului. Ne uităm în jur, dar nu găsim nimic. Într-un final ne așezăm dezamăgiți pe marginea râului, dar când ne uităm mai atent, observăm că pe suprafața apei se vedea un mesaj „Fără ea nimic nu crește. Mugurul nu înflorește. Și pământul, să vezi, crapă. Dacă lipsă e de....!”

- APĂ! strigăm cu toții.

Un pod care trece peste râu apare când nimeni nu se aștepta să înainteze. Câteva minute mai târziu, ieșim din pădure și vedem că suntem aproape în vârful muntelui. Uitându-ne după cea de-a treia ghicitoare observăm că afară se întunecă și începe să ni se facă frică. Din fericire zărim și ultima ghicitoare care spune „Vine greu. Se pierde ușor. Ca o pasăre în zbor. Ca un munte într-un nor. E greu să știi câteodată. Dacă e adevărată. Dar atunci când ți-e dor. Este al tău viitor.”

- PRIETENIA! spunem noi.

Suntem acum înapoi în camera lui Betty. Ne adunăm cu toții într-o îmbrățișare de grup și promitem să nu ne mai jucăm vreodată acele jocuri.

Ella Chirilă, calasa a VIII-a A

Piticot

Era o zi ploioasă de toamnă. Maria și sora ei, Roxana, se aflau în subsolul casei, unde se adăposteau de vremea neprietenoasă. Cotrobăind printre vechile comori ascunse în cutii prăfuite, acestea au dat peste un joc vechi: „COMOARA LUI PITICOT”. Cutia în care acesta se afla nu părea una obișnuită. Erau imprimate niște semne ciudate, iar piticul era altfel reprezentat față de cum își aminteau ele. Împinse de curiozitate, au decis să deschidă cutia și să se joace.

În interiorul acesteia se aflau o tablă de joc, niște pioni de diferite culori, două zaruri și o foaie cu reguli. Fetele au scos piesele de joc și s-au pregătit să înceapă. Însă, asta nu era tot. În cutie se mai aflau două lăntișoare și o hârtie. Pe hârtie era tipărit cu scris de mână, ușor dezordonat, pe care scria că cele două fete trebuiau să poarte lăntișoarele pentru ca jocul să devină mult mai palpitant. Curioase, Maria și Roxana și le-au prins la gât. Deodată, au căzut într-o stare de visare, iar când s-au trezit se aflau deja pe un alt tărâm. Acolo, totul părea ca într-un basm. În fața lor se desfășura o potecă pietruită, în forma de spirală. Pe fiecare piatră era scris câte un număr, în ordine consecutivă, de la 1 la 72. Pe piatra cu numărul 72 se putea zări un cufăr plin de comori și în dreapta lor se aflau două zaruri aproape cât ele de mari.

- Ce facem acum? a întrebat Roxana speriată.

- Nu știu, nu cred că există vreo cale de a ne întoarce. Cred că cel mai bine e să începem jocul.

- Dar mi-e frică. Dacă rămânem captive aici? Nu scria pe hârtie cum ne putem întoarce?

- Nu îmi aduc aminte. Singura variantă este să încercăm să terminăm jocul. Poate așa ne vom întoarce acasă.

Prima care a dat cu zarurile a fost Maria...
11. Aceasta a înaintat unsprezece căsuțe: „Așteaptă să treacă oițele. Stai o tură.”. Brusc, o turmă de oi a năvălit spre ea. Surprinsă, Maria se ferește în ultima clipă și reușește să rămână teafără. După nenumărate momente în care fetele au întâmpinat personaje noi și situații neobișnuite - s-au împrietenit cu zâne, au fugit de glasul strident / ascuțit al sirenelor, l-au ajutat pe Omul de Tinichea să adune piesele pe care acesta le-a pierdut și s-au întâlnit cu Lupul cel Rău care era pe urmele Scufiței Roșii - au ajuns în sfârșit la comoara mult dorită.

Odată ce au pășit pe căsuța cu numărul 72, strălucirea comorii le-a făcut să închidă ochii și să cadă din nou într-o stare de reverie. Cu teamă, au deschis ochii. Se aflau în subsol. În fața lor se aflau piesele de joc, dar nici urmă de lăntișoare. Nu se auzea nici măcar zgomotul ploii, iar atmosfera părea tensionată.

- Crezi că a fost un vis? a întrebat Maria.

- Nu știu, totul a părut atât de real, dar în același timp, imaginar. Cred că cel mai bine e să strângem jocul, cine știe ce lucruri ciudate s-ar mai putea întâmpla.

Maria și Roxana au așezat cutia acolo unde au găsit-o la început și au ieșit afară pentru a lua o gură de aer. În timp ce priveau iarba umedă și cerul cenușiu, prin minte le zburau toate trăirile pe care le-au avut cu doar câteva clipe în urmă.

Ștefania Mătăcuță, clasa a VIII-a A

Grafică:

Anastasia Sasu, clasa a V-a A

Prinși în joc

După o săptămână epuizantă de școală, Clara, eu, Radu și Patricia am decis să petrecem weekendul la cabana părinților Patriciei. Ne-am îmbrăcat gros, fiind o zi geroasă de iarnă, tăioasă ca un brici, și am pornit spre două zile de distracție.

Primele ore s-au scurs / au trecut normal, dar totul s-a schimbat atunci când a început să ningă atât de tare, încât nu mai puteam sta afară. În cabană, era o atmosferă deprimantă, iar plictiseala a început să ne dea târcoale. După ceva timp, Radu a început să cotrobăie prin fiecare ungher al cabanei, sperând să găsească ceva de făcut, așa că l-am urmat. La un moment dat, am găsit o cutie prăfuită, în care se afla un joc numit CLUEDO. Curioși, am luat jocul în cameră și ne-am pregătit pentru prima rundă.

- Știu jocul acesta, obișnuiam să îl joc cu frații mei. Dar nu-mi amintesc să fi arătat așa, parcă era mai colorat, spuse Clara.

- Probabil, e din cauza vechimii. Acum haideți să jucăm, îi răspunse Radu.

- Vă pot învăța eu cum se joacă. Nu este nevoie să pierdem vreme citind instrucțiunile. Presupun că este același joc, adăugă Clara încrezătoare.

- Să începem!

Am aranjat tabla de joc, am împărțit cartonașele și am ales ordinea jucătorilor. Clara a dat prima cu zarul pentru a ne demonstra cum trebuie să jucăm. În momentul în care zarurile au atins masa, lumină puternică ne-a învăluit și, înainte să ne putem reveni, ne-am trezit în fața unei clădiri impunătoare, cu ușile larg deschise. Uimirea ne-a cuprins pe toți, ca o ceață stranie, și am intrat tăcuți și precauți în casă. Aici, lumina pătrundea cu greu prin geamurile opace. Totul arăta impresionant, într-o ordine desăvârșită, până la cel mai mic detaliu. Covorul roșu de la intrare ne ghida pe holurile întortocheate, până în camerele fastuoase. Sufrageria, camera de jocuri, dormitorul, bucătăria, baia și nu numai, erau impozante, dar atmosfera nu era una primitoare. Mobilierul din lemn masiv accentua atmosfera somptuoasă, având modele / desene gravate cu aur.

Când am terminat de explorat casa și ne-am întors la intrarea principală, pentru a ne întoarce la cabană, ușile s-au închis. Atunci am observat biletul prins de acestea. L-am luat și am citit cu voce tare:

„Felicitări! Sunteți norocoșii care au șansa să joace CLUEDO Real Life. Jocul este similar cu cel original, dar de această dată miza a crescut. Criminalul și-a ales prima victimă. Trebuie să îl opriți, aflându-i identitatea. Aveți la dispoziție indicii pe care să le urmați: un posibil loc al crimei, arme și alibiuri ale altor personaje. Dar repet, miza a crescut. Dacă nu veți prinde criminalul în următoarele trei ore, acesta își va alege o altă victimă, pe unul dintre voi. Dacă veți greși, veți pieri!

Timpul vostru începe ACUM!”

Am crezut că e o glumă până în momentul în care un cronometru mare a apărut pe perete și în fața noastră s-au ivit cărțile cu indicii. Le-am luat pe toate și am început să le așez pe categorii: suspecti, alibiuri, arme, camere. Eram așa de năucită, încât nu am observat că prietenii mei erau încă pe hol, ca niște stane de piatră. Palmele au început să îmi transpire și o auzeam pe Patricia cum suspina. L-am chemat încet, parcă temându-mă să nu declanșez ceva malefic în toată liniștea aceea stranie.

- Acesta nu mai este un joc individual. Trebuie să muncim împreună, să adunăm informațiile, pentru a putea pleca de aici teferi. Nu avem timp de pierdut, am spus tremurând.

Prietenii mei s-au apropiat parcă în transă și am început să căutăm înfrigurați indicii care să ne ajute să aflăm identitatea criminalului. Informațiile nu păreau folositoare, iar suspectii erau mulți, dar totuși am construit niște piste de căutare.

Victima era Antonia, o fată de 22 de ani, pasionată de artă, pe care am găsit-o, fără suflare, în bibliotecă.

Suspecții erau: Marius, fostul ei iubit, care dorea să se răzbune, dar era în același timp prea inocent pentru a-i putea face rău. Maria, colega ei de birou, care o invidia pentru poziția ei în firmă, la care ea visa de mult timp. Vecinul ei, deranjat în permanență de muzica Antoniei. Sora ei mai mică, care a trăit toată viața în umbra ei.

Suspecții erau: Marius, fostul ei iubit, care dorea să se răzbune, dar era în același timp prea inocent pentru a-i putea face rău. Maria, colega ei de birou, care o invidia pentru poziția ei în firmă, la care ea visa de mult timp. Vecinul ei, deranjat în permanență de muzica Antoniei. Sora ei mai mică, care a trăit toată viața în umbra ei.

Primul suspect eliminat de pe listă a fost sora ei mai mică, având un alibi solid. Părinții ei au fost alături de ea toată seara, aceasta neavând cum să o rănească pe Antonia. Ceilalți suspecti aveau motive întemeiate. Și atunci am înțeles că nu va fi ușor să prindem criminalul.

Am folosit prima oră pentru a aduna mai multe informații referitoare la suspecti, sperând că vom mai putea elimina dintre persoanele de pe lista noastră. Atmosfera devenea din ce în ce mai tensionată, iar noi ne lăsam tot mai prinși de joc. Nu simțeam trecerea timpului și făceam progrese remarcabile.

În cea de-a doua oră am analizat locul crimei: casa în care ne aflam. Ne-am despărțit pentru a căuta cât mai multe dovezi. Peste tot prin casă am găsit obiecte care ne duceau la Maria (un cerceș găsit pe jos în dormitor, peria de păr uitată în baie și urme de pantofi la intrare). Am adunat dovezile pentru a le studia. Ceea ce a descoperit Radu însă ne-a șocat pe toți. Era de fapt o înscenare! Pe toate obiectele se afla o amprentă comună, care se potrivea cu cea a vecinului. Astfel am putut să o scoatem și pe Maria din lista de suspecti.

Jocul era pe sfârșite. Lucrurile începeau să se limpezească, iar noi eram tot mai siguri că vecinul era criminalul. Am recapitulat toate scenariile posibile și am ajuns la concluzia că aveam dreptate. Eram gata să încheiem jocul. Ne-am îndreptat spre ușă pentru a da răspunsul final. Patricia a înaintat și a spus cu hotărâre:

- Vecinul este criminalul!

O lumină roșie s-a răspândit în hol, iar vocea a răsunat ca la începutul jocului:

- Răspunsul este greșit! Nu ați ținut cont de toate informațiile. Vecinul avea un alibi scris pe cartonaș.

Am simțit cum ameteșc, iar inima mi s-a oprit. Cum am putut să uit cartonașul?! Am pierdut doar din vina mea . . . Cred că l-am scăpat atunci când am mutat cărțile la început.

. . .

Privirea mi s-a încețoșat... M-am frecat la ochi, încercând să-mi păstrez calmul, apoi, în scurt timp, am realizat că mă aflam în cabana Patriciei alături de prietenii mei. Și ei păreau la fel de uimiți ca și mine.

- Nu am murit! Ce s-a întâmplat cu jocul?

- Totul părea atât de real!

- Ce ușurare!

Weekendul la cabana a continuat, deși nu aveam cum să uităm ceea ce am trăit în timpul jocului. Iluzie? Realitate? Doar un joc?

Printre stele

Mădălina Țimonea,
clasa a VI-a A

Într-o seara târzie de toamnă, Albert, un băiețel fascinat de Univers și toate tainele sale, privea constelațiile magnifice de la fereastra camerei sale. Absorbit de infinitul cerului, contempla visător la luminile cerești, care păreau să îi poarte gândurile departe, spre locuri necunoscute de nimeni. În oraș, luminile caselor se stinseseră demult, rând pe rând, lăsând în urmă o liniște adâncă.

La un moment dat, gândurile lui Albert au fost întrerupte de zgomote nefirești. Un freamăt ciudat părea să cuprindă orașul, ca și cum ceva rău urma să se întâmple. Ramurile copacilor au început să se miște agitate și frunzele zburau de colo colo, purtate de un vânt amețitor. Albert a crezut că visează, dar dintr-odată, din cerul nopții au căzut stelele, una după alta, lăsând în urmă scânteii. Era ca și cum ploua torențial, dar, în loc de stropii de apă, erau stele gigantice și luminoase. După ceva timp, peste tot în jur se găseau aceste mingi de foc. Băiatul s-a speriat la început și s-a mirat, căci niciun om nu ieșise din casă să vadă ce se petrecea.

Și-a luat inima-n dinți și a ieșit afară, îndreptându-se spre cea mai apropiată stea, pentru a o observa mai bine. Steaua, care era de două ori mai mare decât Albert, emana o căldură insuportabilă. Spre mirarea lui, a observat că stelele aveau chip uman, ba chiar începuseră să vorbească între ele. Surprins de cele văzute, Albert a întrebat:

- Voi puteți vorbi?

- Sigur că putem! Ce crezi că facem toată noaptea? a răspuns steaua.

- Dar, de ce v-ați prăbușit toate acum?

- Cineva a rapit-o pe regina noastră, Luna, așa că am venit aici pe Pământ, să le cerem ajutor oamenilor.

Albert a dorit numaidecât să ajute stelele să găsească Luna, așa că s-a urcat pe stea, ținându-se strâns de razele acesteia. Aceasta a început să plutească în aer, urmată de toate suratele ei. La înălțimile cerului, băiatului i s-a făcut frig, dar căldura stelei îi încălzea trupul. Au plutit deasupra Pământului, ceea ce era un lucru fascinant pentru Albert. Au văzut Polul Nord și Oceanul Pacific de sus. Totul părea atât de captivant, ca într-un vis magic. Dintr-odată, a auzit un zgomot asurzitor. Sub cupola cerului, Luna se rostogolea pe cer ca o roată desprinsă de la car. Încerca cu disperare să fugă, în timp ce o armată de asteroizi și comete o ataca din toate părțile. Aceștia voiau să o răpească, să îi fure lumina și să o ducă cu ei spre alte colțuri ale universului. Luna părea îngrozită de ce i se întâmpla și striga cu disperare după ajutor. Albert nu a mai stat pe gânduri și le-a îndrumat pe stele, pornind împreună să salveze Luna. A început un război între stele și asteroizi, iar luminile se contopeau pe cer ca într-un joc fosforescent. Între timp, Albert, plutind pe steaua lui, a reușit să o elibereze pe Lună. Năucii de-a dreptul, asteroizii și cometele au fugit spre alte orizonturi, lăsând în urma lor o explozie de lumină.

După o vreme, Albert împreună cu stelele și Luna, s-au întors deasupra orașului, fericiți că au reușit să aducă echilibrul pe Pământ. Stelele s-au înșirat din nou ca niște mărgelele deasupra orașului, iar Luna, încă temută și palidă după cele întâmplate, și-a reluat locul ei pe cer, ținând, astfel, de strajă întunericului. Albert, ajuns și el în camera lui, a mai rămas puțin la fereastră, încercând să înțeleagă cele întâmplate. Era fericit pentru că avusese parte de acest spectacol ceresc și, mai ales, pentru că a putut să ajute ca acest tablou minunat să nu fie distrus. Luna, părea că îi zâmbește de sus, iar el era de-a dreptul fascinat. De aici, de jos, nu putea vedea chipul stelelor, dar el știa acum cum arătau cu adevărat. A adormit fericit, gândindu-se cât de norocos a fost că a putut pătrunde în tainele universului.

De atunci, Albert, în fiecare seară, înainte de somn, deschide larg fereastra și își trimite gândurile spre Univers. Știe că orice dorință și-ar pune, cineva acolo sus îl iubește, și cu siguranță, îi va îndeplini visurile. Apoi, adoarme liniștit, cu un zâmbet în colțul gurii, fericit că face parte din această mare creație, numită UNIVERS.

Fabula câinelui

A doua zi, de dimineață, plină de larna a sosit mai repede decât credea câinele, iar crivățul își arunca răsuflarea turbată asupra lui, făcându-l să se cuibărească tot mai adânc într-un colț al grădinii. Copacii din grădină căzuseră și ei pradă înghețului, iar noaptea parcă șuiera a jale în încercarea de a se împotrivi vântului puternic.

Mustățile câinelui erau cristalizate complet, din cauza gerului năprasnic, iar noaptea îi îngheța și blana, paralizându-l din cap până-n picioare. Avea noroc că soarele îl mai încălzea la răsărit. Totul avea sens acum, realizase în sfârșit că a greșit amarnic, că acum avea să-l coste, poate chiar viața. Planurile lui de la început, la care renunțase cu ușurință și naivitate, delăsarea și nepăsarea l-au adus în această situație.

Câinele închise ochii, lipsit de speranță, gândindu-se la destinul lui sumbru, suspinând la gândul că aceasta avea să fie ultima lui seară pe pământ. Îi era dor de clipele în care stătea alături de stăpânul lui, la căldură, în fața șemineului.

Deodată, perdele de ceață luaseră totul în stăpânire, nu mai vedea nimic, nu mai auzea nimic. Se simțea ca în cartea lui Robert Louis Stevenston, *Insula Comorii*, pe care stăpânul lui i-o citea în fiecare seară. O lacrimă cristalină i se prelinse pe bot și odată cu ea apărură o făptură gingașă în fața lui. Era o zână, renăscuse din lacrimile câinelui și îl privea cu tristețe. Avea părul scăldat în raze de soare și ochii arătau ca doi mici luceferi așezați sub bolta frunții, glasul mut al lor evidențiind îngrijorarea. Era de-o frumusețe rară, iar glasul ei blând era melodios și îl liniștea pe sărmanul câine.

- Ce dorești de la mine? Nu vreau să plec din această lume, mi-e bine aici. Larna și gerul vor dispărea curând și vara această mi-am propus să strâng oase și să-mi fac o casă. Te rog, lasă-mă să rămân!, spuse câinele cu o voce înecată de lacrimi.

Sunt aici să te ajut, nu vreau să suferi. Vreau să te duc într-o lume mai bună, în care vei fi respectat și iubit, o lume în care vei uita de suferință. Nu o să mai stai în frig, visând la căldura din fața șemineului, vei fi în propriul tău vis, plin de culoare și bucurie. Nu asta îți doreai? grăi făptura cu o voce suavă

- Nu, adică da, dar stăpânul meu va rămâne singur. El e familia mea, nu-l pot părăsi! răspunse câinele hotărât să rămână alături de stăpânul său.

- Cum dorești. Eu te voi aștepta oricând în acea lume de vis! spuse făptura uluitoare și dispăru ca prin minune.

Ceața se risipi și câinele se hotărî să lupte, să facă pași mici și să revină la planuri, iar în dimineața următoare avea să sape o groapă până în adâncul pământului și să-și facă o casă acolo, în fundul grădinii.

- Gerule năprasnic, iartă-mă te rog, că te-am ignorat, crezându-mă mai puternic ca tine, șopti câinele, în speranța că gerul îl va auzi.

Din fericire, a doua zi, dis-de-dimineață, câinele se trezi din somnul greu, care-l amortise. Dorința lui arzătoare de a nu își lăsa stăpânul singur, fusese mai presus de chinurile pe care le îndurase. Razele soarelui se chinuiau să răzbată printre norii întunecați, iar fulgii mari și deși parcă erau lacrimi de bucurie, speranța la o viață mai bună. „Un câine e singurul de pe lume care te iubește mai mult decât se iubește pe sine,” după cum spunea și umoristul american, Josh Billings, încă din anii 1800.

Carla Lăzăroaie, clasa a VI-a A

Grafică:

Clara Adam, clasa a V-a B

Copacul fermecat

Pe valea Arieșului, la marginea unui sat uitat de lume, la capătul unui drum de țară anevoios, este o pădure de fagi. Acolo, doar uneori mai poți auzi cum șuieratul trenurilor mai străbate slăvile, parcă strigând după oamenii plecați.

Mocănița a ajuns la ultima stație, iar noi împreună cu prietenii noștri de peste hotare ne-am aventurat pe drumul spre pădurea despre care auzisem că era casa unui bătrân fag.

Drumul era greoi, iar crengile pădurii parcă voiau să ne oprească din a afla secretul fagului misterios. Am intrat într-un luminiș ce părea inundat de potopul de aur al soarelui. În mijlocul lui se înălța falnic un arbore de o frumusețe imperială.

Bătrânii pe care i-am întâlnit în sat, când am coborât din tren, ne-au povestit că suntem foarte norocoși că avem ocazia să vedem acest arbore mirific. Ne-au mai povestit și că acest copac avea cinci sute de ani, ceea ce ne-a lăsat pe toți cu gura căscată. Fagul luase parte la fel de fel de războaie și a putut observa cum omenirea avansat pe parcursul ultimilor o sută de ani.

Ne-am așezat în jurul lui, parcă îmbrățișându-l și am format o șezătoare. Uimiți de poveștile auzite despre el, de faptul că frunzele lui nu cad niciodată și că pe vremuri în scorbura lui era un izvor a cărui apă vindeca oameni, am hotărât să ne spunem și noi poveștile noastre.

Deodată, o ceață ne învălui și nu mai puteam vedea nimic. Copacul imens, pădurea și prietenii mei dispăruseră.

- Ce se petrece? Intrebă Mark, un vechi prieten, care venise cu mine. I-am recunoscut vocea.

- Nu știi, dar sunt sigură că dacă ne agităm nu vom reuși să scăpăm de aici. Am răspuns eu, încercând să-mi păstrez calmul.

După câteva clipe, ceața dispăruse și acum stăteam în fața fagului, observând că purtam niște uniforme roșii ca focul și fiecare aveam câte o sabie ascuțită.

- Cred că am călătorit în timp. Luptăm alături de armata română, cu Avram Iancu în frunte. Suntem în apropierea Munților Apuseni. Ne luptăm cu Imperiul Austro-Ungar, haide să pornim la luptă!

Sângele curgea șiroaie peste tot prin jur. Era o luptă grea, și îmi oriunde îmi întorceam privirea erau numai oameni răniți, nu puteam să-i ajut, deși aș fi vrut, trebuia să înaintez, să-l urmez pe Avram Iancu, trebuia să le ținem piept dușmanilor cu orice preț.

Am realizat că suntem înconjurați. Inima îmi bătea cu putere, parcă îmi ieșea din piept. Nu am mai stat pe gânduri mult, ci am acționat. Ne-am scos săbiile și am pornit la luptă. În jurul nostru, ascunși după tufișuri și copaci, stăteau ascunși soldații rivali. Înainte ca ei să acționeze, am pornit atacul și i-am învins. Dragostea de țară ne-a dat curajul necesar. După aceea, am plecat grăbiți pe câmpul de luptă.

După o zi lungă și grea, războiul luase sfârșit. Am biruit și acum ne odihneam în fața copacului și privindu-l, ne-am întors în prezent.

- Știați că aici s-au întâlnit Avram Iancu și împăratul imperiului Austro-Ungar? Întrebă Mark, amintindu-și de povestea, pe care bătrânii din sat i-au povestit-o.

Eram cu toții uimiți de ceea ce se întâmplase, de ceea ce ne-a spus Mark și am realizat fericiți, că eram teferi, că acel copac era magic, îi trimitea pe oameni în trecut, să vadă cum era pe vremea aceea și să realizeze că violența și lupta nu ajută la nimic, pacea este mereu cea mai bună alegere.

Călătoria în timp și copacul fermecat vor rămâne în sufletul meu ca un cristal al amintirii. Nu voi uita niciodată întâmplarea prin care am trecut alături de prietenii mei de peste hotare.

Carla Lăzăroaie, clasa a VI-a A

Firul de aur

Într-o după-amiază însorită, camera mea era inundată de razele soarelui care pătrundea prin geamul mare al camerei mele, aflat chiar lângă un copac cu frunzele verzi și crude.

M-am trezit somnoroasă, pe la o oră trecută de prânz. Și mă tot întrebam oare ce mi s-a putut întâmpla de am dormit așa de mult. M-am ridicat din pat, parcă cu o greutate extrem de mare care mă trăgea în jos. Am înaintat spre măsuța de machiaj din camera mea, deoarece doream cu nerăbdare să-mi pieptăn părul încălzit. Am ridicat somnoroasă privirea și, ce să vezi: toată greutatea enormă pe care o aveam de cărat pe umeri, venea de la păr. Aveam părul făcut din aur pur. Șocată, am început să mă pieptăn. Din greșeală, am smuls un fir de păr, care atunci când a atins podeaua, a luat o forma de arc. M-am aplecat să-l iau, iar dintr-odată, podeaua parcă s-a despica în două și am căzut în gol.

După un timp de căzut în gol, m-am întrebat de ce nu ating podeaua. Apoi, am stat și mi-am dat seama de ce tot cad în gol. Firele de păr auriu îmi tot cădeau și tot despicau podeaua pe care trebuia să ajung. Era ca un joc fără sfârșit. Atunci, mi-am făcut mâinile căuș și am prins firele de păr care încă mai cădeau.

Într-un final, am atins podeaua, iar în fața ochilor am văzut un elf care părea să fie de prin zonă. L-am întrebat:

- Hei, știi cumva unde mă aflu?

- Oh doamne, dar ce ți s-a întâmplat la păr? Vai, sper că nu e ce cred eu că e. Livrarea de păr împletit cu aur care trebuia să ajungă la regină, a ajuns pe capul tău, constată piticul.

- Acum totul capătă un pic de sens.

- OK, așteptăm până îți cade tot părul, apoi mi-l dai mie, eu îl trimit la regină și uite așa am rezolvat problema, ciripi cu un glas ciudat piticul.

- Cam cât va dura până regina își primește părul înapoi? am spus eu în timp ce am înapoiat firele de păr.

- Exact o secundă, spuse elful în timp ce pocni din din degete.

Eu mi-am recăpătat părul meu blond, iar înainte de a întreba cum mă pot întoarce, elful a aruncat un fir de păr auriu înspre pământ. Iarba s-a făcut una cu pământul, dezvăluind o poză cu camera mea văzută de sus. Am sărit și...

...m-am trezit înapoi în camera mea, în timp ce stăteam deasupra locului unde mi-a scăpat firul de păr magic. Totul parcă a fost doar o iluzie, dar de fapt a fost cât se poate de real.

David Botea, clasa a VI-a A

Grafică:

Miruna Boldea, clasa a VII-a A

Legenda celor trei surori

În trecut, cu mult înaintea zilei de azi, de ieri sau de alaltăieri, trăia un împărat. Regatul la cârma căruia se afla se întindea de la munți la mare, de la pajiști la pădure, iar în el domneau bogăția și prosperitatea.

Cu toate acestea, împăratul, servitor umil al țărâmului său, era apăsător de tot felul de gânduri. Știa că nu mai avea mult de trăit pe acele meleaguri. Cu fiecare vorbă, fiecare pas și fiecare suflare se simțea mai aproape de acea ultimă clipă, de acea despărțire de tot ce iubise el vreodată. Însă problema cea mai mare nu era aceasta.

Bătrânul împărat avea trei fiice, trei odrasle, una mai frumoasă ca alta, preaiubite de întreaga împărăție. Peșitori din toate colțurile lumii veneau la curtea împărătească, însă una câte una, cererile lor erau respinse de către fete. Astfel, împăratul rămânea fără moștenitori, și astfel, un război civil devenea din ce în ce mai probabil.

Și, în ciuda tuturor acestor tensiuni, mai exista încă o problemă la curtea slăvitului împărat. Dintre toate cele trei fete, mezina era preferata tuturor. Era ca și când aceasta avea un talent ascuns de a cuceri fiecare ființă. Până și cel mai fioros leu ar fi devenit mai blând ca un mielușel în preajma ei. Însă, cu un astfel de dar, au avut să urmeze numai nenorociri pentru săraca fată. De când se născu aceasta, surorile sale începuseră să dezvolte sentimente puternice de ură față de ea, batjocorind-o, lovind-o și purtându-se mizerabil cu săraca fată. Ura aceea s-a acumulat în inimile fetelor, crescând pe zi ce trece, până când, într-o seară, acestea au decis să creeze un plan. Dacă voiau ca lumea să le iubească vreodată, aveau nevoie să scape de mezina. Zis și făcut. Ivindu-se oportunitatea, cele trei surori au pornit la drum în caleașca regală, îndreptate pentru afaceri împărătești către o provincie izolată a regatului. Trecând prin păduri și prin câmpii, zile la rând, cele trei au ajuns în final într-o zonă muntoasă, brăzdată de păduri de mesteacăn minunate cu frunze sclipind în lumina caldă a toamnei.

În aceste meleaguri, cele trei fete au poposit pentru a admira peisajul tomnatic, îndepărtându-se de caleașcă și de servitori. Ajungând ele în dreptul unei prăpăstii, fata cea mare și cea mijlocie au convins-o pe mezina să se apropie de marginea râpei și să privească toată împărăția care se întindea în zare. Furată de priveliște, fata nu a fost atentă atunci când cele două surori ale sale s-au repezit către ea și au împins-o în prăpastie.

Întorcându-se în grabă la caleașcă, cele două fete au dat veste de așa-zisul accident petrecut, despre cum, furată de peisaj, mezina a căzut în neant. Servitorii s-au strâns imediat pentru a căuta fata de împărat, însă eforturile lor au fost în zadar. Aceasta nu mai era nicăieri de găsit.

Auzind la întoarcerea fetelor de cumplita veste, împăratul s-a închis, devastat, în odaia sa, refuzând să mai iasă. În noaptea sosirii fiicelor de împărat, s-a petrecut un lucru straniu. Pe când acestea dormeau în paturile lor pe plapumi de mătase, la geamul lor a apărut neanunțată o lumină puternică. Fetele s-au trezit imediat la apariția acesteia și, văzând lumina vrăjită, s-au ascuns degrabă sub plapumile lor. Corpul luminos, o arătare imaterială, a început să le grăiască fetelor cu glas blând. Acestea au aflat curând că arătarea nu era alta decât însăși sora lor, și, înspăimântate, au început să se roage pentru iertare. Glasul le-a acceptat cererea, însă cu o singură condiție. Ambele fete aveau să se căsătorească cât mai repede cu putință, pentru a asigura tronul împărăției și, astfel, pentru a evita un măcel.

Fetele au acceptat, grabnic, iar a doua zi, s-au arătat în fața tatălui lor și i-au spus despre decizia luată. La auzul acelor cuvinte, bătrânul împărat a sărit în sus de bucurie și a început să caute în lung și-n lat un soț potrivit pentru fiecare fată. În final, doi nobili potriviți au fost găsiți, iar nunțile au durat fiecare șapte zile și șapte nopți. S-a dansat, s-a mâncat și s-a băut, iar soarta împărăției a fost salvată. Cât despre cele două fete de împărat, după ani de domnie, au ajuns una după alta să se reunească cu sora lor de mult pierdută și să devină aștri strălucitori pe cerul nopții. Astăzi, dacă ne uităm cu atenție pe cerul înstelat, putem încă să vedem cele trei surori, dansând, fericite că s-au reunit.

Tudor Giurca, clasa a VI-a A

Fantoma întunericului

Când eram mică, obișnuiam să merg seară de seară, în podul întunecat al casei, să citesc povești cu balauri și Consânzene, la lumina lunii ce pâlpaia cu greu, sub abajurul întunecat al nopții. Acel loc era singurul în care îmi puteam găsi liniștea, deoarece pe parcursul zilei, mama, frații și surorile mele trudeau, îngrijind fiecare locșor al casei noastre sărăcăcioase. Eram mulți și locul pe care îl numeam „acasă” era, de fapt, un hambar părăsit al unui țăran bătrân și putred de bogat, căruia tata îi lucra pământul.

În geamul înserării, apărui brusc, o fantomă ce părea o ființă de o sclipire plăpândă și albastră, speriiindu-mă groaznic. Gemea și începu să-mi explice, că încercă să scape de sub controlul stăpânei întunericului, care voia să domnească pentru totdeauna peste cerul întunecat al nopții și să pună stăpânire și peste pământ, lăsând lumea fără lumină. Mă atragea, magnetizându - mă, cu povestea ei. Curiozitatea și dorința de a o ajuta, mă cuprinsese, așa că am deschis, sfioasă, geamul și m-am îndepărtat. Aceasta a alunecat ca pe un tobogan invizibil și a căzut pe podeaua de lemn, ce scârțâia la simpla atingere. Văzând ca era în regulă, am închis geamul și fantoma gingașă se ridică, devenind și mai atrăgătoare.

Brusc, o ceață deasă mă învălui și podeaua dispăru. Căzusem într-o altă lume.

- Ce se întâmplă? am întrebat, deznădăjduită, auzind în depărtare un râs isteric.

După ceva vreme, ceața dispăru, iar eu mă aflam capturată în acea lume, eram și eu o fantomă chinată sub pecetea întunericului. Am icnit de durere și am privit în jos. Am observat că în hambar, eram tot eu și încă priveam cerul. Am realizat că fantoma mă păcălise, schimbând locul cu mine, furându-mi corpul, lăsându-mă să plutesc în derivă prin întuneric. Fantomele voiau să pună stăpânire pe oameni și să facă întunericul să domnească peste tot.

Durerea din sufletul meu și nostalgia cu care priveam casa în care trăiau toate persoanele dragi mie, făcură ca puterea binelui să învingă și în final am reușit să mă întorc acasă, departe de pânza de suferință a întunericului, împinsă parcă de o forță care mă învăluia cu căldură și lumină.

Venise dimineața și soarele arzător și strălucitor, îmi inundă inima cu bucurie. Avea să fie o zi minunată, departe de făpturile mistice ale nopții, care nu vor mai fi primite niciodată în casa noastră.

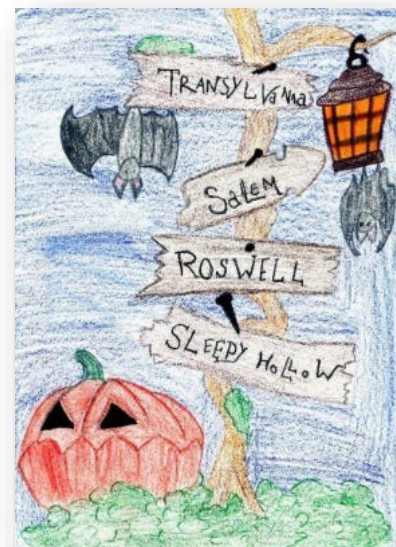
Carla Lăzăroaie, clasa a VI-a A

Grafică:

Joy Stănescu, clasa a VI-a B

Oana Vecerdea, clasa a VI-a A

RECOMANDĂ CITITORILOR

Coordonator: prof. dr. Daniela Pănăzan Lórincki

DUMBRAVA MINUNATĂ

Orice carte este frumoasă, are felul său aparte de a impresiona oamenii.

Nu mă întrebați pe mine, întrebați-o pe Lizuca, o fetiță orfană de mamă, care nu-și vede tatăl și este despărțită de bunicii săi. Totuși, această fetiță are o aventură extraordinară, dovedind imaginație, văzând lumea prin „ochelari roz”. Sănu ne gândim că ea nu știe prin ce greutăți trece. Ba din contră. Știe că nu este bine să fie bătută și despărțită de bunici în fiecare zi, așa că pornește într-o aventură spre casa bunicilor împreună cu cel mai bun prieten al ei, cățelușul Patrocle. Acest fapt ne arată cât de hotărâtă și iubitoare poate fi Lizuca. Își dorește să ajungă la bunicii ei și nimic nu o va opri.

Ce frumos ar fi să fim cu toții ca Lizuca, iubitori, simpatici, prietenoși, amabili, creativi, dar totodată hotărâți și curajoși! Dacă mă întrebați pe mine, sincer, aș vrea să fiu ca Lizuca. Voi cum ați dori?

Eliza Suci, clasa a V-a B

Grafică: Anastasia Sasu, V A

Subiectul operei:

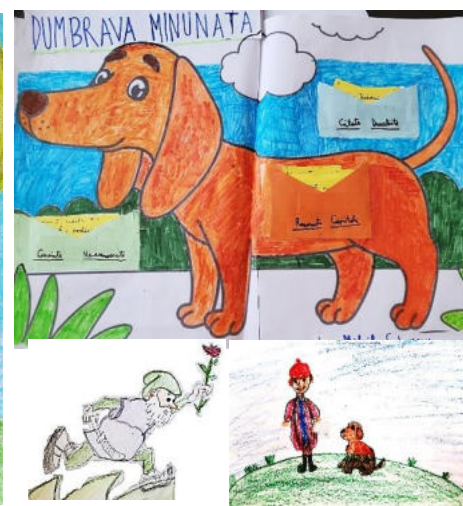
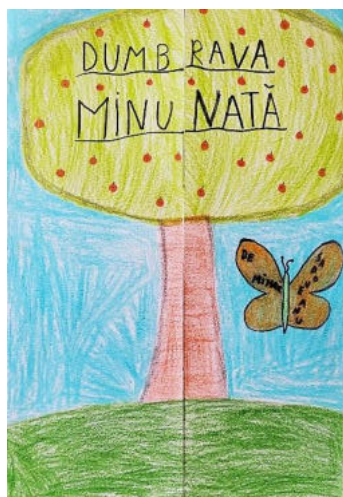
Duduia Lizuca locuiește împreună cu doamna Mia Vasilian, mama sa vitregă. Tatăl ei venea rar acasă, fiind plecat la București. De fiecare dată când avea ocazia, mama vitregă își certa fiica.

Într-o zi, vin în vizită două prietene ale doamnei Mia Vasilian. Acestea servesc șerbet de portocale, iar, într-o clipă de neatenție, Duduia Lizuca își bagă degetele în șerbet. Mama sa vitregă o vede și o strigă furioasă pe slujnică, care o scoate pe Lizuca din cameră și o bate. Fiind lovită zilnic, ea decide să pornească, împreună cu cățelușul ei, Patrocle, la drum spre căsuța bunicilor ei, care au iubit-o mereu. Pe drum se întâlnesc cu Sora-Soarelui, căreia fetița îi povestește despre mama sa, care a murit. Apoi, se întâlnesc cu Sfânta Miercuri, care știe că Lizuca și Patrocle merg la bunicii fetiței. La venirea serii, cei doi ajung într-o dumbravă. Afară se întunecă atât de tare, încât nu mai pot vedea drumul. Ei sunt găzduiți de mătușa „răchită” în scorbura ei. La mijlocul nopții, afară apar șapte prichindei cărora le place să petreacă în timpul nopții, atunci când toți oamenii dorm. Prichindeii îi povestesc Lizucăi despre viața lor și despre faptul că au fost în pericol cu o primăvară în urmă. Domnița Prichindel le spune o minunată poveste animăluțelor din pădure. Bunicuța Prichindel spune o poveste despre o casă în care locuiau doi bătrâni, în vale. Într-o zi, ei au văzut în căsuță o femeie tânără și palidă care ținea în brate un bebeluș, căruia îi spunea că nu va mai trăi mult, dar că va fi mereu alături de ea. Lizuca își dă seama că era vorba despre ea și mama sa. Prichindeii o duc pe Lizuca la casa bunicilor ei. Lizuca și Patrocle se trezesc în casa bunicilor. Ea o poate auzi pe doamna Mia Masilian și pe slujnica ei, certându-se cu bunicul.

Lizuca rămâne la casa bunicilor ei, care se comportă întotdeauna frumos cu ea.

Alexia Neiciu, clasa a V-a A

Impresii. Lectura în imagini

Această carte a fost scrisă pentru a ne reaminti cât de importante sunt poveștile în viața noastră și cât de triști am fi dacă acestea nu ar exista.

Fetița este „o rușine și o nenorocire”, „gânganie”, „dihanie de soi rău” în viziunea mamei ei vitrege și a servitoarei, dar, prin inocența sa, ea însuflețește totul în jur, atribuind plantelor și micilor viețuitoare însușiri omenești. Prietenul ei, Patrocle, este un câțel năzdrăvan, Sora-Soarelui se apleacă parcă spre a o mângâia, „împărăteasa furnicilor” le oferă un dar miraculos, Sfânta Miercuri și-a lăsat acasă cățelușă „cu dinții de fier și măsele de oțel”, o pasăre este certată pentru obrăznicia ei.

La lăsarea nopții, apariția în pădure a domniței, a prichindeilor, precum și a altor personaje din lumea fantastică a basmului înfățișează comuniunea dintre om și natură.

Paul Cupcea, clasa a V-a A

Mie mi-a plăcut această carte. Sunt de părere că transpune cititorul într-o lume de basm, o lume unde oamenii sunt buni, iar acțiunea are un final fericit, oricât de improbabil pare acesta la început.

„Dumbrava minunată” spune povestea Lizucăi, o fetiță căreia i-a murit mama, și a lui Patrocle, câțelul ei și cel mai drag tovarăș. Tatăl ei s-a recăsătorit și, pentru mama vitregă, Lizuca este un ghimpe în viața ei perfectă. Acasă, fetița este tratată cu răutate, motiv pentru care, într-o zi, se hotărăște să fugă împreună cu Patrocle și să se ducă la bunici. Drumul spre căsuța bunicilor este presărat cu aventuri fantastice. Fetița își imaginează că se întâlnește cu Sora-Soarelui. Noaptea, în dumbravă, dormind adânc într-o scorbură de răchită, visează că se întâlnește cu cei șapte pitici. Dimineața, se trezește în căsuța bunicilor, înconjurată de iubirea și ocrotirea lor.

Această poveste emoționantă despre o fetiță orfană și câțelul ei își merită cu siguranță titlul de clasic și, cu toate că acțiunea se desfășoară într-un ritm mai lent, cartea nu e în niciun caz plictisitoare, ci cu adevărat captivantă.

Ana Greavu, clasa a V-a B

Cartea „Dumbrava minunată”, scrisă de Mihail Sadoveanu, este o carte miraculoasă, în care mulți copii s-au regăsit. Traiul cu părinții stricți și nevoia de libertate mereu se bat cap în cap, iar în interiorul sufletului copilului nu este armonie. Cartea aceasta, însă, ne învață să avem încredere în noi, să avem devotament și să prețuim toate lucrurile frumoase care ne sunt date, de la cel mai mic compliment până la îndeplinirea viselor.

Sunt recunoscătoare că autorul a reușit să prezinte aventurile Lizucăi în așa fel încât să simt că am călătorit în lumea poveștilor și am ajutat-o pe Lizuca și pe Patrocle, prietenul său de nădejde, să ajungă cu bine la casa bunicilor!

Anastasia Sasu, clasa a V-a A

„Dumbrava minunată” este o carte plină de aventuri neașteptate pentru duduia Lizuca și cățelușul ei de încredere.

Scena mea preferată a fost întâlnirea Lizucăi cu cei șapte prichindei, deoarece ei au creat un cadru magic, în toiul nopții, spunând povești, care au captivat toate animăluțele din dumbravă, inclusiv bursucul.

Finalul acestei cărți a fost fericit, Lizuca și Patrocle reușind să ajungă la casa bunicilor unde nimeni nu se mai purta urât cu ei și unde vor primi mult mai multă iubire.

Alexia Neiciu,
clasa a V-a A

DUMBRAVA MINUNATĂ - Impresii. Lectura în imagini

Această carte vrea să transmită în esență că, dacă nu vorbești despre emoțiile tale, mintea ta va încerca să creeze o altă lume, unde ești în siguranță emoțional, dar care nu te va ajuta în viața reală. Lizuca își creează lumea în așa fel încât singurul loc sigur este casa bunicii. Cartea arată că nu trebuie să te închizi în propria minte și că trebuie să cauți ajutor dacă ai o problemă. Pe Lizuca bunicii au protejată-o și iubit-o mai mult decât oricine altcineva, dar și Patrocle, câinele fetei, a ajutat-o pe când mama ei vitrega o trata îngrozitor. Cea mai mare parte dintre oamenii cărora li se întâmplă asta nici macar nu își dă seama. Putem ajuta acești oameni discutând cu ei. Lizuca își creează o lume în care apar doar personaje familiare și în care poate avea încredere, cum ar fi cei 7 pitici, Sfânta Miercuri, Sora-Soarelui etc. Ea încearcă să își aline durerea, creând personaje după personalitatea bunicii sau a mamei sale. Este foarte important să ai prieteni și o familie care să te susțină și să te ajute la nevoie. Nu este bine să fii în preajma persoanelor care se comportă rău cu tine. Trebuie să încerci să le elimini din viața ta, în așa fel încât acele persoane să nu te mai rănească.

Emă Măgirescu, clasa a V-a B

Citate preferate:

„Dumbrava parcă înghețase în tăcere, ca într-un cristal”

„Îi primi până în inimă mângâierea”

„Din când în când ajunge până la noi glasul vijeliilor, depărtat ca o plângere.”

Grafică:

- **V A:** Antonia Muntean, Raisa Niculescu, Andreea Negoescu, Matei Dull, Simina Muntean, Rebecca Jones
- **V B:** Eliza Suci, Emilia Neașu, Geanina Boriceanu, Clara Adam, Mihai Lazăr, Natalia Daina, Matei Pop.

Ce-ar fi dacă? Ce-ar fi dacă am suprima granița realitate personală-ficțiune și am continua segmentele descriptive acolo unde autorul nu le-a conturat suficient sau acolo unde textul permite aceste incursiuni? Acesta a fost exercițiul de creativitate propus unor elevi din clasa a VI-a, având ca punct de pornire fragmentul Ioanei Pârvulescu.

(prof. dr. Anamaria Coroian)

„ZECE PIETRE DINTR-UN MUNTE”

„Urcam destul de încet, cu grijă, așa cum înaintezi pe un traseu alpin, când simți fiecare pas, cu sentimentul permanent al primejdiei: era rocă friabilă, se putea desprinde ușor, trebuia să te folosești de ea cu toată gingășia...”

(Ioana Pârvulescu, „Zece pietre dintr-un munte”)

Un loc magic

Soarele a coborât de pe bolta cerească, lăsând cerul însângerat. Eu și părinții mei eram într-o excursie spre Munții Parâng, fascinați de frumusețea naturii.

Imediat ce am ajuns, vântul cald de sfârșit de primăvară mi-a fluturat părul de culoarea grâului copt. Din depărtare, am văzut muntele, care arăta ca un uriaș căzut într-un somn adânc. De la început, am remarcat brazii falnici care săgetau văzduhul cu vârful lor. La baza muntelui, pe stânci, ultimele raze ale soarelui creionau un joc de umbre și lumini, iar printre firele de iarbă, lalelele cu turbanele lor extravagante dansau, coordonate de dirijorul vânt. Cu fiecare pas, drumul era mai anevoios, dar trilurile memelor-păsări ce își chemau puii înapoi în cuib, îmi inundau sufletul de bucurie. Mergeam cu privirea pe cetina brazilor și admiram prospețimea naturii. Iarna, cu hlamida ei albă, încă nu părăsise vârful muntelui. Când am ajuns sus, pe creasta muntelui, deja se înnoptase, iar Crăiasa Noptii domnea peste ținut.

A fost un moment minunat, pe care nu îl voi uita niciodată. Un moment în care am învățat cât de mult prețuiește natura. Cred că în zilele noastre uităm să ne bucurăm de locurile frumoase care ne înconjoară, învinovățindu-l pe Zeul Cronos că deapănă prea repede ghemul zilei.

Mădălina Țimonea, clasa a VI-a A

O zi în natură

Era o zi liniștită de vară. Soarele se pregătea de somn și florile se culcau liniștite pe iarba moale ca mătasea. În fața mea, se înălța un munte înalt cu crestele ascuțite ca un ac. Puteam să observ pietrele imense cum stăteau nemișcate și cum vântul sufla ușor firele de iarbă. Priveliștea era superbă! Am început să urc pe creasta muntelui, călcând pe nisipul pietros și soarele îmi zâmbea de plecare. La poalele muntelui, un râu șipotea gălăgios, șoptindu-mi parcă misterele sale. Copacii dansau, mișcându-și crengile mărețe, iar mușchiul de pe trunchiul lor strălucea verde ca smaraldul.

Florile erau acum triste: o altă zi frumoasă urma să dispară. Natura se culcă încet, iar singurul lucru pe care îl mai aveam de făcut era să admir muntele ce părea un zeu puternic, prefăcut în stană de piatră. Brazii puternici se înălțau parcă tot mai sus, iar vântul se opri din șoptit.

Voi păstra pentru totdeauna această imagine în sufletul meu, deoarece frumusețea naturii m-a copleșit. Este bine să o prețuim, deoarece aceste peisaje magice și misterioase vor putea bucura generații întregi.

Oana Vecerde, clasa a VI-a A

RECENZIE DE CARTE

Coordonator: prof. dr. Anamaria Coroian

„Minunea” de R. J. Palacio

Grafică: Dan Loghin, Sara Teașcu, Oana Vecerdea, clasa a VI-a A

Tudor Giurca, clasa a VI-a A

În opinia mea, cartea scrisă de R. J. Palacio este o operă atât de profundă și bine alcătuită, încât ai putea crede că este o creație nonficțională.

Ocazionalul limbaj științific ne demonstrează cât de mult studiu a intrat în realizarea acestei povestiri și ne amintește că, deși povestea poate părea ficțiune pură, de multe ori, granițele realitate-ficțiune sunt surmontate: persoane/cititorii suferă de problemele personajului principal.

Modul în care personajul principal reușește să ducă o viață aproape normală și se adaptează schimbărilor în viață adaugă o notă nemaipomenită unei istorisiri deja pline de emoție.

Carla Lăzăroaie, clasa a VI-a A

„Minunea” scrisă de R. J. Palacio este cartea care mi-a marcat copilăria, este o carte despre acceptarea oamenilor, indiferent de felul în care arată. În această carte, personajul central este un băiat, pe nume August, care s-a născut, din păcate, cu malformații la față. Acest copil firav a reușit să demonstreze cât de puternic este de fapt și că nu contează cum arăți, important este să înveți și să lupți pentru a-ți împlini visurile.

Auggie este definiția bunătății, a curajului, a prieteniei, a ceea ce înseamnă să ai caracter. Aceasta este o carte care m-a ținut cu sufletul la gură pe tot parcursul ei, am trăit împreună cu personajul principal, toate emoțiile, tristețile și zâmbetele lui, exact ca și când aș fi fost acolo, în realitatea lui. Acest personaj este dovada că orice este posibil.

Cărțile te pot purta oricând în lumi fabuloase. Ele sunt niște cadouri pe care le poți deschide, iar și iar, fără să te plictisești de ele.

State Mara, clasa a VI-a A

„Minunea”, de R. J. Palacio schimbă de câteva ori perspectiva narativă: evenimentele sunt relatate fie prin prisma personajului principal, fie a altui membru din familia acestuia, fie a colegilor de la școală.

Povestea e simplă, un copil merge pentru prima dată la școală. Nu e prima zi de școală cu copii de 6-7 ani, e prima zi din clasa a cincea a unui băiat care se descrie așa: „Mă numesc August, să știți. Nu vă voi descrie cum arăt. Indiferent ce grozăvie v-ați imagina, probabil că este mai rău.”

Născut cu o malformație genetică, trecut prin multe intervenții chirurgicale, e un copil conștient despre aspectul său și de reacțiile celorlalți despre aspectul său diferit.

Minunea este o poveste emoționantă despre curaj și bunătate, despre integrare și acceptare, despre descoperirea unor prietenii care să treacă dincolo de defectele fizice. August este un suflet bun și curat și trebuie doar să se sprijine pe oamenii din jurul său, care sunt buni, care știu lecția bunătății și a toleranței. Astfel, Auggie se integrează treptat într-o lume care pare să-l respingă inițial, judecându-l numai după felul în care arată, fără să-l cunoască.

„Olguța și un bunic de milioane”

de Alex Moldovan

State Mara, clasa a VI-a A

Cartea *Olguța și un bunic de milioane* este despre o fetiță de 12 ani, dar nu o fetiță ca oricare alta, ci una inteligentă, neîndemânică, o fetiță care intră mereu în bucluc, căreia nu-i plac activitățile plictisitoare și respinge comportamentele care o neîndreptățesc. Mie mi-au plăcut aventurile prin care a trecut fata, mai ales că l-a avut mereu aproape pe câțelul ei, Farid. Nu mi-a plăcut că Olguța, fiind diferită, inclusiv prin stilul ei vestimentar, nu prea avea mulți prieteni. De asemenea, nu mi-a plăcut faptul că tatăl ei era plecat la muncă în străinătate.

Aceasta este o carte despre familie și despre prietenie, despre încredere, speranță și răni.

Carla Lăzăroaie, clasa a VI-a A

„*Olguța și un bunic de milioane*”, scrisă Alex Moldovan, este o carte care m-a ținut în suspans, m-a ținut cu sufletul la gură, pe tot parcursul ei. Am așteptat cu nerăbdare să aflu ce se întâmplă, devorând fiecare capitol, încântată fiind să trăiesc totul prin ochii Olguței, ea fiind cea care povestește toate întâmplările, cu lux de amănunte, purtându-mă în lumea ei, lăsându-mă să văd cum gândește și ce părere are despre diverse lucruri care i se întâmplă.

Personajul principal este parcă desprins din viața reală, autorul îmbinând realitatea cu ficțiunea, purtându-ne prin dramele Olguței, aici referindu-mă la boala gravă a mamei ei, la certurile și secretele din familia ei, dar și prin bucuriile și satisfacțiile ei, descoperirea că este cel mai inteligent copil din școală, faptul că și-a făcut prieteni noi sau că s-a descurcat de minune, exact ca un adult, când a fost pusă în fața unor pericole reale, înconjurată fiind de primejdii.

O carte care mă inspiră având un personaj inteligent și descurcăreț, deși imprudent uneori, o carte care m-a lăsat cu zâmbetul pe buze. Aștept cu nerăbdare continuarea cărții.

Grafică:

Mara State, clasa a VI-a A

Tudor Giurca, clasa a VI-a A

La început, cartea scrisă de Alex Moldovan mi s-a părut o creație cu limbajul unei cărți traduse în grabă dintr-o altă limbă, cu fraze și proverbe care nu își găsesc locul împreună. Mi s-a părut că firul simplu al poveștii este asemănător cu o istorisire pe care aș fi scris-o eu, la vârsta de 9 ani.

Stilul ilustrațiilor oferite de varianta cărții pe care o am mi s-a părut nepotrivit și strică de la prima privire toată experiența cititului. Liniile buclate care ornează încheieturile și bărbiile personajelor ilustrate și cercurile roșii reprezentând obrajii îmbujorați sunt, împreună, o catastrofă, iar personajele primesc aspecte „deloc umane”, care te fac să-ți pierzi pofta pentru lectură.

Cu toate acestea, cu cât exploram mai mult cartea, cu atât eram mai interesat de poveste. Am uitat de toate prejudecățile și de lipsa de motivație și, în final, lectura a fost o aventură, plină de sușuri și de coborâșuri, dar în orice caz, una plăcută.

Această carte reprezintă un exemplu minunat al proverbului „Nu judeca o carte după copertă”, coperta, în acest caz fiind un dezastru artistic.

„Povestiri de pe Calea Moșilor” de Adina Popescu

Mihai Matei (VI B)

„Povestiri de pe Calea Moșilor” mi s-a părut o carte foarte interesantă, nu neapărat prin acțiune, ci mai degrabă prin conținutul abordat și semnificațiile date trecutului comunist, o carte care ar trebui să ne facă să ne gândim la acea perioadă și să încercăm să desprindem niște înțelesuri în privința felului în care funcționa societatea. Eu aș recomanda această carte oricui, chiar și adulților care au trecut prin acea perioadă când erau mai mici, pentru că este un alt punct de vedere asupra acelei perioade. Mai mult, cred că, prin conținutul ei, cartea pune punct „mitului comunist” conform căruia viața era mai bună atunci, întrucât, după cum însăși Adina Popescu a mărturisit, nu s-ar mai întoarce să re trăiască acea perioadă, dacă ar avea de ales.

Grafică:
Luana Ionuș, clasa a VI-a B

„Matilda” de Roald Dahl

Maria Nicu, clasa a VI-a B
Oana Vecerdea, clasa a VI-a

Tudosescu Ștefan (VI B)

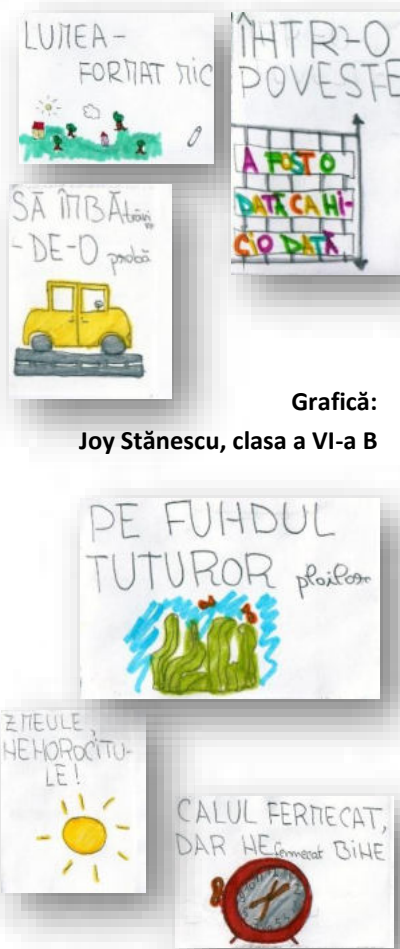
Mie mi-a plăcut această carte, deoarece ilustrează viitorul apropiat care va fi, din păcate, la fel ca în carte, adică aproape toți copiii și părinții vor sta tot mai mult la televizor, calculator, telefon și vor dedica tot mai puțin timp cititului unei cărți.

Naratorul, prin descrierea și felul cum o prezintă pe Matilda, scoate în evidență faptul că personajele (și implicit persoanele) înțelepte și inteligente au alte preocupări în comparație cu cele din jurul lor, care sunt preocupate de lucruri mărunte, nefolositoare și care nu îi ajută să evolueze. În schimb, cei precum Matilda, își propun să facă lucruri mărețe, importante, căutând tot timpul să acumuleze informații noi și folositoare și să le îmbunătățească pe cele pe care deja le-au dobândit.

„Unde fugim de acasă” de Marin Sorescu

Mihai Matei (VI B)

Cartea „Unde fugim de acasă?” de Marin Sorescu mi s-a părut foarte amuzantă și ușor de citit, mi-au plăcut foarte mult rimele și explicațiile unor fenomene sau locuri banale care au fost foarte detaliat prezentate. Ideile se schimbau foarte repede, iar acest aspect a adus plus valoare cărții, întrucât trebuia să fii foarte atent la sensul fiecărei propoziții. Cartea mi-a plăcut foarte mult și o recomand oricui, fiind o ilustrare a felului ludic în care poate fi reprezentată tema copilăriei la nivel textual. Mai mult, stilul liric al scriitorului răzbate prin toți porii scriiturii.

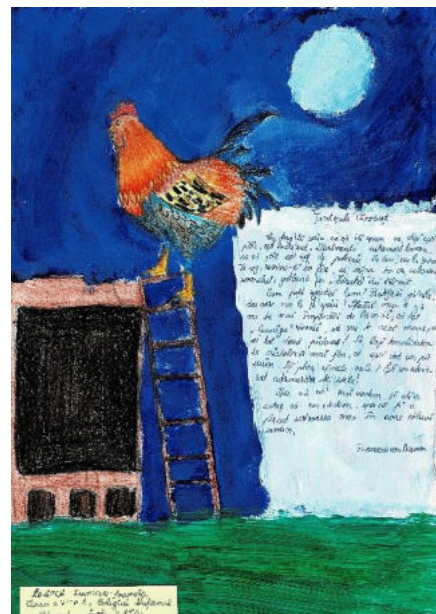
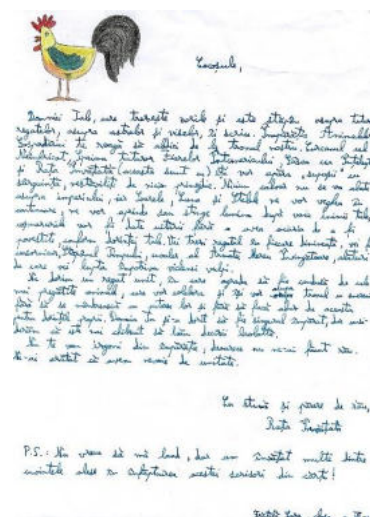
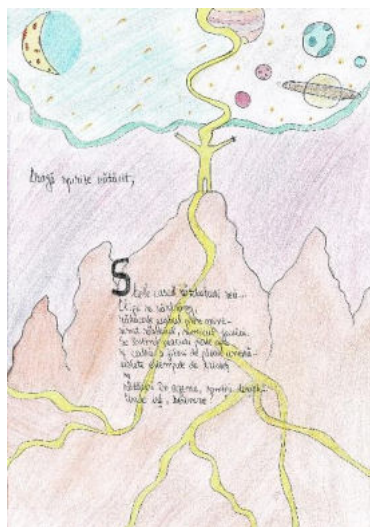

Grafică:
Joy Stănescu, clasa a VI-a B

„SCRISORI DE MAI”

Concursul Regional „Scrisori de mai” a fost organizat de Palatul Copiilor Bistrița, în parteneriat cu Uniunea Scriitorilor din România, Biblioteca Județeană „George Coșbuc” Bistrița-Năsăud, Editura Charmides, Mișcarea Literară și ziarul Răsunetul. Premiarea a avut loc în ziua de 4 iunie 2022, ora 11:00, la Biblioteca Județeană „George Coșbuc”, premiile fiind conferite de poeta Ana Blandiana, una dintre cele mai importante autoare din literatura română a ultimului secol, dacă nu chiar cea mai mare... Întâlnirea cu Ana Blandiana de la Bistrița a fost pentru noi o mare bucurie și o revelație. Am fost onorați, de asemenea, să avem premianți din școala noastră: **Francesca-Anamaria Lorinczi (premiul I), Maia-Daniela Loloiu (premiul al III-lea), Sara-Alexandra Frățilă (mențiune)**. Concursul de creație a avut o temă originală, obligatoriu text scris de mână și desen, pentru ciclul gimnazial „Scrisoare Cocoșului care vestește zorile”, sursa de inspirație fiind povestea „Cocoșul care vestește zorile” scrisă de autorul maghiar Gaál Aron, în traducerea Melaniei Tîrziu, din ediția germană.

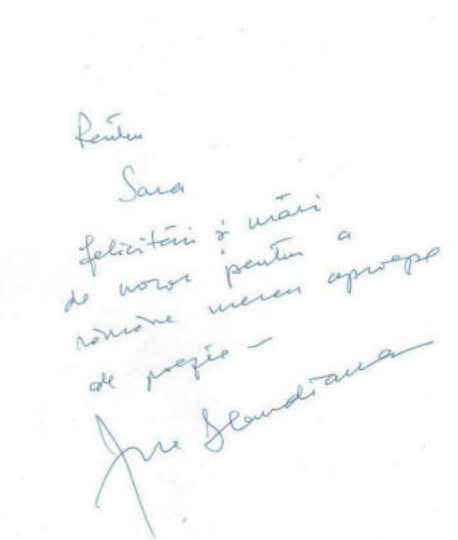
Țanțoșule Cântăreț,

Cu drag îți scriu ca să îți spun că, deși ești pitic, ești încrezut. Dimineța cutremuri lumea, ca să știe cât ești de puternic la ton, nu la șezut. Te rog, revino-ți în fire, cu aripa ta de culoarea soarelui, galbenă ca „Sărutul lui Klimt”.

Cum poți zgudui luna? Protejezi găinile, dar oare nu le și sperii? Sfatul meu e să nu te mai împiedici de lămâi, că tot „Cucurigu” rămâi, să nu te crezi mare, că ai tot două picioare! Să lași tonalitatea ta cristalină mai jos, că tot ești un pic curios. Îți plac rimele mele? Ești un adevărat cutremurător de stele!

Sper să ne mai vedem și din coteș să nu cădem (!!?)

Francesca

- Pe mine mă fascinează, am spus, pierzând controlul asupra vorbelor mele, ca într-o transă. Acum spun ce gândesc.

- Da? Curios, semănăm mult, zice bărbatul din spatele meu și ghicesc un mic zâmbet jucăuș. Sunt Ion Barbu, mi-ar plăcea să cred că mă cunoști, măcar din auzite.

M-am întors spre el uimită și l-am întrebat dacă se poate să fie o coincidență ca numele său să fie identic cu cel al creatorului muzeului în care ne aflăm. A râs și mi-a spus că el e artistul despre care i-am pomenit, iar eu am rămas holbându-mă, probabil foarte ciudat, la omul din fața mea.

- Bănuiesc că îți place să scrii, am dreptate? m-a întrebat el, iar eu am încuviințat, spre entuziasmul lui. Nu pot sta mult, dar sper ca muzeul acesta să-ți rămână în memorie întotdeauna. Cine știe, poate într-o zi vei ajunge un scriitor cunoscut, un viitor subiect al lucrărilor mele, mi-a spus, zâmbindu-mi cu blândețe. Ne vedem în universul livresc, în lumea „petelor de sânge care vorbesc”. Pe curând!

A ieșit din încăpere înainte să-mi pot lua rămas bun, însă oricum nu cred că aș fi putut. Am rămas eu cu gândurile mele, pe care nu le recunosc, dar totuși îmi aparțin.

(Alexia Ciobănuț, a VIII-a A)

Vineri, 14 noiembrie 2022

Dragă jurnalule,

De atâta timp aștept această întâlnire, cu un asemenea dor de parcă ar fi ultima. Teribile gânduri îmi pulsează prin minte și scot urlete înfiorătoare, neauzite de nimeni în afară de mine, iar chinul pare infernal. Permite-mi deci, armată cu al meu stilou, să-ți relatez evenimentele ultimelor douăzeci și patru de ceasuri, resimțite simultan precum o veșnicie și o frântură de secundă.

Totul a început când mama și tata au venit să mă ia de la școală. Era o zi mohorâtă, așa că, în loc să mergem pe jos spre casă, ca de obicei, ne-am înghesuit în mașina tatei și am pornit direct spre spital.

Fiecare zi de vineri aduce aceeași senzație: toate par să doară, însă nu doare nimic, iar momentele anterioare cumplitelor vizite nu par a fi cuprinse nici în timp, nici în spațiu, ci într-o proprie lume a lor, croită din pură mâhnire. Am ajuns pe la ora trei la spital. Era aceeași clădire rece de beton, însă părea înconjurată de o aură stranie, apăsătoare. După câteva minute de căutare, am găsit-o pe bunica. În încăperea slab luminată, ai fi putut spune că era palidă ca o stafie. Părea să doarmă liniștită, într-o liniște nefirească, precum Albă-ca-Zăpada după ce-a mușcat din măr. Ea era Albă-ca-Zăpada a mea, ea era un idol, o adevărată prințesă, însă una care nu mai putea fi salvată.

Uitându-mă la trupul firav, lipsit parcă de viață, mi-am amintit de trecut. Îmi aminteam cum soarele blând al verii îmi dezmiarda chipul, pe când eu și bunica adunam căpșuni în grădină. Îmi aminteam cum ne adunam în bucătărie și făceam delicioasele gogoși cu dulceată. Îmi aminteam cum seara, înainte de culcare, glasul blând al bunicii istorisea minunatele basme ale copilăriei.

Și, cu toate acestea, cu toate aceste incredibile amintiri, simțeam că basmul se apropia de final. Păstrând tăcerea pe cât posibil, am început să plâng, lacrimi pe cât de reale, nici de jale, nici de veselie, ci de dor. Tânjind să re trăiesc unicele momente petrecute cu bunica, mi-am dat seama de un lucru: amintirea bunicii, persoana ei și toate clipele petrecute în compania ei, nu aveau să se stingă în veci, ci aveau să păstreze pururea amintirea unei persoane extraordinare.

Au trecut cel puțin câteva ore de când am văzut-o ultima oară pe bunica, însă, chiar dacă n-am s-o mai văd vreodată, știu și cred din tot sufletul, că ea va trăi în continuare în inima mea.

Din păcate, acum trebuie să te părăsesc. Am nevoie de câteva clipe pentru a mă calma și pentru a recăpăta curajul necesar nu pentru un nou început, ci pentru continuarea unei povești nesfârșite.

Cu eternă loialitate,
Alina

(Tudor Giurca, clasa a VI-a A)

MICUL PRINȚ

Coordonator: prof. dr. Daniela Pânăzan Lórinzi

„Pentru oamenii mari”

Este vorba despre cum îl vede omul matur pe autor. Autorul s-a născut în 1900 la Lyon, într-o familie de aristocrați. A copilărit cei mai frumoși ani ai Europei „belle epeque”. Când era copil, autorul a fost atras de noile descoperiri ale ingineriei. Cea mai atrăgătoare fiind aeroplanul, cu care a zburat când avea 12 ani. Autorul nu a fost foarte interesat de școală, dar urmează arhitectura și la 21 de ani începe cursuri de pilotaj. Cărțile lui Saint-Exupery sunt dedicate în special prietenilor lui aviatori, care au murit în diferite accidente. Cartea „Micul Prinț” a fost creată în urma întâmplărilor reale ale autorului, când a căzut cu avionul în Sahara și a supraviețuit căldurii și soarelui arzător.

În 1939, la începerea războiului, autorul era în armata aeriană și a scăpat nevătămat când avionul lui a fost ciuruit de gloanțele germane. După aceea, autorul a plecat în America, apoi în Africa de Nord, timp în care și-a publicat cartea „Micul Prinț”. Însă, nu s-a putut bucura de succesul ei, deoarece s-a prăbușit într-o misiune deasupra Mării Mediterane.

Cartea „Micul Prinț” se adresează tuturor vârstelor. Traducătoarea cărții, Ioana Pârvulescu, a fost pasionată de carte, scriind totul de mână într-un caiet de școală la 15 ani, caiet pe care l-a pierdut.

Am auzit prima dată povestea Micului Prinț când aveam mai puțin de șase ani. Mi-a plăcut atât de mult încât a fost tema petrecerii pe care au organizat-o părinții mei când am împlinit șase ani și vulpea a devenit pentru mult timp animalul meu preferat. Am citit și recitat cartea și am descoperit, aproape în fiecare pagină, multă înțelepciune, lucruri frumoase despre prietenie, frumusețe și iubire.

Teleanu Rareș Andrei, 5 B

Grafică: Tudor Bogdan, Natalia Presăcan, Rareș Mărginean, V B

CITAT

„Oamenii mari sunt fără îndoială tare năstrusnici.”

Mi-a plăcut mult cartea, deoarece descrie aventurile prin care trece Micul Prinț. Apoi, povestea ne dezvăluie cât de importante sunt legăturile dintre oameni. Mi-a plăcut și faptul că nu am știut niciodată ce aventuri urmau să se întâmple. Mai mult, Micul Prinț m-a învățat lucruri noi despre lume.

Nu mi-a plăcut faptul că băiețelul nu avea prieteni, că tânjea de dorul legăturilor cu alți oameni și a fost nevoit să își părăsească planeta și pe singurul lui prieten – trandafirul. Micul Prinț trăiește multe aventuri neobișnuite, cunoaște oameni atât de diferiți de el (vanitosul, bețivul, geograful etc.) dar ajunge pe Planeta Pământ și întâlnește numai animale, nu și oameni?

Niculescu Raisa, clasa a V-a A

Consider că această carte reflectă cel mai bine curiozitatea unui copil față de lumea întreagă. De asemenea, este de neimaginat cum Micul Prinț se gândește, oriunde ar fi el, la o floare obișnuită, dar, care, în ochii lui, este unică. Nu oricine poate fi atât de loial. Această carte m-a învățat că nu este bine să te gândești doar la tine, ci trebuie să ții cont de persoanele din jurul tău.

Bărbuș Alexandra, V A

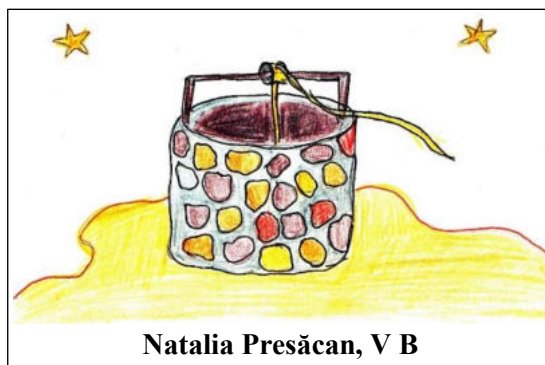
Rebecca Jones, V A

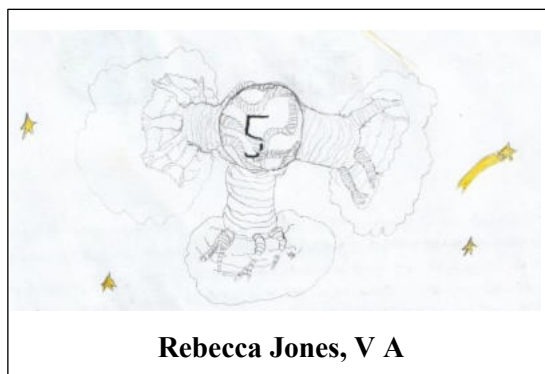
Lazăr Mihai, V A

CITAT

„Lanurile de grâu nu-mi amintesc de nimic. Iar asta e trist! Dar tu ai părul de culoarea aurorei. Și-atunci o să fie minunat, când mă vei îmblânzi! Grâul, care e auriu, îmi va aminti de tine.”

Natalia Presăcan, V B

Rebecca Jones, V A

Sasu Anastasia, V A

Critica literară - știință sau artă?

Uneori, critica devine artă. Pentru că ea poate să pătrundă dincolo de taina cuvântului, să-l transforme în ...taină. De aceea, așezăm cărțile pe masă și le gustăm ca pe un desert anume pregătit pentru ...ochiul critic.

prof. dr. Daniela Pănăzan Lőrinczi

Poezia este regină

Cred că particularitățile oricărei opere sunt expresivitatea, culoarea și viața redată prin versuri de mare efect. Tema ploii este una care deschide, atât celor ce scriu, cât și celor care citesc, o gamă largă de trăiri, sentimente și emoții. Ploaia este un element în mișcare, iar acest aspect sugerează viață. Depinde însă de emoțiile pe care poetul le transpune pe hârtie, astfel că poezia poate fi veselă (precum este opera lirică a doamnei Ana Blandiana, *Dans în ploaie*) sau mai melancolică, iar pe alocuri, chiar tristă (precum se observă atmosfera din poemul lui Eugenio Montale, *Sub ploaie*). Astfel, aș îndrăzni să apreciez că cele două poeme sunt în opoziție, primul sugerând un dans al bucuriei în ploaie, un dans al iubirii, iar cel de-al doilea inducând o impresie de melancolie și tristețe. Acest aspect sugerează că cei doi poeți sunt diferiți, că viziunile lor despre lume sunt diferite, că trăirile lor conferă o perspectivă diferită asupra temei principale a poemelor alese de mine.

Plouă. Iar poemul doamnei Ana Blandiana invocă iubirea. Un cer tăcut și rece își lasă amprentele sale digitale pe foile inimilor cititorilor deschizând display-ul. Norii se-învârtesc pe cer de parcă însuși Zeul cel mare i-ar amesteca și i-ar întărâta să-și verse furia asupra pământenilor, trimițându-le ploile. Și totuși, poemul este un dans al cuvintelor care se rotesc în „brațele mele ca niște fulgere vii, jucăușe”. Și totuși, poemul este un dans al iubirii, așa cum „liberul dans fluturat peste voi” se dezlănțuie fără a săruta pământul, fără a stinge „flăcările tâmpelor mele”. Se simte în acest poem o trăire frenetică a vieții, un carusel dansant al magiei cuvintelor care transmit iubire. Invitația adresată cititorilor de a lăsa liber dansul și de a-l iubi definește poezia și dă sens acesteia.

Plouă. Iar poemul domnului Eugenio Montale invocă melancolia. Un murmur al universului învăluie casa inimii „ca-n ceața amintirii”. Descompunerea universală este cea care țintuiește gândurile îndrăgostitului, astfel încât „pe loc în zăpușeala serelor speranța goală” fărâmițează idealurile.

Interesantă este viziunea poetului legată de casa părintească, acest spațiu liric dominat de nostalgia unei iubiri pierdute, pe care ploaia p descompune. Dacă „dincolo de morișca destinului / îmi mai rămâne un salt ce mă îndreaptă către tine”, ploaia înghite „nimburii de fum lăsate de-o navă”. Poetul trăiește, la limită, o experiență de viață ce pare că îi marchează zborul, destinul, idealurile. Imaginea finală a cocostârcului care „vâslește către Colonia Capului” sugerează neputința omului de a-și depăși condiția, deși ar fi dorit acest lucru. „Draperia roșie” care „iradiază” este creată în opoziție cu masca cea „scumpă”, semn că lucrurile din jur ne macină existența și ne pot aduce întristare.

Așadar, cred că cele două poeme analizate sunt originale, dar create prin relații de opoziție, imaginând universuri ficționale distincte, definitorii pentru fiecare autor. M-a impresionat în mod special poemul doamnei Ana Blandiana, în care ploaia dansează, iar soarele se urcă înspre tronul său divin, prin perdelele de picuri cenușii. Primăvara sosește și luminează orașul cu ploaia ce ne îmbrățișează, răsturnând tronul rece al lui Boreas și potolind furia și scânteia aprigă a fulgerului lui Zeus.

Cristian Băilă, clasa a VII-a A

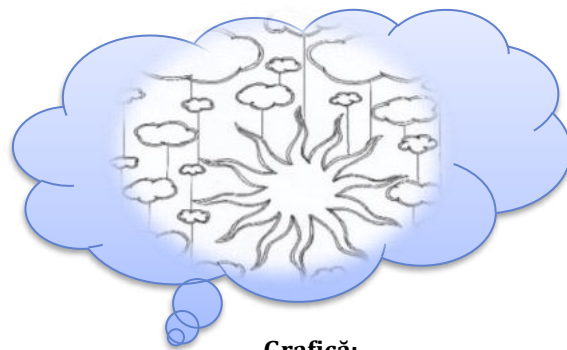
Ploaia în pași de dans

Ploaia este o metaforă a omului care definește legătura strânsă dintre cer și pământ. Ea dansează și se mișcă în aerul ce străpunge universul. Lacrimile cerului cad peste pământul însetat de Lumină. În poeziile „Dans în ploaie” de Ana Blandiana și „Sub ploaie” de Eugenio Montale, vocea ficțională se exprimă pe sine prin ploaie, imaginea simbol care domină lumea și o îmbracă în stropi firavi. Tema comună celor două texte evidențiază fascinante undiri de brațe ale unui univers în mișcare prin care se strecoară, stropii umezi.

Secvența „Lăsați ploaia să mă îmbrățișeze”, repetată de două ori de poeta Ana Blandiana în operă, exprimă entuziasmul cu care autoarea întâmpină fenomenul, același fenomen descris de Eugenio Montale ca fiind „lacrimi” care se scurg de pe frunzele palmierilor, pe care îi admiră din interiorul casei sale, refugiul din care poate privi neconținut mirificul peisaj. Ipostaza lirică a îndrăgostitului care se purifică „Sub ploaie” lasă impresia că ploaia, lacrimile norilor, aduce cu ea melancolia provocată de dragostea pe care i-o poartă cuiva, dar teama îl împiedică să ajungă la ființa iubită. În poezia „Dans în ploaie”, glasul autoarei se încredințează ploii, lăsând-o să o cuprindă și să o îmbrace în suferințele naturii, lăsând impresia că este ea însăși îndrăgostită de ploaie.

Grafică:
Ioana Bercean, clasa a VIII-a A

Grafică:
Iulia Orzu, clasa a VII-a B

Imaginile ploii sunt realizate cu ajutorul figurilor de stil, element definitoriu pentru orice text liric. Textele-suport sunt stări de spirit care transformă ființa, care conturează, în „vârtejul” de pe „scena părintească” în care „lunecă acum, un strop de viață între umbre și lumini”. Predomină epitetul care conturează un cadru spațial original. Remarcăm „fulgere vii, jucăușe” și „strop de viață”, însuflețite de personificări, cum ar fi „Noaptea-și ascunde vântul în bezne”, simbolizând puterea întunericului asupra fenomenelor firești ale naturii, pe care le ascunde de vederea lumii în umbrele sale. Comparația „ca pe-o patimă” exprimă grija pe care i-o poartă noaptea naturii, cum o mamă își îngrijește pruncul.

Dansul în ploaie este ecoul vântului și îmbrățișarea cerului. Este o modalitate de exprimare artistică a unui suflet îndrăgostit de viață și de frumusețe. Ana Blandiana conturează, în poezia sa, o relație specială cu natura, printr-un dans „nou, nou, nou” care face legătura cu cerul și cu stelele, cu „fulgerele vii”. Jocul stropilor de ploaie este asemenea unui dans „fără cătușe”, în care vocea ficțională invită cititorii la iubire, prin prisma libertății și a îmbrățișării.

Același sentiment de iubire străbate, ca un fior, poezia lui Eugenio Montale. Ancorat în realitatea imediată, în care „mi-e scumpă masca” (aluzie, probabil, la perioada unei pandemii, asemănătoare cu cea pe care o trăim azi), eul liric pătrunde dincolo de „ceața amintirii”, într-un alt fel de vârtej, ploaia fiind cuprinsă în aceeași metaforă a lacrimilor cerului: „Un murmur și casa ta se-nvăluie ca-n ceața amintirii, / Din frunzele de palmier dau lacrimi”. Iubirea salvează sufletul, precum ploaia salvează omenirea, fiindcă „se sfarmă un nor”... Zborul este simbolul libertății, al dansului ploii în universal...

În lumina celor spuse, poeziile „Dans în ploaie” și „Sub ploaie” sunt opere literare în care se prezintă, într-o manieră originală, cu ajutorul figurilor de stil, un tablou artistic al ploii, simbolizând frumusețea și regăsirea acesteia în sentimentele omenești.

Sara Frățilă, clasa a VII-a B

SCENETĂ

VIAȚA UNUI COPIL AIURIT

de *Suciu Eliza și Daina Maria Natalia, clasa a V-a B*

Personaje:

- Copilul - Alex
- Învățătoarea
- Mama
- Tata
- Materii: Educația Civică, Româna, Matematica, Engleza, Istoria, J.M., Sportul, Geografia, Avap, Opționalul, Științele naturii și Muzica
- Povestitorul

(copilul intră trist în casă)

Copilul: Nu îmi place școala! Numai teme, teste, examene... Pauza e prea scurtă!

(părinții se uită nedumeriți la carnetul de note al copilului)

Tata: Ce?! Astea-s note măi fată/băiete?! Ia vino încoa'!

Copilul: *(începe să plângă)* Scuze, tata! Promit să nu se mai întâmple!

Mama: Scuzele nu pot da timpul înapoi. Uite ce note mici ai! „I” la Avap, „S” la istorie? „I” la matematică?! Să îți fie rușine, ne faci de toată mândra minune!

Tata: Du-te în camera ta și învață până le știi dumnezeieste, ca pe Tatăl nostru!

Copilul: Bine!

(părinții ies din scenă)

Povestitorul: După ceva timp de învățat, copilul își pune mâinele în cap, depășit de situație. Să vedem cine vine să-l ajute...

(povestitorul iese din scenă)

Copilul: Ah, ce grele-s toate temele astea! Le urăsc! Mi-ar plăcea să vină cineva sa mă ajute...

(apar toate materiile în camera lui)

Ed. Civică: Eu, civica, te ajut să te dezvolți, să fii un om mai bun! Să știi care sunt valorile și normele morale care trebuie respectate. Ai grijă de tine!

Româna: Flăcău mândru și curajos, eu sunt cea de care nu te poți lipsi, româna cea frumoasă pe care o știi. Fără mine, nu ai ști să vorbești, să scrii și să citești! Am poezii, povești și basme românești gata să te ajute să-ți formezi un vocabular de aur.

Matematica: Eu, matematica, ador cifrele și ecuațiile. Nu mă știu prea bine la română, dar trecem cu vederea peste asta. Oricum, eu te pot ajuta să calculezi mirobolant, la fel ca Albert Einstein. Sper să îți placă de mine! Te las, nu mi-am terminat de scris culegerea!

Engleza: Hello, copile! Mă numesc Limba Engleză. De eu nu aș fi existat, tu nu te-ai fi descurcat în viață. În alte țări, oamenii mă folosesc. Eu îi ajut să comande sucuri și mâncare „delicious”.

Istorie: Eu sunt istoria. Fără mine lumea de astăzi nu ar fi existat, deoarece, eu sunt trecutul cel îndepărtat. Fără trecut, nu e prezent, iar fără prezent, nu e viitor. Probabil, nu te interesează, dar crede-mă, tu sigur ți-ai dorit să afli cine au fost Vlad Țepeș, Ștefan cel Mare, Iancu de Hunedoara și alte personalități istorice.

J.M: Hei! Eu sunt joc și mișcare, fără de care, nu te-ai putea distra la școală. Îmi place să mi se zica JiMi. Sar, mă joc, am o fire copilăroasă, dar asta nu mă deranjează.

Religie: Eu, religia, îți vorbesc despre toate minunățiile lumii cu care Dumnezeu ne-a binecuvântat. Doamne ajută să devii tot mai deștept, că frumos ești deja! Îți doresc ție și familiei tale multă sănătate, iubire și tot binele din lume!(*își face cruce*)

Ed. Fizică: (*ia două sticle de apă în mână, drept gantere și ridică fiecare mână de 3 ori*) Salut, sunt educația fizică. Eu te ajut să rămâi în formă. Bea multă apă! (*sulfă greu*) Hai, că am obosit, vin mai târziu!

Geografie: Eu sunt geografia. Cu mine află toate locurile de prin lume. Apropo, știai că cel mai înalt punct din România este Vârful Moldoveanu, acesta având 2544m?

Avap: (*vorbește repede*) Stai să te pictez, nu te mișca! A, salut, tu esti...? Oricum, eu te ajut să-ți exprimi emoțiile prin arta pe care o faci și îți dăruiesc inspirația.

Opțional: Bună seara! Ăă ziuă! Eu sunt minunatul opțional. Și eu sunt o materie jucăușă. Când erați mici, eu desenam cu voi. Acum ați evoluat. În clasa a 4-a, aflam tot felul de lucruri interesante sau amuzante. Îți aduci aminte când îl desenai cu drag pe Arapilă?... Ce vremuri frumoase! Hai să lăsăm nostalgia, sărut-mâna!

Științele naturii: Hei! Mă numesc științele naturii și am venit aici să îți aduc o puzderie de informații despre natura întregă. Știai că apa se găsește în 3 forme de agregare, acestea fiind lichidă, solidă și gazoasă? Îmi iau ochelarii de explorator și mă duc în junglă să mai caut lucruri captivante pentru tine.

Muzica: Tralalalala, sunt muzicaaa! Eu cânt la serbări, am note, tonuri, ritmuri!!! Nu uita de Cheia Soool!

Copilul: Wow, nu m-ați impresionat deloc. De ce ați venit aici, totuși? Pentru a mă călca pe nervi și a mă face să pierd timpul degeaba? Ia plecați din camera mea, ați bătut măcar la ușă? AFARĂ!

(*materile ies rușinate din scenă, cu capul plecat*)

Povestitorul: Ziua următoare, Alex pleacă spre școală singur, abia așteptând să o reîntâlnească pe doamna învățătoare și să stea de vorbă cu ea.

Copilul: Din nou la școală!... Uite-o pe doamna învățătoare!

(*copilul fuge către catedra dânzei*)

Copilul: Bună ziua! Ieri am avut o experiență tare ciudată care mi-a dat de gândit... , dar să lăsăm asta deoparte.

(*copilul se întristează*)

Învățătoarea: Ce ai pățit, dragule?

(*copilul se freacă la ochi*)

Copilul: Detest școala! Aș dori, dacă ați putea, să mă ajutați să înțeleg unde greșesc...

Învățătoarea: Alex, tu urăști școala, deoarece nu înțelegi rostul ei, vezi doar partea grea din asta. Nu observi că toți colegii tăi se distrează în pauze, iar la ore sunt mai voioși și dornici să răspundă?... ei văd partea plină a borcanului... Ia vino cu mine să îți explic ceva.

[*ambii ies din scenă (copilul și învățătoarea)*]

Povestitorul: Și doamna învățătoare l-a învățat pe Alex să aprecieze și să înțeleagă de ce este importantă școala, iar acesta a devenit un elev atent și silitor, care astăzi încă își mai amintește de neprețuita lui învățătoare!

(*personajele intră în scenă și fac o plecăciune*)

SFÂRȘIT

[ați lecturat piesa de teatru
„*Viața unui copil aiurit*”]

CONCURSUL NAȚIONAL TRANSCURRICULAR „IONEL TEODOREANU”, Iași, 12-15 mai 2022

Carla Lăzăroaie – Mențiune

Ruxandra Neacșu – Premiul Special „Ionel Teodoreanu”

Atelierul de creație:

Loloiu Maia-Daniela, clasa a VIII-a A – Premiul al II-lea

Lórincki Francesca-Anamaria, clasa VI-a A – Premiul al III-lea și Premiul Special

Frățilă Sara-Alexandra, clasa a VI-a B - Premiul al III-lea și Premiul Special

Băilă Cristian Andrei, clasa a VI-a A - Premiul al III-lea

Ciobănuț Alexia, clasa a VII-a A – Mențiune

Dima Teodora, clasa a VIII-A – Premiul al III-lea

„Anii mei tineri au sunat a cântec...”, scria Ionel Teodoreanu în romanul „Lorelei”. În amintirea acestora, am acceptat provocarea de a însoți lotul elevilor din Sibiu la concursul național de la Iași, criteriul de selecție fiind Olimpiada Națională de Limba și Literatură Română, elevii clasati pe locul al doilea la faza județeană a OLLR. Am trăit, alături de Ruxi, Carla, Sofia, Bogdan, dar și de Francesca și părinți ai copiilor, minunate clipe de emoții provocate de spiritul literaturii autentice. Am cules câteva impresii din „caseta cu amintiri” pe care vi le dăruim cu drag, cu speranța că povestea va curge la fel de frumos și în viitor...

(prof. dr. Daniela Pănzan Lórincki)

CARLA LĂZĂROAIE

Concursul Național Transcurricular de Lectură și Interpretare „Ionel Teodoreanu” a avut loc la Iași, un oraș care își poartă istoria cu demnitate, orașul unde s-a jucat pentru prima dată Hora Unirii. Concursul a debutat cu festivitatea de deschidere care a avut loc la Biblioteca Centrală „Mihai Eminescu”, cea mai veche bibliotecă universitară din țară, o clădire impunătoare care respiră istorie. Oameni valoroși m-au impresionat și mi-au atins inima prin vorbele lor calde, inspirându-mă și dându-mi încredere și curaj pentru zilele următoare. Seara, emoțiile m-au năpădit, îmi imaginam zeci de teme literare posibile pentru subiectele de a doua zi de la proba scrisă, gândurile mele semănau cu niște fluturi care alergau din floare în floare, căutându-și liniștea. Am adormit cu greu, deși drumul până la Iași a fost foarte lung și obositor.

A sosit ziua mult așteptată, inima îmi bătea cu putere, stătea să-mi iasă din piept, de abia am reușit să mă îmbrac și să mănânc ceva. La Colegiul Național „Costache Negruzzi” emoțiile pluteau în aer, forfota din fața panoului cu repartizarea pe săli mi-a ridicat starea emotivă până la cer. Noi, cei de la Sibiu, ne-am încurajat unii pe alții, doamna profesoară Daniela Lorinczi a fost un adevărat suport emoțional, parcă mi-a ghicit gândurile, reușind să mă liniștească. Am intrat în școală unde ne-au întâmpinat, cu căldură și blândețe, profesorii Colegiului. S-au gândit la toate, pe bănci ne așteptau chiar și dulciuri, batoane de Snickers. Priveam în jurul meu și mă gândeam că toți acești copii iubesc literatura și cu siguranță sunt foarte buni dacă au ajuns până aici, tremuram. În sfârșit, au venit subiectele, m-am uitat peste ele, iar apoi am început să astern pe hârtie tot ce mi-a trecut atunci prin minte. bineînțeles. la subiect.

După concurs, am avut parte de o experiență inedită, pe care nu o voi uita niciodată, prima mea întâlnire cu un scriitor, cu Dan Lungu, unul dintre cei mai cunoscuți scriitori contemporani. Mi-am cumpărat câteva volume pe care mi le-a semnat cu bucurie, pe una scriind „Iasă emoțiile”.

Am avut bucuria să îi adresez și o întrebare despre legătura dintre realitatea și ficțiune, adică dacă se inspiră din viața reală, atunci când își descrie personajele în operele sale. A răspuns că nu, dar că sunt situații când combină mai multe persoane pentru a da naștere unui personaj. Am vorbit la microfon, într-o sală plină ochi. Momentul următor a fost un spectacol susținut de elevii de la liceul de artă. Sublim.

Sâmbătă, a treia zi, a fost proba orală, din punctul meu de vedere, cea mai grea. Trebuia să demonstrez că literatura și arta plastică, ceea ce am ales eu, se îmbină ca un dans, de data aceasta vorbit. A fost greu, emoțiile din prima zi păreau niște flori văzute de pe un nor, acum erau cât un munte. Elevii volutari ne-au condus în sălile de clasă, în grupe de câte cinci. Am vorbit pe rând. Eu eram a patra și am reușit să-mi creionez ideile pe foaie, mai puțin prezentarea, la care mă pregătisem, cu ajutorul doamnei profesoare Anamaria Coroian, căreia îi datorez rezultatul de la concurs. M-a pregătit cu căldură și seriozitate, răspunzându-mi la fiecare întrebare care îmi mai trecea prin cap, luându-și din timpul dănei, chiar și în zilele de weekend, când eram acolo, la Iași, și pentru asta îi mulțumesc din suflet. Oralul a fost o experiență foarte frumoasă, prima de acest fel din viața mea, deși am mai fost la un examen oral, când am intrat la secția germană în clasa pregătitoare, dar nu se poate compara. După ce au trecut emoțiile și ne-am strâns toți afară, am pornit spre un restaurant, trebuia să sărbătorim experiența și am ieșit la o pizza...

„Anii mei tineri au sunat a cântec, dar am trecut pe lângă ei cu dragostea de mână și am rămas cu mâna întinsă ca a regelui Lear...” (Ionel Teodoreanu, Lorelei)

Am râs și ne-am distrat, iar la un moment dat, surpriză, rezultatele fuseseră afișate pe site-ul colegiului. Am tremurat din nou, până am aflat rezultatul. Mi-aș fi dorit să fi fost mai atentă și să fi făcut mai bine, dar în final mențiunea a fost o răsplată a muncii. Am primit felicitările și m-am bucurat. Oralul a fost o experiență foarte frumoasă, prima de acest fel din viața mea, deși am mai fost la un examen oral, când am intrat la secția germană în clasa pregătitoare, dar nu se poate compara. După ce au trecut emoțiile și ne-am strâns toți afară, am pornit spre un restaurant, trebuia să sărbătorim experiența și am ieșit la o pizza. Am râs și ne-am distrat, iar la un moment dat, surpriză, rezultatele fuseseră afișate pe site-ul colegiului. Am tremurat din nou, până am aflat rezultatul. Mi-aș fi dorit să fi fost mai atentă și să fi făcut mai bine, dar în final mențiunea a fost o răsplată a muncii. Am primit felicitările și m-am bucurat. Seara s-a încheiat sublim, cu o vizită la Palatul Culturii, care găzduia muzee de pictură naivă, așa cum ne-a explicat o doamnă profesoara care ne-a însoțit, concerte de muzică clasică sau de artă dramatică. Ne-am plimbat pe Centru și ne-am bucurat de ultima seară împreună. Ultima zi, ziua premierii, a fost deosebită. M-am bucurat să urc pe scenă și să fiu aplaudată împreună cu mulți alți copii. Doamna directoare a făcut și o glumă, atunci când eu continuam să urc pe scenă pentru fiecare copil, spunând că imprimeul cu buline al bluzei mele, devine bacovian. A râs toată lumea. A fost cea mai frumoasă experiență pe care am trăit-o vreodată la un concurs! A fost ca o vacanță plină de evenimente, făcută să ne relaxăm și să putem scrie pe hârtie învăluiri de artă, nu doar de literatură.

RUXANDRA NEACȘU

Joi, 12 mai 2022

Am plecat într-o călătorie care trebuia să fie prima mea experiență de participare la un concurs național de limba și literatura română. Drumul de la Sibiu la Iași a fost obositor, dar interesant. Grupul nostru a fost puțin dezamăgit, fiindcă ne așteptam să mergem cu un autocar, nu cu un microbus, însă tocmai acest lucru a făcut călătoria mai palpitantă. Stând atât de înghesuși în microbus, am auzit fără să vreau o mulțime de povești ale călătorilor și am aflat, printre altele, cât de căutată, rară și bine plătită este meseria de macaragiu. Ajunși la Iași cu o întârziere de două ore, „am prins” festivitatea de deschidere, am audiat un spectacol muzical și multe discursuri de bun-venit. Ne-am cazat la internatul Colegiului Național „Octav Băncilă”.

Vineri, 13 mai 2022

La ora 9 dimineața am trăit primul moment al confruntării în scris a ideilor noastre creative. Ne-am întâlnit cu toții în fața prestigiosului Colegiu Național „Costache Negruzzi”: eu, Carla, Sofia, Bogdan și doamna profesoară care a însoțit lotul la Iași, Maria-Daniela Lőrinczi (care este și profesoara mea de la clasă). Nu știu dacă m-a inspirat atmosfera Iașiului, dar am reușit să-mi adun gândurile și să dau frâu liber imaginației.

Când am ieșit de la proba scrisă, a existat un moment amuzant pentru mine. Toți întrebau „Ce ți-au dat?”, eu am răspuns simplu: „o ciocolată și o diplomă!” și toți au râs. Am participat apoi la o întâlnire cu scriitorul Dan Lungu. Deși afară a fost furtună, noi nu am realizat: am trăit din plin emoțiile literaturii. Aș putea spune că ploaia torențială era în acord cu descătușarea emoțiilor noastre...

Sâmbătă, 14 mai 2022

Dimineața ne-a adus bucuria de a participa la un scurt tur al centrului istoric al orașului, în compania ghidului Mihai Bulai. Apoi, ne-am dus la Colegiu Național „Costache Negruzzi” pentru proba orală. Probabil că sunt o persoană pe fața căreia nu se citesc corect emoțiile, pentru că, spre deosebire de prima probă, la care toți credeau că am mari emoții, iar eu nu aveam, acum a fost invers. Când am ieșit din sala de concurs, o elevă voluntară mi-a prezentat liceul și mi-a arătat, printre altele, o colecție de pietre semiprețioase. Cred că a fost cea mai frumoasă „parte” a probei orale din ziua aceasta care s-a încheiat la fel de frumos: după ce am gustat o pizza și am aflat rezultatele, ne-am bucurat de feeria unei vizite la Palatul Culturii. Seara a fost magică: ne-am plimbat printre fântânile arteziene din grădinile Palas și am gustat o delicioasă înghețată de trandafiri cu prietena mea, Francesca, și restul grupului.

Duminică, 15 mai 2022

Ce senzație frumoasă este atunci când crezi că vei călători cu microbuzul, iar în autocar te așteaptă un autocar modern și spațios! Am revenit la Sibiu cu acesta și am avut o călătorie minunată. În gara din Sibiu am așteptat-o pe Carla și pe mama ei care rămăseseră la festivitatea de premiere și care ne-au adus diplomele și cărțile. Am ajuns acasă cu sufletul plin de bucurie și cu o „căsuță de valori”, amintiri extrem de prețioase!

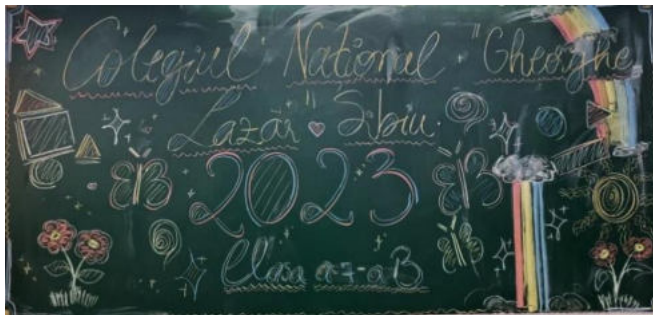
FRANCESCA LŐRINCZI

Una dintre cele mai frumoase călătorii a fost pentru mine incursiunea în lumea feerică a Iașiului pe care l-am vizitat în perioada 12-15 mai 2022, împreună cu părinții mei – profesori, și cu colega mea, Ruxandra Neacșu, cu prilejul derulării activităților Concursului Național „Ionel Teodoreanu”, organizat la Colegiul Național „C. Negruzzi”. Eu am participat la Atelierul de Creație și cred că am trăit o primă experiență inedită ca elevă. M-a impresionat puterea voinței colegilor mei care au participat la probele scrise și orale, mi-a plăcut că au obținut rezultate frumoase și că am vizitat, împreună, Palatul Culturii, Copoul Universitatea „Al. Ioan Cuza”, Grădinile Palas. Am legat prietenii și ne-am bucurat să povestim despre cărți, despre pasiuni sau despre filmele preferate. Am scris tema la mate pe drumul de întoarcere... #Am sărbătorit succesul și am adunat un rezervor inestimabil de amintiri pe care îl vom păstra în suflet, sunt sigură, tot restul vieții!

LECTURIADA 2023. ZIUA NAȚIONALĂ A LECTURII

Atelierul de lectură și de scriere creativă ȘI CĂRȚILE AU SUFLET...

Atelierul nostru are un titlu simbolic, inspirat dintr-o carte care nu ar trebui să lipsească din lista colecționarilor de ...valori. „Trăind ani de zile printre cărți, m-am convins de faptul că, pe lângă soartă, cărțile au și suflet”, mărturisea Nicolae Manolescu în cartea sa despre „Lectura pe înțelesul tuturor”. Cu această afirmație, am început, în primele zile ale anului școlar 2019-2020, activitățile noastre din cadrul Atelierului de lectură și scriere creativă. Ne-am întâlnit la CDI cu elevii din clasele a VI-a, ne-am întreat, generic, câte idei pot exista în cărți?, am vorbit despre lecturi, despre concursuri de creație, despre necesitatea lecturii și a scrierii, despre ce am putea realiza **împreună**, în cadrul orelor de literatură și înafara lor. Acest atelier de lectură a continuat (și) cu alte clase. Primii elevi sunt acum în clasa a IX-a și au participat la activitățile organizate sub genericul LECTURIADA – ZIUA NAȚIONALĂ A LECTURII, 2023.

Activitatea s-a desfășurat la CDI și în sala de clasă. Am provocat elevii din clasele a V-a, a VII-a și a IX-a, cu care am împărtășit valori din textele pe care tocmai le-am prezentat la proiectele de lectură: „Cărțile cu Apolodor” de Gelu Naum și „Dumbrava minunată” de Mihail Sadoveanu (clasa a V-a), „Amintiri din copilărie” de Ion Creangă și „Cronicile Domnișoarei Poimâne” de Adina Popescu (clasa a VII-a) și „Lorelei” de Ionel Teodoreanu (clasa a IX-a). Am citit din cărțile aduse, preferate de fiecare dintre elevii participanți. Am discutat despre valorile pe care ni le transmite o carte, dar și despre bucuria de a fi tu însuți într-un univers, uneori, incapabil de empatie, de încurajare sau de apreciere.

Și pentru că tema a fost COLECȚIONARII DE VALORI, la insistențelor copiilor din clasa a V-a, am dus la școală cărțile dedicate istoriei gimnasticii feminine românești. Ele promovează ceea ce elevii au definit simplu: muncă, perseverență, pasiune, curaj, onestitate, fair-play, încredere, sacrificii, promovarea binelui, toate ingredientele necesare pentru a deveni CAMPIONI nu doar în sport, ci și în viață.

Fă parte dintre COLECȚIONARII DE VALORI!
Devino COLECȚIONAR!

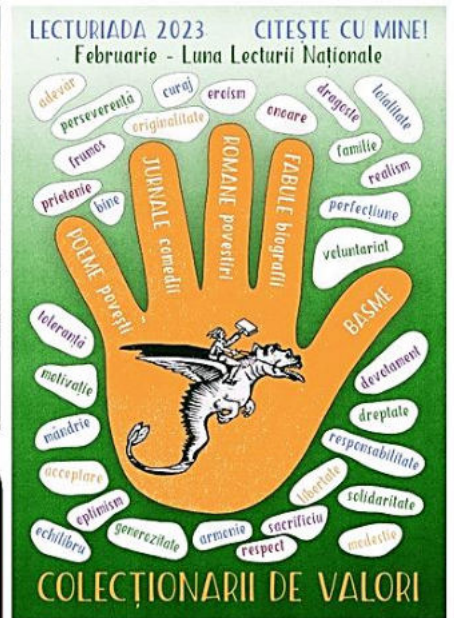
Prof. dr. Maria-Daniela Lórinzi,
coordonator al atelierului de lectură și de scriere
creativă destinat claselor a V-a, a VII-a, a IX-a F, în
anul școlar 2022-2023

CITEȘTE CU MINE! Fă parte dintre colecționarii de valori de la CNGL Sibiu!

#Continuăm Februarie 2023 LUNA LECTURII NAȚIONALE

Și cărțile au suflet... - atelier de lectură și scriere creativă - Prof. Maria-Daniela Lorinczi

Citim împreună! ZIUA LECTURII. CDI-CNGL SIBIU, 2023

15 februarie 2023 a însemnat pentru elevii și profesorii din Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” din Sibiu ziua cărții și a lecturii. Activitățile organizate cu ocazia Zilei Lecturii au luat forme diverse și s-au desfășurat în Centrul de Documentare și Informare, în sălile de clasă sau în spații din afara școlii, în parteneriat cu instituții de învățământ din Sibiu. Evenimentul a fost pregătit din timp, elevii au împrumutat cărți ale autorilor preferați, au citit și au pregătit prezentările de carte, au fost organizate expoziții de carte, vizite și jocuri interactive.

Vă invităm să urmăriți în rândurile de mai jos câteva activități:

1. Activități în parteneriat – CNGL – ULBS. Elevii de liceu din clasele a XI-și a XII-a însoțiți de cadre didactice (prof. Daniela Rotărescu și prof. Carmen Sideriaș) au vizitat Biblioteca Universitară și au participat la prezentări de carte, la ateliere de lucru, au învățat să utilizeze soft-ul de bibliotecă. Acțiunea nu este întâmplătoare, deoarece elevii noștri vor fi viitori utilizatori ai acestor soft-uri (identice în bibliotecile universitare din Sibiu și Cluj Napoca). Activitatea a fost pregătită de doamna Angela Popescu, o persoană dedicată cărții, care ne provoacă - an de an - cu activități diverse, creative și incitante.

2. Activități organizate de Centrul de Documentare și Informare, în parteneriat cu cadrele didactice.

Dezbatere (responsabil CDI Marinela Rusu, prof. dr. Valeria Purcia – director CJRAE Sibiu) – Activități de dezbatere cu tematica lectura și cartea desfășurate de elevi din clasele a X-a. Provocarea a fost următoarea: „Este ziua prietenului tău și dorești să îi faci un cadou. Cum alegi o carte care să îi fie utilă și pe care să o citească cu plăcere?” Discuțiile au pornit de la elementele pe care le luăm în considerare atunci când dorim să cumpărăm o carte de literatură sau de tehnică, de la informația pe care ne-o transmit referințele bibliografice despre o carte, până la „fenomenul plagiat”, drepturile de autor, redactarea unui material cu utilizarea bibliografiei sau pertinenta informațiilor (Cum recunoaștem o informație validă din mediul online?).

Jocuri interactive – Lectura Puzzle

Reviste școlare - Pentru elevii de gimnaziu și de liceu din colegiul nostru, perioada 1-15 februarie a reprezentat și o perioadă de muncă intensă pentru realizarea articolelor din viitoarele reviste școlare: „Laboratorul de idei” și „Lyceum”. Prezentarea întâlnirilor cu personalități literare desfășurate în acest an școlar (Adina Popescu, Adina Rosetti, Ana Blandiana, Lazăr Zăhan și Mihai Lőrinczi), impresiile, recenziile de carte și materialele grafice vor fi puse la dispoziția publicului larg pe site-ul Centrului de Documentare și Informare (cdicngl.pcinfosibiu.ro – meniul revista) începând cu luna aprilie a acestui an.

Responsabil CDI – bibliotecar
Marinela Rusu

Secțiunea
Atelier de lectură și scriere creativă

Englezi: Ileana Beross, VII.4

Întâlnire cu scriitoarea ADINA POPESCU
(aproape jurnal... aproape interviu...)

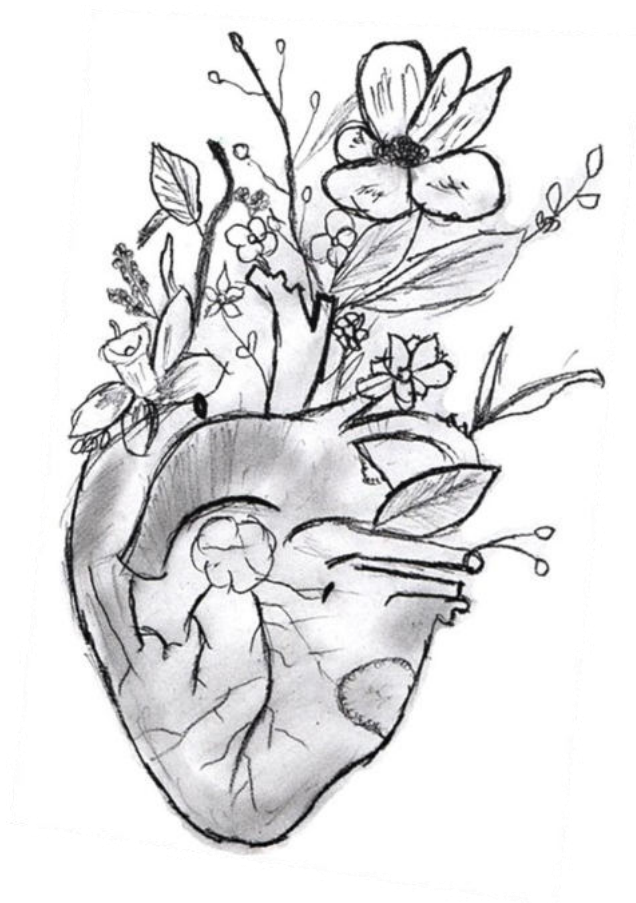
12. 10. 2022

Orice deosebit este un eveniment, născut dintr-un moment de înțelegere și de înțelegere. Este un moment în care se creează o legătură între două persoane, între două suflete care se întâlnesc și se înțeleg. Este un moment în care se creează o legătură între două suflete care se întâlnesc și se înțeleg. Este un moment în care se creează o legătură între două suflete care se întâlnesc și se înțeleg.

C.N.G.L.
SIBIU
„Aequo animo”

Secțiunea *Arte*

Grafică: Mădălina Țimonea, clasa a VI-a A

Arte plastice

Pictură și grafică

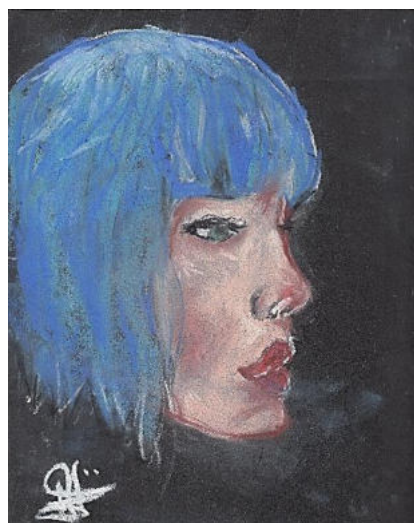
Arta este un mod de expresie a creativității umane care ne însoțește la fiecare pas. Desenul, grafica, pictura, fotografia pot fi un mod de a-ți petrece plăcut timpul liber, dar pot fi și o pasiune, un mod de a-ți câștiga existența sau chiar de a câștiga celebritatea, lucrările din palmaresul unui artist devenind astfel o referință în lumea artelor. Însă, indiferent de drumul pe care ți-l deschide arta, urmează-l cu încredere, el te va duce spre tine însuși, spre acea dimensiune specială a ființei tale.

Miruna Popențiu, clasa a VI-a A

Ioana Bercean, clasa a VIII-a A

Miruna Popențiu, clasa a VI-a A

Oana Beleț, clasa a VI-a A

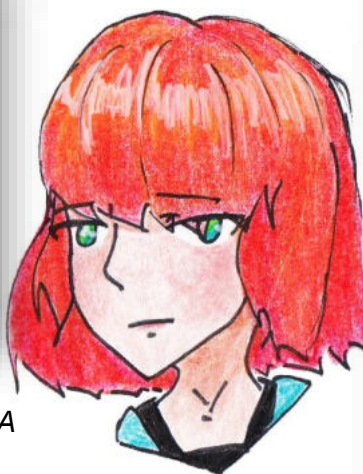

Iulia Trâmbițaș, clasa a V-a B

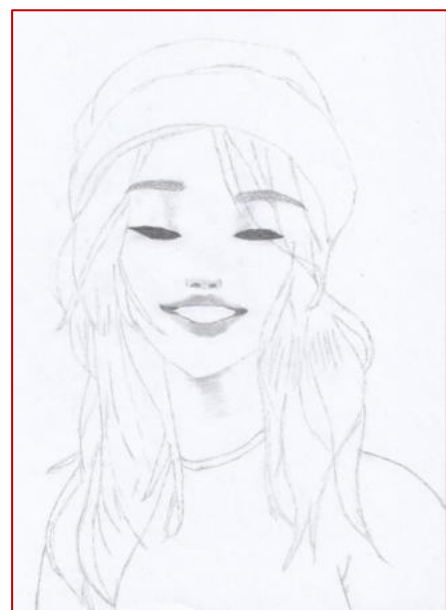

Ioana Bercean, clasa a VIII-a A

Karina Dragoman, clasa a VIII-a A

Karina Dragoman, clasa a VIII-a A

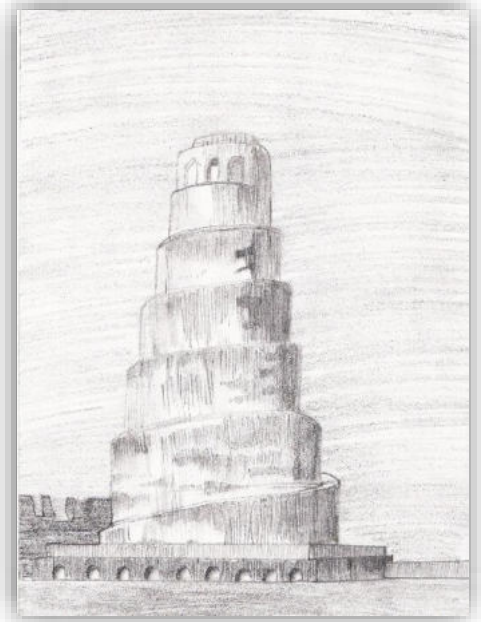
Rebecca Jones, clasa a V-a A

Larisa Fleacă, clasa a VII-a A

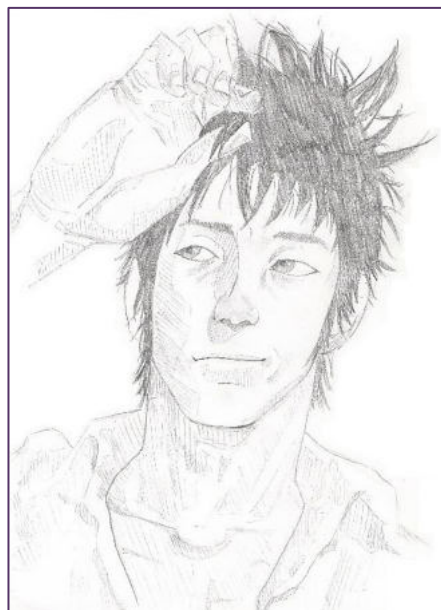
Tudor Mețiu, clasa a VII-a B

Miruna Popențiu, clasa a VI-a A

Oana Beleş, clasa a VI-a A

Tudor Mețiu, clasa a VII-a B

Sara Teașcu, clasa a VI-a A

Ștefania Oltean, clasa a VI-a A

Ilinca Tomescu, clasa a VI-a A

Carla Lăzăroaie, clasa a VI-a A

Maria Pîrvu, clasa a V-a A

Carla Lăzăroaie, clasa a VI-a A

Călin Coroian, clasa a VI-a A

Teodor Armenean, clasa a VII-a A

Antonia Muntean, clasa a V-a A

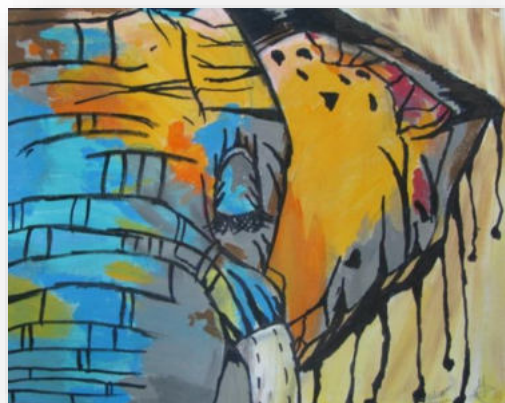

Ana Greavu, clasa a V-a B

Nadia Beleş, clasa a VI-a A

Mădălina Herban, clasa a VI-a A

Clara Adam, clasa a V-a B

David Buzurin, clasa a VI-a B

Maria Daina, clasa a V-a B

Mara State, clasa a VI-a A

Adelina Topârcean, clasa a VI-a A

Paul Bratu, clasa a V-a B

Rebecca Jones, clasa a V-a A

Geanina Boriceanu, clasa a V-a B

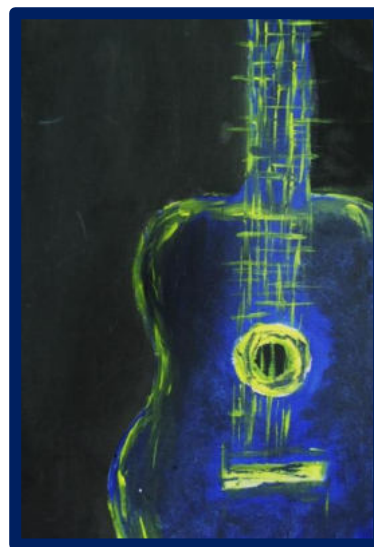
Anastasia Sasu, clasa a V-a A

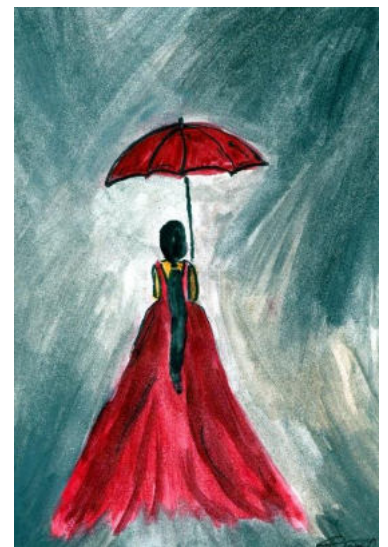
Mădălina Herban, clasa a VI-a A

Simina Muntean, clasa a V-a A

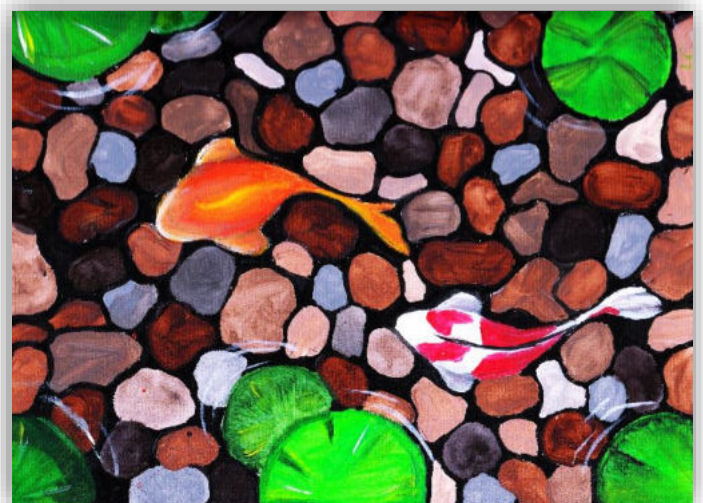
Nadia Beleş, clasa a VI-a A

Oana Beleş, clasa a VI-a A

Luiza Murgu, clasa a VII-a A

Oana Beleş, clasa a VI-a A

ABSTRAȚIONISMUL

Coordonator prof. Raluca Filip

Secolul al XX-lea a fost un secol al optimizării. Toate procesele de fabricare, modernizate parțial în secolul al XIX-lea, au fost preluate și rafinate în așa fel încât toate bunurile să fie obținute la viteze incredibile. Uzine enorme și procese drastic standardizate au trebuit să fie utilizate pentru a aproviziona această eră a consumerismului.

În astfel de vremuri aflate într-o continuă și accelerată schimbare, noi idei au început să fie favorizate și căutate de public. Din această dorință, a luat naștere un nou stil artistic: abstracționismul, un succes instant dat fiind natura sa îndrăzneță.

Abstracționismul are un caracter aparte deoarece acesta nu reprezintă lucruri, ci mai degrabă sentimente. El nu preia elemente din jur pentru a le reinterpretă într-un mod firesc nouă, ci, utilizând cele mai simple forme, creează o senzație, un peisaj ambiguu, care rămâne a fi interpretat de însăși privitorul, nu de tablou în sine.

Perfecționat de mari personalități, stilul abstracționist se ramifică în multe subcategorii, mai mult sau mai puțin minimaliste. Două mari ramuri ale acestui stil sunt Abstracționismul Geometric și Abstracționismul Liric.

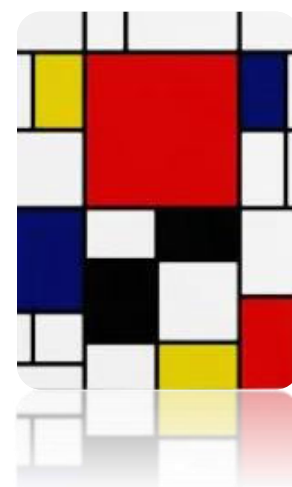
Abstracționismul geometric și Piet Mondrian

Abstracționismul geometric mizează pe interpretarea unor sentimente folosind forme și amplasări cât mai simple. Un renumit artist care a răspândit acest stil este olandezul Piet Mondrian.

Născut la data de 7 martie 1872, Piet Mondrian și-a început cariera ca învățător, pictând tablouri în timpul liber. Lucrările sale inițiale își aveau bazele în stilul impresionist, dar erau influențate de studiile sale filozofice și spirituale.

Înainte Primului Război Mondial, Mondrian a trăit trei ani în Paris, unde s-a inspirat din stilul cubist al lui Pablo Picasso. Dar, după război, Mondrian s-a dedicat abstracționismului geometric, dorind să reprezinte însăși baza lucrurilor din jur: o versiune cât mai simplificată posibil. De atunci, toate lucrările lui au fost realizate pe o grilă, un ansamblu de linii negre verticale și orizontale, spațiul dintre ele fiind umplut cu cea mai pură formă a culorii: cele trei culori primare (roșu, galben și albastru) și cele două nonculori (negru și alb).

Piet Mondrian a continuat să creeze compoziții în stilul abstracționist geometric până la moartea sa în februarie 1944. Dedicând jumătate din viața sa și poate chiar mai mult abstracționismului geometric, Piet Mondrian va rămâne unul dintre cei mai mari artiști ai secolului al XX-lea.

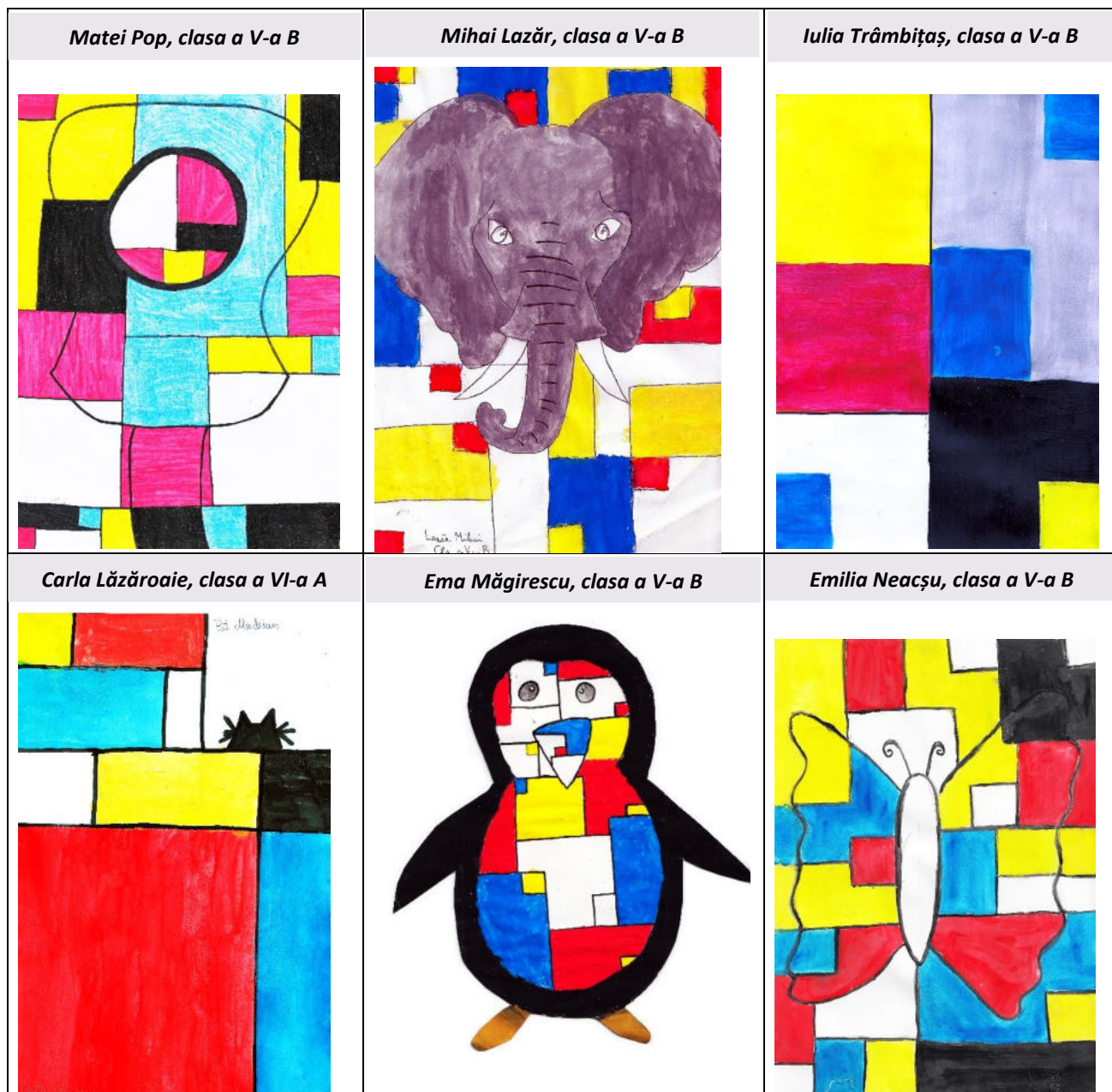

Concluzie

Într-o eră a schimbărilor rapide, zeci de artiști au experimentat, încercând nu să recreeze un peisaj efemer, ci să transmită un sentiment pur, dăinuitor. Prin lucrările lor abstracte, desfășurate în diverse stiluri rivale, acești mari creatori ne-au lăsat niște opere de artă inedite, care vor continua să influențeze viața noastră de zi cu zi și lumea mereu schimbătoare a artei.

Tudor Giurca, clasa a VI-a A

Abstracționismul geometric în viziunea elevilor CNGL

Surse de informare:

https://ro.wikipedia.org/wiki/Piet_Mondrian

https://ro.wikipedia.org/wiki/Arta_abstract%C4%83

C.N.G.L.

SIBIU

„Aequo animo“

Secțiunea

Proiecte internaționale

Grafică: Ioana Bercean, clasa a VIII-a A

OUR GREEK ADVENTURE

It all started with an idea. And like a possibility: what if...? Difficult at first, postponed last year because the post-pandemic rules did not leave us much choice and time. But then, this school year, it all came true: Christina Koutidou, a Greek teacher of English, and Dimitrios Sotiriadis, the headmaster of the school where she teaches and also teacher of Computer Science, decided to pay us a visit. A short one, true, but full of challenges and lessons.

Let's start from the very beginning. What was described above was an Erasmus+ job shadowing involving two teachers from Greece and several teachers here, in our beloved school. Our Greek friends observed our lessons- regular English classes, optional courses, Geography in English, British Culture and Civilisation, and Computer Science, in short an array of subjects most of them taught in English. They also talked to our headmaster and deputy headteacher, other teachers, students, etc.

An obvious advantage of this would be that our students got used to being in touch with teachers from other countries and cultures, learning and contributing to the lesson in their presence. Then, the linguistic competence- using English to communicate and get their ideas across, no matter who else is there with them in the classroom. The students becoming citizens of the world, the classroom transcending the regular premises where classes usually take place.

And then, the intercultural competence, an outcome both the students and the teachers benefited from. Not only because of or following the PowerPoint presentation delivered by the two Greek teachers, but also due to discussions at the end of the classes or during the short tour of Sibiu some volunteer students in our school gave. When students ask questions at the end of the class the teachers feel proud and accomplished: wanting to know more about the education system in Greece, both high school and tertiary, was what triggered these questions.

And the disadvantages? Were or are there any? Surely not. Not in the context where students explore all possibilities, when they consider travelling and working abroad part of their ordinary life or whose values are important to decipher in a global world. In short, it was both a challenge and an adventure meant to bring people closer to understanding and learning from each other.

Prof. Marinela Onițiu

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

In the job-shadowing week in Sibiu, from the 7th to the 9th November 2022, two teachers from 4th Lyceum, Serres, Greece, shadowed lessons in Colegiul Național „Gheorghe Lazăr”, according to our special needs, wishes and subjects of teaching.

Ms Christina Koutidou, the English language teacher, as well as Mr Dimitrios Sotiriadis, the school Director, teacher of Informatics, shadowed lessons in the bilingual classes of the school, where some subjects are taught in English.

The students' performance level was high; students exhibited high motivation on a variety of subjects shadowed, such as English as a foreign language, history, ICT, social science, etc. Students' age levels varied, ranging from 10 to 18 years old.

Apart from getting ourselves familiar with the school coursebooks, we were acquainted with the school's contemporary teaching tools, ICT resources and relevant material to each teaching subject, extra-curricular teaching stuff for further reference, interactive teaching aids, etc.

As for the learning activities and procedures which are commonly used in the course of the lessons by students, these are pair-work, mixed ability group work, oral plenary presentations, note taking and reporting before the classroom, decision making, problem solving, making suggestions, roleplays.

Overall, as peer observers, some general aspects of the lessons we found successful were: the organization in the majority of lessons (e.g. engaging warm-up, logical sequence of the lesson etc.) articulated verbal delivery of tasks, materials which supported content, ICT learning stimuli, interaction with students (through questioning techniques, clear instructions, error correction, positive reinforcement), aspects of class management, positive class atmosphere overall on part of the teachers. An ongoing process of trial, reflection and adjustment in the classroom itself makes a difference in Colegiul Național „Gheorghe Lazăr.”

Achieved learning outcomes for us during the job shadowing activity were: cultivation of linguistic skills, building up inter-cultural competence, understanding historical perspectives in a European context, exchanging pedagogical practices.

In conclusion, this job-shadowing experience enabled us, as participants, to develop teaching expertise, gain insight into new workplace cultures, norms and dynamics. We were most importantly given the chance to ask questions to our peers, discuss and make contacts with colleagues, compare different school curricula, exchange hands-on experience on an intercultural basis. Added to this, we cherished the hospitality of our Romanian counterparts.

Job-shadowing is an excellent tool of inspiration, which supports knowledge management and ensures that deep expertise and knowledge are not lost, but maintained and strengthened.

The participating teachers

Ms Christina Koutidou

Mr Dimitrios Sotiriadis

CROATIA-ERASMUS+

-A JOURNEY ON THE ADRIATIC COAST-

In my opinion, it was a great experience to start the new hot season and a new chapter in my life. Since then, I have been on two more trips outside the country which I've never done before in the same year. My friends that I went with liked it and we talked for hours about our favourite moments of this trip. 'The sea was incredible,' said Paula. The teachers were happy about it too: 'We visited so much!' said one of the teachers.

I don't know when I will go on an Erasmus + trip again, but I hope it will be soon because it was an unforgettable experience.

We left Romania on Saturday, in the evening, and arrived the next morning to our first stop, in Zagreb, where we visited the city. We could already feel the different temperature from Sibiu, as it was hotter than we are used to at the start of May. The next day, we left Zagreb and drove in the south of Croatia. After hours of staying in the minibus, we arrived in Trigor. It was already afternoon, so we decided to eat there and visit it too. Because it was a port city, we took a walk and admired the ships and the buildings around.

Coordonator: prof. Victoria Șerban

Last year, between 8-12 of May, I went on an amazing journey to Croatia. I visited a lot of cities, but also made new friends in a school in Kastela, a small city next to Split. I fell in love with this country and its views. The trip was organised by our school, and the children that were nominated for it had to hand in some papers to get points. We went with two teachers, the Geography teacher and the Chemistry teacher.

On Tuesday, we visited a school from Kastela, where we talked to the students there. But firstly, they made some presentations about their country, for example, about the school system, the alphabet, and some big cities in Croatia. After that, one of us presented our school, city and country. Then, they invited us to eat pizza with them and that way we bonded. At noon, they guided us in their town and in the afternoon, we visited Split as well.

Erasmus+

A voyage to understanding ourselves

AT THE END OF OCTOBER, SOME STUDENTS FROM OUR SCHOOL AND 6 TEACHERS WENT TO BRATISLAVA AND PRAGUE. WE LEARNED A LOT ABOUT EACH CITY AND ITS HISTORY, AND OURSELVES IN RELATION TO OTHERS

Coordonator: prof. Victoria Șerban

At the end of October, some of our classmates went on a trip to Bratislava and Prague with our teachers.

While there we learned a lot about the culture and history of Prague and Bratislava. We visited the Bratislava castle which under the rule of Queen Maria Theresa became a prestigious royal seat. In Prague, we learned that in 1348, Bohemian King Charles IV founded the New Town of Prague.

Knowing the history of your country and others is important because it gives you an insight into the life people lived long ago, helping you develop empathy.

We all thought it was great. Our class made long-lasting friendships with the people in the 9th-grade class that accompanied us on this trip.

"It was wonderful and it helped me make friends with a lot of different people," said Ema.

Articol realizat de:

Bercean Ioana
Florea Irina

Clasa a VIII-a A

This trip was important for us because we got to socialise, outside of school, and build more independence.

The whole journey encouraged us to form our personalities, helping us learn more about ourselves and the world around us. The school is planning on organising more international travel, knowing all the benefits, with the money that was raised in the winter bazaar.

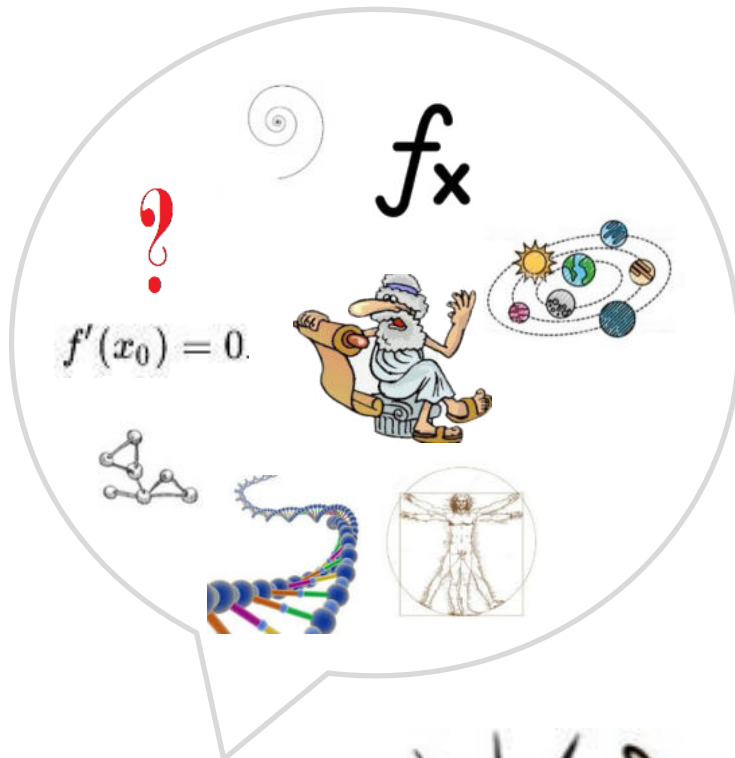

C.N.G.L.
SIBIU
„Aequo animo“

Secțiunea

Științe

$$E = mc^2$$

PAGINA DE ISTORIE

O CĂLĂTORIE ...în timp

prof. Cătălin Dumitru

Istoria lumii antice ne fascinează prin vechimea ei, prin perfecțiunea și prin monumentalitatea piramidelor și a templelor, dar și prin bucuria simplă cu care vechii egiptenii și chinezi își trăiau viața. Este o lume dominată de zei, cu faraoni și împărați atotputernici, cu regine și cu prințese grațioase, dar și cu multe mistere.

Vă invităm să călătorim împreună în timp, alături de dragii noștri elevi ai claselor a V-a, cu curiozitate și cu admirație!

CHINA ANTICĂ

Împăratul Galben

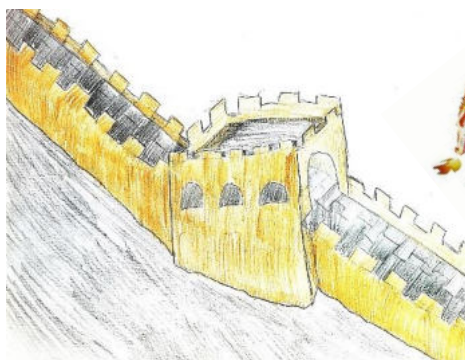
A fost strămoșul chinezilor, conform legendelor. Se spune că în anul 2598 î. Hr. cerul s-a deschis și din el Dragonul Galben a coborât pe Pământ, fiind încălecat de Împăratul Galben. Cei care nu au plecat cu împăratul, i-au îngropat hainele rămase lângă Podul de la Munte, cu recunoștință profundă.

Marele zid chinezesc

A fost construit în timpul împăratului Qin Shi Huang, pentru apărarea împotriva invaziilor hunilor, începând cu anul 214 î. Hr. Acesta este o serie de fortificații care au fost construite peste granițele de la nordul Chinei. Lungimea lui este de aproximativ 21.196 de km.

Armata de teracotă

Armata de teracotă este o colecție de sculpturi din teracotă care înfățișează armatele împăratului Chinei, Qin Shi Huang. Figurinele, care datează aproximativ de la sfârșitul secolului al treilea î. Hr. au fost găsite în 1974 de fermierii locali din Lintong. Fiecare statuie are gesturi și expresii faciale diferite. Peste 700.000 de muncitori au terminat statuile în aproximativ 40 de ani. Fiecare soldat este realizat cu mare atenție și, surprinzător, nu există două figurine la fel.

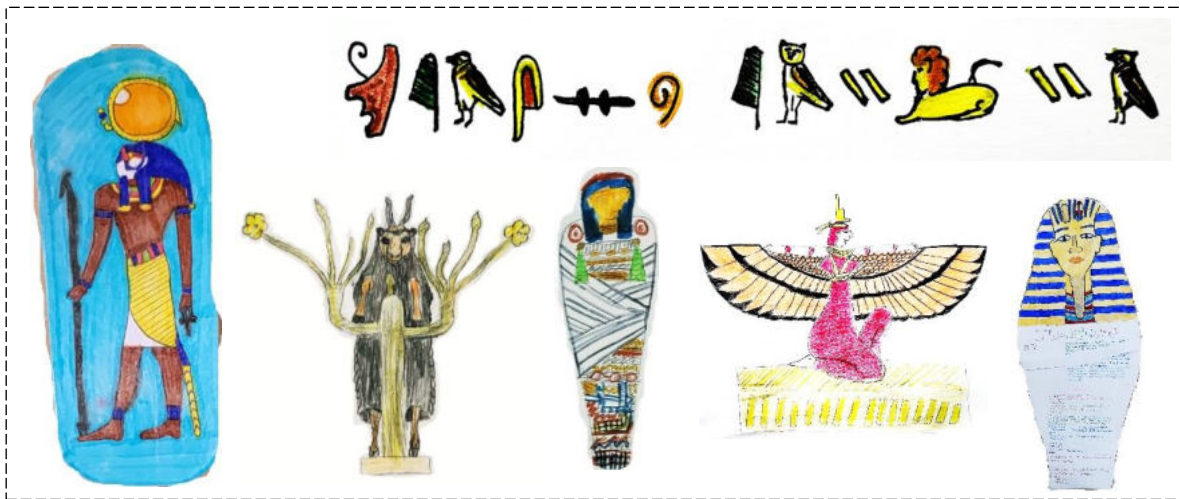
Marele Zid Chinezesc

Text și imagine:

Luca Golășilă, Bogdan Tudor, Ștefan Moldovan, Paul Cupcea, Andra Boeșan, Gabriella Jones și Albert Filip, clasa a V-a B

EGIPTUL ANTIC

Piramidele - Știați că?

- Timp de peste 4000 de ani piramida lui Keops a fost cea mai înaltă construcție din lume până în 1889 când a fost construit Turnul Eiffel;
- S-a descoperit că toate piramidele de pe platoul Gizeh sunt aranjate exact ca o oglindă a construcției Orion;
- Vârful piramidelor era acoperit cu aur. Ușile lor cântăreau aproximativ 20 de tone.

Mumificarea

Știați că?

- Egiptenii credeau că viața de după moarte este posibilă, dar numai dacă trupul era conservat într-o formă pe care spiritele o puteau recunoaște;
- Sarcofagul și borcanul care conțineau părțile corpului faraonului erau sigilate cu o rășină neagră;
- Pe teritoriul Danemarcăi au fost descoperite mumii foarte bine conservate ale unor oameni care au trăit în urmă cu sute de ani. Ele au fost găsite în zone mlăștinoase și sunt atât de bine păstrate încât au uimit întreaga lume științifică.

Zeul Ra

Egiptenii vechi credeau că Ra a fost primul faraon și cel mai puternic zeu. Soarele sau Ra reprezenta viața, căldura și creșterea. Se credea că oamenii au fost creați din lacrimile și sudoarea Zeului Ra. Reprezentarea obișnuită era cea a unei persoane cu cap de șoim și cu un disc solar deasupra capului. El avea caracteristici comune cu zeul cerului, Horus.

Zeița Isis

Numele ei s-ar putea traduce prin Regina Tronului, ea fiind o personalizare a tronului faraonului și a puterii regale. În mitologia și religia egipteană antică, Zeița Isis este Zeița magiei, a căsătoriei, a vieții, simbolul armoniei matrimoniale și a fidelității femeii față de soț.

Tutankhamon

Tutankhamon era supranumit regele-copil urcând pe tron la doar 9 ani. Din pricina mai multor cauze el s-a stins din viață la vârsta de doar 19 ani.

Știați că?

Zeci de oameni au murit în urma vizitei în acest mormânt. Unii cred că a fost din cauza blestemului lui Tutankhamon. Foare multe inscripții spun: „Cel ce va atinge mormântul faraonului, va fi răzbunat de leu, crocodil și de hipopotam.”

Text și imagine:

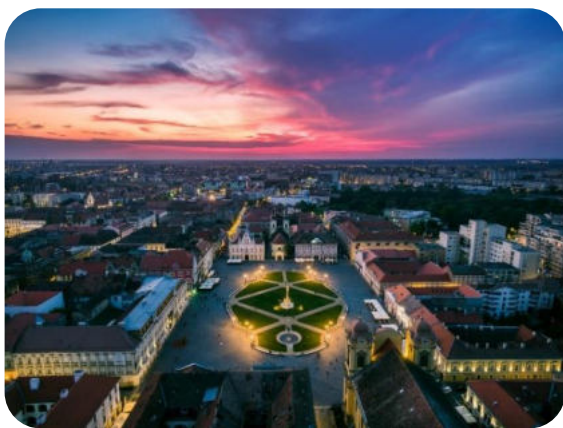
Daria Butnariu, Marin Radu, Maria Daina, Antonia Fodor și Ecaterina Rusu, clasa a V-a B

Rebecca Jones, Raluca Angelescu, Antonia Muntean, Maria Pîrvu, Raisa Niculescu, Ana Scăunaș, Anastasia Sasu, Alexia Neiciu, Simina Muntean, clasa a V-a A

Bibliografie selectivă:

XXX - Atlasul Egiptului antic. Oradea: Editura Aquila, 2003
 Hart-Davis, Adam – Istoria. O carte dorling kindersley.
 București: Editura RAO, 2009

Să cunoaștem lumea în care trăim

Timișoara - capitală culturală europeană în 2023

Coordonator: prof. Vlad Tănase

O viziune pentru Europa

Programul de acordare a titlului de „Capitală Europeană a Culturii” a fost conceput pentru a sprijini bogăția și diversitatea culturală europeană și pentru conștientizarea istoriei și a valorilor europene comune. Aceasta a fost ideea care a stat la baza lansării lui, în iunie 1985, de către Consiliul de Miniștri al Uniunii Europene, la inițiativa doamnei Melina Mercouri, ministrul culturii al Greciei la acea perioadă și omologul său francez Jack Lang. Impactul pozitiv pe care l-a avut acordarea titlului în ultimele trei decenii a plasat inițiativa printre cele mai de succes programe ale Uniunii Europene. Titlul a fost purtat de 70 de orașe din peste 30 de țări iar programul a devenit atât o platformă cheie pentru poziționarea la nivel internațional al orașelor cât și un catalizator al regenerării economice și culturale. În 2023, există 3 Capitale Europene ale Culturii: Elefsina (Grecia), Veszprém (Ungaria), Timișoara (Romania).

Sloganul Capitalei Culturale Europene în 2023 se intitulează „*Shine your light – Light up your city!*”. Pentru a explica legătura dintre cele două fraze cheie, amintite anterior, trebuie să ne întoarcem în trecut, mai exact în anul 1884, când Timișoara a devenit primul oraș din Europa continentală cu iluminare stradală electrică. Astfel, sloganul campaniei este esența mesajului nostru: **Luminează orașul prin tine!**

Daria Ilisei, clasa a VIII-a B
Coordonator: prof. Vlad Tănase

ȘTIAȚI CĂ...

- *Timișoarei i se mai spune și „orașul rozelor”. Două familii aristocratice de floriari, Mühle și Niemetz, au înnobilit orașul cultivând peste 1400 de soiuri de roze exportate în tot Imperiul Austro-Ungar și la case regale din toată Europa - de aici și denumirea de „orașul rozelor”;*
- *Locul unde Gheorghe Doja a suferit o cumplită moarte, fiind pus pe un scaun din fier înroșit și ars de viu, este marcat de statuia Sfintei Marii din Piața cu același nume a cartierului Iosefin;*
- *Transformarea Timișoarei în pașalâc a avut un impact major asupra orașului, în primul rând în ceea ce privește componența etnică. Musulmanii privilegiați au venit aici și, pe lângă agricultură, s-a dezvoltat mult și comerțul;*
- *După victoria de la Petrovaradin (5 august 1716) asupra oștilor otomane, prințul Eugeniu de Savoia decide cucerirea cetății Timișoara, pentru a pune stăpânire pe această importantă poziție strategică;*
- *Prin Diploma din 21 decembrie 1781, emisă de împăratul Iosif al II-lea, Timișoara dobânda statutul privilegiat de „Oraș liber regesc”;*
- *Între 1728 și 1732 cursul râului Bega a fost regularizat, creându-se un canal navigabil între Timișoara și cursul inferior. Astfel orașul a fost conectat prin intermediul râului Tisa și al Dunării la rețeaua fluvială central europeană, devenind apt să facă față transporturilor masive înainte de apariția căii ferate;*
- *Timișoara a fost primul oraș din Europa care a avut un tramvai. Acesta a fost inaugurat pe 8 iulie 1869, a fost realizat din lemn la Viena și funcționa tras de cai. 15 persoane se puteau deplasa lejer cu ajutorul lui;*
- *Timișoara a fost primul oraș european, și al doilea după New York la nivel global, care a introdus iluminatul electric stradal. Se întâmpla în anul 1884;*
- *A fost primul oraș de provincie care a câștigat titlul național la rugby, în anul 1972.*

Monumente reprezentative:

Bastionul Theresia

A fost primul bastion construit și este singurul care nu a fost demolat la începutul sec. al XX-lea. Apare pe planuri începând din 1732.

Palatul Baroc

A fost construit în stilul baroc austriac, cu unele detalii rococo. Sala mare de la etaj a găzduit festivități prilejuite de vizita unor împărați, regi și prelați, dar și a unor importanți oameni de cultură (cum au fost muzicienii Franz Liszt, Johannes Brahms, Pablo Sarasate, George Enescu etc.).

Castelul Huniade

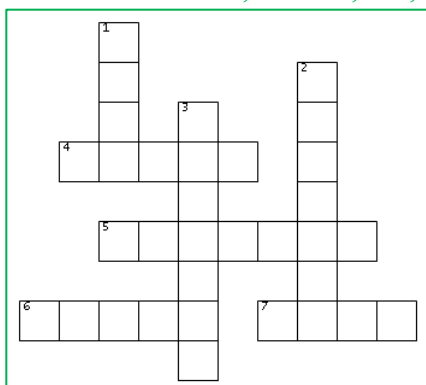
Este considerat a fi cea mai veche clădire din Timișoara. În curtea interioară s-au descoperit fundațiile zidărilor și a turnului donjon, datând probabil din 1307 – 1314. Carol Robert de Anjou, regele Ungariei, construiește, cu meșteri italieni, un castel din cărămidă, amplasat în mare parte în curtea edificiului de astăzi. În perioada 1315 – 1323, castelul a servit ca reședință regală. Ulterior, acesta a fost sediu al comitelui de Timiș.

Opera și Teatrele de Stat

Denumirea oficială a clădirii monumentale din Piața Victoriei este Palatul Culturii. Clădirea adăpostește Opera Națională Română, Teatrul Național Mihai Eminescu, Teatrul German de Stat și Teatrul Maghiar de Stat Csiky Gergely.

Din balconul Operei, Timișoara a fost declarată „primul oraș liber din România” la 20.12.1989, teatrul fiind simbolic legat și de prăbușirea ultimei dictaturi din România din secolul al XX-lea.

Verifică-ți cunoștințele:

Orizontal

4. provincie istorică
5. mijloc de transport
6. gen muzical ca o formă de teatru
7. râu canalizat din vestul țării

Vertical

1. liderul Revoluției de la 1514
2. cea mai veche clădire din Timișoara
3. diviziune administrativă a Imperiului Otoman

DESCOPERĂ

LUMEA

Bastionul Theresia

Palatul Baroc

Castelul Huniade

Opera și Teatrele de Stat

Surse de informare:

Ghinea, Dan – Enciclopedia geografică a României, București: Editura Enciclopedică, 2002

<https://timisoara2023.eu/ro/viziteaz%C4%83-timi%C8%99oara/>

<https://www.timisoara-info.ro/infocentru/attractii>

Centenarul încoronării Regelui Ferdinand și a Reginei Maria

Coordonatori:

prof. Daniela Rotărescu

prof. Cătălin Dumitru

Istoria este emulul timpului, depozit al acțiunilor, martor al trecutului, exemplu și înștiințare a prezentului, avertisment al viitorului.

(Miguel de Cervantes)

În acest an, la 100 de ani de la încoronarea Regelui Ferdinand și a Reginei Maria ca regi ai României Mari, au fost organizate manifestări publice menite să comemoreze un eveniment major al istoriei care a marcat triumful unei națiuni dar și triumful monarhiei în România.

Manifestările organizate în perioada mai – octombrie 2022 de Asociația ARTIS din Iași, sub auspiciile familiei regale a României, alături de istorici și profesioniști din cinematografie și-au propus să readucă în atenția memoriei publice un moment de mare însemnătate al istoriei naționale, atunci când România Mare devenise o realitate.

La patru ani de la Marea Unire, la 15 octombrie 1922, era organizată la Alba-Iulia, într-o catedrală nouă, încoronarea Regelui Ferdinand și a Reginei Maria. Strălucirea oțelului și aurului coroanelor regale simbolizau triumful victoriei României în război, o victorie dramatică, cu multe sacrificii care aducea însă realizarea unui proiect de țară clădit de multe generații. Odată realizată unirea tuturor românilor într-un singur stat, încoronarea de la Alba-Iulia devenea actul simbolic prin care regele Ferdinand primea oficial stăpânirea asupra Basarabiei, Bucovinei și Transilvaniei.

Caravana organizată cu prilejul Centenarului Încoronării, a făcut parte din proiectul susținut de Asociația ARTIS, fiind organizate activități în mai multe orașe din România și din Republica Moldova, precum și la Balcic și Cernăuți. Caravana, pornită pe urmele familiei regale în România Mare, a poposit și la Sibiu, iar prezentarea evenimentului a fost găzduită de Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” Sibiu. Prezentarea a inclus o expoziție, proiecții de filme, lansare de carte, discuții ale membrilor echipei de proiect cu elevii participanți.

prof. Daniela Rotărescu

Prezentări, lansare de carte – Sala Festivă (C.N.G.L.)

Regii și reginele românilor

În istoria noastră, regalitatea a avut un rol important în devenirea statului român modern. Veniți în țară în condiții vitrege, în a doua parte a secolului al XIX-lea, regii și reginele lor au câpătat simpatia poporului român prin faptele de vitejie și de înțelepciune, dar și prin personalitățile lor.

Îi vom întâlni pe regele Carol I, ferm în misiunea sa, pe regina Elisabeta, regina îndrăgostită de poezie, pe regele Ferdinand, loial țării sale adoptive în vremuri dificile, pe regina Maria, exuberantă și mult iubită de popor, pe regele Carol al II-lea, dornic de a fi autoritar, pe regina Elena, numită și regina-mamă, pe tânărul rege Mihai I, decis în acțiunile sale, și pe regina Ana, soția sa devotată.

Elevii claselor a VII-a vă invită să intrați în salonul regal, pentru a le cunoaște poveștile de viață!

prof. Cătălin Dumitru

Carol I de Hohenzollern - Sigmaringen

A devenit Rege al României în 14 martie 1881.

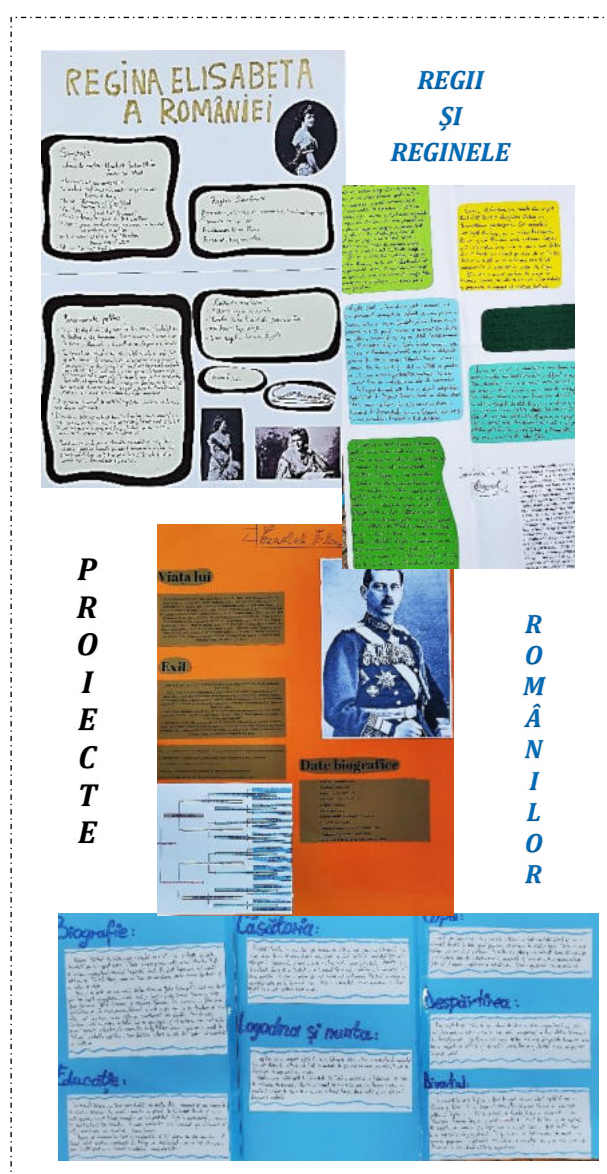
Dintre marile realizări putem enumera: proclamarea Constituției României, obținerea autonomiei țării, a cultivat un climat de ordine și disciplină necesar dezvoltării economice și sociale, este un pilon important în obținerea independenței și a acceptat neutralitatea țării în timpul Primului Război Mondial,

Patru lucruri mai puțin știute despre regele Carol I:

- A intrat în țată deghizat;
- Saluta doar cu un deget;
- Vorbea patru limbi;
- Este autorul celebrei propoziții: „Asta-i muzica ce-mi place.”

Ferdinand I Întregitorul

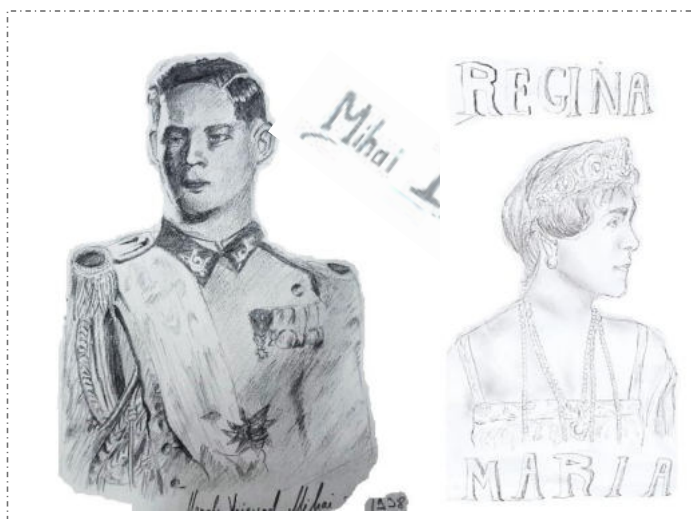
A fost rege al României între anii 1914 – 1927. A fost numit „cel loial” pentru că, deși născut german, a susținut interesele României care a luptat alături de Antantă împotriva Puterilor Centrale. A promovat interesele țării în timpul Primului Război Mondial și în perioada obținerii Marii Uniri. La finalul războiului, provinciile istorice aflate în afara statului, s-au unit cu țara. A fost renegat de familia sa din Germania pentru faptul că și-a respectat promisiunea făcută țării: aceea de a fi un bun român. A primit numele de Ferdinand Întregitorul.

Text și imagine:

Vanessa Cotruș, Alexandru Foloba, Cezara Răcuciu, Cristina Bulie, clasa a VII-a B

Regii și reginele românilor

Mihai I

(1927 – 1930/1940 – 1947)

A fost fiul principelui Carol și al prințesei Elena a Greciei. A preluat tronul la vârsta de șase ani, la moartea bunicului său, Ferdinand. Atribuțiile regale erau îndeplinite de o regență.

A doua domnie. Regele Mihai a depus jurământul de credință la 6 septembrie 1940. Avea 18 ani. Șapte ani mai târziu, regele a abdicat în urma loviturii de stat din 30 decembrie 1947. A revenit în țară după Revoluția din 1989.

Regina Elisabeta

(1869 -1914)

Regina Elisabeta s-a născut în Germania. A fost soția regelui Carol I. După Războiul de Independență, România este recunoscută ca regat (1881) și Elisabeta devine prima regină a României.

În timpul războiului (1877) a înființat spitale, servicii de ambulanță și Societatea „Regina Elisabeta” pentru sprijinul nevoiașilor. A susținut dezvoltarea economică și politică a țării. A publicat numeroase scrieri în franceză, germană și engleză sub pseudonimul CARMEN SYLVA.

Regina Maria

(1893-1927)

Face parte din familia regală engleză. Și-a petrecut copilăria și adolescența în Anglia și Malta. A fost soția regelui Ferdinand I al României și mama lui Carol al II-lea. A fost un bun diplomat și a susținut permanent interesele României.

A muncit în spitalele militare din timpul Primului Război Mondial, primind numele de „mama răniților.” Fiul său, Carol al II-lea, a obligat-o să trăiască în exil (Balcic și cetatea Bran). Era colecționară de artă, a sprijinit financiar personalități artistice și literare și a fost autoare de versuri și povești pentru copii.

Carol al II-lea

(rege al României în perioada 8 iunie 1930 – 6 septembrie 1940)

A fost primul copil al regelui Ferdinand și al reginei Maria. A dezertat din armată în timpul celui de-al Doilea Război Mondial și s-a căsătorit cu Ioana Lambrino. Carol a rămas în exil pe parcursul războiului, dar și în perioada postbelică. În această perioadă a fost căsătorit cu principesa Elena a Greciei, apoi cu Elena Lupescu. A trăit în Mexic, Brazilia și în ultima parte a vieții în Portugalia.

Principesa Ileana

(1909 - 1991)

Este fiica reginei Maria și a regelui Ferdinand I. S-a născut în anul 1919, a făcut studiile în Anglia. A fost căsătorită cu Arhiducele Anton al Austriei și cu doctorul român Ștefan Issărescu. În anul 1965 divorțează de cel de-al doilea soț și se călugărește. Primește numele de Maica Alexandra și înființează prima mănăstire de limbă engleză din SUA.

Grafică și text: Vlad Turda, Luca Opreșiu, Tudor Mețiu, Alexandra Mărginean, Natalia Voic, clasa a VII-a B

Figuri importante din Monarhia Europeană

Prințesa Diana

(n. 1961 - 1997)

Diana Frances Spencer a fost soția Prințului Charles în perioada 1981 - 1996.

În timpul vieții, a desfășurat o activitate intensă în domeniul umanitar și filantropic. Era pasionată de modă, muzică și călătorii.

Știați că:

- Prințesa își dorea să devină balerină, dar faptul că era prea înaltă și statutul regal au împiedicat acest lucru;
- Înainte de căsătoria cu Charles (1981) a fost educatoare la Young England School și a locuit într-un apartament londonez împreună cu trei prietene;
- În perioada căsniciei a suferit de bulimie și depresie;
- A murit în urma unui accident de mașină și a fost înmormântată pe o insulă;
- Diana a rămas, până astăzi, cea mai îndrăgită reprezentată a monarhiei europene.

Țarina Ecaterina a II-a a Rusiei

(1762 - 1796)

Având o gândire liberală, intră în conflict cu soțul ei, Marele Duce Petru al III-lea. Este izolată în fortăreața de la Schlüsselburg. În data de 28 iunie 1762, Ecaterina este eliberată și proclamată de către contele Kirill Razumovski suverană unică și absolută a Rusiei.

Aduce un suflu nou în societatea rusă: înființează azile pentru copiii orfani, școli pentru fiicele nobililor, construiește școli și licee (învățământul devine obligatoriu și gratuit), realizează un cod de legi și înființează o Academie de Științe.

Grafică și text:

Tudor Trif, Larisa Radu, Cristiana Damian, Timea Rusu, clasa a VII-a B

Elisabeta, împărăteasa Austriei (SiSi)

(1854 - 1898)

A fost fiica lui Maximilian, Duce de Bavaria, și soția lui Franz Joseph al Austriei. Vorbea mai multe limbi străine și era foarte populară în Ungaria, deoarece susținea libertățile și drepturile acestei țări. Era frumoasă, inteligentă și nu iubea regulile stricte de la curtea vieneză. Credea în republică considerându-o mai bună decât imperiul. A avut un rol important în semnarea acordului Austro-Ungar din 1867.

Regina Elisabeta a II-a

(1952 - 2022)

Este cel mai longeviv monarh din lume. A fost căsătorită cu Ducele Filip de Edinburg. Pasionată de literatură și muzică, a realizat prima sa emisiune radio la vârsta de 14 ani - „Ora copiilor” la BBC, dedicată copiilor evacuați din orașe din cauza războiului. A fost regina Regatului Unit, dar și a coloniilor britanice: Canada, Australia, Noua Zeelandă, India ș. a. Personalitatea ei este caracterizată prin prudență și autoritate.

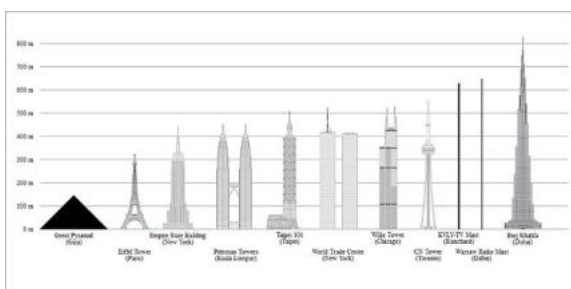
https://ro.wikipedia.org/wiki/Categorie:Foste_monarhii_din_Europa

Ce știm despre... FORȚA DE FRECARE

„Cea mai înaltă clădire din lume”

Coordonator: prof. Delia Bonea

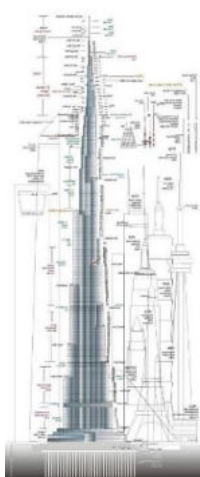
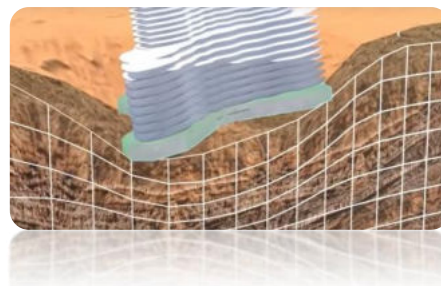
Burj Khalifa deține 7 recorduri mondiale, dar recordul de cea mai înaltă clădire din lume este cel mai important.

Pentru realizarea unei asemenea construcții, a fost nevoie de numeroase **inovații tehnice**.

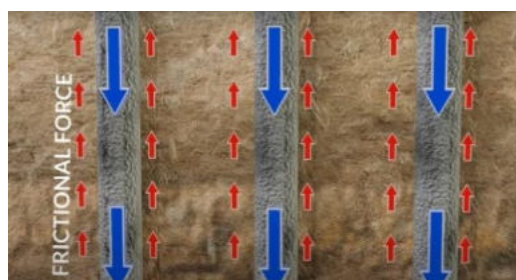
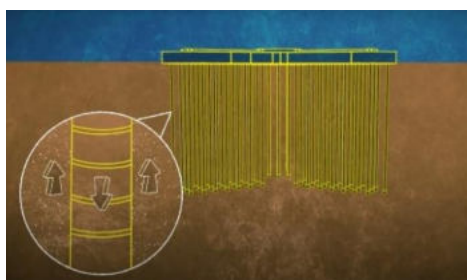
Una dintre multele probleme ce trebuiau rezolvate a fost legată de natura solului pe care urma să fie construită clădirea.

În 2003, au fost forate găuri de testare pentru a studia **rezistența rocii de bază**. Probele prelevate au arătat existența unor roci de consistență slabă și foarte slabă. Forarea s-a făcut până la adâncimea de 140 m. *Trebuia găsită o soluție astfel încât clădirea să nu se scufunde în solul nisipos.*

Soluția găsită: realizarea unei fundații formată din 192 piloni cu lungimea 43 m, diametru 1,5 m, montați la 50 m adâncime.

De ce această soluție a rezolvat problema? Tendința clădirii de a se afunda în sol generează forțe de frecare ce se opun afundării clădirii, așa cum se poate vedea în desenele următoare.

Experiment

Îți propun să faci un experiment simplu pentru a te convinge că forța de frecare este uneori imposibil de învins. Alege două cărți cu cât mai multe file, cel puțin 300 pagini și intercalează foaie cu foaie așa cum este ilustrat în imagine. Da, ai nevoie de ceva răbdare să faci asta.

Încearcă să desprinzi acum cele două cărți prin tracțiune prinzând de cotoarele cărților. Ai reușit? Cred că nu. Ce forțe nu îți permit să desfaci cărțile? Încercarea de a desprinde cele două cărți din imagine a fost făcută cu ajutorul a două mașini. Dacă vrei să vezi experimentul, accesează linkul:

<https://www.youtube.com/watch?v=N5i3U5iSoY>

Acum cred că ai înțeles cum funcționează soluția găsită de constructori pentru Burj Khalifa.

Oare ce provocări îi așteaptă pe constructorii celei mai lungi clădiri din lume? Este posibilă realizarea ei? Eu cred că da.

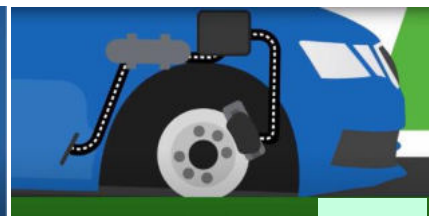
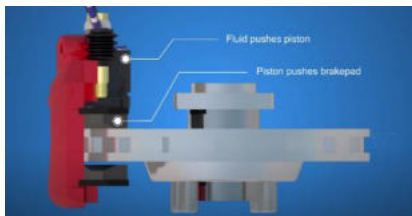
Forța de frecare

Cum ne ajută în viața de zi cu zi?

Forța de frecare este un lucru indispensabil din viața noastră, fără aceasta ar fi imposibilă realizarea multor acțiuni cu care suntem obișnuiți. Ea este produsă în momentul în care între două corpuri există contact și corpurile sunt în mișcare unul față de celălalt sau au tendința de mișcare.

Forța de frecare ne ajută la multe lucruri, dar eu am ales să vă prezint cât de importantă este această forță în cazul unei invenții care ne-a simplificat viața tuturor și anume: automobilul.

Și cum ne ajută forța de frecare în acest caz? Ea ne ajută să facem posibilă frânarea automobilului.

Sistemul de frânare este compus din două plăcuțe care sunt făcute dintr-un aliaj, iar în momentul în care pedala de frână este acționată, aceste plăcuțe strâng un disc care este făcut din fontă sau oțel ceea ce duce la încetinirea mișcării roților până la oprire, dacă asta ne dorim. Sigur că acest lucru duce la tocirea plăcuțelor de frână dar acestea se pot înlocui.

Forța de frecare nu este responsabilă doar să frâneze automobilul, ci tot ea este cea care determină automobilul să ruleze. Altfel roțile s-ar învârti în gol și automobilul ar rămâne pe loc.

O forță de frecare mică nu o ajută pe mașinuță să iasă din noroi!!!

Andrei Băiaș, clasa a VII-a A

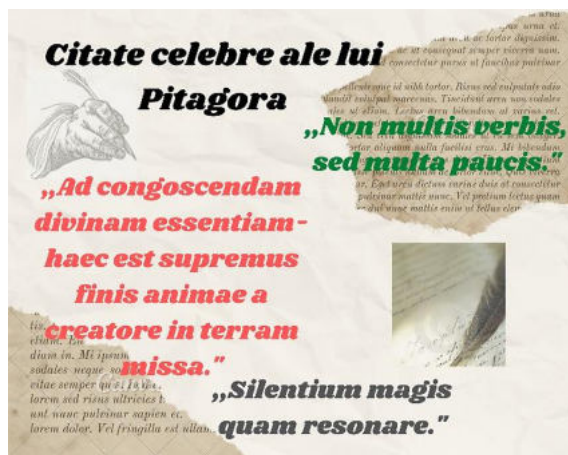
<https://www.fizichim.ro/docs/fizica/clasa7/capitolul2-interactiuni-mecanice/II-8-forta-de-frecare>

PITAGORA

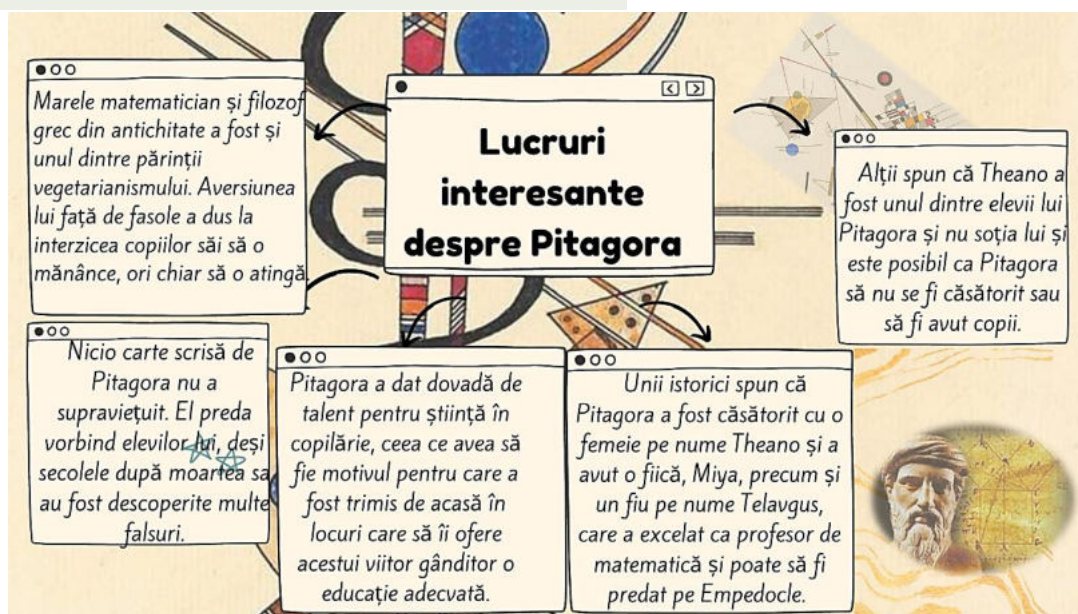
– un mare matematician și filozof –

Coordonator: prof. Steliana Mărginean

Despre viața faimosului matematician și filosof idealist grec, Pitagora (Pythagoras), se știe foarte puțin. Se crede că el a trăit între anii 580 - 500 î.e.n. El era originar din insula Samos. A fost ideolog al aristocrației sclavagiste. Stabilindu-se în orașul Crotona (în sudul Italiei), el a creat o uniune politică reacționară, Uniunea pitagoreică, care a fost nu numai o școală filosofico-matematică, ci și o conferință politico-religioasă.

CITATE CELEBRE DE-ALE LUI PITAGORA

Pitagora considera numărul drept esență a tuturor lucrurilor, iar Universul - un sistem armonios de numere și de relații dintre acestea. Cercetând numai partea cantitativă a lucrurilor, faimosul savant mistifica lumea reală. Scrierile sale nu s-au păstrat, de aceea descoperirile și ideile sale (care, apropo, i-au influențat pe Platon, Euclid și Aristotel) nu pot fi deosebite cu certitudine de cele ale discipolilor.

Prin tradiție, lui i se atribuie următoarele descoperiri științifice importante:

- **în geometrie** - vestita teoremă al lui Pitagora, precum și construirea unor poligoane și poliedre regulate;
- **în astronomie și geografie** - ideea că Pământul este o sferă care se rotește în jurul propriei sale axe și că există și alte lumi asemenea lui;
- **în muzică** – ideea că, de lungimea coardei sau a flautului depinde sunetul pe care-l produc instrumentele muzicale;
- Pitagora a descoperit tabla de înmulțire și a introdus metoda de demonstrare **în geometrie**.

„Lebăda tace toată viața ca să poată cânta desăvârșit o singură dată. Omule de geniu! Rămâi în umbră și păstrează tăcerea până în clipa în care vei putea să apari cu toată strălucirea unei faime pe care nimeni nu o mai poate tăgădui.”

Teorema lui Pitagora este o teoremă din geometria elementară, conform căreia, într-un triunghi dreptunghic, pătratul lungimii ipotenuzei este egal cu suma pătratelor lungimilor catetelor. Teorema a fost cunoscută până la Pitagora (secolul 6 î.e.n.), însă demonstrarea în forma generală i se atribuie lui Pitagora.

Se cunosc aproximativ 400 de metode de demonstrare a teoremei date.

Demonstrarea teoremei de chinezii antici. Cele mai vechi tratate matematice ale Chinei antice ajunse până-n ziua de astăzi datează din secolul al II-lea î.e.n. Teorema Pitagora este considerată a fi fost folosită de vechii babilonieni și indieni, deși utilizarea lor se bazează pe dovezi ale înțelegerii principiului și nu pe scrieri înregistrate.

Știați că:

- Pitagora credea că Pământul este rotund și că matematica putea explica lumea fizică;
- Pitagora a fost considerat un mare filosof în perioada Evului Mediu, iar filozofia sa a avut un impact major asupra oamenilor de știință precum Nicolaus Copernicus, Johannes Kepler și Isaac Newton;
- Susținea că planetele se deplasează în conformitate cu ecuațiile matematice și deci rezonază să producă o simfonie muzicală inaccesibilă omului;
- Ideile pitagoreze despre perfecțiunea matematică au influențat, arta greacă veche;
- Pitagora credea că a trăit deja patru vieți, despre care avea amintiri. Alții au susținut că a reușit să călătorească prin spațiu și timp și putea să vorbească cu plantele și cu animalele.

*„Pitagora a fost un matematician,
Mai bine zis un teoretician.*

Într-o zi s-a gândit să spună

Și în ziar să pună:

Suma catetelor, fiecare la puterea a doua,

Însumează produsul ipotenuzei cu ea însăși.

De atunci până acum se știe,

Pitagora e om de mare șmecherie!”

Bulie Cristina, Frățilă Sara, Mărginean Alexandra, Mănițiu Andrei, Orzu Iulia, Răcuciu Cezara, Rusu Timeea, clasa a VII-a B

Surse de informare:

- Hellemans, Alexander și Bunch, Bryan – **Istoria Descoperirilor Științifice**. București: Editura Orizonturi, s.a.
- <https://ro.iwroteyouasong.org/articles/historical-figures>

TERRA sub lupă

Natura este uimitoare. Găsim pe suprafața Terrei peisaje sau fenomene ale naturii care îți taie respirația prin frumusețea și grandoarea lor. Am ales să vă vorbim în acest articol despre deșert și despre vulcani.

Prof. Ana Marinescu

Ce știm despre vulcani?

Vulcanul este o masă de piatră care are formă de con, formată din strângerea resurselor cauzate de erupția lavei. Magma este un lichid vâcos, foarte cald (700-1000°C) care poate fi găsit în următoarele straturi ale Terrei: astenosfera, mantaua și nucleul.

Vulcanii se formează prin înălțarea scoarței (cel mai subțire strat al Terrei). Erupția unui vulcan are loc numai în locurile în care scoarța terestră este mai puțin rezistentă.

Există două tipuri de erupție: efuzivă (este silențioasă și eliberează la suprafața vulcanului magmă bazaltică, lentă) și explozivă (aruncă în cer materialele și lava este periculoasă pentru populațiile care trăiesc în apropierea acestor vulcani). De asemenea, vulcanii sunt clasificați și în funcție de perioada în care s-au format (tineri și bătrâni), de activitatea acestora (activi, stinși și adormiți) și de tipul de erupție (islandic, hawaian, strombolian etc.).

Printre cei mai impresionanți vulcani din lume se numără: **Vulcanul Mauna Loa** (Muntele Lung) și **Vulcanul Kilauea** din Hawaii, **Vulcanul Yellowstone Caldera** situat în National Yellowstone Park din USA și **Vulcanul Krakatau** din Indonezia. Ultima erupție vulcanică a avut loc în luna ianuarie a acestui an. Este vorba despre vulcanul Kilauea din Hawaii, unul dintre cei mai activi vulcani din lume.

În România există șase lanțuri de **munți vulcanici**: Oașului-Gutâiului-Țibleșului-Călimani-Gurghiu-Harghita. Cei mai cunoscuți sunt **vulcanii noroioși** de la Berca, Copălău și Monor. Lacul Sf. Ana din Harghita s-a format în craterul unui vulcan și este cunoscut pentru vegetația specifică acestui loc. Aici crește Roua-Cerului – cea mai frumoasă plantă carnivoră din România.

Știați că:

- Peste 80% din suprafața Pământului este de origine vulcanică. Emisiile gazoase ale vulcanilor au alcătuit atmosfera terestră;
- Astăzi există aproximativ 1.500 de vulcani activi pe mapamond;
- Continentul Australia nu deține niciun vulcan activ, din cauza faptului că se află pe mijlocul unei plăci tectonice;
- Unele insule vulcanice, cum ar fi Hawaii sau Islanda, au plaje negre, deoarece nisipul este format dintr-o rocă existentă din lavă, care atunci când se răcește, se transformă în nisip;
- Un vulcan din Indonezia erupe cu flăcări albastre, iar datorită acestui fapt, spectaculosul efect poate fi observat doar noaptea;
- Vulcanii eliberează o cantitate mare de gaze, care fie pot fi otrăvitoare sau care pot mirosi urât;
- Pe Terra există aproximativ 10 până la 20 de erupții vulcanice în fiecare zi;
- O erupție puternică a unui vulcan poate afecta clima întregului Pământ;
- Vulcanii nu se formează doar în munte, ci se mai pot forma și pe fundul oceanelor și chiar sub ghețari (vulcanii din Islanda);
- Avioanelor li se interzice să zboare deasupra vulcanilor activi.

Raisa Niculescu și Anastasia Sasu, clasa a V-a A

Surse de informare:

Sonian, Smith – *Terra. O carte Dorling Kindersley*. București, Editura Rao, 2006;

<https://curiozitati.org/25-de-fapte-interesante-despre-vulcani>;

<https://www.scientia.ro/univers/40-terra/7357-7-lucruri-pe-care-probabil-nu-le-stiati-despre-vulcani.html>;

<https://sites.google.com/site/romaniananatura2/carpatii-rasariteni/harghita>.

TERRA sub lupă

Ce știm despre deșert?

Deșertul este o zonă care primește foarte puține precipitații, aproximativ 250 mm pe an. Deșerturile au reputația de a susține foarte puține forme de viață deși, la o comparație mai atentă cu un mediu mai umed, formele de viață din deșert sunt de cele mai multe ori variate, dar rămân ascunse pentru a-și păstra umiditatea. Aproximativ o treime din suprafața Terrei este acoperită de deșerturi. În regiunile de deșert sunt diferențe mari de temperatură de la zi la noapte. Cauza lipsei de vegetație dintr-un deșert poate fi lipsa apei sau în regiunile arctice lipsa căldurii necesare vieții.

Curiozități:

Toate deșerturile planetei acoperă 14% din suprafața totală a planetei noastre. Și asta fără a lua în considerare Antarctica și Arctica, unde se găsesc deșerturi polare. Cel mai mare deșert nisipos este Sahara.

Cel mai mic deșert din lume este Carcross. Acesta se află în Canada, în Yukon. Deșertul are o suprafață de doar 2,6 kilometri pătrați și este format din câteva dune.

În deșertul Mojave din California există o cabină telefonică, instalată în anii 60 ai secolului trecut. Aceasta a fost destinată minerilor și geologilor care lucrau în zona. În anul 2000, cabina a fost demontată și instalată o plăcuță care amintește despre existența sa. Distanța până la cea mai apropiată așezare umană este de zeci de kilometri.

Deșertul african Namib are cele mai înalte dune de nisip. Ele s-au format de-a lungul unei perioade lungi de timp sub influența vântului. Toate dunele au nume proprii sau sunt numerotate. De exemplu, înălțimea dunei nr. 7 este de aproximativ 390 de metri. Turiștii pot urca în vârful dunei pentru a admira priveliștea însoțită de un ghid.

Deșertul Sahara este cel mai mare deșert uscat și al treilea cel mai mare de pe Pământ, după Antarctica și Arctica, cu o suprafață de 9.400.000 km². Sahara cuprinde o treime din Africa. Acest deșert uscat se întinde de la țărmul Oceanului Atlantic până la Marea Roșie alcătuiind un trapez cu o lățime în vest de 4.500 - 5.500 km, iar în nord și sud cu latura de 1.500 - 2.000 km. Cea mai mare parte a pustiului este stâncoasă, cu pietriș, pustiul de nisip ocupând o suprafață mai redusă.

Știați că:

- ✚ Cactusul se mai numește și fântâna deșertului. Cactușii sunt plante perene, cu o varietate de forme, mărimi și nuanțe. Au un aspect cărnos, cu țepi în loc de frunze. Înfloresc rar și au, de obicei, o singură floare de culoare albă, galbenă, roșie sau violet. Există foarte multe tipuri de cactuși (peste 2500 de specii), care cresc pe verticală, rămân pitici sau cresc în diametru;
- ✚ Deșertul Gobi este cel de-al doilea mare deșert al planetei, după Sahara, și este populat de câteva familii nomade. Ultimile descoperiri arheologice făcute de Institutul de Arheologie din Wrocław (Polonia) atestă faptul că deșertul Gobi a fost locuit o perioadă mare de timp. În zonele unor foste lacuri sau pe piscuri muntoase au fost descoperite unelte de piatră vechi de aproximativ 200.000 – 40.000.

Rebecca Jones și Tudor Bengescu, clasa a V-a A

Surse de informare:

Sonian, Smith – *Terra. O carte Dorling Kindersley*. București, Editura Rao, 2006;

<https://www.stiintasitehnica.com/desertul-gobi-o-surpriza-de-proportii- ceea-ce-priveste-evolutia-umana/>

<https://www.google.com/search?q=Ce+ %99tim+despre+de% 99erturi>

C.N.G.L.
SIBIU
„Aequo animo”

Secțiunea

Concursuri și proiecte

educaționale

Grafică: Mara State, clasa a VI-a A

MESAJ CĂTRE VIITORII LICEENI

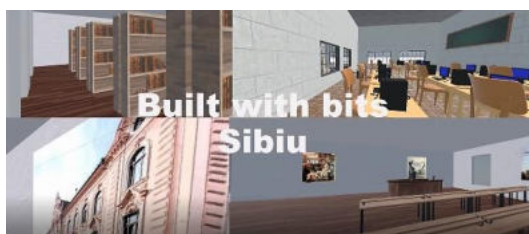
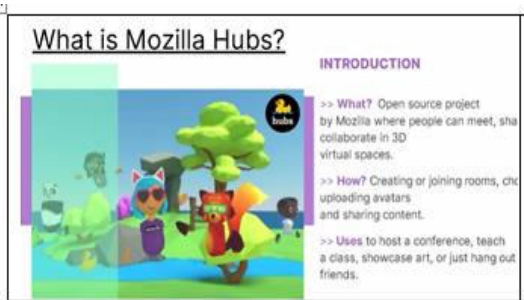
Orice provocare poate fi începutul unei experiențe de formare!

În rândurile ce urmează aș vrea să le împărtășesc elevilor de gimnaziu despre "Built with Bits"(BwB) un program inovator de mentorat și provocare educațională, care anul acesta a fost deschis tuturor țărilor din întreaga lume, educatorilor și studenților de toate nivelurile și profesioniștilor precum Artiști și designeri 3D/VR.

În rândurile ce urmează aș vrea să le împărtășesc elevilor de gimnaziu despre "Built with Bits"(BwB), un program inovator de mentorat și provocare educațională, care anul acesta a fost deschis tuturor țărilor din întreaga lume, educatorilor și studenților de toate nivelurile și profesioniștilor precum Artiști și designeri 3D/VR.

*Sibiul a avut șansa să participe prin propunerea făcută de echipa Bibliotecii Universității „Lucian Blaga” (ULBS) pentru reconfigurarea spațiului bibliotecii în conformitate cu principiile promovate de Noul Bauhaus în mediul de proiectare a spațiilor virtuale MozillaHub. Aici am acceptat provocarea să ne ocupăm ca **echipă tehnică** eu împreună cu zece elevi de la CNGL, clasa a XI-a I, profil mate-info. Totul părea nou și greu de realizat! În perioada octombrie-decembrie 2022 am participat cu echipa la o formare realizată de la distanță de către Studioul european Macedonia, alături de participanți din câteva țări europene.*

S-au studiat tutoriale de învățare, iar cei zece elevi au implementat ideile concepute alături de colaboratorii de la ULBS. Virtualizarea s-a extins și în spațiile de studiu ale Colegiului „Gheorghe Lazăr”. Oportunitatea care ni s-a oferit de a participa la acest program de formare în utilizarea tehnologiilor imersive s-a transformat într-o provocare de a construi săli virtuale, spații expoziționale și locuri de învățare și socializare, într-un timp limitat. În 7 februarie 2023 am fost invitați să participăm la ceremonia de premiere, iar proiectul nostru a fost premiat pentru categoria "Best CHI Collaboration". A fost o experiență colaborativă cu finalitate foarte frumoasă, îmbunătățirea spațiului virtual european.

Prof. Monica Oancea

Câteva din gândurile elevilor ce au participat la proiectul Bwb:

Manea Luca: „Experiența de a lucra într-o echipă a fost extrem de valoroasă, deoarece ne-a permis să comunicăm și să împărtășim ideile, pentru atingerea obiectivului comun. În plus, proiectul ne-a dat posibilitatea să interacționăm în afara școlii, iar astfel relațiile de prietenie s-au consolidat. Pe parcursul „construirii” spațiului, ne-am confruntat cu diverse provocări pe care le-am depășit cautând răspunsuri pe Internet sau punând întrebări pe grupul de Discord BwB, în secțiunea dedicată echipei noastre. Am participat la întâlniri săptămânale cu echipa de la Biblioteca ULBS, iar atmosfera a fost mereu una pozitivă și productivă. Astfel, proiectul a fost un mare succes și suntem foarte bucuroși să vedem că munca depusă a dat roade, transformându-se într-un spațiu virtual care poate ajuta și persoanele cu dizabilități.”

Ghișoiu Diana: „În această perioadă, ne-am mărit aria de cunoaștere și am învățat mai bine lucrul în echipă. Ceea ce m-a impresionat a fost firea deschisă și prietenoasă a celor implicați de la Universitate, ce a contribuit la o atmosferă mai relaxantă.”

Oprean Tudor: „BwB a fost o experiență frumoasă, în care principalul lucru pe care l-am învățat a fost munca în echipa și coordonarea. Am căpătat noi cunoștințe despre spațiile virtuale, descoperind astfel o nouă pasiune.”

Morariu Tudor-Călin: „În proiect m-am ocupat cu scanarea 3D a unor obiecte, printr-un proces numit fotogrammetrie. De asemenea am editat o parte din materialele de prezentare. Colaborarea cu echipa a fost bună. Fiecare a avut câte o sarcină, și-a adus contribuția la proiect, iar la final au fost îmbinate toate pentru a realiza rezultatul final. Acest proiect a oferit o introducere într-un mediu de lucru nou, mai exact în dezvoltarea unui spațiu virtual tri dimensional.”

Terian-Dan Tudor: „Proiectul "Build with Bits" m-a impresionat profund, deoarece am avut ocazia să lucrez în echipă, să învăț aspecte cu care nu mă confrunt de obicei și să am contact cu persoane din mediul european. Nu voi uita niciodată zilele de vineri în care mergeam cu colegii și cu doamna dirigintă la "bișori!"”

Buta Pavel: „Proiectul european BwB a constituit primii mei pași în dezvoltarea realității virtuale și pot spune că a fost o experiență importantă. Am descoperit un domeniu ce mă captivează și mi-a oferit încrederea necesară pentru a îmi crea propriile proiecte. De asemenea, colaborarea cu Biblioteca ULBS a fost una excelentă și alături de colegii din clasa a XI-a și cu îndrumarea doamnei diriginte Monica Oancea am dus la final ce ne am propus.”

Hămbășan Vlad: „Am făcut un proiect foarte bun, deoarece am lucrat ca o echipă și am fost foarte uniți, fiecare dintre noi aducându-ne aportul la lumea virtuală. Am apreciat căldura pe care am primit-o din partea celor de la ULBS. Aștept cu nerăbdare viitoare proiecte.”

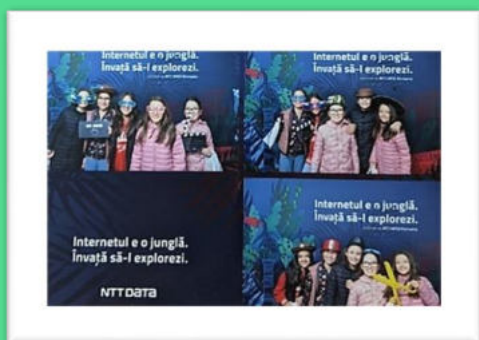
Tucă Denisa: „Acest proiect mi-a dezvăluit o latură nouă în domeniul care mă pasiona deja, arătându-mi vastitatea posibilităților în acest cadru. A fost o experiență remarcabilă, am învățat numeroase lucruri noi din diverse puncte de vedere (cunoștințe tehnice, coordonare și lucru în echipă), colaborând cu succes cu Biblioteca Universitară, alături de susținerea doamnei profesor Monica Oancea.”

Marin Matei: „Eu și colegii mei ne-am distrat de minune lucrând la proiect, venind cu idei noi și jucându-mă în spațiile virtuale. Această experiență nu a fost doar plăcută, dar ne-a îmbunătățit și cunoștințele și ne-a îmbunătățit spiritul de echipă. Aș dori, astfel, să-mi exprim recunoștința în numele întregii echipe doamnei Volosciuc pentru această oportunitate, precum și profesorei noastre, doamna Oancea, pentru sprijinul acordat.”

Cristea Beatrice: „Proiectul BwB mi-a dat posibilitatea să descopăr fascinanta lume virtuală. Pentru mine a fost o inițiere în Mozilla Hubs și o primă colaborare cu Biblioteca ULBS. Consider că orice lucru nou învățat contribuie la dezvoltarea personală și mă bucur de fiecare dată când întâlnesc oameni răbdători și dornici să ne împărtășească cunoștințele lor. Sunt încântată că am făcut parte din acest proiect și sper că mai sunt multe lucruri interesante de descoperit în acești ani de liceu.”

ONLINE- siguranța pe internet!

Vă încurajez să fiți oameni buni, lăsați comentarii bune, încurajați-i pe cei care au nevoie și fiți așa și în viața de zi cu zi că avem nevoie.

Deliric pentru Ora de Net

În ultimii ani, poate și din cauza pandemiei prin care tocmai am trecut, 96% dintre copii accesează Internetul de pe telefonul mobil și jumătate dintre ei spun că au fost victimă a unei forme de hărțuire în mediul online. Se impune astfel nevoia desfășurării unor activități de conștientizare a pericolelor care-i pândesc pe elevi atunci când accesează Internetul. În acest scop, în cadrul orelor de Informatică și Tic, le-am prezentat elevilor câteva informații utile pentru a-i conștientiza cu privire la pericolele care-i pândesc la fiecare click.

Clasele de gimnaziu ale Colegiului Național Gheorghe Lazăr Sibiu au urmărit videoclipuri care îi informează despre fenomenul știrilor false, despre cyberbullying, dependența de Internet, dar și despre Drepturile copiilor și adolescenților online. Organizația Salvați Copiii ne-a oferit resursele necesare desfășurării acestor activități.

Congresul Cybersecurity România, organizat de Swiss Webacademy la Sibiu în perioada 21-23 septembrie 2022, a fost un prilej pentru elevii noștri să afle de la experți cum se pot apăra de pericolele de pe Internet. Elevii au participat în 21 septembrie la Ziua Conștientizării asupra pericolelor de pe Internet, zi în care au avut dialoguri cu invitații și organizatorii congresului și au participat la concursul organizat în cadrul evenimentului.

Prof. Staroste Tațiana

Câteva mărturii ale elevilor participanți la eveniment:

Consider că a fost una dintre cele mai interesante activități. La vârsta noastră suntem mereu dornici să aflăm lucruri noi, iar una dintre cele mai accesibile surse de informare este internetul. Informația cea mai importantă pe care eu am reținut-o este că pe cât de util este internetul pe atât este și de periculos. Este foarte important să știm să ne apărăm, dar și să evităm generarea unor astfel de probleme! Faptul că a fost invitat și un hacker ce ne-a povestit despre consecințele faptei sale, ne-a arătat tuturor că există urmări grave, chiar și în cazul copiilor.

Sper să mai participăm și în viitor la astfel de activități! Cu siguranță voi ține cont de sfaturile primite!

Alexandra Bărbuș, clasa a V-a A

Părerea mea despre acest eveniment este una bună, pentru că m-a învățat cum să navighez în siguranță pe Internet și cum să reacționez dacă mi se întâmplă ceva rău.

Baciu Magda, clasa a V-a A

Am învățat cum să mă apăr atunci când navighez pe Internetul plin de hoți care te atrag să intri în capcana lor atrăgătoare. Am învățat cum să îmi apăr datele personale, cum să aflu ce site-uri sunt bune și care sunt infectate, cum să ne facem conturi și cum să ascundem conturile făcute. Am mai aflat cum să ne protejăm atunci când ni se face bullying pe internet sau la școală. Mie mi-a plăcut mult joculețul de la sfârșit, la care am participat și eu. Acel joc a avut ca scop să verifice ce am reținut din toată prezentarea la care au participat: un fost hacker, un polițist și președintele Consiliului Județean Sibiu. Cei care au fost aleși la acest joc au primit o baterie externă cadou.

Muntean Elena, clasa a V-a A

Am învățat să fiu mai atentă când navighez pe internet și să am grijă la conținutul mesajelor pe care le primesc de la persoane necunoscute. Am fost sfătuită că este bine să le spun părinților dacă mesajele respective au un conținut nepolitic și îndeamnă la agresiune verbală sau fizică, respectiv dacă îmi sunt cerute informații personale.

Niculescu Raisa, clasa a V-a A

Am învățat cum să ne apărăm dispozitivele pe care le folosim și în caz că se întâmplă ca un om rău să îți controleze dispozitivul, să le spunem părinților, iar împreună cu ei să anunțăm autoritățile.

Muntean Ioana, clasa a V-a A

Am învățat că nu este bine să dezvoltăm parole sau alte informații strict confidențiale oamenilor necunoscuți de pe Internet. Aceștia pot afla adresa noastră, parole de la conturi bancare, dar și multe alte lucruri personale. De asemenea nu este bine și nici sigur să intrăm pe site-uri necunoscute care pretind că ne oferă tot felul de lucruri pe care ni le dorim: bani, puncte pentru jocuri on-line sau câteodată chiar și mașini de lux sau cele mai noi modele de electronice.

Neiciu Alexia, clasa a V-a A

Câteva persoane de la poliție ne-au făcut o scurtă prezentare despre protejarea și securitatea pe internet și despre primul hacker din România care s-a prezentat în persoană și ne-a povestit câteva lucruri despre el.

Conferința a fost una interesantă și o experiență de neuitat la care mi-aș dori să mai particip.

Trif Sonia, clasa a V-a A

Un hacker care ne-a vorbit despre cum a ajuns el la poliție și cum acum lucrează pentru o firmă de Securitate pe Internet (cel puțin așa am înțeles eu).

La finalul prezentării, fiecare elev a primit un rucsac asemănător celor pentru încălțăminte de sport, niște dulciuri, o eșarfă, un caiet și o revistă cu benzi desenate.

Oltean Ștefania, clasa a VI-a A

La această conferință am învățat câteva noțiuni de securitate pe Internet și cât de importantă este aceasta. Noi, în calitate de utilizatori, avem datoria de a ne proteja datele personale. Pe zi ce trece, ne confruntăm cu din ce în ce mai multe atacuri cibernetice și trebuie să facem tot posibilul pentru a le evita.

Hunyadi Andreea, clasa a VII-a B

Surse de informare:

<https://oradnet.ro/>

<https://swissacademy.eu/Evenimente/cybersecurity-sibiu-2022/>

Doing what we love

Even if we are in the 8th grade and we have a lot to study for our exams this year, we still make time for other activities we are passionate about. Here are a few examples that we wrote about in English, guided by our English teacher Victoria Șerban.

Build your robot!

Last year about thirty students joined the Robotics Club to learn more about robots and how they work. This club is organised by the ITC teacher Gabriel Cojocaru and it takes place every Thursday and Monday, from 3 pm to 5:30 pm in a small classroom near „Gheorghe Lazăr” National College.

The lab where lessons are held is very modern. There are nine computers, a projector, eleven soldering stations, a 3D printer, and cardboard with lots of pieces (condensers, resistance, diodes, etc.) that are used to build robots, and all these are new. We took part in this activity, and it was very interesting. At the beginning we learnt how to program an ARDUINO board, the base of each robot. With this board, we made sensors, a tiny traffic light and an electric thermometer. 'It was hard because a single mistake could affect your entire work. But it was interesting and funny, too. With this knowledge we can make our robot!' said Matei, one of the participants. After that we learned to use different pieces, to stick them on a special board using solder (a glue that is made from lead and tin). So, we made a clock that could be used like an alarm. 'I have never felt so proud when I saw that the clock worked,' said another participant. 'I wanted to pass on my knowledge, to teach the children practical skills necessary for the future, as this belongs to those who know how to use a robot', stated the teacher. Now we are working on a radio station and in the future, we hope we will make a phone charger and we will learn how to use the 3D printer.

'We haven't built a robot yet, but if we work hard, we will surely succeed', said one of the students. And that's true, in Robotics Club you need to work hard!

Andrei Marius Țiplic
Paul Ioan Țiplic
VIII A

A taste of Christmas, a start of business

Hey there, come with us to review the fun day of 22 December 2022 and feel the Christmas spirit all around us again! The halls of our school were filled with excited students preparing their desks and homemade products and welcoming their friends from other schools. The market was organised by the students' council, and the headteacher loved the idea and made it possible, hoping to bring up the school's budget for other activities.

Every class had a table full of homemade products, such as Christmas decorations, food, candy, drinks, etc., which they were determined to sell while having fun with their friends and teachers. „Come buy from us, we have the best and cheapest lemonade!" one student said. Two hours full of carols, laughter and discussions regarding prices or offers have exhausted us all, however, in the end, it was all worth it. „Our class has made a total of 612 lei!" said a classmate. The headteacher was very proud of the result and we will for sure have a lot more activities coordinated by the students' council. So, what do you think the next one will be?

Ciobănuț Alexia
Hălmaciu Cătălina
VIII A

Teatrul sau opera, spectacolul, e ca o oglindă pe care o punem spectatorilor pentru a se vedea pe ei înșiși. (Andrei Șerban).

Educația prin teatru.

Impresii despre spectacolul „Țesătorul de vise”

de la Teatrul „Radu Stanca”, Sibiu

Prof. Alexandra Bega

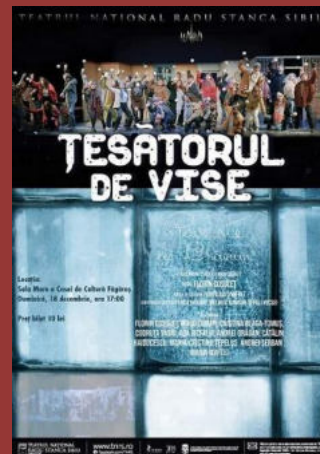
Să mergi la teatru, să vezi spectacole cu actori și actrițe, este un lucru atractiv și educativ. Înveți astfel nu doar povești interesante, ci și cum să te comporti în viața de zi cu zi. Este frumos să mergi la teatru singur, cu gândurile tale, dar și mai distractiv este când mergi cu altcineva. Dacă voi credeți că este mult să mergi la teatru cu 5-6 persoane, să vă spun atunci cum este să mergi cu o clasă întreagă, fiind doar un adult și restul copii. Să vă povestesc cum a fost.

Ne-am hotărât să ne întâlnim în fața teatrului cu câțiva timp înaintea începerii spectacolului, fiecare fiind adus de părinți. Mi-a plăcut că deși ne strânsesem mulți și povesteam între noi, nu am deranjat lumea din jur. Ba chiar am reușit să facem niște poze de grup. Vedeți ce cuminiți suntem! Diriginta ne-a împărțit fiecăruia biletele și, la momentul potrivit, am intrat în sala în care era spectacolul. O sală frumoasă și curată, după părerea mea. Ne-am așezat fiecare la locul nostru și am așteptat începerea spectacolului. Unii mai vorbeau, dar majoritatea șoptea sau tăcea, ceea ce este bine, cred. A fost un spectacol minunat „Țesătorul de vise”. Poate cel mai frumos pe care l-am văzut! Mi-l amintesc pe tot, dar nu mai stau să îl povestesc, că ar dura prea mult. La final, mi s-a părut foarte amuzant când au interacționat cu publicul și au aruncat cu bile de polistiren. Păcat că nu am prins și eu una. Asta este! După spectacol am ieșit cu toții ordonați din sală și ne-am îndreptat spre părinți. Ne-am luat rămas-bun și am pornit-o fiecare la casele noastre.

Aș mai dori să spun că mi-a plăcut atât că am fost cu clasa, cât și spectacolul însuși, „Țesătorul de vise”, pe care vi-l recomand tuturor! Atenție! Se ține doar în perioada Crăciunului!

Eliza Suciu, clasa a V-a B

<http://www.citatepedia.ro/index.php?id>

Mesaje transmise!

Importanța păstrării tradițiilor
ancestrale;

Acceptarea diversității și
înțelegerea faptului că fiecare
persoană are o poveste;

Bucuria de a fi alături de familie
în momentele importante.

CRONICĂ

DE SPECTACOL

Un spectacol de zile mari

"Problematika dragostei sfărâmând cătușa prejudecăților nu e epuizată odată cu mușcata din fereastră, ci e încoronată de creația de maturitate a scriitorului lui „Take, Ianke și Cadâr”. De această dată, tema nu atinge doar domeniul moral și sentimental, ci se pune într-un contact mai strâns cu una din problemele politice la ordinea zilei, problemă cât se poate de însemnată în perioada pregătirii celui de Al Doilea Război Mondial, și anume, cea a diversiunii naționale... Cei trei prieteni credincioși nu se pot dezbăra totuși de moștenirea tradiționalismului. Au nevoie să fie zguduți de o întâmplare gravă ca să renunțe la hotărârea lor, resemnându-se neputincioși și în secret... fericiți. Necrezut de simplu pare că spune autorul: se poate trece peste zidurile ridicate între naționalități dacă oamenii ar da curs liber adevăratelor lor sentimente și nu s-ar supune orbește unor canoane neomenoase, iraționale."

(Sanda Radian)

<https://sibiu.fest.ro/evenimente/spectacole/spectacolul-take-ianke-si-cadar>

Comedia „Tache, Ianke și Cadâr” a lui Victor Ion Popa a fost jucată pe scena Centrului Cultural „Ion Besoiu” din Sibiu, în ziua de 12 decembrie 2022. Textul a fost readus în fața publicului de către Horațiu Mălăieles, în rolul lui Ianke, de Răzvan Vasilescu (Cadâr) și de Mihai Constatin (Take). Spectacolul este o coproducție a Teatrului „Bulandra” din București și a Asociației „Iubesc Timișoara”.

Piesa aduce în prim-plan povestea de viață a celor trei prieteni negustori, abordând, cu subtilitate, atât problematica acceptării diferențelor etnice, cât și pe cea a presiunii exercitate de regulile absurde ale comunității asupra indivizilor. Sunt puși în lumină pilonii de rezistență ai unei prietenii temeinice, în ciuda diferențelor, și anume toleranța și acceptarea reciprocă, așa cum se remarcă în cazul prieteniei interetnice dintre Take, Ianke și Cadâr. Ritmul monoton al vieții lor cotidiene este tulburat de dorința copiilor lor, pe nume Ana și Ionel, de a se căsători. Cei doi tați se împotrivesc, temându-se de reacția comunității ai cărei membri susțin că această căsătorie între o evreică și un creștin nu este posibilă. Astfel, empatizând cu cei doi tineri nefericiți și amintindu-și de propria poveste tragică de iubire, turcul Cadâr, cel de-al treilea negustor, intervine în conflict. Aparent nepăsător și limitat la observarea problemelor, acesta se dovedește a fi tenace și înțelept, îndrăznind să se opună temperamentalului Ianke și să riște prietenia celor doi bărbați, din dorința de a proteja dragostea tinerilor.

Surprinzător a fost faptul că viziunea regizorală a lui Horațiu Mălăieles a mizat pe renunțarea la actul al II-lea din textul dramatic propriu-zis (probabil din considerente legate de durata spectacolului), acțiunea acestuia fiind sintetizată în câteva replici care au marcat trecerea spre actul al III-lea. Am apreciat însă naturalitatea și spontaneitatea actorilor care au apelat la câteva replici pline de ironie, inexistente în textul scris de autor. Pasiunea cu care s-au apropiat de caracterele întrupate a fost ușor de sesizat de către spectatori, vizibil impresionați de talentul celor trei mari actori ai teatrului românesc actual.

Alexia Ciobănuț, clasa a VIII-a A

Teatrul Bulandra - București

Take, Ianke Și Cadîr

Horațiu Mălăele

Răzvan Vasilescu

Mihai Constantin

Comedia „Take, Ianke și Cadîr” de Victor Ion Popa, a fost adaptată de către Horațiu Mălăele și transpusă pe scena Centrului Cultural „Ion Besoiu”, în data de 12 decembrie, distribuția fiind alcătuită din Horațiu Mălăele, în rolul evreului Ianke, Răzvan Vasilescu, în rolul turcului Cadîr și Mihai Constantin în rolul românului Take.

Astfel, piesa aduce la viață cele trei tipologii umane schițate de Victor Ion Popa, traiul liniștit al celor doi negustori Ianke și Take fiind zguduit de vestea căsătoriei dintre Ionel, fiul lui Take și Ana, fiica lui Ianke. Cei doi tați, gândindu-se la ce va spune mahalaua, refuză, neputând să se detașeze de prejudecățile etniei lor. Aici intervine Cadîr, un simbol al înțelepciunii și al chibzuinței, care crede în existența dragostei adevărate. Acesta îi minte pe rând pe Take și pe Ianke, ca apoi cei doi tineri să poată fugi. Bani primiiți îi investește în propria afacere, primindu-i pe Ionel și Ana în casa lui. Astfel, reîntâlnirea dintre ei cu Take și Ianke avea să distrugă ultimele prejudecăți pe care le aveau.

A fost interesant faptul că regizorul a renunțat la cele trei planuri, influențele comunității și mahalalei fiind puternice, omenescul personajelor luptându-se pentru a nu fi distruse. În ciuda acestui fapt, cei trei negustori își păstrează sinceritatea, gingășia, bunătatea pe care le afișează în fața comunității. Astfel, cei trei se străduiesc să-și păstreze adevărata identitate, dezvăluită doar în timpul nopții, cadrul nocturn înlocuind planul intim din al doilea și al treilea act.

Această piesă readusă la viață o să vă încânte în mod sigur, datorită umorului și jocului actoricesc, dar și datorită emoțiilor transmise și prieteniei dintre Take, Ianke și Cadîr și iubirea dintre Ionel și Ana, care o să vă impresioneze profund.

Andrei și Paul Țiplic, clasa a VIII-a A

Coodonator: prof. Marcela Ciobănuț

MAIA LOLOIU

clasa a IX-a E

„Cele mai frumoase momente au fost cele în care zâmbeam cu sufletul, uimită de cât de incredibilă poate fi clipa prezentului.”

Reporter:

➤ **Sara Frățilă,**
clasa a VII-a B

Acesta este primul tău an de liceu și al cincilea an de studio la Colegiul Național „Gheorghe Lazăr”. Care sunt cele mai frumoase momente petrecute în cadrul școlii pe care ți le amintești cu drag?

Cât de repede a zburat timpul... Îmi amintesc cu un sentiment de nostalgie cumplită prima zi de gimnaziu, când Colegiul nu avea încă „gust de acasă”, când totul era atât de nou, de dinamic și interesant, încât îmi era – aproape – teamă.

Nenumăratele momente unice și deosebite ce-mi împânziseră anii de gimnaziu sunt acum o veșnicie dulce, dar pe care o simt aproape de mine... Îmi amintesc cu drag prima vizită la biblioteca școlii, când, cu o bucurie copilărească, îmi liniștisem, în sfârșit, această dorință absolută, ce mă bântuise în primele zile ale anului școlar... Apoi, întâia oară când am putut observa primăvara îmbrățișând molcom inima Colegiului... Când am intrat, pentru întâia oară, în laboratorul de chimie, sentimentul a fost de entuziasm absolut, o noutate asemenea descoperirii Americii... Cântările din cadrul corului școlii, proiectele de lectură de la orele de limba română, activitățile desfășurate alături de colegi sunt amintiri ce nu vor avea vreodată pereche. Or, zilele de școală din lunile de primăvară, când era mereu soare și zâmbet și o veselie naivă, dar care, prin căldură și aromă de vară, aveau gust de fericire...

Cele mai frumoase momente au fost cele în care zâmbeam cu sufletul, uimită de cât de incredibilă poate fi clipa prezentului. Iar la „Gheorghe Lazăr”, aceste momente se pot găsi pretutindeni...

Care crezi că este una dintre cele mai importante valori ale elevilor?

Echilibrul, mai ales în viața elevilor, este cel care, consider eu, ajută la dezvoltarea, spre capacități maxime, a acestora. Valorile absolute sunt alese de fiecare elev în parte. Parcurgând căi diferite, ghidate, anterior, de alegeri diferite, destinația finală a oricărui mic capitol este, la rândul ei, deosebită, unică, reprezentând un singur suflet.

Experimentați! Documentați-vă și încercați perspective diverse, cât mai complexe. Creați amintiri și îmbogățiți experiențe explorând. Scopul este ca, în final, valoarea să o descoperiți singuri.

Crezi că, scriind articole pentru revista școlii și participând la diferite activități școlare, te-ai apropiat de esența colegiului? Te-au ajutat să înțelegi că școala noastră nu este o simplă unitate de învățământ, ci un loc în care imaginația îți poate zburda fără a fi restrânsă la predarea lecțiilor?

Revista școlii m-a inspirat să-mi continui pasiunea de creație, o dată descoperită cu ajutorul doamnei profesoare de limba română, inspirând, apoi, și alți elevi să-și dezvolte abilitățile și să-și prezinte talentul. Colegiul „Gheorghe Lazăr” este, dac-ar fi să comparăm cu evoluția naturii, rădăcinile unui baobab, ramificându-se amplu spre cer – trunchiul fiind istoria și amintirea fiecărei minți ce se alătură; ramurile reprezintă neprețuiții dascăli și fiecare suflet ce există pentru a dezvolta, îndruma și hrăni cu informație elevii, care, în această comparație, reprezintă florile imensului arbore. Pasiunea și talentul cu care elevii contribuie la revista școlii conturează frumusețea școlii.

Consideri că activitățile extrașcolare sunt o parte însemnată a perioadei gimnaziului? Or elevii ar trebui să își ofere întregul interes școlii și materiilor importante pentru examen?

Școala, prin diversitatea și complexitatea materiilor prezentate, reprezintă doar linia de start a activităților unui elev. Consider că limitarea la materiile pentru examen nu ar fi benefică elevilor, aceștia având nevoie de o varietate a informațiilor – și nu de o rutină.

Activitățile extrașcolare par să sporească plăcerea activităților desfășurate la clasă. Mai ales în perioada gimnaziului, descoperirea pasiunilor și intereselor în afara școlii ajută elevii la descoperirea personalității și capacității fiecăruia.

Care este sfatul tău pentru elevii de gimnaziu care doresc să își continue studiile la colegiul nostru? Ce mesaj ai dori să le transmiți viitoarelor generații de elevi ce își vor petrece anii adolescenței printre băncile Colegiului?

Și eu sunt în gimnaziu! – doar că puțin mai mare :) Sfatul meu pentru elevii de gimnaziu este să învețe cât mai mult, îmbogățindu-și bagajul de cultură generală, și, mai ales, să experimenteze noi domenii: încurajările de „ieșire din zona de confort” au devenit deja monotone și fără vreun impact în rândul elevilor, dar popularitatea acestui sfat nu este zadarnic – ieșirea din rutină este de adevărat ajutor. Cum puteți să descoperiți lumea – altfel decât experimentând?

Îndemn toți elevii ce vor ajunge vreodată să citească aceste rânduri să se bucure de fiecare moment, mai ales de clipa prezentului – o altă vorbă ce-a devenit clișeică, dar care nu-și va pierde niciodată puterea semnificației. Anii de gimnaziu trec mai repede decât oricine se așteaptă (iar, dacă și anii de liceu vor trece la fel de repede... vă salut deja de la facultate!). Bucurați-vă de orice oportunitate, orice șansă vi se oferă să încercați ceva de care nu v-ați mai întâlnit... Și, mai ales, trăiți-vă copilăria, fiindcă, deși pare de necrezut, acesta este sinonimă cu cei mai frumoși ani!

Ziua Culturii Române

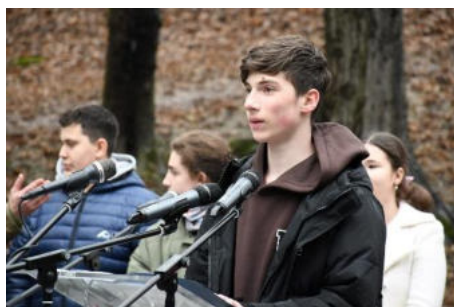
Vineri, 13 ianuarie 2023, în Parcul Sub Arini, a fost sărbătorită Ziua Culturii Naționale, Organizată de Asociațiunea ASTRA, Academia Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu” și Garnizoana Sibiu.

Programul, coordonat de comandantul Comendurii Garnizoanei Sibiu, maiorul Marius Ralea, a început cu obișnuitele cuvinte de salut adresate de prof. univ. dr. Dumitru Acu, președintele Asociațiunii ASTRA și de prof. univ. dr. Ioana-Narcisa Suciu, vicepreședinte ASTRA. A urmat intonarea Imnului Național de către fanfara Garnizoanei Sibiu.

Studentii Academiei Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu” din Sibiu au deschis programul poetic și muzical dedicat Luceafărului poeziei românești, Mihai Eminescu. Au urmat reprezentanții Teatrului Național „Radu Stanca” Sibiu, care au recitat un colaj de antume și postume. De la Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” din Sibiu au participat elevii clasei a VII-a B. Recitalul lor, organizat sub genericul „Vreme trece, vreme vine...”, a fost susținut de: Andrei Mănițiu, Sara Frățilă, Bogdan Zăgan, Mihnea Ionescu, Natalia Voic, David Cantor, Bogdan Tufă, Tudor Trif și interpretare muzicală realizată de talentata Cristiana Damian. Programul a continuat cu secvențe poetice și muzicale prezentate de elevi de la Liceul Tehnologic „Independența” Sibiu, Colegiul Național „Octavian Goga” și Fanfara Garnizoanei Sibiu.

A fost o activitate culturală ce a marcat împlinirea a 173 de ani de la nașterea Poetului Național Mihai Eminescu, necesară pentru promovarea culturii române, a valorilor acesteia.

prof. dr. Daniela Pănăzan Lorinczi

În vântul iernatic care dirija trilurile triste ale păsărilor, sub ramurile copacilor acoperite de vâsc, veghețați de privirea vie a Luceafărului poeziei românești, ne-am adunat în inima Parcului Sub Arini, cu dorința de a aminti frumusețea cu care Mihai Eminescu a apropiat de inimile noastre farmecul și șoaptele neauzite ale lumii, universului și ale locurilor din afara acestuia. În minte îmi răsunau următoarele versuri, lecturate cu o seară în urmă, când pornisem în căutarea esenței și a creației eminesciene: „A pus în tine Domnul nemargini de gândire.” Priveam cu teamă publicul și coboram privirile în grabă, simțeam apropierea (cu pași repezi) de poezie, strângând la piept un vechi volum, descoperit în biblioteca străbunicilor. Avea - cel care a scris spre încântarea inimilor românilor - să ni se alătore și să reînvie, prin vocile noastre, creațiile sale? Întrebându-mă dacă îi voi simți răsuflarea, așteptam să îmi ofere un semn... ridicând privirea, am observat stâlpul de iluminat aprinzându-se și stingându-se de câteva ori, ritmic. M-am uitat în jur, însă nimeni nu a părut să observe, absorbiți de cuvintele rostite și de interpretările muzicale. Privind din nou spre felinar, acesta nu mi-a mai răspuns luminându-se... am auzit glasul lui Mihai Eminescu (ori să fi fost chiar glasul meu) „scriind”, parcă, poezia pe care urma să o recit...

Sara Frățilă, clasa a VII-a B

*Cu mâine zilele-ți adaogi,
Cu ieri viața ta o scazi
Și ai cu toate astea-n față
De-a pururi ziua cea de azi.*

*Când unul trece, altul vine
În astă lume a-l urma,
Precum când soarele apune
El și răsare undeva.*

Această sărbătoare petrecută sub ochii celui mai mare poet român a fost înălțătoare. Studentii Academiei Forțelor Terestre ne-au subjugat cu melodiile eminesciene interpretate. În clipa în care au început să cânte toți cei prezenți au rămas uimiți. Glasurile lor veneau, parcă, din altă lume, iar emoțiile transmise, foarte puternice. De asemenea, colegii noștri (printre care și noi) am pregătit un program artistic dedicat poetului Mihai Eminescu.

Flacăra aprinsă de el va rămâne pentru totdeauna vie!

Natalia Voic, clasa a VII-a B

Ziua Internațională a Poeziei

(21 martie 2022)

Sub auspiciile zilelor dedicate Poeziei, am organizat un atelier de scriere creativă - „Grădina de cuvinte” -, dedicat poetei Magda Isanos, pe care elevii claselor a VII-a au descoperit-o prin prisma unui exercițiu de analogie cu textul „Lacul” de Mihai Eminescu, studiat la clasă. Așadar, atelierul a fost gândit ca o continuare a exercițiilor aplicate la oră, în două secvențe:

Secvența I: Am selectat cuvinte din trei poezii ale Magdei Isanos („Primăvara”, „Dimineața”, „Ploaie”) și le-am cerut elevilor să le asambleze și să creeze o poezie cu ajutorul acestora. Nu am impus nicio regulă privind forma textului sau prozodia. Menționez că elevii nu au primit informații despre autor sau despre textele-sursă.

Secvența a II-a: Am citit și am comparat câteva dintre poeziile create de elevi, apoi le-am dezvăluit, prin lectură, textele-sursă. Elementele centrale (cuvinte-cheie, idei poetice etc.) se regăsesc în colajele pe care le-au realizat, astfel încât să transpună vizual mesajul propriei creații.

La finalul celor două ore, am creat un spațiu expozițional, în care să se regăsească lucrările fiecărui copil participant la acest atelier.

O parte din creațiile noastre sunt publicate la secțiunea Atelier de lectură și scriere creative.

prof. dr. Marcela Ciobănuț

„Grădina cuvintelor”

la Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” Sibiu

„Sub cerul primăverii

Pe-o rază de soare

O floare crește viu

„Niciodată n-am crezut lumea frumoasă

însă astăzi, fețele luminii strămutaseră dimineața în casa mea.”

c
a

ș
i
-o

s
ă
r
u
t
a
r
e

Drumul de la joacă la performanță

Muzica e visul meu

Mă numesc *Cristiana Sofia Damian* și am 13 ani, iar, după cum unii dintre voi știți deja din articolul de anul trecut din revistă, cu mult timp în urmă am descoperit arta muzicii, începând să o valorific de la vârsta de 5 ani.

Cu puțin timp în urmă, am început cursurile de canto cu doamna *Mira Boțocan* din trupa de rock din Sibiu „Alpha Q”, doamna *Olivia Scrobote* de la Liceul de Artă din Sibiu și cu doamna *Ozana Barabancea*, profesoară de canto și celebra cântăreață de muzică jazz și de operă, iar orele de pregătire intense din ultima vreme au dat roade, venind și rezultatele.

În urmă cu aproape un an, am fost la un festival național de muzică „*Music my love*” organizat de doamna *Viorela Filip*. În juriul acestui concurs s-a numărat și compozitorul *Codruț Croitoru*, cu care am început colaborarea de câteva luni și care mi-a compus o piesă numită „*Ce e rău, ce e bine*”. În acest concurs am cântat trei piese: piesa mea originală, o piesă românească și una în engleză, iar juriul a fost încântat de vocea mea, așa că în acea zi am luat Marele Trofeu „*Viorela Filip*”. Acest concurs a fost una dintre marile mele realizări în acest domeniu.

Unele dintre cele mai importante concursuri la care am participat în acest an școlar sunt:

- **Concursul internațional de dans și muzică „Ghiocelul de Argint” din Arad, unde am luat premiul 2 și un premiu special** cu o invitație la un festival din Rimini, Italia;
- **International Pop Music Contest „Silver Yantra” din Bulgaria, unde, la categoria WORLD HIT am luat premiul 2 și Premiul pentru cel mai promițător artist;**
- **Festivalul Internațional Brilliant Records Festival, unde am obținut premiul 1 și premiul juratului Bianca Dobre;**

- **Festivalul - concurs de datini pentru copiii români de pretutindeni „Împreună de Crăciun”, unde am obținut premiul 1, și, pe lângă acesta, premiul special obținut de la muziciana Cătălina Mirică, o persoană minunată, care mi-a oferit șansa de a merge în Canada, Quebec, pentru a cunoaște cât mai mulți cântăreți și pentru a începe o nouă colaborare pe lungă durată.**

Însă, pe lângă toate aceste concursuri la care am participat de-a lungul acestui an minunat, unul dintre cele mai importante evenimente a fost concertul Ozanei Barabancea de la București împreună cu orchestra Lumini Sonore, la care am participat și eu.

Totul a început în urmă cu aproape un an, când aveam o oră de canto cu doamna Ozana. Pentru prima dată, mă deciseseam să îi interpretez piesa mea originală compusă de Codruț Croitoru. Nu mă așteptam să fie extraordinar de uimită de această piesă, deoarece știam că ei nu îi place genul de muzică rock, așa că la început am ezitat un pic, dar, când i-am cântat piesa, a rămas uluită, propunându-mi să vorbesc cu Codruț pentru a-mi pune piesa pe orchestrație simfonică și pentru a o cânta cu ea și cu orchestra ei pe scenă. Normal că nu am putut refuza acest lucru, așa că am acceptat bucuroasă. Iar concertul a venit mai repede decât mi-am putut închipui, mai exact pe data de 16 aprilie 2022, la Teatrul „Elisabeta” din București. Aveam emoții, pentru că era prima mea experiență la acest nivel și primul meu concert cu orchestră.

Deoarece invitații speciali nu aveau voie să fie văzuți în sală înainte de momentul artistic de pe scenă, a trebuit să stau în culise timp de o oră și ceva, fiind a 11-a la număr. Pe lângă mine, printre ceilalți invitați speciali se număra și soprana Arlinda Morava, cântăreață de origine albaneză, care cântă la Opera Română de ani buni, compozitorul Cristian Faur, care a fost în juriu la Eurovision Contest în 2022, soprana Ina Elena Dincă, o voce extraordinară pe care m-am bucurat foarte mult să o aud, Codruț, care a cântat cu chitara electrică piesa mea împreună cu orchestra Ozanei și cu mine, și, nu în ultimul rând, Gloria Barabancea și Andrew Barabancea, fiii doamnei Ozana, Gloria interpretând o piesă minunată la pian, numită September, iar Andrew acompaniind cu pianul momentul meu artistic. Am fost cea mai tânără interpretă de acolo, dar, în loc să mă îngrijoreze acest lucru, m-am bucurat să știu că Ozana are atât de multă încredere în mine pentru a-mi cere să cânt cu ea în acest concert.

În momentul în care am pășit pe scenă, am văzut că sala era plină ochi, nici măcar un loc liber nu era. Dar, în mod straniu, nu aveam emoții, nu mă gândeam că aș putea greși sau că oamenilor nu le va plăcea vocea mea, ci eram eliberată de toate aceste gânduri negative, iar, când am început să cânt, m-am simțit mai liberă ca niciodată. M-am simțit ca în acele momente minunate din copilărie, când nu ai nicio grijă și nicio responsabilitate, dar îți pasă de un singur lucru: să te distrezi. Sentimentul de a cânta împreună cu o întreagă orchestră este neînchipuit de frumos. Parcă îmi doream să nu se mai termine și, la sfârșitul momentului, când lumea a aplaudat frenetic, eu m-am simțit extraordinar! A fost minunat!

Cristiana Damian, clasa a VII-a B

CUM NE PETRECEM TIMPUL LIBER?

prof. Alexandra Bega

CE ESTE, SAU NU, UN HOBBY? ACEASTA-I ÎNTREBAREA!!!

Hobby-ul reprezintă o pasiune pe care o are fiecare om, o activitate plăcută, în afara preocupărilor profesionale și realizată în timpul nostru liber. De exemplu, marele fizician Albert Einstein avea ca pasiune cântatul la vioară.

În categoria hobby-urilor intră desenul, muzica, pictura artistică, fotografiatul artistic, confecționarea de tablouri din mărgelă, gătitul, sportul și multe altele.

Un hobby e obiceiul de a face ceea ce îți place și nu o meserie. Spre exemplu, nu poți spune că ești avocat și să spui că acesta e un hobby. Cu toate acestea, hobby-ul tău de acum poate deveni o meserie în viitor. Poți să ajungi un muzician, un fotbalist sau un pictor renumit cu condiția să-i aloci timp și pasiune.

Hobby-urile mele sunt: jocul pe consolă, lectura, ciclismul și vizionarea de filme cu familia mea.

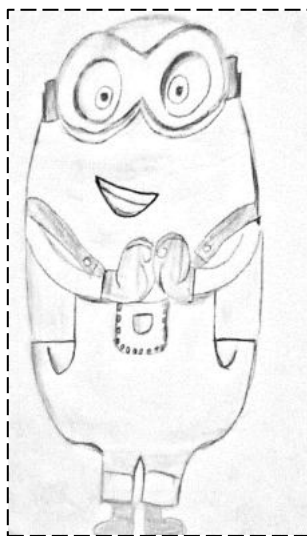
Albert Ghergu, clasa a V-a B

EU ÎMI VISEZ PICTURILE, IAR APOI ÎMI PICTEZ VISELE

(Vincent Van Gogh)

Hobby-ul meu sunt desenul și grafica. Desenul este arta în care eu mă regăsesc. Este un lucru pe care l-aș putea face oricând și oriunde. Prin intermediul acestei arte mă pot exprima, mă pot simți mai liberă și mai fericită. Acest hobby este o activitate relaxantă pe care o exersez zilnic și mi-aș dori ca întreaga lume să îi vadă frumusețea. Prin artă te poți exprima mai simplu decât prin cuvinte, dar, în același timp, poți transmite o mulțime de sentimente: încântare, surpriză, bucurie, melancolie...

Iată câteva dintre desenele mele :-)

Geanina Boriceanu, clasa a V-a B

HOBBY-UL MEU, ÎNOTUL

Apa este purificatoare. Fără ea nu putem trăi și supraviețui.

După cum știți și voi, un sport care este cel mai bine legat de apă, este înotul. El este sportul meu preferat. În apă mă simt liberă. Acolo pot să mă relaxez. Înotând, mă descarc de toate problemele din timpul zilei și mă liniștesc. Înotul ajută la sănătate. El mă menține în formă. De când merg la înot, reușesc să-mi țin respirația de 10 ori mai mult decât o țineam înainte. M-a ajutat foarte mult să am o respirație corectă și să o pot controla cât mai mult timp. Am auzit că, dacă practici acest sport, poți avea o postură dreaptă și corectă. Este adevărat!

Merg de două sau trei ori pe săptămână la înot. Mă duc la Neptun, Baia Populară din Sibiu. Este aproape în centrul Sibiului așa că nu este foarte departe de casa mea. Întotdeauna, la fiecare curs, înot nu 10, nu 20, nu 30... și chiar 50 de bazine folosind diferite tipuri de înot! Nu vă mint. Uneori, când instructorul meu de înot vede că am multă energie, mă pune să înot mult mai multe bazine. Instructorul meu este foarte simpatic, dar și strict. De la el am învățat patru stiluri de înot, pe care le practic numai datorită lui și a părinților mei, care m-au susținut în acest hobby pe care îl ador. Nu l-aș schimba niciodată. De când merg la înot, sunt mai fericită și mai relaxată.

Recomand tuturor celor care intenționează să practice înotul, să nu mai stea pe gânduri! Vor fi mai fericiți, mai relaxați și mai sănătoși!

Eliza Suci, clasa a V-a B

VIAȚA ÎN MIȘCARE... DANS, DANS, DANS

Hobby-ul meu este dansul și anume - Street Dance. La clubul nostru sunt patru trupe: Începătorii, Baby Bones, Iron Kids și Young till Death. Practic aceste dansuri de aproape trei ani.

Cum am ajuns la Street Dance? Eram într-o perioadă de căutare a unei activități pentru petrecerea timpului liber și am aflat despre acest club de la o cunoștință. M-am înscris din curiozitate și am descoperit o trupă formată din copii prietenoși și toleranți. În timp, ne-am împrietenit și am evoluat ca echipă extern de mult. Când dansez, simt că mă relaxez și scap de toate gândurile negative.

Antrenorul nostru este tânăr, foarte ambițios și vrea să fim mereu pe podium la competiții. Am fost la foarte multe spectacole și concursuri, precum: Dance Star, FITS, am dansat în centru și în Piața Habermann etc. Am obținut și premii: trofeul pentru locul doi, medalii și diplome.

Vara trecută, am participat la mai multe excursii și tabere de antrenament: în tabără la Remeți, pe muntele Măgura, am făcut antrenamente chiar și în parc. Aș dori să continui dansurile street dance până la sfârșitul vieții. Îmi place foarte mult să fac sport!

Antonia Fodor, clasa a V-a B

SUB IMPERIUL LIREI...

Scriitori consacrați și ...scriitori în devenire

Coordonator: prof. dr. Daniela Pănăzan-Lorinczi

Spuneți-ne câteva cuvinte despre dumneavoastră și... ce anume v-a determinat să deveniți profesor.

(L.Z.) M-am născut în 1946 într-un sat din jud. Cluj, într-o familie de țărani. După studiile primare și liceale, am urmat o școală postliceală de căi ferate, în urma căreia am lucrat ca ceferist. Am amintiri plăcute despre această perioadă, dar cea mai minunată este aceea că în acel timp am început să citesc mult. Așa s-a întâmplat să descopăr filosofia în lectură și, în consecință, am decis că spre ea trebuie să mă îndrept. Cartea care a determinat, în ultimă instanță, opțiunea mea a fost „Muntele vrăjit”, de Th. Mann. Sub semnul acestei dorințe, am dat admitere la Facultatea de Filozofie din Cluj-Napoca. M-am pregătit în taină și, spre marea mea mirare - 17 candidați pe un loc - am reușit.

Nu am visat să fiu profesor, trebuie să mărturisesc asta, dar modalitățile de repartizare centralizată a absolvenților din acele vremuri au făcut să ajung aici. Pe moment, fără alte opțiuni. Acum, privind retrospectiv, pot mărturisi cu deplină sinceritate că nu am regretat niciodată. Faptul că am reușit să rămân aproape de filozofie mi-a fost suficient.

Pentru noi, vacanța înseamnă mai mult decât excursii și relaxare. Păstrăm legătura cu „școala”, participăm la evenimente culturale, învățăm și ne pregătim pentru un nou început...

Elevii noștri talentați: Maia, Cezara, Cristiana, Sara, Larisa, Francesca, Cristian și Bogdan au participat la un eveniment cultural de excepție organizat de Cenaclul „Radu Theodoru” Sibiu, Cercul Militar Sibiu, revista „Rapsodia”, Uniunea Scriitorilor din România, Filiala Sibiu și Editura CronoLogia Sibiu. Într-o ambianță caldă, punctată de interpretările actorului sibian Cătălin Neghină, lăzăriștii au participat la cele mai recente lansări de carte ale poezilor sibieni: Lazăr Zăhan - „Cartea poemelor târzii” și Mihai Lorinczi - „De aproape” (eseuri) și „Amiezi cu mocaniță și cu libelule” (poezii). Lansările de carte s-au încheiat cu dezbateri și sesiuni de autografe. Am aflat lucruri noi despre imaginație și despre actul scrierii, despre asemănările și deosebiriile dintre elevii de ieri și de azi, lucruri pe care le împărtășim cu voi în paginile următoare:

Interviu realizat de:

- **Larisa Radu**, clasa a VII-a B
- **Francesca Lorinczi**, clasa a VII-a A

... Atâtea semnificații și atâtea lumi într-o carte! Cartea este un labirint de labirinturi... Zborul fantasmelor este nebănuț și majestuos. Nu poți explica fantasticul. Doar că el se produce neîncetat...

(M.L.) Umblu pe acest pământ și trăiesc miracolul fiecărei dimineți în care cerul este darnic cu mine. Sunt un iubitor de natură și de frumos. Mă uimește simplitatea și mă cuceresc cuvintele. Sunt căsătorit și am o familie frumoasă. Sunt legat de locurile natale, de unde respir veșnicia. Am fost fermecat mereu de natură, de dealuri și de munți. Din copilărie port în fața ochilor creasta munților Făgăraș și dealurile unduitoare. De aici și până a le traduce în cuvinte nu mai e decât un răstimp. Locurile m-au fermecat dintotdeauna. Orizontul lor s-a lărgit, la fel și cel interior dimpreună cu ele și am încercat, curios, să le privesc tot mai de aproape, apoi tot mai de departe și deodată locurile au devenit parte din mine și astfel am devenit... geograf. Apoi am dorit să împărtășesc experiențele mele cu ceilalți și am devenit... profesor de geografie.

De la începutul carierei dumneavoastră de profesor, v-a rămas în minte vreun elev? Dacă da, de ce?

(L.Z.) La începutul carierei mi se părea că este un dat al naturii ca tinerii să iubească filosofia. Repede însă m-am convins că iubirile se distribuie divers și că, asemenea altor discipline, filosofia nu stârnește același interes pentru toți. Oricum, întâlnirea oficială și formală cu ea avea loc abia în clasa terminală a liceului, atunci când gândirea elevilor atinge pragul maturității. Acest lucru a constituit un avantaj. Știind că filosofia, asemenea altor atâtea discipline, este un drum fără sfârșit, mi-am propus să le stârnesc interesul pentru acest domeniu, să-i conving că această materie nouă constituie pentru ei, și pentru oricine de altfel, șansa de a intra într-un spațiu al exercițiului metafizic ce a fascinat lumea încă din vechime, dar și că numai cu atât nu poți deveni neapărat înțelept, dar că, prin deschidere și stăruință, poți spera să devii iubitor de înțelepciune. Mi-am propus să-i fac să înțeleagă faptul că primii pași pe drumul filosofiei îi constituie contemplarea, mirarea și întrebarea.

- Mergi!

Surprins și intrigat, crezând că a dat peste vreun nebun, pornește iarăși la drum. După câțiva zeci de pași aude din urma sa glasul omului de sub măslin.

- Ajungi la Atena spre seară.

Mirat, se întoarce la măslin și întreabă.

- Bine, omule, dar de ce nu mi-ai spus asta când am întrebat și eram aici?

După o clipă de așteptare veni și răspunsul:

- Trebuia să văd cum mergi.

De obicei ei se amuzau, iar eu lăsam apoi în seama lor descifrarea înțelesului parabolei.

De-a lungul carierei am avut și elevi care au urmat facultatea de filozofie, după cum și mai mulți care au rămas cu interes și deschidere spre acest tip de activitate spirituală și îmi face mare plăcere și acum să-i aud mărturisind asta. Câțiva au urmat chiar și cariera didactică.

(M.L.) Da. Mai mulți. Îi port în suflet și cu unii dintre ei am ținut legătura până astăzi. Păstrez amintirea dragă a elevilor din clasa unde mi-am ținut prima lecție de geografie, la Școala Gimnazială nr. 3 din Cisnădie. Am descoperit uimirea în ochii elevilor și dragostea pentru materia pe care am predat-o. Am avut satisfacții deosebite lucrând cu elevi care iubeau geografia, sincer, nedisimulat. Aplicațiile practice ne-au legat și mai mult, dascăl și elev. Am urcat împreună la munte. Am privit de pe creastă Lumea. Și acolo eram un singur gând. Apoi a urmat experiența de șapte ani de la Apoldu de Jos. Școala ca metaforă. Acolo cerul este mai aproape de oameni și oamenii sunt mai aproape de cer. Școala este ca o familie mai mare unde elevii învață carte. Profesorul de la țară este mai atașat de elevii săi și reciproc. Le cunoaște mai îndeaproape familia și se sudează o legătură mai bună cu comunitatea. Asta am simțit eu, dascăl de țară, într-o școală unde am fost bine primit și apreciat. Geografia este mai frumoasă pentru elevul care o descoperă la sat. Tăinuiește ceva inefabil și autentic.

Care sunt diferențele sesizate de dumneavoastră între generațiile de elevi de ieri și de azi?

(L.Z.) Nu mă număr printre aceia care spun mereu că „pe vremea noastră era altfel”. Tinerii sunt la fel, cu aceeași zestre intelectuală specifică vârstei, cu aceeași capacitate de a visa și de a acționa. Sigur, există și diferențe, dar acestea nu țin de natura lor, ci de condițiile sociale noi în care trăiesc. Generațiile de azi nu sunt mai inteligente decât generațiile de ieri, dar, negreșit, sunt mai informate, cu o paletă a opțiunilor mult mai largă și cu posibilități mai evidente de a-și alege singuri calea de urmat. Iar acestea nu sunt lucruri de neglijat. Prin modul lor de a gândi, de a opta și acționa, vor da contur nou și vor modela societatea de mâine. Aici, un cuvânt greu de spus îl va avea întotdeauna sistemul de învățământ.

(M.L.) Cei de ieri comunicau mai bine, chiar în tăcere. Ochii lor vedeau frumosul din natură, din om. Relația elev-dascăl era firească, neprefăcută, liberă. Cu dificultăți, cu frici, dar tămăduitoare. Dialogul era curat. Azi comunicarea a pierdut din farmec. În mare parte, fiindcă s-a mutat în virtual. Este vorba de acea piramidă inversată a relațiilor sociale, socializare mai dificilă între copii și tineri, între elevi și dascăli, în ciuda tehnologiei avansate. Astăzi s-a pierdut marele atribut divin, ascultarea, fără de care comunicarea și-a pierdut esența. Aceasta a fost înlocuită cu egoismul. Elevii care stau într-un grup, unul lângă celălalt, nu vorbesc, ci strigă, aceasta pentru că sufletele lor sunt îndepărtate. Și nu se întâlnesc decât în... strigăt. Comportamentul elevilor a împrumutat din nesiguranța, urâtul și libertinajul societății de azi, care au născut zgomotul, fățarnicia, intimidarea, singurătatea, neîncrederea, grosolănia, superficialul. Elevii de ieri petreceau mult timp împreună, erau mai apropiați, povesteau, se jucau, erau veseli, firești, astăzi comunică greu, răspund bisilabic, socializează mai mult în mediul virtual, ceea ce pe termen lung va duce la o însingurare profundă.

Ne puteți spune câteva lucruri care v-au impresionat întotdeauna la elevii dumneavoastră?

(L.Z.) Cred că printre cele dintâi lucruri pe care le sesizăm încă de la primele ore la clasă, era modul diferit în care elevii erau dispuși să participe la lecție. Mi-au rămas până azi în minte chipurile unora care aveau un mod cu totul special de a asculta. Erau dintre aceia care ascultau și cu mintea și cu sufletul, aceia care intuiau deja că filosofia nu era doar o materie de învățat asemenea altora, ci o deschidere și o cale spre cunoaștere și înțelegere. O provocare căreia trebuie să-i răspunzi. Cum spuneam și mai devreme, mulți dintre aceștia, chiar dacă au urmat alte școli, au rămas cu interesul mărturisit pentru filozofie.

(M.L.) Sinceritatea, în primul rând. Imediat o poți citi în ochii elevului pe care îl ai în față. Apoi, buna cuviință, îndrăzneala frumoasă și buna-cuviință. Și de aici poți descoperi pasiunea pentru studiu și atitudinea față de ceilalți. Și nu în ultimul rând, umorul. Nu bășcălia, cea care se practică azi.

Ați avut surprize din partea elevilor? Sau a profesorilor?

(L.Z.) N-aș zice că am dus-o din surpriză în surpriză. Cred că cea mai mare a fost atunci când mi-a apărut prima carte. Surpriza a fost și pentru mine, dar și pentru unii dintre colegii și elevii mei.

(M.L.) Am fost dirigințe pentru elevi din școala gimnazială. S-a creat acea legătură de încredere și respect reciproc, care ne-a adus tuturor bucurie. Orele ținute în Centrul de Documentare și Informare erau speciale. Am descoperit de la bun început efectul benefic al acestui spațiu multifuncțional asupra elevilor. Ofertă tradusă prin confort, libertate, acces direct la informație sub diverse forme, stare de bine, stimulare a creativității și a gândirii laterale, uimire, culoare și lumină, spațiu mai mare. Sunt doar câteva dintre avantajele. Surprizele pot fi traduse în diferite feluri sau prin diverse activități: zile de naștere, evenimente culturale, excursii, drumeții. Cea mai mare surpriză a mea ca dascăl a fost când în timpul orelor se crea acea atmosferă miraculoasă, propice învățării, acel ceva care rămâne în spatele cuvintelor, nespusul. Și care dă sens vieții omului. În spatele cuvintelor fiecare dintre noi simțeam că ne-am îmbogățit reciproc. Și de atunci vorbesc de o geografie cu suflet. Pentru aceasta e nevoie de dascăl și de ucenic, deopotrivă implicați.

Da. Surprize plăcute au fost și din partea colegilor mei profesori. Trebuie să aduc iar un elogiu școlii de la sat. Am trăit o experiență fericită ca dascăl de țară. Sigur că reușita au realizat-o oamenii, dascăli și elevi deopotrivă, și locul care ne-a unit în dorința de a învăța. A învăța bunătatea. O surpriză deosebită a reprezentat-o ascensiunea pe vârful Moldoveanu, când mi-a stat alături un fost discipol de al meu. Am putut cuprinde de acolo, de pe „acoperișul României” Lumea cu locurile și cu oamenii de sub nori...

Le puteți da două sfaturi elevilor care vor să devină profesori?

(L.Z.) Cunosc opinia majorității elevilor cu privire la profesia de dascăl. Pot să le spun două lucruri pe care, dacă doresc, le pot accepta și ca sfaturi.

Primul: Meseria de profesor este frumoasă și te conservă pentru o perioadă lungă într-un mediu al cunoașterii și al frumuseții tinerești.

Al doilea: Chiar dacă mobilitatea socială și profesională este astăzi foarte mare, timpul rămâne ireversibil. De aceea, îi îndemn să privească în jur și să gândească bine asupra deciziei. Opțiunile profesionale sunt importante în viață. Așa cum mărturisesc mai înainte, eu nu am prea avut ocazia să fac asta, dar, trebuie să recunosc, am fost un caz norocos. Ceea ce nu înseamnă că sfătuiesc pe cineva să parieze pe noroc atunci când este vorba de propriul viitor.

(M.L.) Vocație și răbdare! Și bucuria de a împărtăși. Și a nu se uita că împlinirea profesorilor nu este mereu conformă cu obiectivele SMART.

Cum se „înțelege” profesorul cu actul scrierii?

(L.Z.) După câteva cărți apărute, am devenit membru în Uniunea Scriitorilor. O altă surpriză, dacă vreți. Am practicat meseria de dascăl și am scris în același timp, reușind, cred, să armonizez bine cele două activități. Aș mai adăuga și faptul că interesul elevilor și al colegilor mei a constituit un stimulent prețios în ceea ce mă privește. Pentru mine, ca și pentru mulți alți scriitori pe care îi cunosc, scrisul nu a fost o obligație, nu a fost un calvar, ci o plăcere și o bucurie. Scriind, nu am sacrificat nimic din viață, nici timp, nici muncă, nici bani. Mai degrabă aș zice că astfel am împlinit-o. Dacă am reușit și cât, asta e altă poveste.

(M.L.) Se completează reciproc, în actul tainic de a fi... în echilibru.

La ce vârstă ați început să scrieți?

(L.Z.) Glumind, aș zice că scriu de la 7 ani.

Revenind însă la lucrurile serioase, vă spun că mă număr printre scriitorii care au debutat târziu, chiar foarte târziu. Prima carte mi-a apărut abia în anul 2005, la vârsta de 59 de ani. Nu este ceva cu care să mă laud. Sigur, nu știu dacă aș fi putut face mai repede acest lucru, dar sunt convins că ar fi fost mai bine. Este acesta un fapt ce poate atrage atenția asupra inevitabilei treceri a timpului. Poate că acest gând a făcut ca, odată intrat în cursă, să adopt un ritm alert. Astfel, în primii cinci ani care au urmat debutului, am publicat patru volume de proză - *Portretul, Drumul, Decembrie, Clopotul de catifea* - iar în alți patru mi-au apărut patru volume de poezie - *Oglinzi în amurg, Orologiile inserării, Melancoliei adiacente, Diapazonul de șapte*. Au urmat apoi alte două volume de proză - *Strigătul umbrei, Concertul alb* - și un nou volum de poezie, *Cartea poemelor târzii*, ultimele două în condițiile privațiunilor impuse de pandemie.

Sigur, ca să duc mărturisirea până la capăt, trebuie să spun că am mai avut și înainte câteva tentative timide și tainice de a scrie, dar asta nu a durat mult. Le-am dat cu totul uitării până când, după apariția primelor cărți, am primit prin poștă un plic în care se găseau, caligrafiate frumos, vreo cincisprezece poezii pe care le scrisesem înainte de facultate. Trecuseră mai bine de patruzeci de ani. O verișoară, găsind caietul, l-a păstrat cu gândul că va veni o vreme potrivită pentru a mi-l restitui. Și a venit. Interesant este faptul că aproape toate poeziile de acolo le-am inclus în volumele publicate ulterior.

(M.L.) Am scris primele poezii la începutul anilor de liceu. Deodată cu mișcările zburciomate ale inimii și cu nebănuitele respirări au început și șerpuirile condeiului pe foaia de hârtie. De multe ori dintr-o nevoie de exprimare sau lămurire a pasiunilor. Gândurile care se ascundeau în cuvinte aveau o umbră uimitoare. Și au prins a zbura tot mai mult și tot mai sus, încât a fost nevoie să le lipesc aripile în hârtia cu suflet. Și de atunci locuiesc aproape de mine, ascunse sub condei, în cuvinte vii.

Atunci când scrii o carte ai nevoie de imaginație. Ce efect are trecerea timpului asupra imaginației?

(L.Z.) Nimic nu se naște din nimic. Nici măcar produsele imaginației. Totul are la bază cunoașterea. Oamenii cu imaginația cea mai rodnică provin dintre cei cu o bogată cunoaștere. Forme reziduale ale cunoașterii ascunse în nișele umbroase ale subconștientului apar amalgamate în structuri ideatice noi și surprinzătoare. Nu cred să existe o lege în această privință, dar în măsura în care trecerea timpului înseamnă cumuli de cunoaștere, imaginația poate spori odată cu ea, dar felul în care se obiectivează în planul creației este altceva.

(M.L.) Imaginația este în expansiune continuă. Dacă se poate vorbi de nelimitate. Zborul fantasmelor este nebănuit și majestuos. Nu poți explica fantasticul. Doar că el se produce neîncetat...

Imaginația provine din labirintul nostru interior, dintr-o rețea complexă neuronală... dar să lăsăm experții neuroștiințelor să încerce definiții și răspunsuri, foarte complicate în acest sens. Citeam undeva că imaginile curg în jos... Și trebuie să ne exersăm imaginația pentru că ea este un stimulent pentru creierul nostru. Imaginația aparține omului divergent...

De unde vine inspirația?

(L.Z.) Aici cred că răspunsul este simplu. Inspirația vine din experiență și cunoaștere, dar este întotdeauna mai mult decât atât. Altfel cum ar fi cu puțință noul?

(M.L.) Dintr-un arhaic de nepătruns... dintr-un natal afectiv profund...

Este adevărat că preferințele de lectură se modifică în timp? Ce carte v-a marcat în perioada adolescenței?

(L.Z.) Cu siguranță. Creștem, ne maturizăm, îmbătrânim, iar preferințele urmează și ele această curbă a evoluției. Am observat asta în dinamica propriilor mele preferințe. După atâtea decenii de la vremea adolescenței, mi-e greu să numesc o carte anume. M-am născut și am trăit într-o casă în care nu exista decât o carte de rugăciuni pe care o avea mama. În aceste condiții eu citeam neselectiv, cam ce îmi cădea în mână și toate îmi plăceau.

(M.L.) Fiecare vârstă cu lecturile ei... Da, timpul, acest aventurier neîntrecut, schimbă și preferințele noastre literare. Citim alte cărți, recitim cărți și le înțelegem la alte paliere, superioare. Atâtea semnificații și atâtea lumi într-o carte! Cartea este un labirint de labirinturi. Și de aceea este fermecătoare. Și ascunde pentru fiecare cititor ceva diferit... o taină, care și ea devine alta și apoi alta... Pentru cei de vârsta mea, cei care am descoperit lumea fantastică și virtualul prin intermediul cărții, acestea erau o poartă spre libertate, spre acea neasemuită libertate care dezțărnuiește, dezmărginește omul... Nu pot să scriu un singur titlu care să fie de căpătâi, dar aș putea aminti dintre cărțile copilăriei și adolescenței mele opere de Jules Verne, Charles Dickens, Daniel Defoe, Alexandre Dumas, Hector Malot, Jack London, J. W. Goethe, dar și cărți din literatura română scrise de Ion Creangă, Mihail Sadoveanu, Petre Ispirescu, Mihai Eminescu. Toate au deschis apetitul pentru lecturi din marile opere ale lumii.

Vorbiți-ne despre opera dumneavoastră. Ce vă place mai mult, proză sau poezie?

(L.Z.) Citesc cu plăcere și una și alta, asta în funcție de starea sufletească în care mă aflu și de timpul de care dispun în acel moment. Dacă este vorba de scris, parcă proza mă atrage mai mult. Aceasta poate și pentru că este un demers mai dificil, mai solicitant și mai complex. Cu poezia este puțin altfel. Proza trebuie să o cauți, să o construiești în limitele impuse de gen, pe când poezia parcă te caută singură. Amândouă sunt provocări pe care merită să le iei în seamă.

(M.L.) Scriu în special poezie și eseuri. Poezia este genul literar în care mă regăsesc cel mai bine. Lira a pus stăpânire pe mine. Scriu de mai bine de un deceniu. Am publicat mai multe volume de poezii. Dintre titlurile recente aș preciza: Fizionomiile pietrei (2017) Colmatare (2020), Reologice (2021), Amiezi cu mocăniță și cu libelule (2022).

Un gând final pentru cititorii revistei „Laboratorul de idei”...

(L.Z.) Îmi place numele revistei voastre. Sugerează o stare de acțiune și căutare. Cred că prin conținut și modul de prezentare își justifică pe deplin numele și premiile obținute. De asemenea, profit de ocazie, pentru a ura colectivului redacțional inspirație, succes și multă putere de muncă pe mai departe!

(M.L.) Aș încheia cu vorbele cronicarului Miron Costin, ca îndemn spre lectură: „Nu este alta mai frumoasă și mai de folos zăbavă în viața omului decât cetitul cărților.” Când citești trebuie să te simți în largul tău... în sensul dat de Irina Petraș, „te simți în largul tău când ești foarte legat de un loc pe care știi că numai de tine depinde să-l părăsești, dacă o fi să vrei.” Rămâneți în locul miraculos al lecturii!

Elevii clasei a V-a B de la Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” și-au început aventura educativă în noua lor școală cu mult entuziasm, curioși fiind să afle cât mai multe lucruri noi, dornici să trăiască experiențe care să îi pregătească pentru viață. Activitățile extrașcolare au un rol esențial în dezvoltarea unor noi aptitudini și atitudini, în formarea personalității copiilor. O primă activitate de acest fel a fost participarea elevilor la, deja faimosul, festival de film pentru copii - Astra Film Junior.

Astra Film Junior, primul și cel mai amplu program de educație audiovizuală prin film documentar din țara noastră, s-a desfășurat la Sibiu, în perioada 10-16 octombrie 2022, după doi ani de pauză. Prin participarea la acest festival, elevii au reușit să se familiarizeze cu limbajul cinematografic și să ia contact cu diferite perspective asupra lumii în care trăim. Cele două filme vizionate au fost „Unde luminoase” și „Julieta și țestoasele într-o supă de plastic”. Primul film a adus în discuție ideea incluziunii sociale și importanța acesteia la toate vârstele. Cel de-al doilea film a abordat gravitatea utilizării excesive a ambalajelor din plastic și a gestionării defectuoase, a selectării și reciclării acestora. De asemenea, în film se pune accentul pe implicarea comunității în salvarea mediului înconjurător, dar în special pe motivația ce stă la baza acțiunilor întreprinse de Julieta. La întorcerea în sala de clasă au avut loc discuții post-vizionare care au ajutat la o mai bună înțelegere a conceptelor prezentate, iar elevii au realizat o serie de proiecte care au avut ca punct de plecare tematicile abordate în cele două filme.

prof. Alexandra Bega

Descriere

Julieta și broaștele țestoase

Acest film este foarte interesant. În el este vorba despre o fată de paisprezece ani pe nume Julieta. Ea este pasionată de scufundări și de salvarea țestoaselor. De asemenea, adună gunoaie de pe fundul oceanului și de pe plajă pentru a salva viețuitoarele planetei.

Prima ei scufundare a fost la zece ani, împreună cu mama ei. Având în vedere că locuiește pe o insulă din mijlocul oceanului, ea poate să înoate oricând dorește.

O admir foarte mult, deoarece atunci când adună deșeuri este determinată să colecteze mai mult decât data precedentă.

De Ziua Mondială a Curățeniei a plecat cu mai mulți specialiști într-o aventură, în ocean, pentru a aduna deșeuri, a aduna cele mai multe gunoaie și a câștigat întrecerea. La finalul aventurii, au fost colectate, în total, patruzeci și cinci de kilograme de deșeuri. Astfel, oceanul era mai curat.

Antonia Fodor

Descriere

Unde luminoase

În acest film este vorba despre o fetiță cu nevoi speciale, adică nu poate vedea clar deoarece un ochi era complet orb, iar cu celălalt ochi, cel din parte dreaptă, putea distinge doar unde luminoase. Frieda și-a dezvoltat celelalte simțuri. A învățat să distingă lumea din jurul ei cu ajutorul simțului tactil. Îndrumată de un adult, ea atinge o statuie din marmură care ține în mâini ciorchine mari de struguri și încercă să imite postura statuii.

Mai târziu, Frida explică de ce îi place să stea de cele mai multe ori în întuneric – lumina îi provoacă dureri de cap. Dar îi place să se plimbe prin pădure, să simtă vântul sau textura și mirosul frunzelor, să înoate în bazinul cu apă. Aici trăiește într-o altă lume, se imaginează un monstruleț care se împrietenește cu un pește. Sau învață cu ajutorul computerului despre ecolocație. Nu crede în îngeri, ci în energia pe care o simte în ea.

Geanina Boriceanu

Impresii

1. Unde Luminoase

- Acest film m-a făcut să-mi pun multe întrebări cu privire la modul în care vede ea lumea. *(Tudor Bogdan)*
- Având în vedere că nu vede clar, simțul tactil a fost singurul mod prin care și-a putut crea o imagine despre mediul înconjurător. *(Geanina Boriceanu)*
- Mi-a mai plăcut faptul că a reușit să rămână pozitivă. *(Clara Adam)*
- Acest filmuleț mi s-a părut cel mai emoționant pe care l-am vizionat la Astra Film Junior în ultimii patru ani. Mi-a plăcut acest film, deoarece am putut să observ viața din perspectiva unui copil cu dizabilități, care nu este deloc ușoară. Pot spune că sunt impresionat de optimismul aceluși copil, deoarece, chiar și eu, dacă aș fi avut o astfel de boală, aș fi văzut doar lucrurile negative. Nu mi-a plăcut la acest film faptul că părinții Friedei nu păreau să o ajute prea mult cu boala ei (cel puțin nu apare în film acest ajutor). Mă gândesc că dacă Frida s-ar fi dus la un control, probabil ar fi fost capabilă să vadă și cu ochiul drept. *(Ștefan Ciobanu)*
- Mie mi s-a părut că filmul cu fetița care avea dizabilități a fost frumos și voia să ne arate că lumea nu este toată roz și că oamenii cu nevoi speciale trebuie să fie ajutați de stat și de cei cu care conviețuiesc. Sper că în viitor acest film va face oamenii să se gândească că nu toată lumea este perfectă și că este bine să îi cunoaștem și înțelegem pe cei care nu sunt ca noi! *(Ecaterina Rusu)*
- Impresia mea este că Frida e o fetiță specială, deoarece ea își imaginează o altă lume care, pentru ea, este minunată și în care totul este frumos. *(Natalia Presăcan)*

2. Julieta și broaștele țestoase

- Din filmul „Julieta și broaștele țestoase“, mi-a plăcut faptul că Julieta era preocupată de poluarea planetei, strângând gunoaiile de pe plajă și din oceane, dar mai ales faptul că salva broaștele țestoase. *(Emilia Neacșu)*
- Acest film m-a ajutat să realizez că lumea în care trăim e pe cale să se sfârșească tragic. M-a inspirat să încep să reciclez mai mult, deoarece, puținul cu puținul, schimbă lumea în care trăim. *(Ștefan Ciobanu)*

Ce am învățat...

- Nu te opri niciodată din a spera!
- Diferit nu este sinonim cu ciudat!
  - Fii tot timpul optimist!
- Nu trebuie să-ți fie rușine de faptul că ești diferit!

Sfaturi pe care (probabil că) le-ar da Julia:

- Economisim apa. Oprim robinetul când ne spălăm pe dinți;
- Nu aruncăm gunoi în natură. În schimb, folosim coșul de gunoi (oare de ce se numește așa?);
- Plantăm copaci - chiar și unul singur poate face diferența;
- Avem grijă de plantele din jurul nostru.

Ateliere de lucru

Compuneri

Insula de smarald

Maria, o țeștoasă veselă și încrezătoare, vizita des Insula de Smarald. Îi plăcea că nisipul era foarte fin și că te puteai ascunde la umbra unor cocotieri uriași.

Într-una din vizite, Maria se trezește pe plajă, înconjurată de gunoaie. Nu mai putea ajunge la apă și strădaniile ei o blocau și mai mult. Se gândește cu tristețe că nu o să își mai vadă niciodată familia. Când, dintr-o dată, aude o voce melodioasă.

- Ce faci aici mititico? Văd că te-ai blocat!

O fetiță, pe nume Julieta, subțirică și cu două cozi împletite, se apropie ușor și o ajută cu blândețe să se elibereze. Mai mulți adulți se apropie și se uită mirați în jur.

- Nu credeam să văd așa ceva!

- O să ne ia o veșnicie să curățăm plaja!

Nu știm când a început, dar încet, încet, insula s-a transformat într-o insulă a gunoaielor și Maria nu a mai reușit să viziteze niciodată locul acesta frumos cândva.

Se aproximează că în fiecare an sunt aruncate în mare opt milioane de tone de deșeuri. Pentru animalele marine, oceanul reprezintă acasă. Păstrați apele curate! Nimănui nu-i place să locuiască într-o casă murdară!

Andrei Teleanu, Ștefan Ciobanu, Radu Mărginean,

Paul Bratu

Planeta oamenilor

Undeva, în colțul drept al inelului lui Saturn, poate fi găsită pădurea multicoloră... literalmente! Ea nu era așa dintotdeauna, ci era ca oricare alta. În nuanțe de verde și de maro, dar din cauza poluării ea s-a umplut de deșeuri. Din păcate, animalele conduc automobile, fac picnicuri și lasă în urma lor numai mizerie... Și din pădure nu a mai rămas mult... animalele o taie. Atât de sadice și de nepăsătoare sunt ele! Nu le pasă dacă oamenii nu mai au unde locui sau ce mănca, ele încercă în permanență să-i închidă pe oameni în grădini zoologice și să-i îmblânzească. Animalele se cred inteligente și încearcă să reproducă ființe de mult apuse în laboratoarele lor, dar nu se mai îngrijesc de ființele care încă există.

La un moment dat, animalele observă faptul că oamenii au devenit periculoși pentru ele, deoarece doresc libertatea și sunt tot mai inteligenți. Fiindcă animalele au poluat pădurea, au tăiat-o și acum sunt amenințate de oameni, ele își construiesc mijloace de transport pentru a pleca pe altă planetă.

Fără să observe animalele, doi oameni (Adam și Eva) se urcă la bord și pornesc împreună cu animalele spre Terra. Acolo, ei observă faptul că, înaintea lor, Terra a fost populată de alte ființe - dinozaurii. Când ajung pe planetă, ele au aterizat pe mare și au lansat bărci de salvare care căutau uscatul, iar oamenii și animalele se întâlneau foarte rar - doar era loc pentru toți! În mii și milioane de ani ființele au evoluat, dar de data asta, ce să vezi?! Oamenii sunt cei deștepți și nepăsători, iar animalele sunt prădătoare și umile și suportă acum greșelile făcute de oameni. Să sperăm că nu va mai fi necesar să căutăm o altă planetă-casă.

Oare este necesar să se repete această poveste?

Rosie și pârâul de argint

Rosie trăiește într-un orașel din Scoția, într-o casă văruiată, cu ramele ferestrelor verzi, cu mușcate roșii la geamuri și cu panseluțe pe marginea aleii care duce la ușa, tot verde. Ea este căsuța ei. Pe lângă acestea, Rosie are și o grădină mare.

Rosie însăși are ochi mari și albaștri care sunt atât de frumoși încât nu mai poți privi în altă direcție odată ce îi zărești. Desigur că este pistruiată și roșcată, trăsături specifice scoțienilor. Pe scurt, este o fetiță fericită. De fapt, nu chiar... Nu contează că are doi părinți buni care o iubesc din toată inima, un cățel drăguț pe nume Panda, că locuiește într-o casă ca în povești sau că are mulți prieteni. Ceva îi lipsește. Rosie nu e tot timpul tristă și de multe ori uită că viața ei nu este perfectă, dar își amintește de fiecare dată când vede pârâul din spatele casei care a fost odată limpede, cu mult timp în urmă, dar care odată cu trecerea timpului a ajuns atât de poluat încât a fost poreclit de alți copii „pârâul maroniu”. Nu familia lui Rosie a poluat pârâul, ci oamenii irresponsabili, locuitori ai orașului sau turiști.

Pe fetiță o întrista acest lucru. Nu înțelegea de ce aceste persoane nu puteau pur și simplu să arunce deșeurile la un coș de gunoi, făcând astfel o favoare planetei. Știa de la bunica sa că pe vremea când ea era o copilă, râul era limpede precum argintul și că se juca împreună cu prietenii în el. Ce o supăra pe Rosie și mai mult era faptul că în fiecare zi găsea pești morți la mal.

Într-o zi, a decis să schimbe acest lucru. Și-a mobilizat prietenii și familia și au început să înlăture gunoaiile aflate pe marginea pârâului. Lucrând împreună, au terminat înainte de asfințit.

- Pune-i un nume! a spus bunica.

- Eu? întrebă fetița nelămurită.

- Da, tu! Mulți înaintea ta ar fi putut să acționeze și să curețe acest pârâu, dar tu ai fost prima care a făcut acest lucru. Sunt foarte mândră de tine! Deci, te-ai decis?

- Păii... să mă gândesc... hmm... cred că m-am decis! Numele lui este Pârâul de Argint!

- Așa să fie!

Rosie s-a dus acasă fericită. Când va crește mai mare, s-a gândit să devină ecologistă.

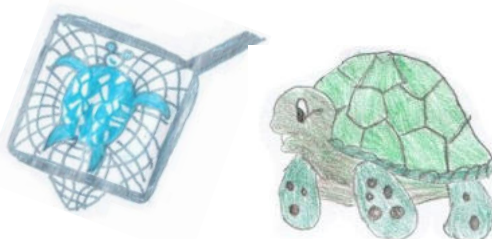
Daria Butnaru, Ana Greavu și Natalia Presăcan

Din proiectele noastre...

Proiectul nostru este inspirat din filmul documentar „Julietta și broaștele țestoase”. Noi am realizat o broască țestoasă din materiale reciclabile. Corpul țestoasei este făcut din două cutii de carton pe care le-am vopsit în verde. În interiorul broșcuței am ilustrat oceanul cu vietăți, dar și cu gunoaiile aruncate de oameni. Am folosit bucăți de pungă de plastic. Pe lângă machetă, am realizat și o carte care conține o descriere și câteva desene inspirate din filmul vizionat.

Daria Butnaru, Natalia Presăcan, Ana Greavu

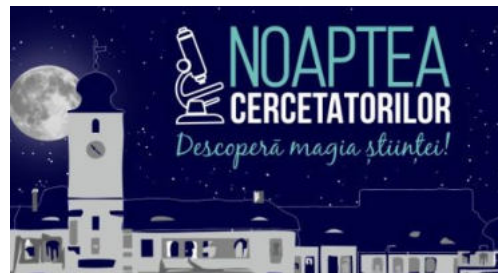

Mihai Lazăr, Iulia Trâmbișas, Ema Măgirescu, Tudor Bogdan, Fodor Antonia, Radu Bichiș, Ștefan Moldovan, Natalia Daina, Eliza Suciuc

NOAPTEA CERCETĂTORILOR

ULBS, septembrie 2022

**Proiect clasa a V-a A,
Diriginte: prof. Ramona Szasz**

Enigmele universului ni se dezvăluie destul de încet cu ajutorul cercetării, multor întrebări știința neputând încă să le dea răspuns. Totuși, munca științifică este singura cale de cunoaștere a realității.
(Sigmund Freud - „Viitorul unei iluzii”)

În toamna anului 2022, în data de 30 septembrie, a fost organizată „Noaptea Cercetătorilor”, un eveniment unic, în cadrul căruia elevii și studenții pot descoperi tainele diferitelor domenii studiate în instituțiile universitare din localitatea în care trăiesc.

Profesorii și studenții Universității „Lucian Blaga” din Sibiu organizează anual expoziții și ateliere, prezintă experimente chimice; într-un gând, oferă iubitorilor de știință o călătorie pentru care nu au nevoie de un bilet, doar de interesul pentru învățăturile acesteia. Anul acesta, cercetătorii au avut parte de experiențe pe cinste! Au putut asculta curiozități despre viețuitoare rar întâlnite în România și Europa, observa celule microscopice și tehnologii robotice, realiza experimente, studia exerciții care implică logica, rezolva cub Rubik, asista la simularea unui proces penal și participa la multe alte activități interesante.

Alăturați-vă aventurii noastre în această frumoasă noapte încărcată (electric, logic, tehnologic, militar și chimic) de știință și aflați răspunsurile pentru întrebările la care aceasta vă poate răspunde alături de noi!

Sara Frățilă, clasa a VII-a B

Ne pregătim pentru aventură

ACTIVITĂȚI DE DOCUMENTARE

Vizionăm prezentări, citim articolele din anii precedenți (Laboratorul de idei)

ÎN VIZITĂ LA FACULTĂȚILE SIBIENE

SETUL VR

La Cercul Militar am văzut un stand VR. Dar ce înseamnă VR? VR înseamnă realitate virtuală (virtual reality). Ca să intri în această realitate virtuală ai nevoie de niște ochelari speciali și joystick-uri. Așa vei putea pătrunde în această „lume fantastică” unde te poți juca orice jocuri vrei. **(Raisa Niculescu)**

CUBUL RUBIK

Cuburile rubice sunt fabricate de sute de firme, în toată lumea. La început, cubul rubik era considerat imposibil de rezolvat, dar creatorul lui l-a descifrat după două luni. Creatorul este un profesor de desen, arhitect și matematician. Cuburile sunt diferite, de la 2x2 la cuburi imense. Cel mai mare cub se munește „Atlas Mix”. Cubul conține peste 3000 de piese. Cel mai simplu cub care se rotește este un 2x2, acesta având 8 piese. Cuburile rubice i-au provocat pe matematicieni prin dificultatea rezolvării lor. Au fost realizate diferite metode de rezolvare, mai simple sau mai complexe. **(Matei Mozacu)**

PICTURĂ ABSTRACTĂ

La Facultatea de Inginerie am învățat să facem o pictură abstractă cu ajutorul mai multor substanțe. Am făcut și eu una. Se turna substanța într-un recipient, apoi se picura vopsea și se pune un carton. Se număra până la cinci, după aceea se detașa cartonul și pe el rămânea imprimat desenul. A fost o noapte superbă. Aș dori să particip și anul viitor. **(Alexia Neiciu)**

IMPRESII

- Am fost la ULBS, unde ne-a fost prezentat un scurt istoric al perioadei antice. Am scris pe tăblițe de lemn, am văzut cum se bate o monedă și diverse obiecte de luptă. Mai apoi am vizitat Facultatea de Științe. Acolo am văzut diferite specii de insecte și ne-am uitat prin microscop la un mic scorpion. **(Matei Dull)**
- La Facultatea de Litere se afla un șah roman. Am concurat împotriva unui adult și dacă sunteți curioși, eu am câștigat. Mi-a plăcut mult și robotul cu senzori care diferențiază culorile **(David Jones)**
- La Facultatea de Medicină am văzut cuburi rubice care mai de care mai dificile. Tot acolo am confecționat un șoricel din cărți vechi. **(Anastasia Sasu)**
- Totul mi-a plăcut. Le recomand elevilor care nu au fost până acum la Noaptea Cercetătorilor, să participe deoarece, vor vedea și învăța lucruri foarte interesante despre roboți, insecte, jocuri de îndemânare și multe alte lucruri interesante. **(Paul Cupcea)**
- La Facultatea de Inginerie mi-a plăcut cel mai mult, pentru că mă pasionează invențiile și acolo am văzut mulți roboți care execută diverse comenzi. **(David Opreșiu)**
- Am decis să merg la Noaptea Cercetătorilor deoarece în această noapte voi putea să decid ce meserie mi se potrivește. **(Alexandra Bărbuș)**
- Cel mai interesant mi s-a părut la Cercul Militar, unde am văzut proiectele unui lansator de rachete. **(Alex Mihalache)**
- Noaptea Cercetătorilor a fost pentru mine o experiență pe care o voi ține minte mult timp. Facultățile sunt minunate, cu o mulțime de oameni simpatici. O să particip și anii viitori la eveniment, deoarece cred că mă va ajuta să îmi descopăr pasiunea. **(Sonia Trif)**

ATELIERE DE LUCRU

Grafică: Rebecca Jones

„PAȘTELE. LUMINA ÎNVIERII!”

Coord.: prof. Anca Munteanu

Ce reprezintă pentru noi Paștile...

Sărbătoarea Învierii Domnului este o sărbătoare importantă. Este așteptată de creștinii ortodocși și catolici din întreaga lume.

Această sărbătoare începe cu un post de șapte săptămâni, timp în care oamenii nu mănâncă deloc carne, ouă, lapte, uneori având dezlegare la pește. La sfârșitul postului, vor merge la preot și se spovedesc și împărtășesc. Apoi în Joia Mare mămicile și bunicuțele încep pregătirile pentru masa de Paște, vopsesc ouă, frământă cozonaci și așteaptă cu nerăbdare să aducă Lumina Sfântă în casă.

Paștele aduce omenirii speranța mântuirii și a vieții veșnice, obținute prin sacrificiul lui Iisus.

Paștele este sărbătoarea familiei, momentul în care îți aduni toată familia și prietenii, ciocnind ouă și afirmând cu multă bucurie și încredere „Hristos a înviat!”

Sara Teașcu, clasa a VI-a A

Copilăria plină de culoare

Copilăria este cea mai frumoasă și cea mai scurtă etapă din viața unui om. Uneori, magia copilăriei se prelungește și în viața de adult, făcându-ne să reținem momentele vii colorate ale ei.

Fiecare amintire a copilăriei mele, a primilor ani din viața mea este ca un curcubeu îmbibat în culori vii. Zâmbetele, supărările, lacrimile, toate acestea se leagă de tărâmul numit copilărie, parcă prezentând fiecare câte o culoare. De la cele mai luminoase la cele mai întunecate, culorile se aseamănă cu stările noastre, de la o simplă supărare, totul are un capăt de lume, mai apoi să fie totul vie și să răsară soarele luminos, auriu.

Tristețea face și ea parte din copilărie. Lacrimile care cad din ochii triști sunt ca ploaia care formează curcubeul. Am plâns și eu și am fost tristă o vreme, când mi-am pierdut străbunicii sau când iepurașul meu, care e o fetiță, Blue, a fost foarte bolnavă și credeam că o să o pierd.

Apoi, datorită iubirii lui Dumnezeu, negrul a devenit alb.

Toate aceste culori care pictează an de an ouăle de Paști le dăm în dar, ele fiind considerate un simbol al echilibrului, creației, al vieții. Culoarea roșie a ouălor de Paști este, de fapt, sângele Domnului care a curs peste niște ouă aduse de Maica Domnului, venită să-și plângă fiul răstignit, care a murit pentru mântuirea lumii.

Învieria Domnului nostru Iisus Hristos este cea mai mare sărbătoare ortodoxă.

Carla Lăzăroaie, clasa a VI-a A

Poezie

În această zi cu soare
E o mare sărbătoare
Vopsim ouăle-n culori
Le ciocnim de multe ori
Iepurașul cel vioi
Le ascunde în zăvoi
Copii cu coșulețe-n mână
Toate ouăle le-adună
Sărbătorim în chip frumos
Învieria lui Hristos
Poți ghici oare,
Această sărbătoare?

Țimonea Mădălina,
clasa a VI-a A

Tradiții creștine

Paștele este o sărbătoare memorabilă și importantă. În fiecare Duminică, după prima lună plină ce succede Echinocțiul de Primăvară, sărbătorim învierea Lui Iisus Hristos, la trei zile după răstignirea sa.

Pentru majoritatea copiilor, Paștele înseamnă cadouri, ciocolată și ouă pictate.

Peste tot, în ziua de Paști, copiii îmbujorați caută plini de bucurie ouă frumos decorate, ascunse prin ierburile primăverii sau ciocnesc ouă multicolore cu familia și prietenii. Paștele oferă tuturor bucurie prin a reuni familia la o masă festivă și prin tradiții vechi și frumoase.

Paștele este o sărbătoare care ne aduce lumină în suflet, fie că persoanele care îl sărbătoresc se gândesc la Iisus Hristos sau la Iepurașul de Paște, veselie acestei festivități este una neînchisă.

Daniel Vaida, clasa a VI-a A

Noaptea Învierii

Eu și cu părinții mei ne pregăteam să mergem la biserică pentru a lua Lumina Sfântă. Odată ajunși la biserică, am constatat că biserica era foarte aglomerată. Eu m-am așezat pe bordura străzii, așteptând să intrăm în biserică. Am decis să mă informez mai mult despre Noaptea Învierii și mi-am scos telefonul. După vreo 30 de minute, am reușit să intrăm în biserică. În interiorul ei, oamenii mergeau către Lumina Sfântă pentru a-și aprinde lumânările.

După ce ne-am aprins și noi lumânările, am ieșit afară și ne-am așezat pe niște scaune lângă biserică. La miezul nopții, clopotele bisericii au început să sune. Toată lumea a început să cânte „Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând!” dând roată bisericii de 3 ori.

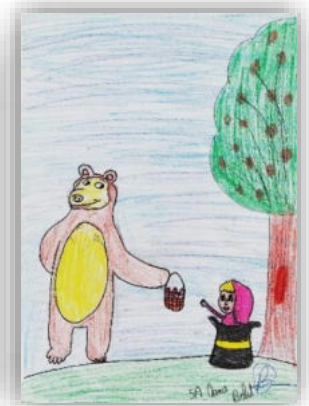
Am mers înapoi acasă, bucuros și fericit, deoarece a fost prima oară când am fost la Noaptea Învierii. Odată ajunși acasă am pus lumânarea în vază și am mers direct spre pat, adormind deodată ce mi-am pus capul pe perna rece.

Un om fericit

Sanji s-a născut în Marea de Nord în familia Vensmoke. Acesta nu era foarte iubit de către familia sa, așa că a luat o corabie și s-a îndreptat spre Marea de Est.

În Marea de Est, Sanji a întâlnit un șef bucătar numit Jeff, un șef bucătar la cel mai mare restaurant pe apă din Marea de Est. Sanji a devenit un bucătar al restaurantului lui Jeff, restaurantul fiind numit Boratie. Acesta avea un motto „nu contează cine ești, dacă ești flămând vei fi hrănit”.

Într-o zi un pirat numit Luffy se arată la Boratie căutând un bucătar pentru echipajul său. În aceeași zi, un alt pirat numit Don Krieg a venit la Boratie cu gândul de a distruge restaurantul și de a lua toți bucătarii cu el. Luffy a luptat cu Don Krieg. Don Krieg a pierdut lupta, iar Sanji a fost foarte fericit, deoarece restaurantul era în siguranță. Acesta a urcat la bord cu Luffy urmându-și visul de a găsi marea în care se găsesc pești din toate mările, All Blue. După doi ani cu Luffy, acesta găsește All Blue și este foarte fericit că și-a îndeplinit visul.

Text și imagine:

Oana Vecerde, Oana Beleş, Mădălina Herban, Miruna Popențiu, Sara Teașcu, Mădălina Țimonea, Daniel Vaida, Luca Tăbăcaru și Andrei Galea, clasa a VI-a A

O ÎNTÂLNIRE INTERCULTURALĂ

„O experiență de neuitat”

Coordonator: prof. Ramona Săftescu

Suntem la ora de Educație socială. Este deja luna noiembrie și doamna profesoară ne-a provocat să participăm la un alt tip de activitate – un proiect cu tematica „O întâlnire interculturală”, proiect pe parcursul căruia urma să vizităm întreg globul pământesc. Ne-am ales colegii de grupă și zona culturală spre care doream să ne îndreptăm.

Toate prezentările au avut subiecte diferite: populații, tradiții și obiceiuri dintre cele mai diverse. Din fiecare prezentare am învățat câte ceva. Tema a fost interesantă, deoarece am avut libertatea de a ne dezvolta singuri subiectul – am gătit, am confecționat diferite obiecte specifice, ne-am imaginat o călătorie în timpul căreia ne-am făcut prieteni din India, Portugalia sau Botswana și ne-am ocupat de aspectul proiectului scris. În ziua prezentărilor, totul a decurs perfect. Am prezentat colegilor informațiile pe care le-am aflat, le-am povestit despre călătoria noastră. Majoritatea grupelor au gătit și au oferit colegilor produse tradiționale specifice fiecărei culturi.

Miruna Popențiu, Mădălina Herban și Maria Ionescu, clasa a VI-a A

În luna septembrie a anului 2021 am plecat cu avionul spre Israel, în orașul Ierusalim, pentru a petrece anul nou evreiesc. La aterizare ne-a întâmpinat un ghid care ne-a povestit despre anul nou evreiesc :

Acesta se numește Roș Hașana, care înseamnă, „capul” sau „începutul anului”. Cade în prima zi a lunii Tișrei (prima lună a anului după calendarul civil, și a șaptea lună a anului după calendarul religios). Roș Hașana este prima din cele 10 zile ale penitenței numite Yamin Norayim și reprezintă aniversarea celor dintâi oameni. Ghidul ne-a propus să sărbătorim noul an evreiesc împreună cu el. Ajunși în casa acestuia, am fost întâmpinați cu o masă plină cu mere unse cu miere, pentru ca anul lor să fie bun și dulce, și cu muzică de shofar. Am fost impresionați, deoarece am găsit tradiții diferite de ale noastre. Le-am povestit gazdelor care sunt obiceiurile noastre de Anul Nou: mersul cu plugușorul sau cu sorcova, ciocnitul paharelor cu șampanie la cumpăna dintre ani, pentru a avea un an prosper. Ghidul a fost foarte uimit și ne-a mărturisit că își dorește să ne viziteze țara. A fost o experiență de neuitat și ne-am dat seama că nu suntem așa de diferiți precum credeam.

„Oriunde te duci devine o parte din tine într-un fel”.

Voic Natalia, Damian Cristiana, Purcar Tudor, Meșiu Tudor, David Cantor, clasa a VII- a B

Am decis să petrec Anul Nou alături de o familie de pe Insula grecească Lesbos, fiind interesat de cultura greacă.

Familia era formată din patru membri: părinții, Leonidas și Althea Diakos, și copiii, Irene și Achilles. Locuința în care m-au primit cu drag a fost transmisă din strămoș în strămoș încă din anul 1917.

M-am acomodat foarte repede, gazdele mele fiind primitoare și călduroase, precum majoritatea locuitorilor insulei. Cât de frumoase erau locurile și ce amabili erau locuitorii insulei, mai ales oamenii din familia Diakos!

Am avut ocazia de a descoperi frumusețea culturii grecești, cât și : insulei pe care mă aflam.

Am discutat despre istoria locului și a tradițiilor, dar și despre preferințele tuturor. Am folosit limba engleză, gazdele fiind foarte comunicative.

M-au impresionat: tradiția Vasilopitei, o prăjitură în care gospodina ascunde un bănuț, iar, pe data de 1 ianuarie, cel care primește felia cu bănuțul o să aibă noroc tot anul și tradiția spargerii vaselor, care este regăsită numai la sărbători mari și alungă spiritele rele. Pe ei i-a interesat folclorul, mitologia și bucătăria tradițională românească.

Am constatat că există multe diferențe între culturile noastre: de la arhitectură, mâncare și port, până la comportamentul oamenilor.

Alexia Savu, Trif Ioan Tudor, Leca Radu, Turda Vlad și Zăgan Bogdan, clasa a VII-a B

Știați că...?

- Pielea palidă este importantă pentru femeile din China. De aceea, unele dintre ele poartă măști pentru a-și îngriji pielea. Ele spun că această protecție le ține, de asemenea, departe de înțepăturile de meduză;
- Beau apă fierbinte în timpul meselor, deoarece căldura ajută la dizolvarea grăsimilor din alimente și acest lucru facilitează digestia;
- În unele regiuni, se mănâncă ananas într-un mod foarte particular, scufundând felii mai întâi în apă sărată;
- Chinezii tind să doarmă des, chiar și la locul de muncă;
- În China, copiii nu se nasc la zero ani, ci la un an. Prima lună de naștere este sărbătorită ca un eveniment foarte important, la fel și prima sa sută de zile și primul său an.

Conversații:

1. Cine sunt cei cu care v-ați întâlnit?
Oamenii cu care ne-am întâlnit formau un grup de 5 persoane, care proveneau din China.
2. Cum se numesc?
Yā Líng, Mei, Dài An, Sheng și Yang.
3. Cum arată?
Fetele aveau părul prins într-o coadă. Erau îmbrăcate într-un trening alb și bleumarin. Băieții aveau părul scurt și erau îmbrăcați în trening. Lucrurile care îi diferențiau de noi erau culoarea pielii mai gălbuie și ochii în formă de migdală.
4. Care este impresia pe care v-au făcut-o?
Erau niște oameni foarte amabili și primitori, dorind să ne învețe despre cultura, tradițiile și obiceiurile lor.
5. Ce lucruri interesante ați aflat despre ei?
Ei au păstrat până în zilele noastre tradiția festivalurilor care au drept scop venerarea strămoșilor și a trecutului glorios.

Călătoria din Botswana

Informații și obiceiuri sociale

Botswana este o țară situată în regiunea de sud a Africii. Aceasta a fost o colonie britanică și și-a obținut independența la 30 septembrie 1966.

Fundamentul culturii din Botswana se bazează pe ideea de ubuntu, un cuvânt Setswana care are menirea de a exprima că oamenii nu există ca indivizi, aparținând, însă, unei comunități mari și comune, în care fiecare persoană e conectată la oricine altcineva.

Călătoria și întâlnirea cu mirii din Botswana

Noi, un grup de 5 elevi, am decis să pornim într-o călătorie interculturală în Botswana, cu avionul. La sosire, niște localnici politicoși ne-au primit la pensiunea lor.

A doua zi, am decis să explorăm împrejurimile. Ne-am pierdut prin vegetația bogată, unde am întâlnit o pereche de miri care ne-a poftit la nunta lor. În primele momente, ne-am simțit nelalocul nostru, dar după ce am fost îmbrăcați în haine albastre, tradiționale, am început să ne simțim ca și cum am aparține locului. Am învățat dansuri populare, precum „Botswana Dance”, am savurat mâncăruri specifice acelei zone: carne, fasole, varză și dovleci ca desert.

Sentimente și discuții

Am fost surprinși de amabilitatea localnicilor, de atenția primită care ne-a făcut să ne simțim speciali și apreciați. Ne-au vorbit, în limba engleză, despre cultura și tradițiile lor.

Diferențe:

Mâncarea este bazată pe carne; mișcările dansului sunt suave și ritmate, bazate pe bătăi din palme și picioare; hainele au multe modele (mandale, flori) și sunt mai colorate; oamenii pun multă dragoste și pasiune în tot ceea ce fac și au un nivel de fericire crescut, chiar dacă traiul nu este la fel de bun precum cel din țara noastră.

Asemănări:

Au o cultură bogată, asemenea nouă; avem idei comune în privința conceptului de nuntă (dansurile, festinul, sărutatul miresei); au o țară bogată în resurse naturale.

Mitrea Rareș, Răcuciu Cezara, Frățilă Sara, Tufă Bogdan, Crișan Sonia, clasa a VII-a B

Unusual homes around the world

(by **Andrei Bujac**, clasa a VI-a A)

I'm going to go over some really odd homes that I found online - I only chose the ones that you can actually physically visit, so if you really want to, you can go on a holiday and see all of them.

UPSIDE DOWN HOUSE - Trassenheide, Germany

This one is just funny. It is a completely normal house, but flipped upside down. Its creators - Klaudiusz Golos and Sebastion Mikuciuk - have built it just for fun and no one lives there. It also has a full flipped interior with furniture and other stuff, and you can actually visit the house and go inside.

SPHERICAL TREEHOUSES - Qualicum, British Columbia

These are some spheres that (for fortune telling, I think) tourists can live in, so they can look through the window every morning and see the jungle. They also don't ruin the look of the place, and that makes them nice.

KRZYWY DOMEK - Sopot, Poland

This house was designed by Szotyńscy & Zaleski in 2004 and it has a very unique shape, it looks like it's made of jelly. It was inspired by fairytales and cartoons.

Unusual homes around the world There are quite a few unique architectural gems all over the world that catch the eye, that capture our interest and ask for another glance. In addition to these quirky buildings, we have also selected a couple of interesting places that some people call home like circus trains, mines etc.

(prof. Arina Ormenișan)

HOUSE ON A ROCK

(by **Mara State**, clasa a VI-a A)

Unusual homes are great. There are a lot of unusual types of houses around the world, like the house built on a rock or the boathouse. There are also airplane houses as well as wonderful houses in Alaska.

The house built on a rock is on the Drina River in the middle of the water, it has a unique view, one that you cannot dislike. You can swim whenever you want in summer while in winter it isn't that beautiful there, because there isn't much to do in water during the cold season. The boathouse in Canada is wonderful because it looks like a boat, but it also has a dock, unlike the house built on the Drina river.

The houses in Alaska are magical. Here there is night from November to January, so it's night for 65 days, so in those days it is very cold, the highest temperature is below zero! Naturally,

it can be quite boring because you can't do anything because it's very dark outside. The summers are better and they last for 85 days.

Unusual homes are very interesting!

“THE SKINNY” HOUSE

Such an unusual house is “the Skinny” house in Mamaroneck, New York. Its owner, Nathan Seely and his brother have a construction company, but during the Great Depression he didn’t do very well so he lost his company and his home.

One of Mr. Seely’s neighbours, Panfilo Santangelo, decided to do something nice for him and gave him a narrow place to build a new house for himself and his family. The house is three meters (10 feet) wide on a 3.8 (12.5 feet) meters land. It has three stories. Because Mr. Seely didn’t have much money to build his new house, he was forced to use recycled materials. Although he died in 1962, Mr. Seely’s family lived there until 1986.

After that, Mr. Santangelo’s daughter, bought the house. Now, the house is a historical monument.

(**Ștefania Oltean**,
clasa a VI-a A)

LIFE IN A FUNCTIONAL MINE

Some people want or chose to live in unusual homes. Some live on boats, others in igloos, but people from Coober Pedy have decided to live underground. These people earn their living working in opal mines, in a very dry and hot region of Australia.

One advantage of living in a mine is managing to escape the scorching heat of the Australian sun, therefore, while outside the temperature is between 35 to 45 degrees Celsius, inside it is 20.

Even though they are situated within a mine, their houses are quite large with spacious living rooms, big kitchens, dining rooms and bedrooms.

People in Coober Pedy are very patient. Although they have special machines to dig the ground, they might work for weeks on end without finding anything. The stones they find are very valuable. An opal is worth around 40.000 pounds. The gems are of different colors, but the most precious ones are black.

There is no work without fun so people enjoy playing golf outside, but at night, when the temperature is acceptable. Living underground can be pleasant and worth it, since the people earn good money off their work.

(**Carla Lăzăroaie**, clasa a VI-a A)

LIFE ON A CIRCUS TRAIN

Out of all the many odd homes out there, a circus train is definitely one of the most unusual and unexpected. In Theo’s case, one of the youngest circus performers who actually lives on such a train, life can be quite interesting. Although they don’t lack modern appliances, having a dishwasher, a washing machine, a microwave and a computer, I imagine such tight spaces aren’t the most comfortable places to call home.

Also, Theo and the other children on the train attend classes regularly, as a teacher travels on the train as well. Before class, the students have two hours of circus training, sometimes followed by more, after class, which must be exhausting, but also rewarding. Everyone on the train helps out in one way or another, even the youngest members of the circus, like Theo, who is tasked with cleaning up the field after shows.

While obviously being a hard life, travelling with the circus train and participating in shows is an amazing experience for sure!

(**Tudor Giurca**, clasa a VI-a A)

OYMYAKON - the coldest town on Earth

Known as the coldest town on Earth, Oymyakon is a town situated in North-East Russia. The climate here is extreme subarctic. The coldest temperature was $-67.7\text{ }^{\circ}\text{C}$! Usually, the temperature drops below $0\text{ }^{\circ}\text{C}$ in late September and remains below freezing until mid-April. Although winters are extremely cold, summers are pretty warm. On 7 July 2022, the warmest night on record was observed, with an overnight minimum of $18.6\text{ }^{\circ}\text{C}$. The only other location in the world that has similar cold weather norms to Oymyakon is interior Antarctica.

So, what is life like here? It's not easy to live in harsh weather, but people have developed some tricks in order to adapt. They use outhouses as indoor plumbing tends to freeze. Cars are heated in garages or can be left running all the time. And because the ground is too frozen for plants to grow, people eat more meat-based food. People dress very thickly, so they can resist the cold temperature. When the temperature drops below $-52\text{ }^{\circ}\text{C}$, only primary school pupils can stay at home. Adults go to work as they do normally.

The people that live in Oymyakon are very kind and caring. The country side is very beautiful and a reason why people like living here is probably because they can do amazing tricks in the snow. They can also improve their immune system by living in such a cold town. A festival has been held here since 2001, called The Pole of Coldness, where tourists can discover the culture of this beautiful town.

(Mădălina Țimonea, clasa a VI-a A)

HOUSE BOATS

The Netherlands is a treasure as it is considered to be one of the most beautiful countries in the world. Many tourists visit it every year.

One of the main attractions is the city of Amsterdam. Amsterdam is also called "Venice of the North", for its large number of canals, now designated a UNESCO site. There is a river called "Amstel", which passes through the city. Many tourists take guided boat tours on it. But some locals actually live on the river, on houseboats. Usually, the boat remains in one place, it doesn't move around, but some people use it the travel for the holidays. People that live permanently on boats usually have traditional furniture like chairs, table and a bed. Some boats even have small gardens or some plants on top of them.

The weather is very beautiful in this part of Europe. The country is in the northern hemisphere. It's not very cold, but it's not very hot either. The city has amazing museums and you should visit them. You won't regret it!

(Ilinca Tomescu, clasa a VI-a A)

Descoperă lumea în care trăiești!

Surse de informare:

<https://www.google.com/search?q=Unusual+homes+are+great&tbm=isch>

„Victoriile adevărate și durabile sunt ale păcii
și nu ale războiului.”
(Ralph Waldo Emerson)

Proiectul Flash Mob Sibiu a fost organizat de Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” și de Asociația Sportivă „Alegria” Sibiu.

Acest eveniment m-a ajutat să îmi descopăr pasiunea pentru dans. M-am simțit foarte bine alături de prietenele mele. Organizarea repetițiilor a fost foarte bună și am învățat ușor pașii și mișcărilor. O activitate magică! (Pavel Ruxandra, VI B)

Eu consider că acest proiect a fost o experiență minunată, dar și educativă, în același timp. Am învățat cu ușurință pașii, prietenii și colegii mei au fost alături, iar sentimentul de a participa la un eveniment benefic, energia și bucuria, emoția și vibrația transmise de sutele de persoane aflate în centrul orașului au fost copleșitoare. (Nistor Amelia, VI B)

Hei! Bună tuturor, eu sunt Joy și am participat la cel mai cool eveniment, organizat de Colegiul Național „Gheorghe Lazăr”, numit FLASH MOB.

Când m-am înscris, nu am prea știut ce este, dar chiar de la primele repetiții am realizat că este un eveniment amuzant și mi-a plăcut la nebunie. Mi-a plăcut că făceam mai multe repetiții pe săptămână, iar eu cu colegile mele de clasă care au mai participat ne-am simțit tare bine împreună cu doamna profesoară de sport care ne-a încurajat permanent. Acest lucru chiar m-a motivat să merg mai departe. La melodia instrumentală de început am avut emoții, dar acestea s-au risipit după ce am văzut că totul e despre faptul de a te simți bine și de a dansa coregrafia pe care o învățasem și o repetasem de foarte multe ori.

În final, pot spune că a fost o experiență inedită și spectaculoasă. Mulțumesc doamnei Fugaru pentru răbdare și pentru experiență. (Stănescu Veronica Joy, VI B)

Flash Mob Sibiu Dance Together for Peace and Love

prof. Claudia Fugaru

Am dansat împreună pentru a transmite mesajul nostru de pace pentru întreaga lume. Conflictele, indiferent de natura sau de mărimea lor nu au rezolvat niciodată problemele. Indiferent că este vorba despre fenomenul de bullying din școli, conflictele dintre generații, conflicte religioase sau de marile războaie ale umanității, toate acestea sunt doar forme diferite de manifestare ale acelorași slăbiciuni umane. Astăzi, poate mai mult ca oricând, este nevoie să ne ascultăm unii pe alții, să ne acceptăm așa cum suntem și să fim ÎMPREUNĂ.

Cea mai puternică armă pentru a rezolva orice conflict este dragostea!

Ne-am unit forțele pentru cel mai mare flash mob care a fost realizat vreodată în România. La acest eveniment au participat mai multe școli din Sibiu, dar și cluburi sportive din Sibiu, din Medias și din Blaj.

prof. Claudia Fugaru

Flash mob-ul a fost o experiență minunată! Pe lângă faptul că îmi place să dansez, eu m-am distrat foarte mult. Sunt fericită că am participat la un astfel de eveniment. Dansând printre toți copiii, m-am simțit fericită și importantă. În momentul alergării am auzit râsetele participanților, am simțit bucuria lor și mi-au umplut inima cu speranță. Abia aștept următorul flash-mob! (Dan Ana-Maria, VI B)

Performanța înseamnă muncă. PORTRETE

Performanțele școlare se obțin cu multă muncă. Eforturile sunt intense, iar cine știe să se bucure de reușitele acestei vârste este împlinit. Nu premiile ne definesc, ele sunt doar un revers al medaliei. Voința de a te cunoaște pe tine însuși, puterea de a merge mai departe în momentele dificile, încrederea de sine și stăpânirea emoțiilor sunt recompensele binemeritate ale muncii elevilor. Din fericire, elevii noștri reușesc deseori să fie printre cei mai buni din țară. Participarea la o etapă națională este o șansă de a te întâlni cu tineri care au aceleași preocupări, aceleași idealuri. În clasa a VII-a am descoperit mai mulți copii care știu să se bucure de performanțele lor la nivel național, fie că este vorba de matematică, de fizică, de geografie, de muzică sau de limba și literatura română...

Prof. Maria-Daniela Lorinzi, diriginte

ANDREI MĂNIȚIU este olimpic la matematică și la geografie. A participat la faza națională a Olimpiadei de matematică, desfășurată la Constanța, de unde a revenit la Sibiu cu medalia de bronz. A obținut mențiuni și la Olimpiada Națională de Geografie (supranumită Mica Olimpiadă „Terra”). Este un elev foarte serios în pregătire, talentat, înzestrat cu calități care-l recomandă ca lider. Știe să asculte, știe să adreseze întrebări, știe să învețe. Caută mereu să se autoperfecționeze, nu se mulțumește cu puțin. Știe că aceasta poate fi o cheie de înțelegere a universului în care se mișcă ușor, sigur pe el. Pregătit la matematică de către doamna prof. Steliana Mărginean, iar la geografie de către prof. Vlad Tănase, cred că Andrei este un model pentru colegii săi, un viitor om de știință...

La Olimpiada Națională de Fizică au participat trei elevi din clasa a VII-a B, performanță realizată de LARISA RADU, TUDOR TRIF și CEZARA RĂCUCIU. Pregătiți de către doamna prof. Iuliana Pop, copiii au reușit să se afirme prin muncă intensă și prin rezolvarea unor probleme dificile. Pentru Tudor Trif, performanța de la fizică a fost dublată de cea de la matematică, el reușind să obțină premiul al III-lea și la faza județeană a ONM.

Și chiar dacă lui Cristian și Maiei nu le sunt dirigintă, sunt extrem de bucuroasă de reușita lor la Naționala de Română de la Târgoviște, din 2022. Nu doar Premiul al II-lea pentru Cristian sau Premiul Special pentru Maia ne-a bucurat. CRISTIAN BĂILĂ a avut primul punctaj la proba scrisă (cea orală stabilind ierarhia finală la doar câteva sutimi de punct) și a fost singurul din țară, la clasa a VI-a, care a obținut punctaj maxim la subiectul de literatură. Ce premiu mai mare ar putea înlocui această bucurie și mulțumire sufletească? Și MAIA LOLOIU a fost printre cei șapte elevi din clasa a VIII-a care au obținut punctaj maxim la literatură. Felicitări, dragii mei, am fost și voi fi mereu mândră de voi!

CRISTIANA SOFIA DAMIAN a obținut rezultate deosebite la concursurile de muzică din anii de gimnaziu, motiv pentru care, ca dirigintă, am propus-o fără să stau pe gânduri pentru acordarea unui premiu special din partea conducerii Colegiului Național „Gheorghe Lazăr” din Sibiu. A reușit să participe la numeroase concursuri naționale și internaționale de muzică și a obținut numeroase distincții, ceea ce onorează atât palmaresul personal cât și cartea de vizită a școlii. De asemenea, a fost numită redactor-șef al revistei școlii, „Laboratorul de idei” în anul școlar 2021-2022, de către doamna Marilena Rusu, coordonatoarea revistei în școala noastră. Deloc întâmplător, revista a obținut premiul I la concursul revistelor școlare și s-a calificat la etapa națională la care a primit titlul de laureat. Un talent înnăscut, care onorează școala și de care ne bucurăm din toată inima. Felicitări Cristiane și părinților pentru implicare și pentru sacrificiile depuse în realizarea unui țel înalt!

Olimpicii noștri

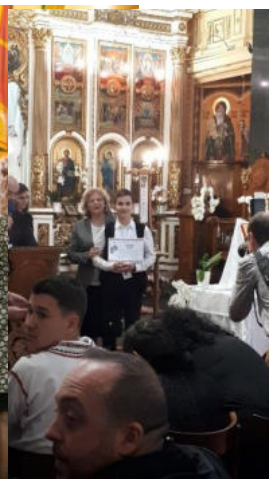
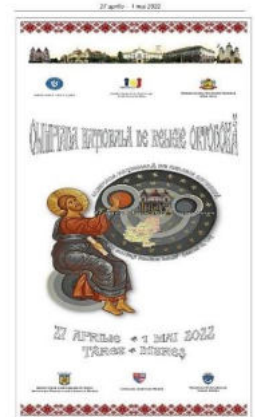

FABIAN BRATU

În anul școlar 2021-2022 am avut ocazia de a participa la două etape naționale ale unor olimpiade școlare. Este vorba despre Olimpiada Națională de Religie și Olimpiada Națională „Cultură și Spiritualitate Românească”. Ambele experiențe au fost foarte plăcute și mi-ar plăcea să am ocazia să le retrăiesc. Am cunoscut elevi cu aceleași pasiuni ca mine, pasiuni pentru studiul religiei, și am avut multe de învățat de la ei.

Olimpiada de Religie s-a desfășurat în orașul Târgu-Mureș, în perioada 27 aprilie – 1 mai 2022, unde am avut ocazia de a vizita numeroase obiective precum cele două catedrale sau renumita grădină zoologică. Examinarea s-a realizat printr-o probă scrisă care a încorporat o parte de teorie și o parte de exprimare a opiniei.

Olimpiada de Cultură și Spiritualitate Românească a avut loc pe tărâmul încărcat de istorie al Bucovinei, în Suceava. De această dată a existat atât o probă scrisă, cât și o probă orală. Proba scrisă a înglobat exerciții de limba română și religie. Proba orală a constat în comentarea unei imagini cu conotații în domeniul iubirii. La plecarea din Suceava am avut prilejul de a vizita renumitele mănăstiri bucovinene și de a observa cât de bine este conservată viața duhovnicească pe acele meleaguri. În urma celor două „experiențe” am dobândit cunoștințe atât la nivel practic cât și la nivel teoretic și îmi doresc neapărat să mai particip la aceste Olimpiade.

Radu Larisa-Maria, clasa a VI-a B – Medalie de argint
Neacșu Ruxandra, clasa a VI-a A – Medalie de bronz
Lőrinczi Francesca, clasa VI-a A – Mențiune onorabilă
Cotruș Vanessa, clasa VI-a B – Mențiune onorabilă
Chiriță Maria, clasa VI-a B – Mențiune onorabilă
Orzu Iulia, clasa VI-a B – Mențiune onorabilă
Foloba Alexandru, clasa VI-a B – Mențiune onorabilă
Frățilă Sara-Alexandra, clasa a VI-a B – Mențiune onorabilă
Teodoru Andrei, clasa a VIII-a B – Mențiune onorabilă
Faraon Ianis, clasa a VIII-a B – Mențiune onorabilă

MEDALIE
de argint

SE ACORDĂ ELEVULUI/ELEVEI

Radu Larisa

pentru rezultatul obținut la Olimpiada de Lingvistică din data de 19 martie 2022.

MEDALIE
de bronz

SE ACORDĂ ELEVULUI/ELEVEI

Neacșu Ruxandra

pentru rezultatul obținut la Olimpiada de Lingvistică din data de 19 martie 2022.

Olimpiada Națională de Lingvistică „Solomon Marcu”, etapa pe țară, s-a desfășurat în 19 martie 2022, iar elevii noștri au obținut distincții care onorează școala, precum și talentul și priceperea lor. Îi felicităm și le dorim mult succes în continuare!

*Pacea este mai
mult decât
absența
războiului.*

*Adevărata pace
este dreptate,
adevărata pace
este libertate.*

(Ronald Reagan)

<https://booknation.ro/citate-despre-pace>

Societatea ideală

Coordonator: prof. Irina Filip

Societatea amare (a iubirii)

Mădălina Țimonea, clasa a VI-a A

Societatea ideală este constituită din cetățeni ideali, cei care respectă legile și își asumă îndatoririle. În această societate, scopul este de a trăi o viață liniștită și cât se poate de frumoasă, într-un mediu cât mai plăcut. Pentru a se realiza acest scop, cetățenii trebuie să manifeste sentimentul de empatie, dar mai presus decât toate, de iubire și de pace.

Legile acestei societăți trebuie să fie respectate de toți cetățenii, altfel, vor fi izgoniți din comunitate. Una din cele mai importante legi ar fi închisoarea pe viață pentru cei careucid. De asemenea, toți minorii vor începe școala de la vârsta de șase-șapte ani, fără excepții. Costurile pe plan educațional vor fi acoperite de stat o vreme, pentru cei nevoiași. Alegerea conducătorului se va realiza printr-un test de selecție.

În societatea amare, oamenii vor fi chibzuiți, având o cultură bogată în cunoștințe de matematică, astronomie și fizică, dar și în limbi străine. Adolescenții vor învăța încă de la vârsta de 15 ani cum să se descurce în situații financiare diferite, aducând beneficii în viitorul lor. Căci, viitorul unui copil depinde de educația primită în copilărie și de sprijinul acordat.

Așadar, o societate ideală trebuie să fie plină de iubire, sprijin și pace!

Societatea ideală – Asclepolis

Tudor Giurca, clasa a VI-a A

Asclepolis, un proiect pe cale de realizare, prezintă un nou sistem social, cu multiple aspecte diferite față de societățile prezente în ziua de azi.

Prezentare:

În Asclepolis, fiecare ființă umană este unică și specială. Fiecare persoană merită să trăiască, viața fiind un dar minunat. Pentru a asigura o viață pe cât mai bună posibilă pentru cetățeni, toate funcțiile repetitive, care nu necesită un talent special, sunt ocupate de roboți, algoritmi creați special pentru executarea funcțiilor vitale ale societății.

În Asclepolis, toate persoanele sunt încurajate să contribuie prin a ocupa o funcție creativă, câteva exemple fiind funcția de artist, de programator, de politician sau de arhitect. Persoanele fără funcții vor primi o funcție asigurată de stat, precum și o locuință temporară, iar dacă funcția nu este pe placul lor, statul va încerca să remedieze problema.

Conducerea statului este împărțită în trei categorii: sectorul principal - format din doi șefi ai statului (aleși pe perioade de 4 ani), sectorul secundar - format dintr-o adunare de cinci zeci de elite (aleși pe perioade de 7 ani) și sectorul bazal - format din o sută trei zeci de reprezentanți (aleși pe perioade de 9 ani, câte unul pentru toate cele 130 de secțiuni ale statului). Lucrând în armonie, aceste categorii asigură justiția și aplicarea legilor locale și statale.

În orice secțiune a statului, serviciile și instituțiile publice precum transportul public, sistemul de canalizare, spațiile de recreere, bibliotecile și muzeele sunt gratuite, prețul de întreținere fiind adunat din Asigurarea de Funcție a fiecărui cetățean. Alte instituții, cum ar fi instituțiile de învățământ, stațiile de poliție, stațiile de pompieri și spitalele oferă servicii gratuite, plătite din banii statului (sursa principală fiind exporturile).

Asclepolis, stat numit după Asclepios, zeul medicinei în mitologia grecească, este renumit în toată lumea pentru spitalele sale, operate în principiu de algoritmi capabili să trateze aproape orice boală.

Ajutați-ne ca Asclepolis să devină realitate!

Societatea ideală

Ilinca Tomescu, clasa a VI-a A

Într-o lume ideală, oamenii ar trebui să protejeze și să iubească natura. Energia ar trebui obținută din resurse regenerabile și evitarea poluării mediului. Munții, pădurile, apele ar trebui protejate și înființate multe parcuri naționale, în care tăierea copacilor este interzisă.

Un alt aspect important este că nu trebuie permise discriminări de nici un fel, nici cele legate de religie, de rasă sau de cetățenie, iar legea trebuie să fie egală pentru toată lumea și aplicată corect. Oamenii trebuie să aibă dreptul să vorbească liber și să nu fie interzisă exprimarea lor.

Într-o societate ideală nu ar trebui să existe granițe și toți oamenii ar avea dreptul să circule oriunde, să locuiască, să se angajeze sau să călătorească în orice loc doresc fără să conteze unde s-au născut sau cetățenia lor.

Ar trebui să nu mai existe războaie și distrugerii. Într-o lume ideală, nu ar trebui să existe armate sau fabrici de armament, și nu ar trebui ca oamenii să cumpere arme și să le folosească.

Concursul „SANITARII PRICEPUȚI”

Coordonator: prof. Mihaela Mailat

Concursul „Sanitarii pricepuți” se adresează elevilor din școlile gimnaziale și licee și este organizat anual de „Crucea Roșie” Sibiu în colaborare cu ISJ Sibiu.

Echipajele CNGL, coordonate de doamna profesoară Mailat Mihaela, au participat la etapa județeană a concursului, care s-a desfășurat la Sala Transilvania. La concurs au participat 20 de echipe din județul Sibiu.

Concursul constă într-o probă teoretică și una practică de acordare a primului ajutor. Colegiul nostru a fost reprezentat de două echipe de elevi (o echipă de elevi formată din șase elevi - cinci participanți și o rezervă).

Rezultate obținute:

- 🚑 nivel de gimnaziu - locul I
- 🚑 nivel liceu - locul II

Echipele CNGL:

- Gimnaziu: Ganea Alexandra, Ittu Paula, Teleșpan Andreea, Țugneanu Radu, Mușat Darius și Teleșpan Claudia, clasa a VII-a A
- Liceu: Albu Denisa, Sbircea Elena, Moraru Maria, Banciu Gabriela, Bogdan Georgiana și Sîrbu Sebastian, clasa a X-a D

Impresii:

- 🚑 Concursul „Sanitarii pricepuți” m-a învățat cum să acord primul ajutor în situații de urgență. Am învățat că răbdarea și calmul sunt cele mai importante lucruri atunci când te afli într-o situație tensionată. Le mulțumesc pentru oportunitatea de a participa la acest concurs organizatorilor și profesorilor noștri;
- 🚑 Pentru mine acest concurs a însemnat o experiență pe care aș trăi-o cu drag oricând. Raționamentul nostru a fost pus la încercare printr-un exercițiu de antrenament. Am reușit să obținem locul I, deși emoțiile au fost copleșitoare;
- 🚑 Am învățat despre importanța acordării primului ajutor în situații de urgență, de importanța timpului de reacție și stabilirea priorităților. Mă bucur că am participat la concurs deoarece am învățat lucruri utile și importante;
- 🚑 Deși la început părea plictisitor – am început prin a învăța teoria -, odată cu începerea activităților practice, a devenit o activitate de-a dreptul interesantă. Acum mă bucur că pot ajuta, cu adevărat, o persoană aflată într-un pericol real;
- 🚑 A fost o experiență frumoasă, m-am simțit foarte bine, am trăit clipe minunate alături de colegii mei și mi-a făcut plăcere să învăț cum pot ajuta oamenii din jurul meu.

Competiția națională de ȘAH

Coordonator: prof. Claudia Fugaru

Rezultate obținute de elevii de gimnaziu la Cupa „1 Decembrie” la șah a Colegiului Național „Gheorghe Lazăr” Sibiu, ediția a XIX-a.

Băieți:

- **Locul I – Mironescu Andrei (VIII B)**
- **Locul II – Gozner Robert-Ioan (VIII A)**
- **Locul III – Mușat Darius (VIII B)**

Categoria fete:

- **Locul I – Damian Cristiana-Sofia (VII B)**
- **Locul II – Mateescu Alexia (VII A)**

Primii doi elevi de la fiecare categorie s-au calificat la etapa municipală care s-a desfășurat la Biblioteca Astra în data 17 februarie 2023. La această competiție au participat peste 50 de elevi.

Rezultate etapa municipală:

- **Locul I – Damian Cristiana-Sofia** - calificată la etapa județeană
- **Locul VII – Gozner Robert**

Etapa județeană a avut loc în data de 18 martie 2023, la biblioteca municipală din Mediaș. Eleva noastră, **Damian Cristiana**, a urcat pe podium, obținând **locul III**.

Am învățat regulile șahului în jurul vârstei de opt ani, dar acest joc al minții nu m-a impresionat atunci. În schimb, această pasiune a apărut acum un an, când, din cauza pandemiei, singura activitate pe care o practicam la orele de sport era șahul.

Atunci am început să studiez cu mai multă atenție și interes acest sport. Am învățat din cărți, am folosit informațiile găsite pe internet și am început să mă antrenez cu tatăl și cu bunicul meu.

Consider că șahul este un mod plăcut de a-ți petrece timpul și, totodată, un bun antrenor al minții. Este un sport pe care îl recomand oricui.

Darius Mușat, clasa a VIII-a B

Felicitări tuturor participanților pentru performanțele obținute!

prof. Fugaru Claudia-Maria

DINCOLO DE CURTEA ȘCOLII

COMORI ASCUNSE DIN ORAȘUL DE SUS

Mihai Lazăr, clasa a V-a B

Sediul Mitropoliei Ortodoxe

Clădire ridicată în secolul al XIX-lea de către boierul Constantin Sechelarie. De-a lungul timpului, această clădire a fost pe rând școală, cămin, reședință și sediu. În această clădire, Mitropolitul Andrei Șaguna a locuit și a murit. Pe lângă acesta și alte personalități importante au vizitat și au locuit în această clădire.

Fosta reședință a lui Mihai Eminescu

Marele poet Mihai Eminescu a locuit în această clădire pentru mai bine de trei luni. El venise la Sibiu pentru a discuta cu Mitropolitul Andrei Șaguna, dar s-a îndrăgostit de acest oraș și a decis să rămână aici mai mult timp. La vremea ei, această casă era o simplă locuință construită între secolele XVII – XIX. Oare ce poezii ale marelui Eminescu s-au născut în Sibiu?

Sucursala BNR din Sibiu

Poate cea mai valoroasă clădire din oraș, prin prisma valorilor pe care le-a găzduit de-a lungul anilor, această clădire a fost reședință, sediu al băncii Albina și ulterior sucursala BNR din Sibiu. O clădire care de-a lungul anilor s-a păstrat la fel de frumoasă ca în trecut.

Grădinița Evanghelică (sec. XIX)

Această casă a fost căminul mai multor personalități importante în istorie printre care și pictorul austriac Theodor Stockl. De-a lungul anilor a fost reședință, apoi grădiniță și a fost mereu remarcată datorită statuilor identice (înalte de aproape trei metri) ce susțin balconul.

Am revenit în curtea școlii!

CNGL Sibiu este o școală de prestigiu, cu o istorie bogată. În vremuri de război, elevii din Cluj și din alte localități veneau să învețe aici. Școala în sine a fost construită la finalul secolului al XIX-lea, după demolarea a două case care se aflau pe acest teren. Arhitectul care a făcut posibil începutul frumoasei călătorii a acestei școli a fost Ignác Alpár.

Clădirea Arhivelor Sibiu

Aici sunt depozitate de foarte mult timp documente și acte ce țin de orașul nostru. Vi s-ar putea părea stupid să păstrezi într-o clădire mii și mii de foi, însă, în perioade tulburi, cu toții se vor bucura că dușmanii nu pot afla toate secretele acestui oraș iubit de noi toți.

Casa Böbel

Nu, nu este turnul Babel, ci casa Böbel. Cu un aspect atipic, faceți cunoștință cu cea mai bătrână căsuță din Sibiu. Încă din secolul al XIV-lea, această construcție a rămas neatinsă, iar astăzi este un obiectiv nu prea cunoscut, dar, totuși, o parte importantă a istoriei noastre. La început, a fost doar o căsuță de meșteșugar, dar a fost cumpărată de șeful „Tipografiei și Primei Fabrici Române de ștampile”, care s-a mutat aici, împreună cu familia sa. Această casă a devenit astfel și sediul Tipografiei

TAEKWON DO – 태권도

INTEGRITATE, RESPECT, AUTOCONTROL, PERSEVERENȚĂ, SPIRIT NEÂNFRICAT

Andrei Zăgan, clasa a VII-a B

Sportul de performanță a făcut parte din viața mea încă de la vârsta de 4 ani și 6 luni, cu ocazia primelor antrenamente de gimnastică la Clubul Școlar Sportiv Sibiu. După 6 ani de gimnastică, am ales să rămân fidel antrenamentelor de Tae Kwon Do, care mi-au adus multe satisfacții.

Taekwon-do este o artă marțială coreană, fiind unul dintre sporturile naționale coreene, caracterizată în special prin lovituri înalte cu piciorul și lovituri cu pumnul, tehnică fără egal în putere și în tehnică. Tehnica și antrenamentul moral al acestei discipline sunt exploatate pentru a construi un puternic simț al dreptății, curajului și umilinței. Aceasta implică un mod de gândire și de viață prin insuflarea spiritului de disciplină și un ideal moral.

În România, practicarea acestui sport se realizează sub coordonarea Federației Române de Taekwondo. Am început antrenamentele din anul 2019 la Clubul Sportiv PUMA Sibiu, la grupa antrenorului Banea Ciprian. Din anul 2020 am continuat antrenamentele la grupa de performanță a clubului, sub îndrumarea antrenorului Lazurcă Alin, care este și antrenorul lotului național de Taekwon-do.

Prima competiție la care am participat a fost la câteva luni de la începerea antrenamentelor, în noiembrie 2019, la Cupa României la Taekwon-do. Emoțiile au fost foarte mari, fiind prima participare. Îmi amintesc că nu voiam să particip, deoarece eram foarte pasionat și anume Lumina Math – concurs de matematică. Antrenamentele și încrederea antrenorului în mine m-au încurajat și rezultatele nu s-au lăsat așteptate. Am obținut medalia de argint - Locul 2 la TULL INDIVIDUAL – Juniori III Centuri colorate

Particip la antrenamente patru zile pe săptămână, iar înainte de concursurile mai mari, cum ar fi: Cupa Națională, Cupa României sau Campionatul Balcanic, antrenamentele sunt 6 zile din 7, timp de 6 săptămâni.

Rezultate obținute în anul 2022:

- **Locul I** – Tehnici Speciale Individual la **Cupa României de Taekwon-do – Baia Mare**, 20 - 23 Octombrie 2022;
- **Locul II** – Tull Individual la **Jaguar Open Mureș**, Târgu Mureș, 3 Decembrie 2022;
- **Locul III** – Tehnici Speciale Individual la **BALKAN OPEN CUP (Campionatul Balcanic)** Sibiu 17 - 20 Noiembrie 2022 - prima participare la un concurs internațional;
- **Locul III** – Luptă Individual la **Campionatul Național de Taekwon-do – Sibiu** 17 - 20 Martie 2022.

Performanța se realizează prin seriozitate, multă muncă, stabilirea unor obiective clare și pasiune.

Dacă v-am stârnit interesul, voi reveni cu un articol mai amplu despre Taekwon-do anul viitor.

ACTIVITĂȚILE EXTRAȘCOLARE ȘI ROLUL LOR

Coordonator: prof. dr. Daniela Lorinczi

Campania de prevenire în mediul școlar „DA VIEȚII FĂRĂ DROGURI !”

În ziua de 3 februarie 2022, la ora dirigiențe, elevii din clasa a VII-a B au avut un invitat foarte special, pe Doamna Otilia Marian, agent șef adjunct la Inspectoratul Județean de Poliție din Sibiu, specialist în antifraudă online și antidroguri din cadrul Compartimentului de Analiză și Prevenire a Criminalității. Scopul de a veni la noi la clasă a fost acela de prevenție, dar și pentru a ne povesti despre efectele negative ale drogurilor și despre bullying. Doamna ofițer ne-a oferit multe exemple din cazuri pe care le-a avut Poliția și ne-a explicat cât de grave pot fi urmările (din punct de vedere legal, dar și pentru sănătatea noastră). De asemenea, doamna Marian ne-a povestit despre cum să reacționăm în situații în care suntem agresați, atât verbal, cât și fizic sau când ne sunt oferite substanțe ilegale. Ne-a sfătuit să avem grijă și la influența rețelelor de socializare, să fim foarte atenți la fotografiile pe care le postăm, fiindcă putem avea probleme sau putem crea altora probleme. Utilizarea nepermisă a fotografiilor poate însemna furt de identitate și poate crea adolescenților (și nu numai) probleme mari. Ne-a mai spus un lucru care ne-a marcat și anume că se poate face dosar penal de la vârsta de 14 ani și dacă am avea asemenea dosar ne-ar afecta viața socială în multe feluri.

Aceasta a fost o activitate de educare, informare și conștientizare privind efectele și consecințele consumului de droguri și substanțe psihoactive. Mie mi s-a părut foarte interesantă întâlnirea și sper ca doamna Otilia Marian să revină și cu altă ocazie, avem nevoie să înțelegem lumea în care trăim. Mulțumim conducerii școlii, părinților noștri (domnului Cantor) și doamnei diriginte pentru implicarea în desfășurarea activităților din cadrul campaniei.

Andrei Mănițiu, clasa a VII-a B

DE-A TEATRU SAU VIAȚA PE SCENĂ...

După participarea din octombrie la proiectele interesante derulate de ASTRA FILM JUNIOR, la care a participat aproape toată școala, vinerea trecută, în 10 februarie 2023, am avut parte de o activitate extrașcolară inedită: am fost la Teatrul „Gong” din Sibiu, pentru a viziona o piesă de teatru intitulată „Dovedește [o poveste virală]”. În piesă este vorba despre doi liceeni care consideră că o profesoară de-a lor răspândește un virus numit Zika. Ei fac niște investigații și după ce cred că sunt suficiente, le postează online, distrugând reputația acelei doamne profesoare.

ÎN FORMAREA NOASTRĂ

Mie mi-a plăcut foarte mult piesa, deoarece a participat și publicul la ea, fiind interactivă (unii copii au citit la microfon câteva replici în finalul piesei), fiindcă actorii au jucat senzațional și mesajul transmis a fost profund. Recomand această piesă tuturor adolescenților care ar putea învăța cât de primejdios poate deveni un mesaj care devine viral pe Instagram și ce rău poate produce oamenilor din jurul nostru.

*A consemnat pentru voi
ANDREI MĂNIȚIU,
clasa a VII-a B*

DOVEDEȘTE... DACĂ POȚI! LA TEATRU SAU JOCUL DE-A VIAȚA

Teatrul este o formă de exprimare artistică prin care este definită viața. Am participat, împreună cu clasa, la mai multe piese de teatru. În decembrie, la Teatrul Național „Radu Stanca”, am văzut împreună cu clasa mea, a VII-a A, și cu doamna dirigintă prof. Raluca Filip, celebra piesă „Țesătorul de vise” în care actorul Florin Coșuleț ne-a îndrumat să medităm mai profund la semenii noștri. Apoi, împreună cu clasa a VII-a B și cu doamna profesoară de română, am participat la Teatrul „Gong” la o piesă care ne-a mișcat și ne-a pus pe gânduri: DOVEDEȘTE [O POVESTE VIRALĂ] de Lucie Véro. Conform prezentării oficiale, Célia și Théo sunt doi tineri adolescenți dintr-o școală din provincie, care se îmbolnăvesc în aceeași perioadă în care epidemia Zika izbucnește în Brazilia. Sunt izolați în camerele lor din cămin. Ei nu suferă de altceva decât de niște neplăceri gastrointestinale sezoniere, care le „aduce iarna prin burtă”. Dar aceste neplăceri, combinate cu lipsa de ocupație, îi determină pe cei doi tineri ca să născocescă o adevărată teorie a complotului. Astfel, din Google pe YouTube, de pe Insta pe TikTok, ei inventează o adevărată conspirație, iar noua lor profesoară, Doamna Albanne, o femeie tristă și foarte bolnavă, le-ar fi transmis un virus cu complicitatea noului laborator care tocmai s-a instalat în zonă. Și care „a plantat” virusul în „dulapul cel mare” din laboratorul de biologie. Utilizatori înfocați ai internetului, Célia și Théo își justifică ipoteza cu argumente din cele mai elaborate și, în aparență, cu totul și cu totul plauzibile: oamenii de știință și marile puteri economice ale lumii ar fi pus la punct un virus răspândit intenționat în rândurile cetățenilor prin intermediul și cu complicitatea Statului! Așa o compromit pe profesoara lor și o determină să plece din oraș. M-am gândit că părinții mei sunt profesori și câtă tristețe poate aduce un asemenea comportament necugetat în viața celor care ne deschid minți și ne ajută să creștem Oameni. Piesa a avut o interepetare interesantă, mi-a plăcut interacțiunea cu publicul și nota amuzantă. Mai ales momentul când sala a izbunit în râs pentru că unul dintre actori a căutat în rucsacul unui coleg și a găsit Cartea de gramatică, iar celălalt actor a strigat: „Vezi că profa-i lângă tine!”

A fost o experiență plăcută, deși povestea este tristă, fiindcă nu trebuie să judecăm o persoană după aparențe, tema fiind de actualitate și lăsând impresia că se întâmplă cu adevărat în viața reală.

Francesca Lorinczi, clasa a VII-a A

Tabăra de reviste școlare. Muncel 2022

CNGL 2021-2022

Reînceperea școlii (după doi ani de pandemie și lecții online) a fost marcată de emoții, atât pentru elevi, cât și pentru adulții care și-au luat responsabilitatea să-i însoțească în drumul spre creștere și maturizare. Cu toate acestea, reîntâlnirea noastră în sălile de clasă, în laboratoare, în bibliotecă sau în curtea școlii s-a dovedit benefică. Parcă mai mult ca oricând, elevii noștri s-au implicat în viața școlii, cu un entuziasm ieșit din comun. Anul școlar 2021 – 2022 a reprezentat un an de bucurie continuă punctat de rezultatele spectaculoase obținute de copiii noștri la concursuri și olimpiade școlare la toate nivelele de vârstă.

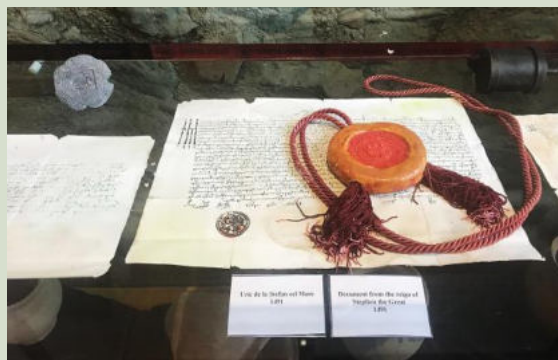
În această atmosferă de sărbătoare s-au încadrat și revistele realizate de colegiul nostru: „Laboratoul de idei” și „LYCEUM” care au reușit să obțină premii importante la nivel regional și național. „Laboratoul de idei” a obținut Premiul I la Concursul regional de reviste școlare „Aproape de voi” (Medgidia, Jud. Constanta), Concursul de reviste școlare din cadrul Proiectului educațional de comunicare interculturală „Tărâmul cuvintelor”, (Focșani, jud. Vrancea), Concursul Interjudețean de reviste școlare „Aripi” (Breaza, jud. Prahova) și la Concursul Național „Reviste școlare și jurnalistică” (București). Revista a fost selectată pentru participare la etapa națională care s-a desfășurat la Tabăra școlară de la Muncel, jud. Iași, în perioada 12-17 iunie 2022. Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” a fost reprezentat de Cristiana Damian, clasa a VI-a B (redactor șef) și responsabilul CDI, Marinela Rusu unul dintre coordonatorii revistei.

Din activitățile taberei școlare

Săptămâna 12-17 iunie a reprezentat pentru participanții la tabără o perioadă de comunicare și colaborare, de muncă pentru realizarea articolelor, dar și o perioadă de întoarcere în trecut, un maraton prin cultura și istoria acestui colț mirific de țară. Jumătate din ziua de miercuri și ziua de joi au fost dedicate vizitelor la cele mai importante obiective istorice din zonă: Cetatea Piatra Neamț, Palatul „Alexandru Ioan Cuza” și Muzeul din cadrul Centrului Cultural din Ruginoasa, Hanul Ancuței și Casa Memorială „Ion Creangă”. Volumul de informații a fost copleșitor, iar frumusețea și diversitatea vestigiilor istorice păstrate până astăzi impresionante. Am găsit aici ilustrată prin intermediul artefactelor preistorice, actelor și documentelor, ceramicii, veșmintelor, obiectelor de numismatică și orfevrărie, arhitecturii etc. organizarea socială, economică, politică și militară din toată perioada civilizației umane din această zonă, de la primele civilizații (6000 î.H.), până în epoca modernă. Un moment aparte l-a reprezentat pentru noi întoarcerea în universul copilăriei lui Creangă, dar și popasul la hanul unde o altă Ancuță ne-a întâmpinat cu binecunoscuta ospitalitate moldovenească.

Cetatea Piatra Neamț

Documente oficiale, stemă și pecete din timpul lui Ștefan cel Mare

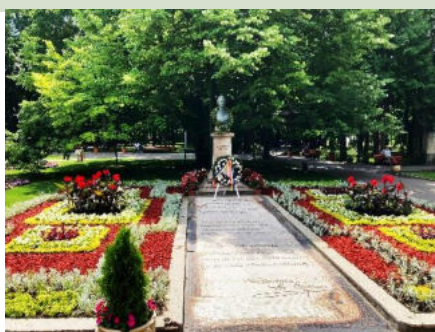
Curtea interioară. Panoramă

Acasă la Ion Creangă

Parcul Copou

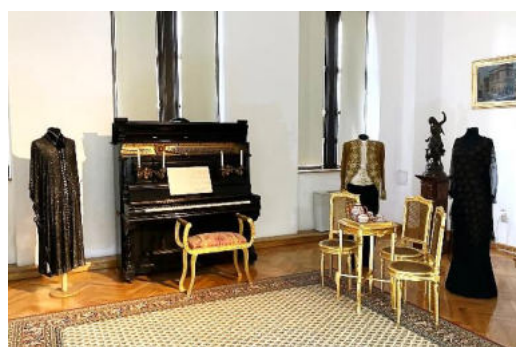

Mănăstirea Neamț

Iași, 16 iunie

Ne aflăm în capitala spirituală și culturală a Moldovei și așteptăm ca revista noastră să prindă viață sub mâinile pricepute ale tipografilor. În timpul scurt pe care îl avem la dispoziție, vizităm Catedrala Sfânta Paraschiva și Palatul Culturii, apoi pașii ne poartă prin Parcul Copou pe urmele poetului „nepereche”.

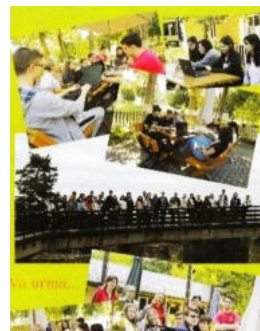
Palatul de la Ruginoasa

Măști tradiționale (Centrul Cultural)

Palatul Culturii, Iași

Revista „Muncel 2022. Tabăra de Reviste Școlare”

Într-un cadru de poveste, înconjurați de o pădure de stejari falnici și rupeți de lume (internetul ne-a făcut feste), reprezentanții revistelor ajunse în finala Concursului Național de „Reviste școlare și jurnalistică” și-au transpus gândurile, sentimentele și visele în paginile revistei „Muncel 2022. Tabăra de Reviste Școlare”. Răsfoind paginile acestei reviste, veți descoperi eseuri, interviuri, creații plastice și literare etc. Îmbinate armonios și așezate în pagină de copii talentați și dedicați din toată țara.

Revista realizată în cadrul taberei: „Muncel 2022. Tabăra de Reviste Școlare”

Un final ... UN NOU ÎNCEPUT

Suntem la finalul unui alt an de muncă intensă, an în care elevii și profesorii școlii noastre au participat la proiecte, parteneriate, ateliere de creație, întâlniri cu oameni de cultură etc.

În același timp, pentru colectivul de redacție al revistei, acest an a însemnat și o perioadă de comunicare, de acomodare și de învățare, deoarece colectivul de redacție s-a mărit. Am primit cu bucurie în rândul nostru colegi mai mari și mai mici care au adus un suflu nou, idei și abordări diverse.

Vă invităm să lecturați, sperăm cu interes și curiozitate, paginile acestei reviste. Este vremea bilanțului, cei mai tineri reprezentanți ai revistei „Laboratorul de idei” își încep călătoria prin lume.

Responsabil CDI Marinela Rusu

Jurnal de tabără. Muncel 2022

Miercuri, 8 iunie

Nu pot să dorm. Fratele meu, Andrei, sforăie în patul vecin. Încă mă gândesc la vestea pe care am primit-o azi dimineață. M-a sunat mama să-mi spună că revista la care muncim de un an, „Laboratorul de idei”, a fost selectată printre cele mai bune reviste din țară, iar eu urma să plec în tabăra care urma să se organizeze în perioada 12-17 iunie, la Muncel, în județul Iași.

Am fost foarte fericită. Mi-am petrecut după-amiaza cu prietena și colega mea de bancă, Natalia, întrebându-ne ce surprize mă așteaptă. Este ceva nou pentru mine.

Joi, 9 iunie

Astăzi facem școală online. În școală au avut loc examene pentru admiterea în clasa a V-a. Mă trezesc cu gândul la cele două evenimente importante care mă așteaptă în zilele următoare: Concursul Național „Deva Music Star” 2022 și apoi Tabăra de la Muncel.

Intru în panică. Este deja târziu și la ora 9 încep lecțiile de canto de la Palatul Copiilor. Reușesc să ajung la timp. Repet piesele pentru concursul de la Deva, apoi merg acasă. Mă apuc de teme de vacanță, apoi, la ora 16:00, încep lecțiile de canto, pian și teorie muzicală cu doamna Olivia Scorbote.

Vineri, 10 iunie

Este sfârșitul anului școlar. Mă bucur că vine vacanța, dar, în același timp, mă întristează gândul că mă voi despărți de colegii mei. Ultimii doi ani au fost dificili. Mi-au lipsit activitățile desfășurate la școală împreună cu profesorii și colegii. Școala online a însemnat pentru mine izolare și singurătate.

Particip la festivitatea de încheiere a anului școlar 2021-2022. Este o atmosferă veselă: copiii îmbrăcați frumos, cu coroane pe cap și buchete de flori în mână. A fost un an cu rezultate frumoase pentru școala noastră. Au fost oferite foarte multe premii obținute la concursuri și olimpiade școlare și extrașcolare.

Eu am primit un premiu special pentru rezultatele obținute la concursurile naționale și internaționale câștigate cu muzica și pentru implicarea în echipa de redacție a revistei Laboratorul de idei.

Sâmbătă, 11 iunie

Ziua a trecut foarte repede. Am pregătit materiale pentru tabăra de la Muncel și am făcut ultimele repetiții pentru concursul de la Deva.

Duminică, 12 iunie

Este ora opt și noi suntem pregătiți pentru călătoria spre Deva. Nu am emoții, deoarece știu că oricum voi trăi o experiență minunată la acest concurs. M-am bucurat să mă reîntâlnesc cu colegii de canto și să leg noi prietenii. Din grupa noastră s-au calificat numai 6 copii din 18, iar eu nu am mers mai departe, dar nu m-am supărat, pentru că știam deja că nu premiile contează, ci clipele și emoțiile trăite acolo.

M-am întors spre seară acasă și mi-am făcut bagajul pentru tabăra de la Muncel, după care m-am odihnit câteva ore.

Luni, 13 iunie

Este miezul nopții. Mă trezesc și mă pregătesc, iar pe urmă, la ora unu fără un sfert, eu cu tata plecăm împreună cu doamna Neli, bibliotecara școlii, spre Muncel. Chiar dacă drumul a fost obositor, am ajuns cu bine pe la ora opt. M-au impresionat peisajele din ultima parte a drumului: Cheile Bicazului și lacul Pângărați, care era plin de lebede albe și grațioase. Am lăsat repede bagajele în cameră, am mers la masa de dimineață și am început să lucrăm pentru revista taberei. Chiar dacă am fost obosite, am terminat articolele mai pe seară, după care ne-am odihnit pentru a doua zi.

H
A
N
C
U
Ț
E
I

F
E
S
T
I
V
I
T
A
Ț
E
A

M
U
N
C
E
L
2
0
2
2

Marți, 14 iunie

A doua zi ne-am trezit la ora șapte și jumătate pe tonurile Imnului național. După micul dejun a fost organizată o excursie la Piatra Neamț. Am vizitat Cetatea Neamț, casa părintească a lui Ion Creangă, Mănăstirea Neamț și Hanu Ancuței. M-a impresionat arhitectura cetății, încăperile pline cu veșminte de epocă, armuri și arme folosite în evul mediu, sala tronului cu imaginile domnitorilor Moldovei, actele de constituire a cetății și numeroase vestigii arheologice din ceramică și metal. La Mănăstirea Neamț am fost întâmpinați de un călugăr care ne-a povestit despre lucrurile importante în viață, despre importanța de a gândi liber și a modelelor pozitive în viață. Parcă aș fi stat să îl ascult o zi întreagă. Următorul obiectiv a fost Muzeul Memorial „Ion Creangă”. Am văzut camera unde Ion Creangă intra pe furiș pentru a mânca smântâna de pe lapte, prichiciul vetrei de care erau prinse sforile cu motocei, camera în care a crescut. Am auzit povestea Smărănducăi și a lui Moș Nicolae, precum și informații despre prietenia lui cu Mihai Eminescu. Am vizitat pentru 10 minute Hanul Ancuței, apoi ne-am întors în tabără pentru a lua masa de prânz. Restul zilei am interacționat cu colegii din țară, iar apoi am participat la o seară dansantă.

Miercuri, 15 iunie

Astăzi am pregătit un material pentru revistă și l-am predat colegilor de la tehnoredactare care lucrează intens la așezarea în pagină. După-amiaza am petrecut-o cu prietenele din tabără.

Spre seară, a avut loc festivitatea de premiere. Am fost foarte fericită să primesc diploma de laureat pentru revista „Laboratorul de idei” în numele tuturor colegilor mei și al profesorilor care au muncit la revistele din acest an.

Ziua s-a încheiat cu multă emoție și bucurie pe ritmuri de muzică și de dans.

Joi, 16 iunie

Astăzi pornim cu toții spre Iași pentru a duce materialele pe care le-am realizat în tabără la editură. În drum spre Iași, am oprit la Ruginoasa și am vizitat Palatul lui Alexandru Ioan Cuza, principele Moldovei. Am fost plăcut impresionată de camerele palatului, de sala de consiliu, dar și de faptul că au fost păstrate până în zilele noastre atâtea vestigii: haine, tablouri, înscrisuri, ustensile de bucătărie...

Timp de patru ore, cât a durat editarea revistei „Muncel 2022” am vizitat Biserica 3 Ierarhi, catedrala Sfânta Paraschiva și Palatul Culturii. Ne-am oprit la mall-ul Palace și am mâncat o pizza, iar apoi am vizitat târgul de carte din incinta mall-ului și mi-am cumpărat două cărți: My best friend's girl de Dorothy Koomson și The Obsession de Catherine Cookson. La ora 16:00 ne-am întâlnit cu toții la autocar. Coordonatoarea taberei, doamna Vasiliu, a împărțit revistele fiecărei școli participante și am pornit spre tabără.

Este ora 20:00. Am mâncat, iar acum ne pregătim bagajele pentru plecare.

Vineri, 17 iunie

Este ora nouă dimineața. Ne luăm la revedere de la prietenii pe care i-am făcut pe parcursul acestor zile frumoase petrecute împreună. A fost o experiență interesantă. Am cunoscut colegi din întreaga țară, am învățat lucruri noi despre acest colț de țară pe care îl vizitez pentru prima oară. Îi îndemn pe colegii mei să se implice în realizarea revistelor din anii viitori și să participe la taberele școlare care, cu siguranță, vor mai avea loc pentru că vor trăi clipe minunate.

Cristiana Damian, redactor șef al revistei
Laboratorul de idei, 2022

RROMII - DE LA ROBIE LA EMANCIPARE

Scurt istoric: Documentele vremii (secolul al X-lea) arată că sultanul Mahmud din Ghazni a cucerit părțile răsăritene ale Iranului, teritoriul Afghanistanului și nord-vestul Indiei. O parte din teritoriile cucerite au căzut mai târziu în stăpânirea Sultanatului de Rum. În secolul al XI-lea romii proveniți din India se aflau în Sultanatul de Rum de unde au trecut în Imperiul Bizantin, și apoi au pătruns în sud-estul și centrul Europei (secolele XIV–XVI), ca și în nordul Africii. Migrația masivă a romilor în Europa a început, însă, în secolul al XIV-lea odată cu cucerirea de către turci a portului grecesc Gallipoli. De altfel, ascensiunea triburilor nomade indiene a fost strict legată de victoriile turcești și de făurirea puternicului Imperiu Otoman, romii prosperând în interiorul lui. În secolul al XV-lea au pătruns în Europa apuseană (în special în Peninsula Iberică), iar din secolul al XIX-lea în cele două Americi. Unii cercetători consideră că au existat mai multe valuri de migrație din India. Și astăzi există triburi nomade sau semi-nomade în India, susținând teoria că romii au fost nomazi de la început, au părăsit India în timpul unei invazii și apoi au fost împinși înspre Europa de războaie și invazii ulterioare.

În spațiul nord-dunărean, prima atestare documentară a romilor datează din anul 1385,

când domnitorul Țării Românești, Dan I, dăruiește mănăstirii Tismana posesiunile care aparținuseră mai înainte mănăstirii Vodița de lângă Turmu Severin. Între aceste bunuri, mobile și imobile, donația unchiului său Vladislav I, către mănăstirea Vodița, pe care o întemeiasc cândva între 1370–1371, se aflau și 40 de sălașe de „ațigani”. În Evul Mediu majoritatea romilor din Țările Române erau robi boierești, domnești sau mănăstirești, ocupațiile lor principale fiind acelea de căldărari, fierari, aurari, spoitori, cântăreți etc. Pentru a obține permise de trecere prin țările din apus, unii țigani au pretins că sunt creștini din Egipt veniți în pelerinaj (iar mai apoi, când nu au putut să le obțină, au falsificat astfel de permise). Acest lucru, asociat cu înfățișarea

lor străină, duce la denumirea engleză de „gypsy” și cea spaniolă de „gitano”, de la egiptean. În secolul al XIX-lea, sub influența ideilor liberale ale revoluției de la 1848, toți oamenii au fost declarați liberi și egali, robia romilor fiind definitiv abolită în 1856.

Originea rromilor: După cercetări pe eșantioane de populații țigănești din întreaga Europă, în 1940 savanții străini înrădăcinează ideea că originea țiganilor este străină de Europa, aceștia provenind din cadrul continentului asiatic.

O legendă din 950 vorbește despre monarhul persan Bahram Gur ce și-a încheiat domnia în jurul lui 438. De aici aflăm primele mărturii despre niște nomazi, care se ocupau cu muzica, cunoscuți sub numele de luri. Astfel regele Persiei îi va cere suveranului Indiei 12.000 de luri care ar fi urmat să distreze auditorii și să se stabilească acolo pentru a deveni agricultori și a munci pământul primind în schimb fiecare, vite, măgari și grâne. 50 de ani mai târziu, în poemul epic național persan „Șah (Cartea Regilor)”, aflăm că lurii au mâncat grânele și vitele refuzând munca pământului, și au fost drept urmare izgoniți de către regele Bahram Gur.

De-a lungul vremii, cercetători renumiți plasează romii în urma unor experiențe aprofundate în rândul triburilor hinduse sau indiene. John Sampson găsește originea triburilor rome în nord-vestul Indiei, determinând după cercetarea idiomului ca strămoși apropiați ai limbii romani, limbile singaleză, marathi, sindhi, punjabă, dardică și pahari de vest (dialecte hinduse vorbite de băștinași). De asemenea, graiul romilor conține amprente exacte ale limbii sanscrite, fiind identificate peste 500 de cuvinte a căror origine indică poate fi ușor de recunoscut. Conform dovezilor lingvistice, proto-romii au trăit în zona centrală a Indiei. A existat o migrație inițială către nord-vestul subcontinentului indian, urmată de migrația în afara Indiei.

Nu se cunoaște exact locul romilor în societatea indiană. O ipoteză este aceea că ei ar fi făcut parte din clanul războinic al rajpuților (casta Kșatriya). În 1192 armatele aliate ale principilor din Rajput au fost înfrânte în Bătălia de la Tararori, la nord-vest de Delhi. După înfrângerea suferită în lupta cu Mohamed Ghur, clanul războinic nord-indian Rajput (casta Kșatriya) ar fi plecat împreună cu familiile spre ținuturile arabe și turce, și apoi în Europa. O altă teorie susține că strămoșii romilor erau

Date de interes:

- **Populație totală:** 12 milioane, în România 1,85 milioane
- **Limbi vorbite:** Romani, limbi ale zonelor native
- **Religii:** Creștinism (ortodoxism, catolicism, protestantism) Islam Shaktism
- **Grupuri înrudite sau legate cultural:** Dom, lom, domba, alți indo-arieni

Subdiviziunile etniei rome și regiunile lor „natale” în Europa

locuitorii orașului indian Kannauj, care au părăsit acest oraș în urma atacurilor lui Mahmoud din Ghazni.

Ocupații tradiționale: Cum în India străveche profesia era de regulă moștenită și practică în familie – secretele meseriei fiind transmise din tată în fiu, majoritatea neamurilor de romi s-au constituit, unele începând chiar din vremea migrației spre Europa, în jurul diverselor îndeletniciri cu care țiganii își câștigau traiul. Cei mai mulți dintre cei care încă se consideră parte dintr-un neam sunt: **Geambașii** - comerțul cu cai; **Vătrașii** (13,8%) - diverse munci pe lângă curțile boierești sau mănăstiri; agricultura; **Lăutarii** (3,2%) - muzica; **Rudarii** (4,5%) - căutarea și prelucrarea aurului, a lemnului moale și culesul fructelor de pădure; **Cocalarii** - fabricau obiecte din oase de animale (piepteni, mânere, ornamente etc.); **Spoitorii** (3,7%) - spoirea (cositorirea) de vase; cerșitul; **Florarii** (1,2%) - comerțul cu flori; **Fierarii** (1,5%) - confecționarea de unelte și obiecte din fier; **Căldărarii** (5,9%) - confecționarea de căldări, tigăi, oale, alambicuri etc. din tablă de aramă și din aluminiu; **Gaborii** (1,4%) - comerț, tinichigerie, profesii moderne; **Argentarii** - confecționarea de podoabe; **Ursarii** (2,7%) - dresau urși.

Obiceiuri și tradiții: familia tradițională și căsătoria - În cultura tradițională a romilor, totul gravitează în jurul familiei. Familia de romi este, de fapt, comunitatea, mai ales, prin sistemul de relații de înrudire culturală. Familia extinsă locuiește laolaltă și, de cele mai multe ori, întreaga vecinătate este locuită de rude.

De la căsătorie la căsătoria copiilor și dincolo de aceasta, fiecare membru al familiei își asumă responsabilitatea pentru ceilalți, iar aceștia îi garantează protecția morală și siguranța economică, îi asigură integritatea culturală și îi oferă răspunsul potrivit în situații de criză.

Căsătoria se face prin înțelegerea celor două familii (încuscrire), fără necesitatea unei oficializări externe (la primărie etc.) și reprezintă o alianță pentru întreaga viață între cele două familii. Scopul căsătoriei fiind continuitatea neamului, în familia tradițională a romilor se manifestă un adevărat cult al copiilor. Ei sunt educați în spiritul fraternității și al ajutorului reciproc, dar și al responsabilității pentru ceilalți. Se educă puterea lor de apărare, forța morală și rezistența la frustrare, fiind trimiși, de pildă, să înfrunte un unchi sau un văr mai mare. În schimb, o femeie cu un copil în brațe, considerată a fi purificată de prezența copilului, poate trece oricând prin fața bărbaților.

Portul tradițional - Confecțiile de îmbrăcăminte adoptate de țigani sunt foarte decente, în special portul femeilor și trebuie respectate anumite reguli. Țigăncile tipice poartă fusta lungă, din mai multe straturi și foarte colorată, cercei mari, parul lung, împletit și uneori o floare în par sau monede de aur. Culoarea preferată a țiganilor este roșu, aceștia consideră că aduce noroc. Bărbații nu au un port anume de respectat, poartă adesea pălării cu borul lat, mustați lungi, pantalon, vesta și cămașa.

Muzică și dansuri: S-a scris mult despre lăutari și despre muzica lăutărească: pentru romi este un lucru cunoscut: muzica romani este arta din interiorul comunității, cu caracter ritualic (cântecul de nuntă, bocetul etc.) sau neritualic, vocală și instrumentală. Muzica lăutărească, în schimb, este ocupație aducătoare de venituri și aparține profesioniștilor interpreți ai muzicii populare autohtone. O privire în istorie ne spune că, la 1600, lăutăria era considerată o îndeletnicire de rușine, a robilor, și, de aceea, căsătoria cu un lăutar era interzisă prin reglementări juridice stricte. În 1775, în Țara Românească, sub domnia lui Alexandru Ipsilanti, lăutarii se constituie ca breaslă, cu vătafi (șefi) și catastih (carte de îndatoriri).

Dansul tradițional nu lipsește de la niciuna dintre sărbătorile romilor. Dansul din buric are origini vechi ce pornesc din India. Dansul se învață încă din copilărie, la fel ca și celelalte reguli stricte ale etniei. Dansul reprezintă un adevărat ritual, prin care fetele tinere încearcă să își atragă viitorii pețitori.

Personalități ale romilor: Charlie Chaplin - actor, comediant și regizor englez; Michael Caine - actor, producător și autor englez; Cher Lloyd - cântăreață britanică de muzică R&B, pop și rap; Johnny Răducanu - contrabasist, pianist, compozitor, aranjor și conducător de formație romană; Ion Voicu - violonist român, fost elev al lui George Enescu; Juscelino Kubitschek - președintele Braziliei în perioada 1956 – 1961; Ștefan Răzvan - Domn al Principatului Moldovei în perioada aprilie 1595 - decembrie 1595; August Krogh - medic și zoolog danez, cunoscut pentru anumite descoperiri în domeniul fiziologiei; Anton Pann - poet român de origine bulgară sau aromână, profesor de muzică religioasă, folclorist, literat și publicist, compozitor al muzicii imnului național al României.

Imagina romilor în mass-media: Aproape toate publicațiile prezentau romii ca actori ai unor acțiuni

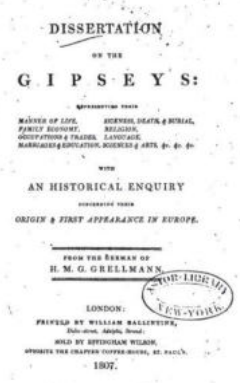

cu semnificație negativă într-o proporție covârșitoare – peste 90%. Interesul tot mai mare al presei pentru problemele legate de romi era în concordanță cu un fenomen social dramatic: pogromurile declanșate în mai multe localități de populația non-romă împotriva comunităților de romi. Cum arătau romii prezentați de presă pe această scenă însângerată? Analiza discursului din publicații arată cam așa: substantive și adjective frecvent asociate cu romii: „arme (cuțite, furci, topoare, baionete, săbii, pietre, bâte, ciomege, răngi, sape, pistoale, sticle, spray-uri lacrimogene), colorați (bruneți, negri, oacheși, tucurii), furt, tâlhărie (jaf), ucigași (asasini, criminali), bandă (haită, gașcă, hoardă), beți (bețivi), crimă (omor), închisoare (condamnare), violență (agresiune)“. Mult mai rar (una-două apariții) erau asociate și cuvinte cu conotații pozitive: „virtuozitate, fantezie, patimă, purtătorii folclorului“. Verbele cel mai frecvent apărute în articolele referitoare la romi au fost: „lovesc (bat),ucid (omoaară), atacă, amenință, terorizează (însăpăimântă), agresează (molestează) sau tâlhăresc (jefuiesc)“.

Discriminarea rromilor: Poraimos este genocidul nazist împotriva rromilor în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, în timpul holocaustului. Din cauza faptului că rromii au fost mult mai slab organizați comunitar în comparație cu comunitățile evreiești, este mai greu de stabilit numărul victimelor de origine romă, dar Institutul de Cercetări ale Holocaustului afirmă că numărul asasinatelor împotriva rromilor între anii 1939 și 1945 a fost între 500.000 și 1.500.000. Discriminarea rromilor a continuat și după cel de-al Doilea Război Mondial și continuă și în prezent, cu precădere în țările din estul Europei. Adesea, rromii trăiesc în cartiere marginașe sau în comunități izolate de restul populației, uneori în ghetouri sau tabere ilegale și sunt supuși discriminării sociale la locul de muncă și în școli, fiind ținte ușoare ale abuzurilor organelor de poliție și a violenței motivate de etnie.

Situația copiilor rromi este una critica, majoritatea aparținând unor familii extrem de sărace. Mulți dintre ei abandonează școala datorita lipsurilor materiale, iar cei care continua sunt deseori discriminați fata de colegii lor.

Prima carte despre țigani: În 1783 apărea la Gottingen prima carte despre țiganii din Europa: „Die Zigeuner, ein historischer Versuch ueber die Lebensart und Verfassung, Sitten und Schicksahle dieses Volks in Europa, nebst ihrem Ursprunge” semnată de Heinrich Moritz Gottlieb Grellmann („Țiganii, un eseu istoric despre modul de viață, moravurile și soarta lor în Europa, ca și despre originea lor”). De prin secolele XIV-XV apăruseră mai multe referiri la țigani în mai multe volume (care propuneau tot felul de origini fanteziste pentru țigani bazându-se pe tot felul de legende) – însă Grellmann este cel care a identificat și demonstrat pe cale lingvistică originea indiană a țiganilor.

Lucrarea sa a stabilit cursul tuturor cercetărilor ulterioare asupra țiganilor din Europa și a influențat inclusiv politicile iluministe ale vremii față de țigani. Europa era îngrijorată de problema țiganilor încă de pe atunci – volumul lui Grellmann a fost scris în cadrul unui concurs lansat de Academia de Științe Suedeză pentru aflarea pe cale științifică a originii țiganilor. Și nu în ultimul rând mai

trebuie spus că Grellmann s-a folosit foarte mult în documentarea sa de surse din Ungaria și Transilvania, făcând dese referiri la aceste regiuni.

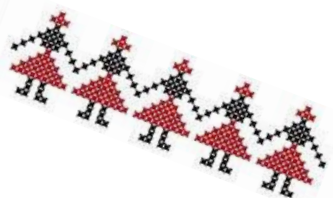
Mihail Kogalniceanu - Dezrobirea țiganilor, ștergerea privilegiilor boierești, emanciparea țăranilor.
 Discurs rostit la 1(13) aprilie 1891 în ședința solemnă a Academiei Române organizată cu ocazia împlinirii a 25 de ani de la fondare.
 În București, prin marea proclamațiune revoluționară din 11 iunie 1848, țiganii au auzit cuvântul armonios al libertății, ei deveneau cetățeni liberi; iată ce se zicea în acea proclamațiune: "Poporul român leapădă de pe sine neomenia și rușinea de a ținea robii și declară libertatea țiganilor particulari. Cei ce au suferit până acum rușinea păcatului de a avea robii sunt iertați de poporul român; iar patria, ca o mamă bună, din visteria sa, va despăgubi pe oricine va reclama că a avut pagubă din această faptă creștinească".
 Legea tarii trata pe țigani de lucru, vândut și cumpărat ca lucru, deși prin deriziune numărul sau individul se califica de suflet: am atâtea suflete de țigani; în realitate, și mai ales stăpânii care aveau putini țigani, îi tratau mai rău chiar decât prescripțiunile legii.
 Chiar pe ulițele orașului Iași, în tinerețele mele am văzut ființe omenesti purtând lanțuri în mâini sau la picioare, ba unii chiar coarne de fier aninate de frunte și legate prin coloane împrejurul gâtului. Bătăi crude, osândiri la foame și la fum, închidere în închisori particulare, aruncați goi în zăpadă sau în râuri înghețate, iată soarta nenorociților țigani! Apoi disprețul pentru sfințenia și legăturile de familie. Femeia luată de la bărbat, fata răpită de la părinți, copiii ruți de la sânul născătorilor lor și răzleții și despărțiți unii de alții, și vânduți ca vitele la deosebiți cumpărători, în cele patru colțuri ale României. Nici umanitatea, nici religionea, nici legea civilă nu aveau ocrotire pentru aceste nenorocite ființe; era un spectacol grozav, strigător la cer. De aceea, povățuiți de spiritul secolului, de legile omenirii, un număr de boieri bătrâni și tineri au întreprins de a spăla patria lor de rușinea sclaviei.

Articol realizat de Sebastian Caminschi, clasa a VIII-a B
 (Coordonator: prof. Irina Filip)

Webografie (selectivă): - https://ro.wikipedia.org/wiki/Romi#Nume_similare
 - <http://www.asociatiaproroma.ro/site/index.php/domeniu/cultura/istorioromilor>
 - <https://timpul.md/articol/sclavia-de-la-noi-cum-au-fost-eliberati-din-robie-romii-din-tarile-romane>
 - <https://historice.ro/prima-carte-despre-tigani/>
 - <https://www.rasfoiesc.com/educatie/istorie/ISTORIE-A-RROMILOR-DIN-ROMANIA93.php>

Tradiții și obiceiuri din județul Sibiu.

Broderia

Ludoș este satul bunicii mele. Eu nu i-am cunoscut, dar în Ludoș locuiește mătușa mea Rodica. În curte și în casă, ferite de bătaia soarelui și a ochilor, se află niște minuni. Ele au fost făurite de mâinile străbunicii, ale bunicii, ale mătușii și ale verișoarelor mele care se încapățânează atât de frumos să păstreze tradițiile și meșteșugurile!

Privind migala cu care au fost create, gândul duce pe oricine la o lume apusă. Sunt broderiile ce împodobesc șorturi, ii, pieptare, cojoace, cuverturi, fețe de masă sau ștergere; ele sunt expresia dorinței țărăncii ludoșene de a-și ține casa frumos aranjată și de a-și arăta bunăstarea. Adesea, pânzele și pernele înfoiate din camera „din față” poartă anul, zicători sau mesaje de credință și numele celei care le-a brodat.

Am descoperit un model din Ludoș într-o carte tipărită la Sibiu, prima dată în 1904, reeditată în 1976, numită „Album de broderii și țesături românești”. Ea cuprinde motive culese de Dimitrie Comșa din popor. Modelul este foarte frumos.

Prin marea lor diversitate și valoarea artistică deosebită, broderiile sunt o dovadă a bogăției spirituale și a puterii de creație a poporului nostru.

Cum se transmiteau în trecut cunoștințele?

Mătușa mea Rodica spune că a învățat să brodeze la șezători. La o șezătoare l-a cunoscut pe unchiul Ion. Dar la șezători se transmiteau mai departe nu doar tainele broderiei, a torsului lânii sau cânepii, a cusutului iilor, a pregătirii zestrei fetelor, ci și a cântecelor, poeziilor și jocurilor moștenite de la bunici.

Portul național în județul Sibiu
le, pieptar, catrințe

1. *Album de broderii și țesături românești, Dimitrie Comșa, Sibiu, 1976: <https://www.scribd.com/document/318486920/Broderii-Romanesti>*
2. *<https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/e/ef/PortPopularRacovi%C8%9Ba.jpg/574px-PortPopularRacovi%C8%9Ba.jpg>*

Nr. crt.	LOCUL DE PROVENIENȚĂ				DENUMIREA MODELULUI	unde se aplică	OBSERVAȚII
	(denumirile vechi)		(denumirile noi)				
	comitatul	comuna	județul	comuna (satul)			
89	Sibiu	Miercurea	Sibiu	Miercurea	Pomana — a) brâu; b) slăva; c) chelie; d) florică de la ale	la gura minții	model din jurul anului 1821
90	Sibiu	Miercurea	Sibiu	Miercurea	Pomana — a) brâu; b) măghera; c) cerșie	la gura minții	model din jurul anului 1801
91	Sibiu	Miercurea	Sibiu	Miercurea	Clăcaș: împodolit — a) pedicelă; Clăcaș: de 7; b) candelă; gâmb; c) oric; d) slăva	de-a lungul minții	—
92	Sibiu	Miercurea	Sibiu	Miercurea	Boacă: Interșia — a) brâu; b) brâu; c) brâu; d) brâu; e) brâu; f) brâu; g) brâu; h) brâu; i) brâu; j) brâu; k) brâu; l) brâu; m) brâu; n) brâu; o) brâu; p) brâu; q) brâu; r) brâu; s) brâu; t) brâu; u) brâu; v) brâu; w) brâu; x) brâu; y) brâu; z) brâu	la gât	model foarte vechi
93	Sibiu	Miercurea	Sibiu	Miercurea	Cinșag: flaura mare din cerș	la gât	model din jurul anului 1801
94	Sibiu	Apodul superior	Sibiu	Apodul de sus	Căndură la mineri bărbătești — a) brâu; b) brâu; c) brâu; d) brâu; e) brâu; f) brâu; g) brâu; h) brâu; i) brâu; j) brâu; k) brâu; l) brâu; m) brâu; n) brâu; o) brâu; p) brâu; q) brâu; r) brâu; s) brâu; t) brâu; u) brâu; v) brâu; w) brâu; x) brâu; y) brâu; z) brâu	la gura minții	—
95	Sibiu	Toplicea	Sibiu	Toplicea	Trăsură: pe 1 fir	la gura minții sau și la gât cu cinșag	model foarte vechi
96	Sibiu	Toplicea	Sibiu	Toplicea	Cinșag: albită din lână și cinșag — a) brâu; b) brâu; c) brâu; d) brâu; e) brâu; f) brâu; g) brâu; h) brâu; i) brâu; j) brâu; k) brâu; l) brâu; m) brâu; n) brâu; o) brâu; p) brâu; q) brâu; r) brâu; s) brâu; t) brâu; u) brâu; v) brâu; w) brâu; x) brâu; y) brâu; z) brâu	la gât	model foarte vechi

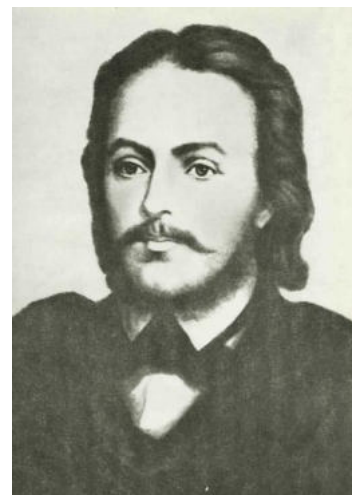

Cristian Arghir, clasa a VI-a A

GHEORGHE LAZĂR – DASCĂLUL POPORULUI ROMÂN

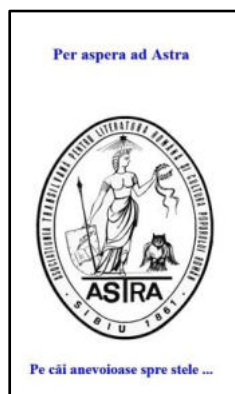
Coordonator: prof. Nicolae Suciu

Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” din Sibiu a marcat sâmbătă, 24-26 martie, împlinirea a două sute de ani de la trecerea în neființă a patronului spiritual al școlii noastre prin activități menite să aducă în atenția noastră importanța studiului, a cercetării și a învățării permanente în formarea unei personalități care să aibe, în timp, impact asupra societății din care provine:

Concursul Interjudețean de matematică „Gheorghe Lazăr”, ediția a XXI-a.

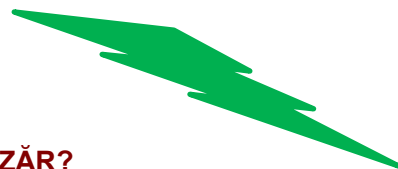
Au participat la concurs 119 de elevi din județele Sibiu, Mureș, Suceava, Cluj-Napoca, Brașov, Alba și Vâlcea.

Sesiunea de Comunicări Științifice cu tema: „Matematica, componentă esențială a culturii” a fost dedicată cadrelor didactice și a inclus prezentări cu probleme de matematică, dar și materiale care au pus în lumină formarea, activitatea științifică și social-politică a lui Gheorghe Lazăr.

Prezentări:

- „Gheorghe Lazăr-deschizătorul drumului în cultura matematică românească” - prof. univ. dr. Dumitru Acu
- „Asupra unei probleme de concurs” – prof. Radu Bujor Alin Pop
- „Gheorghe Lazăr- dascălul poporului român” - prof. Nicolae Suciu

CINE A FOST GHEORGHE LAZĂR?

Gheorghe Lazăr a fost un pedagog, teolog, traducător și inginer român. Este considerat fondatorul învățământului în limba națională din România modernă.

Pe vremuri în care pe meleagurile carpato-danubiene în școli se studia doar în slavonă sau greacă, româna fiind considerată nevrednică de a fi limbă de studiu și de predare, acest înaintaș al nostru s-a luptat aprig ca românii să poată învăța... în limba română.

Elev în Avrig

Gheorghe Lazăr s-a născut la 5 iunie 1779/9 ianuarie 1782 în Avrig. Părinții, Gheorghe și Mărie Lăzăroaie, țărani înstăriți, voiau ca fiul lor să devină preot în sat, așa cum doreau mulți săteni din acea vreme. La 9 ani a început Școala primară în Avrig, avându-l ca dascăl pe Ioan Barac cu care a păstrat legătura mulți ani. Fiind un elev eminent, învățătorul și preotul din sat, Ioan Racotă, îl îndeamnă să continue învățătura.

În articolul Gheorghe Lazăr, publicat în *Curierul românesc* (1839), Ion Heliade Rădulescu scria: „Gheorghe Lazăr s-a născut într-un sat, Avrig, lângă Sibiu, pe moșia lui Brucăntal. Luat de mic în casa acestui magnat al Ungariei, s-a crescut cu îngrijire de către acest nobil, care a știut în multe chipuri a întrebuința bine averile sale.” Mai târziu povestea s-a dovedit o legendă romantică. Studiind documentele, personalități ale culturii românești, printre care Avram Sădean în 1914, Ioan Lupaș în 1915, Onisifor Ghibu în 1916, Traian Lalescu în 1919, au demonstrat că studiile au fost plătite cu bani românești, ai familiei sale la început și apoi din fondul sidoxial al Bisericii Ortodoxe.

Piarist în Cluj și Sibiu

Continuă studiile la Gimnaziul Piaristilor din Cluj (parțial în Sibiu aproape doi ani, între 1801 și 1802). A fost un elev eminent, fiind selectat pentru a deveni propovăduitor al catolicismului. În gimnaziul superior și-a îndreptat atenția în special asupra filozofiei și dreptului.

Pentru a se întreține a dat lecții particulare fiului lui Khun Gyulay, intelectual care posedă o bibliotecă bogată, la care Lazăr a avut acces. S-a întâlnit și cu alți intelectuali ai vremii printre care Samuel Crișianul, profesor de logică.

După absolvirea gimnaziului în 1806, a primit o bursă anuală de 200 florini și a plecat la Viena pentru a studia teologia cu cei mai renumiți profesori.

Student la Viena

Spiritul său analitic l-a îndepărtat de școala religioasă rigidă și l-a îndreptat spre studiul laic al filozofiei, istoriei, dreptului, pedagogiei, literaturii, matematicii, ingineriei, științelor militare și medicinei. În perioada 1806-1809, când Austria a fost ocupată de armatele lui Napoleon I, a lucrat ca topograf alături de alți studenți concentrați. Cunoștințele și experiența dobândite atunci i-au fost de mare folos mai târziu pentru a-și câștiga existența, iar mai apoi la pregătirea topografilor din Țara Românească.

În perioada în care a studiat la Viena, a tradus o serie de lucrări teologice, morale și pedagogice, care, din păcate, s-au pierdut. A publicat mai multe articole cu caracter pedagogic în care își expune concepțiile sale privind cugetarea liberă și admirația pentru valorile enciclopedice, pentru concepțiile democratice. Această schimbare de atitudine i-a determinat pe susținătorii săi din Consistoriul din Sibiu să nu-i mai acorde încrederea pentru a ocupa un post de preot.

Profesor și inginer

După absolvirea studiilor, s-a întors în Transilvania, la Sibiu. Aici a fost hirotonisit arhidiacon și a funcționat în perioada 1811-1815 ca profesor de teologie la Școala teologică ortodoxă. În anul 1815 a candidat la funcția de episcop al Episcopiei Aradului, dar mitropolitul Ștefan Stratimirovici s-a opus numirii sale.

Activitatea sa în cadrul Școlii teologice ortodoxe a constat, printre altele, în traducerea în limba română a unor lucrări cu caracter pedagogic și chiar a unui manual de pedagogie. Aceste preocupări nu au fost apreciate de episcopul Vasile Moga, întrucât acesta era un adept al învățământului în limba slavonă. Din această cauză s-a iscat un conflict între cei doi, în urma căruia activitatea culturală a lui Gheorghe Lazăr avea să înceteze, interzicându-i-se tipărirea manualelor în limba română. Conflictul s-a amplificat, a urmat un proces disciplinar, iar la sfârșitul anului 1815, a fost destituit de către guvernatorul Transilvaniei, pus pe lista naționaliștilor „periculoși” și ținut sub observație de către autorităților polițienești și chiar evacuat din locuința primită în cadrul școlii.

Revoltat de nedreptățile autorităților, dar sprijinit de fostul său învățător din sat, în 1816 a plecat în Țara Românească, unde a fost primit de logofeteasa Cantica Bărcăneasa ca învățător particular pentru fii săi. A lucrat ca inginer topograf pe moșia banului Constantin Bălăceanu care avea și atribuții privind coordonarea școlilor din Țara Românească. Împreună cu Iordache Goleșcu, Constantin Bălăceanu, Ioan Văcărășcu și mitropolitul Dionisie a pus la punct un plan amplu de organizare a școlii pe trei grade, începând cu școala primară, apoi învățământul mediu și continuând cu învățământul superior. Datorită reputației de inginer și geometru pe care și-o câștigase în capitala țării, a avut șansa „să prezinte personal în Divanul cel mare al țării, în fața Domnitorului și în fața dascălilor de la Academia grecească din Schitul Măgureanului, planul său de organizare a unei Academii cu științe în limba română, cuprinzând școlari de la cei „de tot neștiutori”, până la matematicieni virtuozși, filozofi și juriști...” Divanului țării i-a trebuit aproape trei luni ca să-l aprobe, astfel că la 24 martie 1818 domnitorul Ioan Gh. Caragea a aprobat anafora Eforiei Școalelor, prin care este consfințită practic întemeierea primei școli superioare românești.

Școala Națională „Sfântul Sava” (Școala de inginerie hotarnică românească, Școala medie românească, „Academia cu științe”)

Activitatea de predare în limba română s-a deschis în august 1818, într-un local impropriu din centrul capitalei, la Sfântul Sava, pentru câțiva băieți de mici meseriași, târgoveți și dascăli. Din prima generație de elevi au făcut parte Petrache Poenaru - inventatorul stiloului, Theodor Pallady, Daniel Tomescu, Simion Marcovici. Programul de studii propus de Gheorghe Lazăr, căruia i s-au alăturat și cărturarii Eufrosin Poteca și Ion Eliade Rădulescu, se desfășura în patru trepte, ultima, cea superioară, incluzând dreptul și filosofia. Programul de învățământ realist a asigurat elevilor o pregătire multilaterală, a pregătit viitorii profesori români. Prin programul său școlar, Gheorghe Lazăr a impus învățământului românesc un caracter laic, teologia fiind prevăzută separat la cursurile de pregătire a preoților. Prioritate au avut discipline ca limba română, istoria națională (care figura pentru prima oară ca obiect de studiu) și matematica. A introdus discipline noi, precum geometria, filosofia, geografia, gramatica.

Gheorghe Lazăr a elaborat mai multe manuale prin care a contribuit la crearea terminologiei științifice și tehnice în limba română: „Aritmetica matematică” și „Trigonometria cea dreaptă” (trigonometria plană). Scriind noile manuale, prin traducerea sau compilarea celor utilizate în Europa, Gheorghe Lazăr a contribuit la crearea terminologiei științifice și tehnice în limba română. Termeni precum adunare, scădere, înmulțire, împărțire, latură, triunghi, sin, cosin, punct, linie, poligon, trapez au fost introduși de Gheorghe Lazăr și își păstrează forma și azi. Desigur, alți termeni au suferit schimbări radicale ori s-au pierdut în timp.

În scurt timp, instituția nou creată de Gheorghe Lazăr a devenit principalul centru de consolidare și difuzare a culturii românești. Eforturile pedagogului au început să rodească și să devină credibile într-o lume închistată în prejudecăți și inerții păgubitoare pentru progresul educației în Țara Românească.

„Lazăr a fost profesor la Sfântul Sava patru ani cu mare rivnă. El slujba sa niciodată nu și-a socotit-o drept o profesie, ci o chemare, o misioană. Avea vreo douăzeci de școlari regulați; dar când făcea leție de filosofie, sala gemea de auditori...” (Ion Heliade Rădulescu)

În felul acesta, Gheorghe Lazăr a demonstrat că limba română poate fi folosită pentru a transmite cunoștințe de bază, cunoștințe ingineresti, dar și cunoștințe de filozofie, disciplină considerată, la vremea respectivă, piatra de încercare a unei limbi superioare care poate fi folosită în învățământul universitar.

Se poate considera că școala de la Sfântul Sava este cel mai vechi institut educațional din București cu predare în limba română, iar Gheorghe Lazăr un făuritor al acestuia, un patriot român, un vizionar, un răspânditor de cultură într-o epocă în care aceasta era accesibilă categoriilor sociale înstărite. Era o binecuvântare, o adevărată eliberare, o revoluție prin cultură. Un moment important din viața ilustrului pedagog a fost revoluția lui Tudor Vladimirescu din 1821, când s-a dedicat idealurilor revoluționare, implicându-se ca inginer, împreună cu elevii săi, în construirea fortificațiilor taberei de la Cotroceni și în instruirea militară a pandurilor. Colaborarea sa cu revoluționarii a fost sancționată de autorități. Persecuțiile pe care a trebuit să le îndure și starea sănătății l-au determinat să se retragă pe meleagurile natale, unde se stinge din viață în 17 septembrie 1823, la numai 44 de ani.

In memoriam

Gheorghe Lazăr a fost un dascăl devotat științei și fidel națiunii sale, dornic să vadă o românie instruită și prosperă. În semn de recunoaștere a meritelor sale, în localități din țară - Avrig, București, Sibiu - au fost amplasate statui. De asemenea, mai multe instituții de învățământ poartă numele ilustrului patriot și dascăl Gheorghe Lazăr, printre care: Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” din București (întemeiat sub acest nume în anul 1860), Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” din Sibiu (fostul liceu al iezuiților), Colegiul Național Pedagogic „Gheorghe Lazăr” din Cluj Napoca, Grupul Școlar „Gheorghe Lazăr” din Baia Mare etc.

În anul 1973 UNESCO a comemorat 150 de ani de la moartea lui Gheorghe Lazăr, invocându-se activitatea, viața și opera unuia dintre cei mai străluciți dascăli, deschizător de drumuri ai culturii române. În acest an se vor comemora 200 de ani.

La 9 octombrie 2007, deputații au adoptat proiectul de lege privind instituirea Zilei învățătorului în data de 5 iunie a fiecărui an, ziua nașterii marelui pedagog Gheorghe Lazăr. Această dată a fost stabilită prin Legea nr. 289/2007, manifestarea urmând a avea un caracter educațional, național, apolitic și cultural.

Organizatori:

- Colegiul Național „Gheorghe Lazăr”;
- Departamentul de Matematică și Informatică, Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu;
- Societatea de Științe Matematice din România, Filiala Sibiu;
- Asociațiunea Transilvană pentru Literatura Română și Cultura Poporului Român – ASTRA;
- Inspectoratul Școlar Județean Sibiu.

Bibliografie:

Horia Plugaru, Gheorghe Lazăr - Întemeietorul învățământului modern românesc, 2014
Gabriel Năstase, In memoriam Gheorghe Lazăr - Fondatorul învățământului în limba română, 2017
Tomî Tohăneanu, Gheorghe Lazăr - Prima școală cu predare în limba română, 2017

ELEVI PREMIAȚI LA OLIMPIADE ȘI CONCURSURI ȘCOLARE ȘI EXTRAȘCOLARE

2022-2023

Concursul județean de creație plastică/creație literară „Primăvara în ochii copiilor”

(în cadrul proiectului „Festivalul culorilor – Dezvoltarea creativității și comunicării prin artă, ediția a VI-a”)

- Popențiu Miruna, clasa a VI-a A – Premiul I

Concursul județean „Muguri de lumină”, Sibiu, 2023

- Nicu Maria, clasa a VI-a B – Premiul I

Concursul SPEAK OUT, 2023

Sectiunea A – monolog, clasele V-VII

- Premiul I – Giurca Tudor, clasa a VI-a A, etapa județeană Premiul I
- Premiul I – Țimonea Mădălina-Elena, clasa a VI-a A, etapa județeană Premiul II
- Premiul II – Lazăr Mihai, clasa a V-a B
- Premiul II – Lăzăroaie Carla, clasa a VI-a A, etapa județeană Premiul II
- Premiul III – Daina Natalia, clasa a V-a B, etapa județeană Mențiune
- Premiul III – Nistor Amelia-Andreea, clasa a VI-a B, etapa județeană Mențiune

Sectiunea A – monolog, clasele VII-VIII

- Premiul I – Radu Larisa-Maria, clasa a VII-a B, etapa județeană Premiul II
- Premiul I – Orzu Iulia, clasa a VII-a B, etapa județeană Premiul I

Sectiunea B – story, clasele V-VI

- Premiul I – Fodor Antonia-Maria, clasa a V-a B
- Premiul I – Staicu Andrei David, clasa a VI-a B, etapa județeană Mențiune
- Premiul II – Bărbuș Alexandra-Irina, clasa a V-a A
- Premiul II – Giurca Tudor-Ioan, clasa a VI-a A, etapa județeană Premiul I
- Premiul III – Neiciu Alexia-Ioana, clasa a V-a A
- Premiul III – Nistor Amelia Andreea, clasa a V-a A, etapa județeană Mențiune
- Premiul III – Ispășoiu Andrei, clasa a VI-a B
- Mențiune – Niculescu Raisa Patricia, clasa a V-a A
- Mențiune – Nicu Maria, clasa a VI-a B
- Mențiune – Loghin Dan Gines, clasa a VI-a B

Sectiunea B – story, clasele VII-VIII

- Premiul I – Alexandru C, clasa a VIII-a A, etapa județeană Mențiune
- Premiul I – Frățilă Sara-Maria, clasa a VII-a B
- Premiul II – Cichi Adriana, clasa a VIII-a A, etapa județeană Mențiune
- Premiul III – Florea Flavius Ilie, clasa a VII-a A
- Premiul III – Stoica Diana Elena, clasa a VII-a A

Concurs „Public speaking”, categoria 12-15 ani/gimnaziu

- Frățilă Sara-Maria, clasa a VII-a B – Premiul II
- Radu Larisa, clasa a VII-a B – Premiul III
- Cantor David, clasa a VII-a A – Mențiune

Olimpiada Națională de Limba și Literatură Română, etapa județeană, 4 martie 2023

- Suciuc Eliza-Maria, clasa a V-a A – Premiul I
- Țimonea Mădălina, clasa a VI-a A – Premiul I
- Frățilă Sara Alexandra, clasa a VII-a B – Premiul I
- Băilă Cristian Andrei, clasa a VII-a A – Premiul II
- Lăzăroaie Carla, clasa a VI-a A – Mențiune

Concursul Național de Poezie „Ocroțiți de Eminescu”, Blaj, ediția 2023

- Băilă Cristian Andrei, clasa a VII-a A – Premiul al II-lea

Concursul Național de Creație „Amândoi, în aburul pâinii”, Tg. Mureș, ediția 2023

- Cotruș Vanessa-Maria, Armenean Teodor-Andrei, Bărbuș Alexandra-Irina, Frățilă Sara-Alexandra, Neiciu Alexia-Ioana, Băilă Cristian-Andrei – MARELE PREMIU

Olimpiada Națională de Cultură și Spiritualitate Românească (literatura română și religie), etapa județeană, 11 martie 2023

- Sasu Anastasia, clasa a V-a A – Premiul III
- Rusu Timea, clasa a VII-a B – Premiul III
- Cantor David, clasa a VII-a B – Premiul III
- Giurca Tudor, clasa a VI-a A – Mențiune

Olimpiada „Lectura ca abilitate de viață”, ediția 2023, etapa județeană

- Giurca Tudor, clasa a VI-a A – Premiul I, calificat la etapa națională
- Ciobănuț Alexia, clasa a VIII-a – Premiul I, calificată la etapa națională
- Greavu Ana-Sofia, clasa a V-a – Premiul al II-lea
- Telespan Andreea, clasa a VIII-a – Premiul al II-lea
- Băilă Cristian-Andrei clasa a VII-a – Premiul al III-lea
- Lăzăroaie Carla, clasa a VI-a A – Mențiune

Rezultatele la Olimpiada de Lingvistică, faza județeană, 2023

- Giurca Tudor Ioan, clasa a VI-a – Premiul I, calificat la etapa națională
- Cobasnean Karina, clasa a VI-a – Premiul al II-lea
- Frățilă Sara-Alexandra, clasa a VII-a – Premiul al II-lea
- Neacșu Emilia, clasa a V-a – Premiul al III-lea
- Oltean Ștefania, clasa a VI-a – Mențiune
- Lazăr Mihai, clasa a V-a – Mențiune
- Radu Larisa, clasa a VII-a – Mențiune

Olimpiada de Educație Tehnologică, etapa județeană (prof. Marioara Vonica)

- Lazăr Mihai Alexandru, clasa a V-a B – Premiul I, calificat la etapa națională
- Neiciu Alexia, clasa a V-a A – Premiul III
- Pop Matei, clasa a V-a B – Mențiune
- Tudosescu Ștefan, clasa a VI-a B – Premiul I
- Matei Mihai, clasa a VII-a B – Premiul II, calificat la etapa națională
- Mateescu Alexia, clasa a VII-a A – Mențiune
- Ganea Alexandra Maria, clasa a VIII-a B – Premiul I, calificată la etapa națională

Concursul Interdisciplinar Mate-Bio-Fizică „Aurel Vlaicu”, Sibiu, ediția a X-a

- Lăzăroaie Carla, clasa a VI-a A – Locul I (punctaj maxim)
- Gavrilă Matei, clasa a VI-a B – Locul II
- State Mara, clasa a VI-a A – Locul III

Olimpiada Națională de Matematică, etapa județeană, 11 martie 2023

- Suciu Eliza, clasa a V-a B – Premiul I, calificată la etapa națională
- Neacșu Emilia, clasa a V-a B – Premiul II
- Greavu Ana, clasa a V-a B – Premiul III
- Muntean Antonia, clasa a V-a A – Premiul III
- Muntean Simina, clasa a V-a A – Premiul III
- Mozacu Matei, clasa a V-a A – Mențiune
- Bratu Paul, clasa a V-a B – Mențiune
- Golășilă Luca, clasa a V-a B – Mențiune
- Mărginean Radu, clasa a V-a B – Mențiune
- Pîrvu Maria, clasa a V-a A – Mențiune
- Neiciu Alexia, clasa a V-a A – Mențiune
- Faraon Alexandru, clasa a V-a A – Mențiune
- Călinoiu Tudor, clasa a V-a B – Mențiune
- Pop Matei, clasa a V-a B – Mențiune
- Teleanu Rareș, clasa a V-a B – Mențiune
- Fodor Antonia, clasa a V-a B – Mențiune
- Jones David, clasa a V-a A – Mențiune
- Lăzăroaie Carla, clasa a VI-a A – Premiul I, calificată la etapa națională
- Țimonea Mădălina, clasa a VI-a A – Premiul II
- Ispășoiu Andrei, clasa a VI-a B – Premiul III
- Mănițiu Andrei, clasa a VII-a B – Premiul III
- Răcuciu Cezara, clasa a VII-a B – Mențiune
- Țiplic Paul, clasa a VIII-a A – Premiul II
- Țiplic Andrei, clasa a VIII-a A – Premiul III
- Ianul Matei, clasa a VIII-a A – Mențiune
- Ilisei Daria, clasa a VIII-a B – Mențiune
- Șulea Ioana, clasa a VIII-a A – Mențiune
- Lupean Maria, clasa a VIII-a B – Mențiune
- Neacșu Iris, clasa a VIII-a B – Mențiune

Olimpiada Națională de Fizică, etapa județeană

- Ispășoiu Andrei, clasa a VI-a B – Premiul I, Medalie de aur
- Giurca Tudor, clasa a VI-a A – Premiul III, Medalie de aur
- Țimonea Mădălina, clasa a VI-a A – Mențiune, Medalie de aur
- Matei Mihai, clasa a VI-a B – Mențiune, Medalie de aur
- State Mara, clasa a VI-a A – Mențiune, Medalie de argint
- Oltean Ștefania, clasa a VI-a A – Mențiune, Medalie de argint
- Băiaș Andrei, clasa a VII-a A – Premiul I, Medalie de aur
- Trif Ioan Tudor, clasa a VII-a B – Premiul II, Medalie de aur
- Buta David Nicolae, clasa a VII-a A – Mențiune, Medalie de argint
- Orzu Iulia, clasa a VII-a B – Mențiune, Medalie de argint
- Țiplic Andrei Marius, clasa a VIII-a A – Premiul I, Medalie de aur
- Șulea Ioana, clasa a VIII-a A – Premiul II, Medalie de aur
- Țiplic Paul Ioan, clasa a VIII-a A – Premiul III, Medalie de argint
- Ianul Matei Vasile, clasa a VIII-a A – Mențiune, Medalie de argint

Competiția Națională a Sportului Școlar – ȘAH, 2023

- Damian Cristiana-Sofia, clasa a VII-a B – Locul I, etapa locală/ – Locul I, etapa municipală/ – Locul III, etapa județeană
- Mironescu Andrei, clasa a VIII-a B – Locul I, etapa locală
- Gozner Robert-Ioan, clasa a VIII-a A – Locul II, etapa locală/ Locul VII, etapa municipală
- Mușat Darius, clasa a VIII-a A – Locul III, etapa locală

Olimpiada de Geografie

- Țiplic Andrei, clasa a VIII-a A – Locul I, calificat la etapa națională
- Tudosescu Vasile Ștefan, clasa a VI-a B – Locul I, calificat la etapa națională
- Țiplic Paul, clasa a VIII-a A – Locul II
- Lorinczi Francesca, clasa a VII-a A – Mențiune
- Neiciu Alexia, clasa a V-a A – Mențiune
- Pinciu Andrei, clasa a V-a A – Mențiune
- Manițiu Andrei, clasa a VII-a B – Mențiune

Concursul Interjudețean de Matematică „Gheorghe Lazăr” 2023

- Florea Flavius, clasa a VII-a A – Premiul III
- Stoica Diana, clasa a VII-a A – Mențiune
- Buta David, clasa a VII-a A – Mențiune specială
- Hunyadi Andreea, clasa a VII-a B – Mențiune specială
- Băiaș Andrei, clasa a VII-a A – Mențiune specială
- Zăgan Bogdan, clasa a VII-a B – Mențiune specială
- Bâra Andreea, clasa a VII-a A – Mențiune specială
- Țiplic Paul, clasa a VIII-a A – Mențiune
- Țiplic Andrei, clasa a VIII-a A – Mențiune
- Ianul Matei, clasa a VIII-a A – Mențiune
- Mușat Darius, clasa a VIII-a B – Mențiune
- Ilisei Daria, clasa a VIII-a B – Mențiune
- Teleşpan Claudia, clasa a VIII-a B – Mențiune

Concursul Interjudețean „Matematica, de drag”, Bistrița Năsăud

- Lăzăroaie Carla, clasa a VI-a A – Premiul II
- Țimonea Mădălina, clasa a VI-a A – Mențiune
- Giurca Tudor, clasa a VI-a A – Mențiune

Concursul Interjudețean de Matematică „Alexandru Papiu Ilarian”, Târgu Mureș

- Lăzăroaie Carla, clasa a VI-a A – Mențiune

Olimpiada de engleză, etapa județeană

- Chițoiu Ioana, clasa a VII-a B – Premiul II
- Frățilă Sara, clasa a VII-a B – Mențiune
- Lorinczi Francesca, clasa a VII-a A – Mențiune
- Radu Larisa, clasa a VIII-a B – Mențiune
- Alexandru Bordei, clasa a VIII-a B – Mențiune
- Alexandru C., clasa a VIII-a A – Mențiune
- Cichi Adriana, clasa a VIII-a A – Mențiune

Olimpiada Națională de Educație Socială, etapa județeană

- Voic Natalia, clasa a VII-a B – Mențiune, calificată la etapa națională
- Arafa Mahmoud, clasa a VIII-a B – Mențiune, calificat la etapa națională
- Florea Flavius, clasa a VII-a A – Mențiune
- Galea Șerban, clasa a VIII-a B – Mențiune

Echipa de redacție:

Echipa de redacție:

Redactor-șef:

Sara Frățilă, clasa a VII-a B

Redactor-șef adjunct:

Sebastian Olosutean, clasa a VII-a B

Natalia Voic, clasa a VII-a B

Cristiana Damian, clasa a VII-a B

Redactor de rubrică:

Alexia Savu, clasa a VII-a B

Andreea Hunyadi, clasa a VII-a B

Andreea Bâra, clasa a VII-a A

Alexandra Bărbuș, clasa a V-a A

Alexia Neiciu, clasa a V-a A

Raluca Angelescu, clasa a V-a A

Simina Muntean, clasa a V-a A

Preluare imagini:

Tudor Purcar, clasa a VII-a B

Alexandra Mărginean, clasa a VII-a B

ISSN 0123-456X

9 770123 456008

ISSN 2068 – 4258

Nr. 25, Martie 2023